

213

ΕΡΗ ΣΙΚΙΑΡΙΔΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΑΡΙΣ
12 ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΤΙΚΕΣ
ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ

Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ 1958
ΟΛΟ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΜΟΝΤΕΛΑ

ΤΑ ΜΙΚΡΑ - ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

— Στη συζήτηση που είχατε χθες το βράδυ με τον άνδρα σας, έσείς είχατε δικαίωμα!...

— Τουλάχιστο, σ' αυτό το μικρό διαμέρισμα μπορούμε και παίρνουμε το πρωινό μας στο κρεβάτι!...

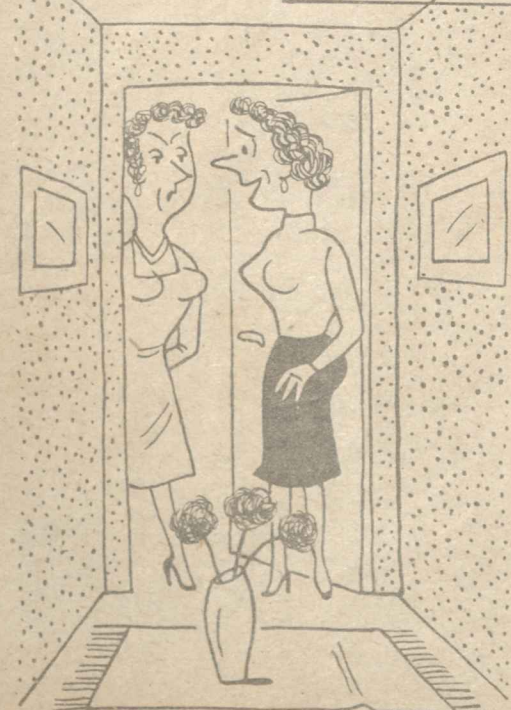
ΧΙΟΥΜΟΡ

— "Οχι, δεν είναι ντουλάπα του τριτοχου, αλλά το τρίτο μας δωμάτιο!..."

— Τώρα μπορώ και ξαπλώνω στο μπάνιο!...

— Ο άνδρας μου κοιμάται γιατί έχει νυκτερινή υπηρεσία.

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΤΟΣ 9ον • 19 ΜΑΡΤΙΟΥ - 1 ΑΠΡΙΛ. 1958
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ 213 • ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΕΥΑΓΓ. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου άριθ. 34
Άρ. τηλ.: Γραφείων 614.047, τυπογρ. 36.555

ΕΝΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ

ΥΠΟ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΓΡΑΝΙΤΣΑ (1910)

ΕΣΩΣ διὰ νὰ μὴ λείπῃ τίποτε ἀπὸ τὴν πολυσύνθετον μορφήν τοῦ Καραϊσκάκη, τὸν κατεδίωξεν ἀνεπιμέλως καὶ ὁ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Καραϊσκάκη ἀπὸ τὴν περιπετειώδη ἀποστολὴν τὴν ἔκτισεν ἡ φιλοδοξία νὰ παραστή τὴν διένευσιν τοῦ ἀρματωλικοῦ τῶν Ἀγρῶν καὶ πρὶν ἀκόμη πραγματοποιήσῃ τὸ δυνάμειν τοῦ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν παντοδύναμον Μπουκαλιάν, ἐρωτεύθῃ μίαν Ἀγραφιωποῦλιν, ὀνόματι Μαρῖα, καὶ τὴν ὁποίαν ἡ παράδοσις φέρει ὡς κατ' ἐξοχὴν ὥραιαν. Ὁ Καραϊσκάκης τότε ἦτο κάποιος ἀσπὴς μπουλουκιστοῦ (ἀρχηγὸς μπουλουκίου), ὁ ὁποῖος εἶχε κέντρον τῶν κινήσεων τοῦ τῶν Πετρουλίων τῶν Ἀγρῶν. Φαίνεται δὲ ὅτι ἦτο τόσο ἀνάξιος λόγου ὡς ἀρματωλικὴ τοῦ προκοπῇ, ὥστε καὶ ἄσφα σχετικὸν νὰ ὑπάρχῃ εἰς ὅραρον τοῦ:

Τὴ καπετάνιος εἶσαι σὺ δὲ ρίχνεις δύο ντουφέκια. Ὁ ἀτυχὴς Καραϊσκάκης ὁδηγῶν τότε περὶ τοὺς εἰκοσι εἰς τριάντα ὁμοϊπποδύτους Ἀγραφιῶτας, διητάτο ἐν τῇ δεξιόστροφῇ πλάγιᾳ τοῦ Πετρουλίου, μὴ τολμῶν ν' ἀντιμετωπίσῃ τὸν Μπουκαλιάν, ἡ δημοτικότης τοῦ ὁποῖου ἦτο ἀκαμμία ἀκόμη κατ' ἐξοχὴν ἡ Ἀγραφία. Ἀλλ' ὁνειροπολῶν τὴν ἀρχηγίαν τῶν Ἀγρῶν κατενόητο ἐν τῷ μεταξύ καὶ εἰς τὸν ἔργον τῆς Μαρῖας, μὲ τὴν ὁποίαν τότε ἤρριψε νταρεδριζόμενος καὶ ἡ ἑσπέρια ἐπέπρωτο νὰ τὸν παρακολουθῇ κατ' ἐξοχὴν τὴν ζωὴν τοῦ.

Πραγματικῶς ἡ Μαρῖα δὲν λείπει ἀπὸ καμμίαν μάχην καὶ ἀπὸ καμμίαν περιπέτειαν τοῦ Καραϊσκάκη. Ὅπου εὐρίσκειτο αὐτὸς ἀπαντᾷται καὶ εἰς τὸ πλευρόν τοῦ ἡ Μαρῖας. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ σκανδαλίζονται οἱ ἀνταρτοὶ τοῦ ἐφρόντισε νὰ τὴν ἐνδύσῃ ἀρματωλικά καὶ λέγεται μάλιστα, ὅτι τὴν ἀνέβρεν ἐν πνεύματι πολυεμῶς ὥστε νὰ λαμβάνῃ μέρος καὶ εἰς τὰς μάχας. Ἀλλὰ τὸ σκάνδαλον ἤρριξε νὰ κἀν ἡ περὶ, ὅπως καὶ σκάνδαλον, καὶ ἐθάρσεν ἐπὶ τέλους εἰς τὰ αὐτὰ τῆς συζύγου τοῦ μετὰ ταῦτα στρατάρχου τῆς Ρούμελης. Εἰς τὰ οἰκονομικὰ γράμματα τοῦ βασιλέως ὅτι εὐρίσκειται ἀκόμη μία ἐπιστολή, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Καραϊσκάκης ἀπαντᾷ μὲ τὴν θαυμασίαν ἐκείνην ἀθυροστομίαν τοῦ εἰς τὰ παράπονα τῆς γυναίκος τοῦ. Παρακαλεῖ τὴν συζυγὸν τοῦ νὰ μὴ ἐνδιαφέρεται, ἔδω ἔχω ἐρωμένην, διότι ἔχω τοιοῦτον ἀνδρὶν ἀκεραϊότητος, ὥστε οἱ διόδοι καὶ ὁσαῖςδήποτε ἐρωτικαὶ ἀπασχολήσεις νὰ μὴ τὸν καθίσταν ἑλλειμματίαν τῶν συζυγίων ὑποχρεώσεων τοῦ. Ἡ τοιαύτη ἀντίληψις τοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ συζύγου τοῦ ἔδωκε τὴν τολμὴν νὰ φέρῃ κάποτε τὴν ἐρωμένην τοῦ εἰς αὐτὸ τὸ σπῆτι τοῦ, παρουσιάζων αὐτὴν ὡς ἐν ἀπὸ τὰ πρωτοπαλλήκαρά τοῦ. Ἀλλ' ἡ Καραϊσκάκινα, ἡ ὁποία ὡς φαίνεται, τοῦ ὁμοιάζε καὶ εἰς τὴν πονηρίαν καὶ εἰς τὴν τολμὴν, ἀντελήφθη ἀμέσως, ὅτι ὑπὸ τὴν ἀρματωλικὴν ἐνδυμασίαν τοῦ δῖθεν παλληκαρίου τοῦ κρύπτεται ἡ περίφημος Μαρῖα. Καὶ φαίνεται ὅτι ἐπηκολούθησαν τραγικαὶ σκηναὶ κατὰ τῆς ὥραιας ἐρωμένης τοῦ Στρατάρχου, ἡ ὁποία ἐσώθη πηδῆσασα ἀπὸ τὸ παράθυρον, ὅπως διηγείται ἡ παράδοσις.

Ἀλλ' ὁ Καραϊσκάκης, παρὰ τὴν καταδίωξιν τῆς συζύγου τοῦ, διετήρησε τὸν πρὸς τὴν Μαρῖαν ἐρωτὰ τοῦ μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τῆς ζωῆς τοῦ. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν εἰς τὴν διαθήκην τοῦ, τὴν ὁποίαν συνέταξεν εἰς τὴν Σαλαμίνα, ἀναφέρει τὸ ὄνομα τῆς Μαρῖας μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ. Ἀλλ' ἡ εἰς τὴν διαθήκην τοῦ αὐτὴν ἡ εἰς κάποιον ἄλλα γράμματα τοῦ ἔχω διαβάσει, ὅτι δὲν ἀπεξέγνωσε τὴν Μαρῖαν ἀπὸ τὰ ὀλίγα πράγματα τὰ ὁποῖα κατέλιπεν. Ὁ ἔρως τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀθυροστομία τοῦ ἦσαν αἱ μόναι συνήθειαι, τὰς ὁποίας ὁ Καραϊσκάκης ἐκράτησε μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ. Εἰσὴλθεν εἰς τὸν Ἀγῶνα μὲ τὴν πλέον ἐγωιστικὴν ἀντίληψιν τοῦ προορισμοῦ τοῦ καὶ μετὰ τρία τέσσαρα ἔτη ἐλθσμένης κατὰ τοῦ ἄλλου ὑποχρέωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα. Εἰς ἓν γράμμα τοῦ ἀπὸ τῆς Σάλονα ἔγραφε εἰς τὴν οἰκογενεῖάν τοῦ νὰ ζοῦν οἰκονομικὰ καὶ φτωχικὰ καὶ νὰ μὴ τοῦ ζητοῦν τακτικὰ συνδρομὴν, διότι αὐτὸν ὁ Θεὸς «τὸν ἔκαμε διὰ τὸ καλὸ ὁλωνῶνε τῶν Χριστιανῶν».

ΤΑ ΠΡΩΤΑ!

Ὁ πρῶτος σιδηρόδρομος λειτουργοῦσε στὴν Ἀγγλία στὰ 1826.
• Ὁ πρῶτος Καζαμίας ἐκδόθηκε στὰ 1460.
• Οἱ φάκελλοι χρησιμοποιήθηκαν γιὰ πρώτη φορά στὰ 1839.
• Τὸ πρῶτο ἀτμόπλοιο διέπλευσε τὸν ποταμὸ Χοάτσον τῆς Ἀμερικῆς στὰ 1807.
• Τὸ τηλεσκόπιο χρησιμοποιήθηκε γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἀγγλία στὰ 1608.
• Τὰ πρῶτα σπῆρτα κατασκευάστηκαν στὰ 1829.
• Ἡ πρώτη πυροσβεστικὴ ἀντλία κατασκευάστηκε στὰ 1654.
• Οἱ πρῶτες μεταλλικὲς πέννες ἐγίναν στὰ 1830.
• Ὁ πρῶτος ἱπποσιδηρόδρομος κινήθηκε στὰ 1826.
• Τὸ πετρέλαιο χρησιμοποιήθηκε γιὰ πρώτη φορά στὰ 1826.

αὐτὸς
εἶναι καφές!

ΑΥΤΗ ΜΟΝΟΝ Η ΛΕΞΙΣ
ΠΡΩΤΟΝ
ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΔΙΑΦΙΛΟΝΙΚΗΤΟΝ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΚΑΛΟΥ ΚΑΦΕ

Μόνον μία εταιρεία ὡς ἡ Νεσκάφ — ἡ ὁποία πρώτη παρουσίασε ἓνα διαλυτὸν καφέ εἰς κόνιν, ποιότητος — ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην πείραν διὰ νὰ σὺς ἐξασφαλίσῃ εἰς κάθε φλυτζάνι Νεσκαφέ δαψνὴν τὴν γεύσιν τοῦ γνησιοῦ φρεσκοκαθουρδισμένου καφέ.

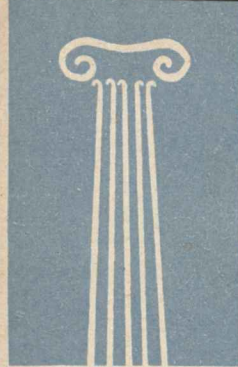
Ἡ ἀπλή αὐτὴ κίνησις — ζεστὸ γερὸ σὲ λίγη σκόνῃ Νεσκαφέ — ποὺ σὺς ἐπιτρέπει νὰ παρασκευάσῃς ἓνα πραγματικὸ καλὸν καφέ, ἀποτελεῖ τὴν συνέχειαν σειρᾶς λεπτῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς ὁποίας οἱ εἰδικοὶ τῆς Νεσκάφ ἀνεδείχθησαν δεξιότεχναι.

ΝΕΣΚΑΦΕ

ΠΡΩΤΟΝ
ΕΙΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ
ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ: ΑΝΔΡ. ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΑΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΤΗΛ. 40.220

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΑΡΙΣ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ είναι οι πιο έλκυστικές κοπέλες της Ευρώπης. Δεν το λέω εγώ αυτό. Το λέει ένας Γερμανός.

Πάνε δεκατρία χρόνια αφ' ου του τελείωσε ο δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και όμως μπορεί κανείς και σήμερα να συναντήσει αισθηματικούς Γερμανούς, που είχαν έρθει στην Ελλάδα με τα στρατεύματα κατοχής, να ξαναεπισκέπτονται τη χώρα μας μόνο και μόνο για να ικανοποιηθούν μια μυστική επιθυμία, που έτρεφαν μέσα τους όλα αυτά τα χρόνια: να ξαναδούν τις Έλληνίδες.

Ρώτησα έναν τέτοιο αισθηματικό Γερμανό τι εύρισκε στις Έλληνίδες, που δεν το έχουν οι κοπέλες των άλλων εθνών.

«Έχουν μια γλύκα, μια έλκυστική θηλυκότητα, που δεν βρίσκεις στα κορίτσια των άλλων ευρωπαϊκών χωρών», απάντησε.

Κι' εγώ ο ίδιος πάντοτε είχα την ευκαιρία να θαυμάσω τη γοητεία των Έλληνίδων γυναικών. Άλλα μου περνούσε η ιδέα ότι ο θαυμασμός αυτός δεν ήταν παρά μονάχα εθνική υπερηφάνεια. Νά, όμως, που βρέθηκε ένας Γερμανός να ανεβάσει την Έλληνίδα στην κορυφή της κλίμακας της γοητείας.

Φυσικά δεν μπόρεσε να μου δώσει να καταλάβω καλά τους λόγους της προτιμήσεώς του. Χρειάστηκε ένας Γάλλος (ποιός άλλος;) για να με κάνει να δω τις γυναίκες μας με τα μάτια ενός ξένου.

Μολονότι δεν ήταν πρόθυμος να τις θεωρήσει ανώτερες στην καλλονή από τις συμπατριώτισσές του, ο Γάλλος παραδέχτηκε ότι οι Έλληνίδες έχουν τα καλά σημεία τους. Και να ποιά είναι αυτά:

1. Ζωηρά μάτια — όχι άσκινα ή προκλητικά — αλλά φωτεινά, γεμάτα έξυπνάδα.
2. Τέλεια σμιλευτά χείλη.
3. Υπερήφανο κράτημα του κεφαλιού.
4. Πλούσια μαλλιά, που αποτελούν ένα έλκυστικό πλαίσιο για το πρόσωπο.
5. Χαριτωμένη περπατησιά.

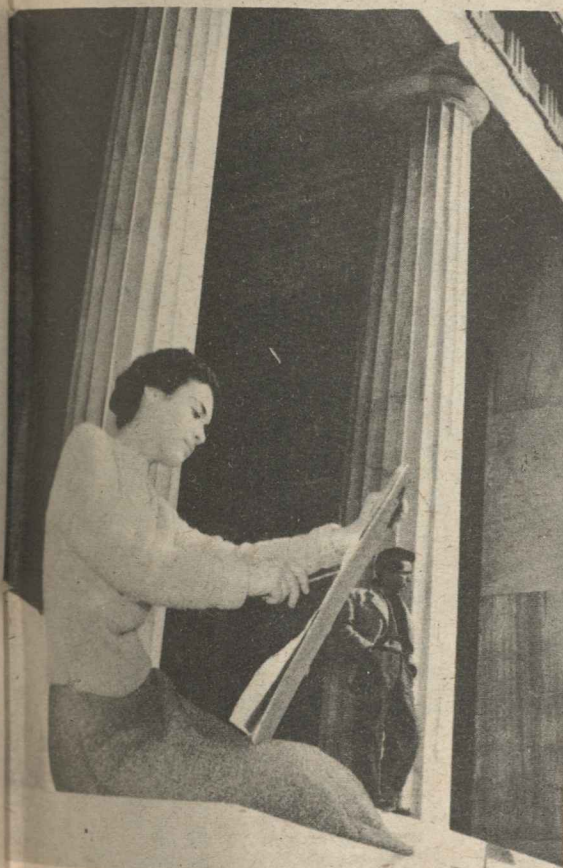
«Είναι μια απόλαυση να παρακολουθής μια Έλληνίδα να περπατά», είπε ο Γάλλος. «Ανοίγει τα πόδια της ακριβώς σε όρθια γωνία — ούτε προς τα μέσα, ούτε προς τα έξω».

Στις δώδεκα κοπέλες που παρουσιάζουμε στις εικόνες των σελίδων αυτών, βλέπετε δώδεκα αντιπροσωπευτικούς τύπους γυναικείας ομορφιάς και χάρις. Αν και μένουν όλες στην Αθήνα, κατάγονται από διάφορα μέρη της Ελλάδος. Τις διαλέξαμε στην τύχη από διάφορα κοινωνικά στρώματα. Γιατί η γυναικεία γοητεία, στην εύλογη αυτή γη, δεν είναι προνόμιο μίας τάξεως ή μίας περιοχής. Θα την συναντήσετε παντού, όπου κυτάξετε...

Η μαθήτρια **ΤΖΙΝΑ ΑΛΜΠΑΝΗ**, 16 χρονών, ένα τυπικό δείγμα της νέας γενιάς των Έλληνίδων. Ο αθλητισμός και οι αθλοπαιδιές προσθέτουν αρκετά εκατοστά στο ανάστημά τους και λεπταίνουν τη σιλουέτα τους. Η ειδικότητα της Τζίνας είναι η δισκοβολία και το αμερικανικό κρούλ. Οι προτιμήσεις της: να χορεύει ροκ εντ ρόλ και να ζωγραφίζει πορτραίτα του Τζαίμης Ντίν, που κάμποσα απ' αυτά έχει κρεμάσει επάνω από το κρεβάτι της. Κατάγεται από την Πελοπόννησο, πατρίδα της ωραίας Ελένης, που ήταν η άφορμή του Τρωικού Πολέμου.

ΕΔΩ ΒΛΕΠΕΤΕ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ

Κείμενο και φωτογραφίες **ΒΑΣΣΟΥ ΜΙΓΚΟΥ**

ΜΙΚΑ ΡΩΜΑΝΟΥ, 18 χρονών, που τώρα τελευταία γράφτηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών. Όπως οι πιο πολλές από τις φοιτήτριες της Σχολής αυτής, κατάγεται από την Αθήνα και προέρχεται από εύπορη οικογένεια. Ο πατέρας της είναι δικηγόρος, αλλά αυτή έχει διαλέξει τη σκηνογραφία για σταδιοδρομία. Έχει μαύρα μαλλιά και γαλανά μάτια—έναν αληθινά ωραίο συνδυασμό.

ΕΛΕΝΗ ΚΥΠΡΑΙΟΥ, 20 χρονών. Έχει περάσει τα μισά σχεδόν χρόνια της σε διάφορες χώρες της Μέσης Ανατολής, όπου τα καθήκοντα του πατέρα της (άνηκει στη διπλωματική υπηρεσία) τον υποχρέωναν να παίρνει την οικογένειά του. Είναι έγκκεφαλικός τύπος, μιλάει τρεις ή τέσσερες γλώσσες και σπούδασε δραματική τέχνη στο Παρίσι. Έχει αδυναμία στις τραγωδίες, αρχαίες, νέες.

ΣΟΝΙΑ ΡΟΣΟΛΥΜΟΥ, 17 χρονών. Η μητέρα της, όπως πολλές άλλες γυναίκες της αθηναϊκής κοινωνίας, θεωρεί τη ρυθμική γυμναστική σαν τον ιδεώδη τρόπο δημιουργίας αρμονικού σώματος και λυγρής κορμοστασιάς. Η Σόνια παρακολούθησε μαθήματα στη Σχολή Ρυθμικής και Μπαλέτου της Κούλας Πράτσικα, από ηλικίας πέντε χρόνων. Ο πατέρας της είναι έφοπλιστής και κατάγεται από την ωραία Κεφαλληνία.

ΤΟ πατρογονικό σπίτι της **ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΔΕΛΕΝΔΑ**, 21 χρονών, είναι στη Σαντορίνη, το όμορφο ήφαιστειώδες νησί του Αιγαίου. Η κανονικότητα των χαρκτηριστικών της είναι σύμφωνη με την πιο άγνη και σκληρή παράδοση. Αφού τελείωσε τις σπουδές της αγγλικής φιλολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, θα πάει ένα χρόνο στην Αγγλία. Παράλληλα με τις παραπάνω σπουδές έχει φοιτήσει και σε δραματική σχολή.

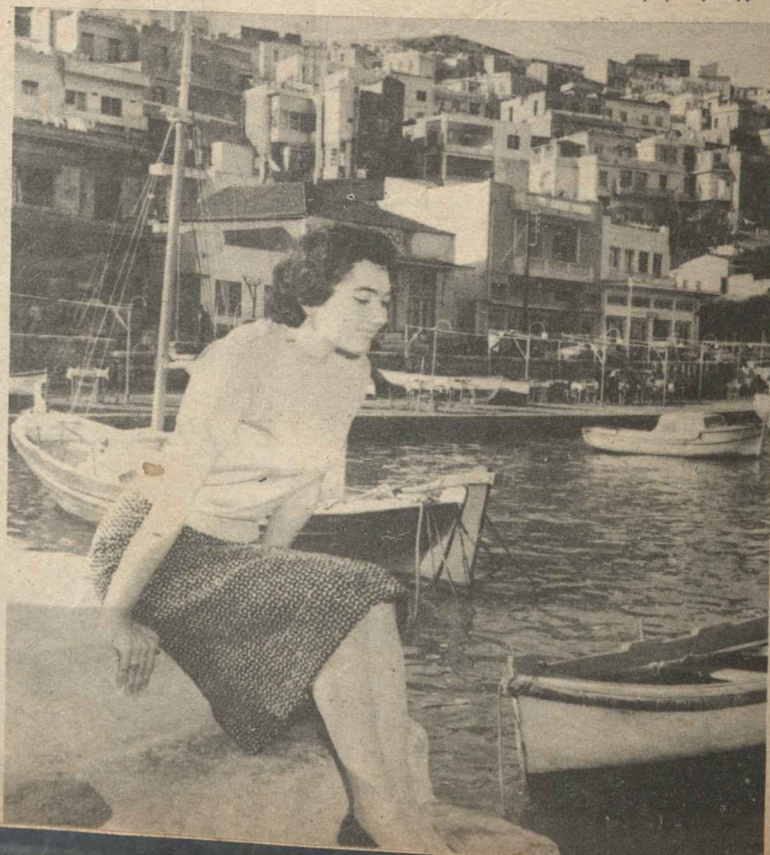
"Ὅποιος ἔχει ταξιδέψει στὸ ἐξωτερικὸ μπορεῖ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴ διαφορὰ πού ὑπάρχει ἀνάμεσα στὶς ἀχρωμες καὶ παγερές γυναῖκες, πρὸ παντός τῶν βορείων χωρῶν καὶ στὶς χαριτωμένες καὶ γεμάτες δηλυκότητα Ἑλληνίδες!...

ΝΑΖΛΗ ΚΥΡΙΑΖΗ, 22 χρονῶν, κατάγεται ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη. Ἡ ἴδια ὅμως εἶναι γέννημα - θρέμμα Ἀθηναία. Φιλοδοξίες: μιά εὐτυχισμένη συζυγικὴ ζωὴ καὶ ἀνατροφή παιδιῶν. Προτίμησί της: τὰ ταξίδια. Ἐκεῖνο ὅμως πού ἀγαπᾷ περισσότερο κατὰ τὰ ταξίδια της εἶναι ἡ στιγμή πού θὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθήνα. Ὁ λόγος πού ἀγαπᾷ τόσο τὴν Ἀθήνα εἶναι γιατί, ὅπως λέει ἡ ἴδια, «εἶναι πλεγμένη μὲ τὰ ὄνειρά της». Εἶναι μιά πολὺ καλλιεργημένη κοπέλλα, μὲ μεγάλη φινέτσα.

ΟΤΑΝ ἦταν 17 χρονῶν ἡ **ΕΦΗ ΣΙΚΙΑΡΙΔΟΥ** ἐξελέγη Μὶς Ἑλλάς, τίτλος πού τῇ χάρισε ἕνα δωρεάν ταξίδι στὸ Λόγκ Μπήτς τῆς Καλιφορνίας. Τώρα εἶναι 21 χρονῶν, εἶναι δυὸ χρόνια παντρεμένη κι' ἔχει ἕνα παιδάκι ὅπως φαίνεται στὴν εἰκόνα. Καὶ μετὰ τὸ γάμο της ὅμως συνέχισε τὶς νομικὲς της σπουδές κι' ἐλπίζει νὰ πάρῃ ἐφέτος τὸ δίπλωμά της. Θὰ θέσῃ τὶς νομικὲς της ικανότητες στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἀνδρός της, διομηχάνου.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, 23 χρονῶν, εἶναι ὑπάλληλος σὲ μιά μεγάλη ἐταιρία. Κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀνδρό. Ἀγαπᾷ τὸ διάβασμα, προτιμᾷ μάλιστα τοὺς «δαρεῖς» συγγραφείς, ὅπως τὸν Στάινμπεκ καὶ τὸν Μπέρτραντ Ράσσελ. Ἀγαπᾷ ἐπίσης τὴν ἀρχαιολογία. Στὴν ἐρώτησι: «Ἄν μπορούσατε νὰ γεννηθῆτε ἄλλη μιά φορά, σὲ ποιά ἐποχὴ τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας θὰ θέλατε νὰ ζήσετε;» ἀπάντησε: «Στὴ σημερινή». Μιά πολὺ θετικὴ ἀπάντησι ἐκ μέρους της.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΟΛΙΤΗ, 24 χρονῶν. Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα καὶ σὲ ἡλικία 19 χρονῶν παντρεύτηκε. Εἶναι κόρη τοῦ γνωστοῦ σχεδιαστοῦ μόδας, πού εἶναι ἐγκατεστημένος τώρα στὴ Νέα Ὑόρκη. Ἐσπούδασε κι' αὐτὴ σχεδιάστρια στὴ «Σικ Σκούλ ὁφ θάουιν Νητζάινγκ» τῆς 5ης Λεωφόρου. Ἐργάζεται τώρα μὲ τὴ μητέρα της, Κα Εὐαγγελίδη - Κουρτίδη, τοῦ γνωστοῦ οἴκου μόδας, ὅπου ἐμφανίζεται ἐπίσης καὶ ὡς μανекέν. Ἀγαπᾷ πολὺ τὸ ψάρεμα.

ΜΑΡΙΑ ΙΑΚΩΒΟΥ, 23 χρονῶν, ἐργάζεται στὸν Ὀργανισμὸ Τουρισμοῦ. Ξενάγησε πολλοὺς περιηγητὲς πού θὰ πρέπει νὰ τῇ δρῆκαν γοητευτικὴ, ὅπως καὶ τὰ ὁμορφα μέρη πού τοὺς ὡδηγοῦσε. Εἶναι «κομμένη» γιὰ τὴ δουλειὰ τῆς ξεναγοῦ. Ἀγαπᾷ τὰ πάρτυ, τοὺς χοροὺς, τὸ διάβασμα, τὸν κινηματογράφου, τὸ θέατρο. Κατάγεται ἀπὸ τὴ Ναύπακτο, τὸ περίφημο ἀπὸ τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους ναυμαχία λιμάνι.

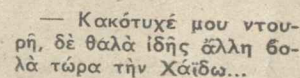
ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΛΥΔΑΚΗ, 24 χρονῶν, ἀπὸ τὴν Ἱεράπετρα τῆς Κρήτης, ἐργάζεται ὡς συνοδὸς στὶς ἑλληνικὲς ἀεροπορικὲς γραμμὲς ἐπὶ τρία χρόνια. Ταξίδεψε ἔτσι ὡς τὴν Ἀλεξάνδρεια, τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τὸ Λονδίνο. Γιὰ τὰ μεγάλα καστανά μάτια της ἔνας ἐπιβάτης τῆς ἔδωσε τὸν τίτλο: «Δημόσιος Κίνδυνος ὑπ' ἀριθ. 1». Διάλεξε τὴ δουλειὰ αὐτῇ, γιατί, ὅπως λέει, τῇ ἀρέσει νὰ γυρίζῃ ὅλο τὸν κόσμο.

ΜΑΡΩ ΚΟΝΤΟΥ, 23 χρονῶν, ἀνήκει στὸ χορὸ ἀρχαίας τραγωδίας τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου, πράγμα πού δὲν εἶναι παράξενο, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὴν κλασικὴ ὁμορφιά της. Ἐπαιξε ἐπίσης στὸν ἑλληνικὸ κινηματογράφου. Τελευταία ἐνεγράφη στὴν καινούργια πειραϊκὴ δραματικὴ σχολὴ πού διευθύνει ὁ Ροντήρης. Ἀγαπᾷ πολὺ τὸ διάβασμα καὶ τὸ χορὸ. Τῇ ἀρέσει πολὺ τὸ κολύμπι.

Ἑλληνικὸ διήγημα τοῦ Κ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

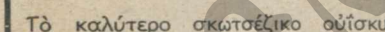
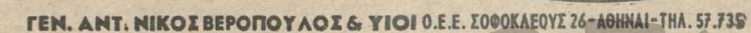
Ὁ Λάμπρος Ζάρμπας ἀκούσιτος ἀπὸ παραθύρι τοῦ σπιτιοῦ του τὴν ὥρα ἐκείνη, κοίταξε ἀπὸ τὸν κάμπο τοῦ Φαναριοῦ τὸ φωτολουσμένο Σουλὶ τοῦ μετ' ἡμᾶς ἀτάραχα ἀπὸ κει καὶ μὲ λογισμὸ βυθισμένο σ' ἀτέλεστη σκέψις. Ἦταν Σουλιώτης ὁ Λάμπρος Ζάρμπας, ἀπὸ τὰ χωριά τῆς Λακκας ἀπάνου. Κάθε Ἀλωναῖρη μῆνα μοναχά, πὺ μῶνε τὰ ρυζία του, κατέβαινε κάτω στὸν κάμπο, καὶ τὸ χινόπωρο πάλι ὅσπερνε.

Τώρα ἀλώνιζε.

Τὸ σπίτι του, χτισμένο ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ παπποῦ του, ξηρολίθι ἀπλό, δῖπαιτο ὅμως καὶ κάπως ψηλό, πᾶναι τὸν ὄχτο τοῦ Γλυκύ, μέσ' ἐκεῖ ποὺ κατεβαίνου ἀπὸ κρημνά τὰ πλευρά τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Τσεκουράτῃ καὶ ποὺ πῆδαι ἀκράτητος πρὸς τὸν κάμπο ὁ πόταμος, ξεβγαίνοντας ἀπὸ

...και τώρα πάλι για τα μπουτρουμιά με ξεκινάς, μαρ
...λιος πατέρας έκρυψε στα δύο του χέρια το πρόσωπο σά

(*) (Πυργιορίτσα ή Παργορίτσα = ή Παρηγορήτισσα
γνωστός διεθνώς υπό το "Άσπιο" (13ο αιώνα))

Τὸ καλύτερο σκυτοσχῆμα οὐ σκι-
που δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ το-
μπαρακί τοῦ σπιτιοῦ σας. Δίνει
κέφι στὸν ἑαυτὸ σας καὶ στοὺς κα-
λεσμένους σας. Προμηθευθῆτε τὰ
ἀπὸ τὰ καλὰ καταστήματα τρο-
φίμων.

Τό κραγιόν **Γάντζη** διατηρεί τα χείλη λαμπερά δίχως λιπαρότητα χάρις εις τό **LANACHROME** που περιέχει. Με τό **ΛΑΝΑΧΡΟΜ** που υπάρχει αποκλειστικά και μόνον εις τό κραγιόν **Γάντζη** θά ξεχωρίστανται πάντοτε μαλακά χείλη χωρίς στεγνώματα και σκασίματα. ΟΙ πιό ζωντανόι χρωματισμοί κραγιονιού, που έχετε δει ποτέ (σε 15 αποχρώσεις) οās χαρίζουν, ανάλογα μέ την πρατική μησης σας, ζεστά, έλκυστικά ή προκλητικά χείλη.

Ο κόσμος της οδόνης

ΕΛΣΑ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΙ

Η ΕΛΣΑ ΜΑΡΤΙΝΕΛΛΙ είχε την ευτυχία να γίνει υπέροχα ένας χαριτωμένου κοριτσιού και να δώσει αλυσμένη την οικογενειακή ευτυχία. Το ευτυχές αυτό γεγονός συνέτελεσε στο να της συγχωρήσουν οι άριστοκράτες γονείς τον άνοδο της ταπεινής της προέλευσης και να την αναγνωρίσουν ως κόρη τους.

Η Έλσα παντρεύτηκε τον Ιταλό κόμη Φράνκο Μαρτινέλλι Σκότι, ο οποίος είναι γόνος μιας από τις πιο άριστοκρατικές οικογένειες της Ιταλίας. Οι γονείς του δεν ήθελαν με κανένα τρόπο τον γάμο αυτόν, αλλά έκριναν ήταν τρέλα έρωτα με την Έλσα. Ιταλίδα στάο και την πήρε παρὰ τη θέλησή τους. Το ζευγάρι ζούσε χωριστά, χωρίς να έχει καμιά επικοινωνία με τους γονείς του.

Η μικρή όμως έγγονή τους που ήρθε στον κόσμο έλλοξε τὸ πράγμα. Η γνυράει κομπόσα έπαιζε με την ψυχή της και το νεογέννητο και ο πάγος έσπασε. Αυτό ήταν θαύμα για την Έλσα γιατί υπέφερε τρομερά ως τώρα από την άγνοια της της πεθεράς της.

Η Έλσα ήταν μαυμένη και ζούσε στον κόσμο αυτόν τον όνειρο και τις πολυτέλειες απ' όπου δεν είχε σκοπό να βγει ποτέ. Ο Κόκ Μαρτινέλλι την έπεισε να δοκιμάσει την τύχη της στον κινηματογράφο γιατί του έκανε εντύπωση η όμορφη και η προσωπικότητά της. Πήγε στο Χόλυγουντ κι έπαιξε μαζί του σε μια ταινία. Μόλις έπαιξε στη Ρώμη οι Ιταλοί παραγωγοί της προσέφεραν άμεσως συμβόλαιο. Πρωταγωνίστησε στην ταινία «Ρίξτε» που είδαμε πριν από λίγους καιρούς (Η άμυνά της του Μάλτου) και στην ταινία «Πονατέλλας».

Έχει γεννηθεί σε μια λαϊκή συνοικία της Ρώμης. Πόνη γινε μαυμένη εργάστρε ως ταίριας σ' ένα συνοικιακό μπαρ, Πωσ' όλα αυτά μπορεί να φέρει θαυμάσια τον τίτλο της κόμπσας χωρίς να τον ντροπιάσει.

Για την ταινία της «Πονατέλλας» δοδεύθηκε στο θεατρίδο του Βερολίνου ως η καλύτερη ηθοποιός. Στο Λονδίνο πρωταγωνίστησε μαζί με τον Πέντο «Αριεντάρι» στην ταινία «Μανουέλα». Κι όλες αυτές οι επιτυχίες πραγματοποιήθηκαν σε λίγο διάστημα. Μα τίποτα απ' αυτά δεν αξίζει όσο η ευτυχία που της χάρισε η μικρή της κορούλα.

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΤΖΙΝΑΣ

Η Τζίνα Λομπονικίτα βρίσκεται σε πόλεμο με τον παραγωγό Ριτζί για την ταινία «Αυτοκρατορική Αφοδίτη». Η Λολό είχε συμφωνήσει μαζί του να της δώσει ως συμπρωταγωνίστρια τον Μοντγκόμερι Κλάιτ και τον Πολ Νιούμαν. Η υπόθεση της ταινίας περιστρέφεται γύρω από τη ζωή της Παλίν Μοργκέλε αδελφής του Ναπολέοντος. Τώρα ο παραγωγός για μέν το ρόλο του Ναπολέοντος βάζει έναν άγνωστο ηθοποιό, για τον μεγάλο έρσστη δὲ προσλαμβάνει τον Λέζ Μπέρκμαν που έπαιξε ως τώρα ολόου Τσαλάν. Ο Ιταλός τὸς γράφει με ειρωνεία για τον Λέζ Μπέρκμαν και τον αποκαλεί «Αυτοκρατορικό Τσαλάν», ο δὲ Ριτζί απάντησε στην Τζίνα πως αν δεν δεχθή θα την αντικαταστήσει με την Μυρία Μπρού. Η Τζίνα ζητά να της δώσει απόλυτως διακρίνα έκατομυρία λίρες από και παραγωγός ζητά άλλα τόσα από αυτήν.

Μόνο το δικαστήριο θα τακτοποιήσει την υπόθεσή αυτή, που κρατά ανάστατους τους κινηματογραφικούς κύκλους της Ρώμης.

Ο ΟΥΓΙΛΙΑΜ ΧΟΛΝΤΕΝ ΕΓΙΝΕ ΠΕΡΙΖΗΤΟΣ

Ο Ουίλλιαμ Χόλντεν άρνήθηκε ν' άρχισο το γύρισμα μιας ταινίας στο στούντιο της Παραμάουντ, γιατί δεν του άρεσε το σενάριο. Το συμβόλαιό του με την εταιρεία αυτή τον υποχρεώνει να πρωταγωνιστήση σ' έξη ταινίες που θα γυριστούν μέσα σε επτά χρόνια. Ο Χόλντεν όμως έκανε συμβόλαιο και με την Κολούμπια και οι τελευταίες επιτυχίες του τον έχουν κάνει περιζήτητο παντού. Μόλις τώρα τέλειωσε το γύρισμα της ταινίας του «Το κλειδί» όπου πρωταγωνίστησε με την Σοφία Λόρεν. Όταν δόθηκε η προμερία της ταινίας του «Η γέφυρα του ποταμού Κουάι» στο Παρίσι, το γαλλικό κοινό του έκανε θερμή υποδοχή. Ο Χόλντεν έδωσε στον τύπο, πως δεν πρόκειται πια να πρωταγωνιστήση σε ταινία που δεν του άρεσει το σενάριο.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Η Χρήδερ Σήρς, για την οποία γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος, μας και είδαμε στην ταινία «Η χρυσή παρθένος» θα πρωταγωνιστήση μαζί με τον Τσάρλτον «Ηστον» στο φιλμ «Μπέν Χούρ», που θα αναγορευθή. Η Χρήδερ Σήρς πήρε το δρόμο της Βρετανικής Κινηματογραφικής Ακαδημίας ως η καλύτερη ηθοποιός της χρονιάς για τη δημιουργία της στην ταινία «Η χρυσή παρθένος».

Η Ροσάνα Ποντεστά και ο άνδρας της Μάρκο Βικάρδο βρίσκονται στην Μαδρίτη, όπου γυρίζεται η ταινία «Το περσινό μου».

Η Καίτη Χιουράντο επέστρεψε στο Χόλυγουντ από την Κουαντάκα όπου είχε πάει να επισκεφθή τους δικούς της.

Ο Μπόμπ Χοπ πήγε στο Λονδίνο για να παρευρεθή στην προμερία της ταινίας του «Διακοπές στο Παρίσι», που δόθηκε πριν από λίγες ημέρες.

Η Κάρολ Λά Λαντ, κόρη της γυναικάς του Άλαν Λαντ από προηγούμενο γάμο της, παντρεύτηκε τον περασμένο μήνα με τον διευθυντή ενός στούντιο.

Ο πρώην σύζυγος της Έλίζαμπεθ Τάιλορ Μάικλ Γουάινλινγκ έτελεσε τους γάμους του με τη Σούζαν Νέλ στο Λας Βέγκας.

ΙΝΓΚΡΙΝΤ ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ

Ένα τελευταίο σκίτσο της Ινγκριντ Μπέργκμαν που βρίσκεται τώρα πάλι στο προσκήνιο της επικαιρότητας. Η διάσημη σταν αντιμετώπιζε τὸς την άπαιτη του δεύτερου συζύγου της, του Ροσελίνι, ο οποίος θέλει να ακυρώσει το γάμο τους αντί να εκδοθή αμέσως. Ο Ροσελίνι δεν σκεπτεται τη θέση των παιδιών του αν ακυρωθή και ο γάμος του αυτός.

Η Μπέργκμαν βρίσκεται τώρα στο Λονδίνο με τα παιδιά της, όπου πρωταγωνιστεί μαζί με τον Κάρο Γκραντ στην ταινία «Αδικοκίτος» με σκηνοθετη τον Στάλνι Ντόνεν. Μαζί τους παίζουν η Φίλις Κάλνερ και ο Σέσιλ Πάρκερ. Η Ινγκριντ Μπέργκμαν έλπιζε ότι με την ταινία αυτή θα πάρει τελειωτικά τη θέση που είχε στο κινηματογράφο στερώντας πριν από το γάμο της με τον Ροσελίνι.

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ

ΕΙΧΑ παραστή προ ημερών εις ένα γάμον, κατά την τέλειση του οποίου έγινε το γνωστόν τετριμμένον μικροεπεισόδιον: Κατά την στιγμήν που ο ιερεύς έλεγεν «ή δε γυνή να φοβήται τον άνδρα», έκεινη... τὸν ξενύχιασε μέχρι σημείου που ο άτυχός γαμβρός έκαμεν ένα μορφασμόν οδόνης. Δεν ήσκησα ποτέ τυραννίαν επί καμμιάς γυναικός, άλλ' όφειλν να όμολογήσω ότι αι γυναίκες που είδα να ζούν ευτυχώς ήσαν ός επί το πλείστον έκείναι που σέβονται τον άνδρα. Αυτός ο σεβασμός γίνεται πολύ γρήγορα άμοιβάσιος, άλλ' άν από την γυναικά είναι λιγάκι μεγαλύτερος, σπανίως βλάπτει. Πρέπει να είναι άναίσθητος ο άνδρας που δεν θα της το άναγνωρίση όσο περνούν τα χρόνια. Έρχεται ώρα που η άναγνώρισις είναι τόσο μεγάλη, ώστε η σύζυγος γίνεται ίνδαλμα και δία τον πλέον άτίθασσον άνδρα.

ΕΠΑΝΩ εις αυτό το θέμα του άγώνος επικριτήσεως εις τα άνδρόγυνα, έδιάβασα τελευταίως μίαν πολύ χαρακτηριστικήν άποψιν του γνωστού Άγγλου κομικού Τζιμ-μ Έντουαρντς, ο οποίος —είπε— φοβάται να νυμφευθή, από φόβον μη του πάρη η σύζυγός του τον άέρα. Ο Άγγλος ηθοποιός ένόμιζε προφανώς ότι έλεγεν ένα άστεϊον, άλλα το άστέιο του ήτο πολύ σοβαρόν· είναι ο φόβος χιλιάδων άνδρών, που άποφeyγουν τον γάμον διά να μη δάλουν ένα μπελάν εις το κεφάλι των. Δικαίως η άδικώς, ο άνδρας ενεφανίσθη άρχηγός της οικογενείας από την χαρωγνή της άνθρωπότητος. Δεν λέγω βεβαίως ότι η γυναικά πρέπει να είναι κτήμα του, όπως ήτο τότε. Άλλ' αυτός όφειλε να είναι άρχηγός της. Άν κάποιος πρέπει να υποχωρήση κάποτε, είναι αυτή. Έχει το όνομά του, άποκτά εις πολλά την προσωπικότητά του, τα παιδιά της είναι και παιδιά του.

Α ΣΠΕΥΣΩ να εξηγηθώ: Άρνούμαι κάθε θεωρίαν άνισότητος των συζύγων. Καί άν θέλη ένας άνδρας να επιβάλη τυραννίαν εις την γυναικά του, θα έλθω ώρα που θα του άρνήθη το δικαίωμα τουτού ένας άλλος άνδρας: ο γυνίς του, άν ο Θεός ήθέλησε να έχη γεννήθη. Ποίος τότε θ' άρνήθη το προβάδισμα εις την μητέρα; Αυτή δία το άγόρι της είναι θεά. Δεν λέγω δία το κορίτσι της, διότι αυτό ήμπορεί να μη έχη την δύναμιν να έρθωθή και να διεκδικήση, άφού είναι και αυτή γυναικά. Άλλά το άγόρι, όταν μεγαλώση, όταν γίνη και αυτό άνδρας, και μόνον με την παρουσίαν του κάμνει ν' άτονούν τα πατρικά δικαιώματα επάνω εις την μητέρα του. Όπωσδήποτε όμως εις μίαν οικογένειαν, όπως εις μίαν επιχείρησιν, κάποιος πρέπει να έχη το προβάδισμα. Αυτό δεν είναι άνισότης. Τουαντίον είναι άρμονία...

ΑΛ' ΑΣ μου επιτραπή να συτό θέμα των σχέσεων μεταξύ των συζύγων. Το καλύτερον και το άξιοπρεπέστερον μέσον δία να κρατηθή μία γυναικά τον άνδρα της κοντά της, είναι η άφοσίωσις. Έάν ένας άνδρας δεν κρατηθή με αυτό, κάθε άλλη προσπάθεια είναι ματαιία. Καί όχι μόνον είναι ματαιία, άλλα και δεν του αξίζει. «Η γυναικά μου— έλεγεν ο Μπέρναρ Σώ— μου ήτο

τόσον άφωσιωμένη ώστε και την ώραν που έξεφυχούσε, άν με ήκουε να πώ ότι δεν αισθάνομαι καλά, θα έσηκώτο να με περιποιηθή. Καί ο μέγας έκείνος σαρκαστής του παντός, δεν έχασε ποτέ από την μνήμην του την γυναικά έκείνην μέχρι της τελευταίας του πνοής.

ΕΧΩ ένα πολύ φιλικόν μου ζυγάρι, το όποιον κάθε φοράν που δίδει ραντεβού έξω από το σπίτι... θα καγαδίσση διά το αίμα τον θέμα: την καθυστέρησιν της κυρίας επί μισήν τουλάχιστον ώραν, και την άνυπομονήσιν του κυρίου, ο οποίος τόσο χρόνια είναι νυμφευμένος και δεν κατάρθεσε να μάθη ότι σπανίως μία γυναικά είναι άκριβής εις την ώραν της, έκτός αν είναι εργαζομένη. Ές άλλου ύπαρχουν και γυναικες, αι όποιαι όχι άπλω έρχονται με άργοπορίαν εις το ραντεβού, άλλα δεν έρχονται ποτέ. Καί αύται είναι ίσως αι πλέον επιθυμούμεναι...

ΕΛΠΙΖΩ ότι από την γενικήν σχεδόν άνασκαφήν και άνοικοδόμησιν των κεντρικών σημείων των Άθηνών, θα γλυτώση το μέγαρον της Δουκίσσης της Πλακεντίας, εις την λεωφόρον Κηφισιάς. Η τραγική έκείνη άριστοκράτις, που ήλθε και έζησε και τόσάφ ης την Άττικήν, πρέπει να κατέχη μερικάς σελίδας εις την ιστορίαν των νεωτέρων Άθηνών. Το σπίτι της εις την λεωφόρον Κηφισιάς, το άλλο, το ήμμερειωμένον εις την Πεντέλην, ο έκεί κοντά τάφος της και το ήμετελές μέσα εις το δάσος μαρμαρίνον άνάκτορον πάρα πέρα, θα έπρεπε να τύχουν στοργικής μερίμνης. Το άνάκτορον, το όποιον δεν άνηγέρθη παρὰ μόνον η λιθοβόλη επί σχεδίου του Κλεάνθους, θα ήμπορούσε λόγω της μαυετικής έξ αυτού θεας, να γίνη ένα θαυμάσιον ξενοδοχείον. Η άνεγέρσις του είχε διακοπή μετά τον θάνατον της νεωράς φυματικής κόρης της Δουκίσσης, που παρέσυρε και την τραγικήν μητέρα εις τον τάφον.

ΕΙΣ ΤΗΝ Πεντέλην, ο ρωμαντικός περιπατητής ήμπορεί να σταθί έξω από την μανδράν που περιβάλλει τον άπείριστον μαρμαρίνον τάφον της, φρουρούμενον από ώραια κυπαρίσσια. Μία γαλλική επιγραφή επί αυτού υπενθυμίζει ότι έκεί καίται «η Σοφία ντε Μαρμπουά, Δούκισσα της Πλακεντίας, γαλλίς, γεννηθείσα εν Φιλανδελφεία την 3 Άπριλίου 1785 και άποθανούσα εν Άθήναις την 14 Μαΐου 1854».

ΚΑΘΑΡΕΣ ΜΑΞΙΛΑΡΘΗΚΕΣ

Οι μαξιλαροθήκες λερώνουν εύκολα, άν μάλιστα ιδρώνετε πολύ ή έάζετε συχνά μπριγιαντίην. Βάζετε λοιπόν ένα παλιό μαξιλάρι πρώτα και μετά το καθρό, που άλλώς τουλάχιστον μία φορά την έβδομάδα. Η άκόμα καλύτερα βάζετε το μαπιτάκι σε μία θήκη από χοντρό τουλπάνι και μετά βάζετε τη χρωματιστή μαξιλαροθήκη με κουμπία, για να πλένεται εύκολα κι αυτή.

ΛΕΚΕΔΕΣ ΣΤΙΣ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ

Μην άφίνετε λεκέδες στις κουβέρτες γιατί έκεί θα δαγκώση όποιο έντομον προφθάση πρώτο, σκόρος ή κατσαρίδα. Άν είσθε χειροδύναμη, πλύντε της μόνης σας στή μπανιέρα ή τη σκάφη με χλιαρή σαπουνάδα και λίγες κουταλιές άμμονία. Καλύτερα όμως τις καλές κουβέρτες να τις δώσετε στο καθαριστήριο. Υπάρχουν μερικές οικονοίτες που κάνουν μεγάλη ζημία. Μία κουβέρτα καλή κοστίζει πολύ, γι' αυτό δεν πρέπει ν' αφήσετε να καταστραφή.

Μία Γαλλίδα δημοσιογράφος που πέρασε από την Άθήνα μάς είπε:

«Είδα έδω μία διτρίνα που μου δýμισε Παρίσι!»

ΘΑ ΗΤΑΝ ύπερβολή δέβαια να πη κανείς πως το Παρίσι μεταφέρθηκε στην Άθήνα, δεν είναι όμως ύπερβολικό να πούμε ότι οι παριζιάνικες έμπνεύσεις βρήκαν έδώ την πιο επιτυχημένην πραγματοποίησιν τους χάρις στο καλλιτεχνικό δαιμόνιο μιάς Άθηνάιας: της κ. ΕΛΛΗΣ ΠΟΛΙΤΗ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

Το μοντέλο ΚΙΡΚΗ, 60χ. 250

ΠΡΟ ΗΜΕΡΩΝ, μία Γαλλίδα δημοσιογράφος, η Christiane Rosay, άποχαίρετοσε φιλικά της πρόσωπα στο άεροδρόμιο του Άλλνικού.

— Όλα, τους έλεγε, είναι τόσο διαφορετικά έδώ, ο γαλάσιος ούρανός, η μυρωδιά του πέκου, τα δαντελωτά άκρογιάλια. Η χώρα σας είναι η πιο όμορφη απ' όσες έχω επισκεφθή.

Ο ένθουσιασμός της ξένης ήταν τέλει καθώς κάθε φορά, που οι άναμνησεις γίνονταν πιο έντονες. — Έχασα μαζί σας την πατρίδα μου— πρόσθεσε χαμογελώντας και άνταντώντας το μυρμένο άνοιξιάνιου παράκι— έχασα το Παρίσι... Η μάλλον όχι. Αυτό δεν έγινε, γιατί μπροστά σε μία διτρίνα, σαν έκείνης που σπανίον κανείς στο Σάνς - Έλζε, δλδύηρο το Παρίσι ώρθώθη μπροστά μου, για να μου υπενθυμίση έντονα την παρουσία του.

Η όμηγυρις δεν έξεπλάγη, τα λόγια όμως της ένθουσιασμένης από τη χώρα μας κυρίας, ήταν το πιο τρανό κομψιλμένο που έχει πη άνθρωπος παινεύοντας άθηναική διτρίνα. Καί αυτή η διτρίνα δεν έχει πολλών ετών ιστορία για να μπορή να

συγκριθί με την παριζιάνικη, που είναι παλαιά, όσο και τα άγάλματα, που σταλίζουν τον κήπο των Βερσαλλιών.

Άν βρισκόσαστε κάπου, έκεί κοντά, και πριν ή ξένη μπή στο άεροπλάνο της Air - France, σίγουρα θα νοιώδατε την περιέργεια (χαρακτηριστικό γνώρισμα κάθε γυναικάς) να ή ρωτήσετε ποιά διτρίνα τη μετέφερε νεορά στο Παρίσι. Τη ρωτήσαμε έμείς για σας. Κι' ενώ τα άνήσυχια και ζωηρά μάτια της κύτταζαν το ρολοί της αίσουσής, μάς έδειξε μία κομψότατη και γεμάτη χαρι φούστα που φορούσε, ύφαντή, και με την ξενική προφορά της, μάς έπτε δυο έλληνικώτατα όνόματα: Εύαγγελίδη - Κουρτίδη.

Το άεροπλάνο έθρασε. Η ξένη με τη ντόπια φούστα, άνεβαίνει πεταχτή τη σκάλα και στέλνει έναν τελευταίο χαριστίσμο.

— Καλό της ταξίδι!...

ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ

Η κομψή αυτή γυναικά, που είχε άνεπτυγμένη την αισθητική του καλού ντυσίματος, όπως της την έδωδε η διεθνώς γνωστή παράδοση της χώρας της, δεν ήμπορούσε να ξεγελαστή, προκειμένου να χαρακτηρίση το κατάστημα της κ. Εύαγγελίδη - Κουρτίδη.

Μιά σειρά από έμπνευσμένα μοντέλα δείχνουν με ξεχωριστή χάρι μία γραμμή που λανσάρε το κατάστημα. Η γραμμή η φτεινί, «ο Σάκκος» και το «Βαρέλι», μοντέλα τολημνά για τη σιλουέτα της γυναικάς, είχαν άφάνταστη επιτυχία. Το μυστικό όφειλεται στην κ. Έλλη Πολίτη, κόρη της κ. Εύαγγελίδη, που εργάστηκε έντατικά την περασμένη σαιζόν, για να μεταφέρη τις τολημνές γραμμές με άρκετες παραλλαγές στο σώμα της Έλληνίδος. Η κ. Έλλη Πολίτη - Εύαγγελίδη είναι μία νέα ώραια και γεμάτη έμπνεύσεις, καλλιτέχνις στο είδος της. «Επις ζυμώσεως κάθε φορά, που οι άναμνησεις γίνονταν πιο έντονες.

— Έχασα μαζί σας την πατρίδα μου— πρόσθεσε χαμογελώντας και άνταντώντας το μυρμένο άνοιξιάνιου παράκι— έχασα το Παρίσι... Η μάλλον όχι. Αυτό δεν έγινε, γιατί μπροστά σε μία διτρίνα, σαν έκείνης που σπανίον κανείς στο Σάνς - Έλζε, δλδύηρο το Παρίσι ώρθώθη μπροστά μου, για να μου υπενθυμίση έντονα την παρουσία του.

Η όμηγυρις δεν έξεπλάγη, τα λόγια όμως της ένθουσιασμένης από τη χώρα μας κυρίας, ήταν το πιο τρανό κομψιλμένο που έχει πη άνθρωπος παινεύοντας άθηναική διτρίνα. Καί αυτή η διτρίνα δεν έχει πολλών ετών ιστορία για να μπορή να

σει. Ρυθμοί — όπως ο Ίωνικός και ο Κορινθιακός — αποτελούν ιδανικά συμπλέγματα με την μοντέρνα έκφραση και ολοκληρώνουν θαυμάσια σύνολα που έκπλησσουν και χειροκροτούνται.

Έκτός από αυτό και χάρις στο λεπτό της γούστο, φέρνει από το Παρίσι που επισκέπτεται δυο και τρεις φορές τον χρόνο, άβθονο καλοδιαλεγμένο ύλικό, που γίνεται άνάρπαστο μόλις έκτεθη στο κατάστημα. Μία ζώνη άσυνήθιστη, μια πάντα άσροτί, ένα ζευγάρι γάντια κοκέτικα, είναι ουσιαστικά εξαρτήματα για μία κομψή γυναικά. Κι' αυτό το ξέρει καλά η κ. Έλλη Πολίτη, που, λόγω της δουλειάς της, έχει σπουδάσει τη γυναικεία νοοτροπία.

ΤΑ ΚΟΜΨΟΤΑΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΚΑΙ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Αυτή την εποχή, εποχή άναμονής για τις μεγάλες άνοιξιάνικες και καλοκαιρινές έξορμήσεις της μόδας, στο κατάστημά της της όδου Πανεπιστημίου λανσάρε μια μεγάλη συλλογή από πλεκτά. Το πλεκτό είναι ένα είδος, που η μόδα του δεν πέφτει ποτέ. Είναι το εύκολο και κομψό ντύσιμο της γυναικάς, όταν αυτή ξέρη το πού και πότε θα το φορέση. Μία ζακέτα σε ίσια γραμμή από ώραιό κίτρινο μαλλί, με «ξεχειλωτό» γιακά και με άσημένα κουμπιά στοιχίζει 310 δρχ. και με μία φούστα από «φιόκο» έλβετικό φοριέται θαυμάσια ως τις πρώτες άπογευματινές ώρες, ενώ μία άλλη μπλούζα πολύ κοκέτικη, σε σκούρο χρώμα με άρκετο ντεκολτέ, φοριέται με τα κατάνηλα άξεσουάρ άπόγευμα - βράδυ.

Και μία και μιλάμε για άξεσουάρ αξίζει τον κόπο να δη κανείς στις κρυστάλλινες προθήκες τοποθετημένα με άρμονία γάντια σε μεγάλη ποικιλία χρωμάτων και σχεδίων. Η τιμή τους άρχίζει από 29 δρχ. Κατσκόλ ζωηρόχρωμα, που θα φορεθούν

πολύ, τώρα την Άνοιξη, από φινό μετάξί και κάλτσες του καταστήματος, με την μάρκα του τυπωμένη, σε τρία χρώματα: Ρόδος, Κέρκυρα και Μίνκ ονομάζονται και έχουν τιμή έξαιρετική για την ποιότητα και προσίτη σε όλα τα βαλάντια. Στη διτρίνα της εισόδου ένα χαριτωμένο παντελόνι «γούστερν» από γκρίζα φανέλλα, με καρφάκια άσημένια, περιμένει την κομψή πελάστια, ενώ μία μπλούζα, η «Ροζάννα», σε χρώμα κόκκινο γλυκό προσφέρεται στην τιμή των εκατόν ένενήντα πέντε δρχ. σε διάφορα χρώματα. Η κ. Κουρτίδη, εύγενική πάντα, πληροφορεί τις πελάτισσές της ότι το ζέρσευ φόρεμα, που θα φορεθί κι' έφέτος, ύπάρχει στο κατάστημα σε μία έκπληκτική ποικιλία σχεδίων. Κάθε φόρεμα και σχέδιο, κάθε σχέδιο και χρώμα, άρχίζουν από τετρακόσιες ένενήντα δρχ. και έχουν μία άψογη εμφάνιση και εφαρμογή χάρις στο μελετημένο κόψιμο και συστήρισμα που γίνεται από το έμπειρο τεχνικό προσωπικό που διαθέτει το κατάστημα.

ΣΥΝΕΧΗΣ ΕΠΑΦΗ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

Από το Παρίσι που βρίσκεται τώρα ή κ. Έλλη Πολίτη - Εύαγγελίδη, πληροφορεί τους έδώ συνεργάτες της για τους συνδυασμούς χρωμάτων και σχεδίων που έδειξαν ο Ντόρ και ο Μπαμπαίν, οι μεγάλοι παρινοί οίκοι, με τους όποιους το κατάστημα βρίσκεται σε συνεχή έπαφή. Πριν φύγη, σχεδίασε τις έλληνικές φούστες —μια απ' αυτές φορούσε η Γαλλίδα δημοσιογράφος Christiane Rosay— που δεν έχουν τίποτα το κοινό με όσες κυκλοφόρησαν ως τώρα. Έχουν δέβαια μία άναμφισβήτητη απλότητα γραμμής, χωρίς να τους λείπη η διακοσμησι, η πρωτοτυπία και η κομψότης.

Όλα αυτά τα καλοδιαλεγμένα πράγματα, ο διακριτικός τρόπος που τα έμφανίζει το κατάστημα, η περιποίησης και η έμπνευσης που θα βρή η πελάτισσα, από τη στιγμή που θα περάση την κρυστάλλινη πόρτα του, συνθέτουν μία πολιτισμένη εικόνα, για την όποια το έλληνικό έμπόριο πρέπει να αισθάνεται την πιο μεγάλη ύπερηφάνεια. Συγχαρητήρια και έπαινοι είναι το λιγότερο απ' όσα μπορεί να πη κανείς στην κ. Έλλη Πολίτη - Εύαγγελίδη, η όποια πραγματοποιήσε έναν άθλο που δύσκολα μπορεί να ξεπεραστή.

ΛΕΝΑ ΒΡΟΝΤΑΚΗ

Η διτρίνα του καταστήματος Εύαγγελίδη-Κουρτίδη στη Λ. Πανεπιστημίου

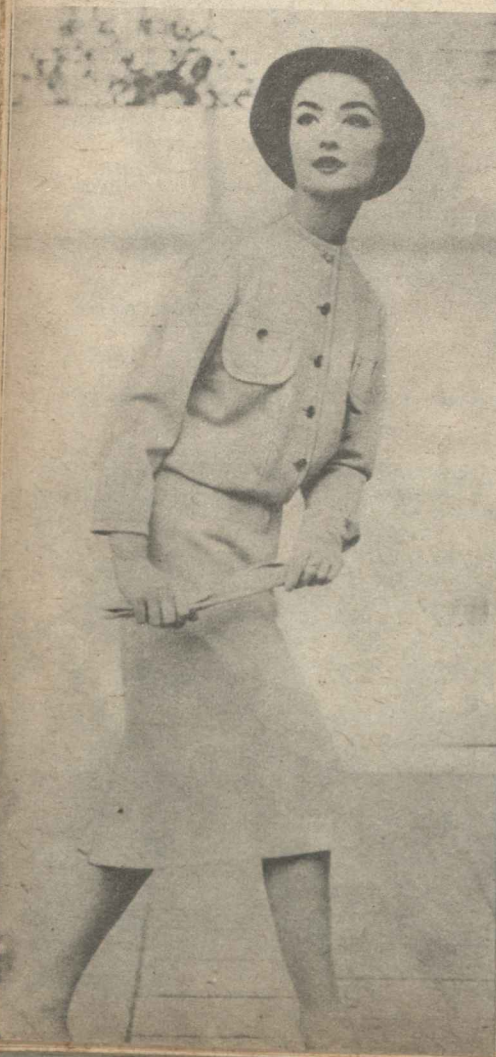

Πολύ απλό φόρεμα
σε έντελως ίσια
γραμμή. Μανικάκι
κοντό ζαпонέ
και ντεκολτέ μπατό
μ' ένα πρωτότυπο
γιακαδάκι.

Ωραιότατο ανοιξιάτικο ανσάμπλ
σε ναυτικό στυλ, από λεπτό μάλλινο ύφασμα
χρώματος ίδιού. Ένας φιόγκος
από μεταξωτό πουαντιγιέ μπλέ - άσπρο
στολίζει τη χαριτωμένη αυτή μαρινιέρ.
Μοντέλο της Μάγκυ Ρούφ.

Ανοιξιάτικο ταγιεράκι
με ζακέτα κοντή μπουφάν.
Δεν έχει καθόλου
γιακά και το μόνο του
στολίσμα είναι
δυο τσέπες πάνω
στο στήθος.

ΓΙΑ ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ

Κομψό φόρεμα σε ίσια γραμμή
που κολακεύει πολύ το σώμα. Ό-
λη του η πρωτοτυπία βρίσκεται
στο γιακά που κλείνει χιαστί.
Ταιριάζει πολύ στο ένα μέρος μιά
μεγάλη καρφίτσα ή ένα λουλούδι.

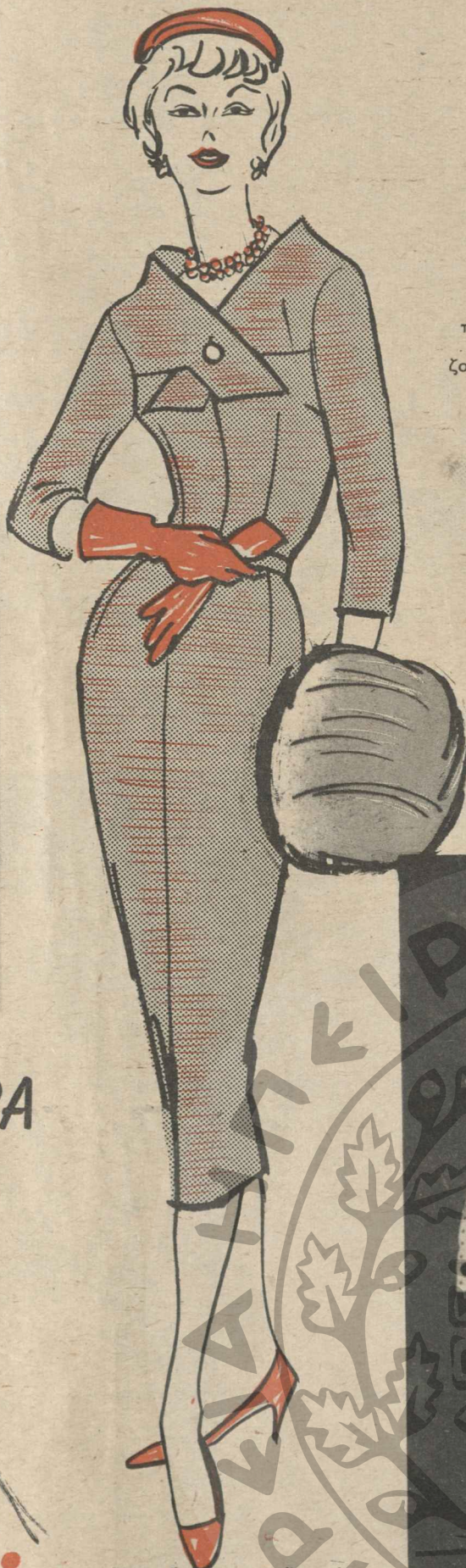

Α Μπλούζα - πουκάμισο από λε-
πτό μάλλινο ή μεταξωτό ύφασμα.
Μανίκι ζαпонέ τρουά κάρ που κα-
ταλήγει σε στενή μανσέτα. Κάτω
από το γιακά περνά μιά κορδέλα
και δίνει μπροστά σε φιόγκο.
Β Μπλούζα από μάλλινο ζερέυ
σε ένα ηλεκτρικ χρώματισμό σάζ,
πικουάζ ή κοραλί που συνηθί-
ζονται φέτος τόσο πολύ. Προσέ-
τε το κλείσιμο του ντεκολτέ.
Γ Ακόμη μιά δημοφιλής μπλούζα
με τρουά κάρ μανίκι, κατάλληλη
να φορεθί μέσα από ταγιέρ.
Μπροστά σχηματίζει ένα τετρά-
γωνο πλάστρον γαρνιρισμένο με
ταϊά κι' ένα ωραίο μικρό φιόγκο.
Δ Μιά απλή μπλούζα για το γρα-
φείο σας. Γίνεται από δατίστα ή
παπλίνα και γαρνίρεται με λε-
πτές νεβύρ εκατέρωθεν της πιάτ
με το κρυφό κουμπάκι. Τα πέ-
τα τριγωνικά και με ένα κουμπί.
Ε Μοντέρνα μπλούζα με γιακα-
δάκι ξεχειλωτό που δίνει κόμπο
στο ένα πλάι. Μανίκι τρουά κάρ
φουσκωτό. Η μπλούζα αυτή μπο-
ρεί να φορεθί έξω απ' τη φούστα.

...ΚΑΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΗΜΕΡΑ

Κομψότατο μοντέλο του Γκοές
από σεβιότ πιέ ντε πουλ άσπρόμαυρο.
Το πίσω μέρος είναι χωριστό
δίνοντας την έντύπωσι ντε πιές ενώ
μπροστά σταματά το κόψιμο
της μέσης στις πέννες.

Ίσιο πρωινό
φόρεμα για τις
πράτες ζέστες της
ανοίξεως. Μανίκι
ζαпонέ και κλασικός
γιακάς με μικρά
πέτα.

Ανσάμπλ φόρεμα - ζακέτα
άρκετα φανταζι
για κάπως πιο άμπιγιέ
έμφάνισι. Η ζώνη
του φορέματος είναι από
μαύρο γκρό.
Μοντέλο του Ντιόρ.

Ένα δμορφο μοντέλο για
νεαρή κυρία. Είναι κατάλ-
ληλο γι' απογευματινό φό-
ρεμα ή και για βραδυή
συγκέντρωσι ανάλογα με
το ύφασμα που θα γίνη.
Το ντεκολτέ είναι αρκετά
ξεχειλωτό και ο ναιμίτης
τελειώνει με ωραία ντεκούτ

1

ΦΟΥΣΤΑ ΚΑΜΠΑΝΑ

2

ΚΟΡΣΑΖ ΚΟΝΤΟ

3

ΜΕΣΗ ΨΗΛΑ

4

ΙΣΙΕΣ ΠΙΕΤΕΣ

1 Άνσάμπλ του Κριστιάν Ντιόρ - από λεπτό τούιντ με γαρνίρισμα μαύρο. Η φούστα φαρδύνει προς τα κάτω σε στυλ καμπάνας. Ζακέτα ριχτή.

2 «Εκπληξίς» είναι το όνομα που έδωσε ο Υβ Σαιν Λωρράν στο φόρεμα αυτό που έχει ένα δεύτερο κοντό κορσάζ ριχτό σαν ένα ζακετάκι.

3 Ρόμπι - μαντό από άλπακά μπλε μαρέν. Η μέση είναι πολύ ψηλά. Γιακάς ξεχειλωτός που δίνει κόμπο μπροστά. Το γαρνίρισμά του άσπρο.

4 Πολύ μορφο φόρεμα σε μάλλινο έκοσε που δίνει την εντύπωση ντέπιές. Η φούστα είναι αρκετά φαρδιά με μεγάλες και ίσιες πιέτες.

5 Ριχτό ταγιέρ σε πολύ απλή γραμμή. Όλη η πρωτοτυπία του μοντέλου είναι στα έξη πāt της ζακέτας που μοιάζουν με τσέπες στη σειρά.

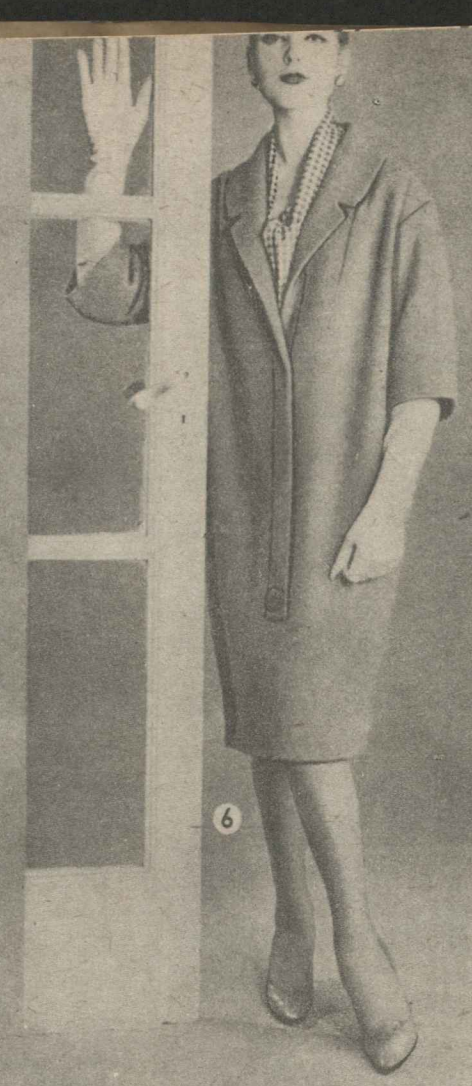
6 Χαρακτηριστικό φόρεμα «σάκκος». Τα μεγάλα πέτα συνεχίζουν σε μια πāt που καταλήγει σ' ένα κουμπί. Η μανικολήσij του είναι χαμηλή.

7 Αυτό το τρουά πιές θά ήταν άπλοῦστατο αν δεν είχε στο τελείωμά της μπλούζας μιά ξεφτισμένη φάσα από το ίδιο ακριβώς ύφασμα.

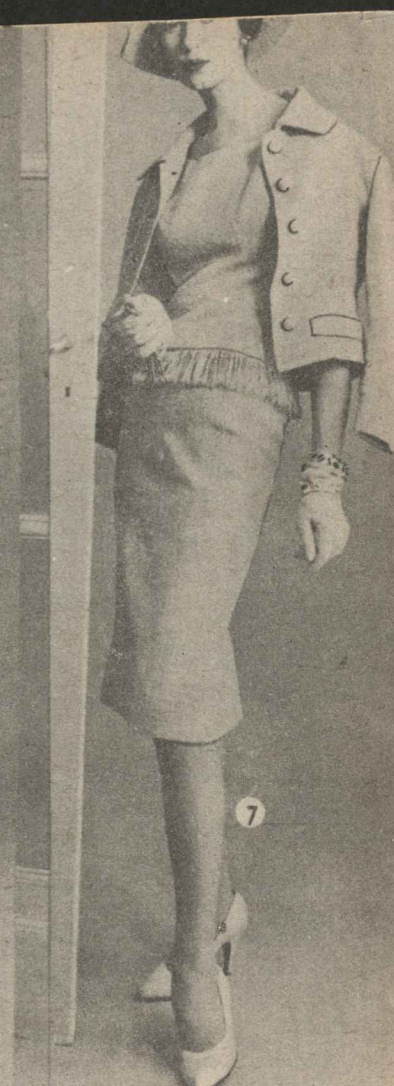
5

ΡΙΧΤΗ ΖΑΚΕΤΑ

6

ΣΑΚΚΟΣ

7

ΞΕΦΤΙΣΜΕΝΗ ΦΑΣΑ

ΩΡΑΙΟ ΔΕΣΙΜΟ

ΕΥΡΥΧΩΡΟ ΜΑΝΤΟ

ΑΝΕΤΟ ΑΝΣΑΜΠΛ

1

2

3

ΜΙΚΡΕΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΙΣΙΝΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ ΤΟΥ 1958

Στις άνοιξιάντικες παρισινές κολεξιόν επικρατεί η γραμμή «δαρέλι» και «τραπέζι». Εκτός όμως από τις γενικές αυτές γραμμές, υπάρχουν και διάφορες μικρές λεπτομέρειες που χαρακτηρίζουν ξεχωριστά την άνοιξιάντικη μόδα του 1958.

1 Ένα δέσιμο στο λοξό ξεχειλωτό γιακαδάκι είναι ή μόνη γαρνιτούρα στην απλή αυτή μαρινιέρ. Μανίκι κοντό και με χαμηλή μανικολήσij.

2 Το μοντέλο αυτό της Νίνας Ρίτσι είναι ένα εύρύχωρο ρόμπι - μαντό με δυο μεγάλες τετράγωνες τσέπες πάνω από τη μέση. Η φούστα ίσια.

3 Το άνετο αυτό φόρεμα - ζακέτα έχει ένα πρωτότυπο κόψιμο στη φούστα ενώ ή ζακέτα και το φόρεμα έχουν νωμίτη που είναι πολύ φαρδύς.

4 Στο ταγιέρ αυτό του Πιέρ Γκαρντέν είναι χαρακτηριστική ή «θαυροειδής» φούστα του. Το ζακετάκι κοντό με ξεχειλωτό όβελ ντεκολτέ.

5 Το ταγιεράκι αυτό έχει μιά πρωτότυπη ζακέτα που μακραίνει αισθητά προς τα πίσω. Γιακάς φαρδύς σμόκιν. Μανίκι ζαπονέ τρουά - κόρ.

6 Φόρεμα ίσιο ως τούς γοφούς, κουμπωτό σταυρωτά με μεγάλα πέτα. Χαμηλά ή φούστα είναι φαρδιά με σουρες. Σχέδιο του Γκν Λαρός.

7 Ριχτό μαντό με φαρδιά και άνετη πλάτη. Η ζώνη χαμηλά δεν σφίγγει διόλου, αλλά απλά κάνει μερικές πτυχώσεις. Μοντέλο του Χέιμ.

ΦΟΥΣΤΑ ΒΑΡΕΛΟΕΙΔΗΣ

4

ΤΑΓΙΕΡ ΦΛΟΥ

5

ΧΑΜΗΛΟ ΦΑΡΔΟΣ

6

ΑΝΕΤΗ ΠΛΑΤΗ

7

Η ΝΕΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΜΟΔΑ

Ένα ωραίο παιδικό ταγιεράκι από λεπτό καρό ύφασμα. Η φούστα πλισέ με μεγάλες πιέτες. Το ζακετάκι είναι ριχτό, κουμπωτό ως επάνω με δυο τετράγωνα τσέπες χαμηλά. Ένα τσόχινο καπέλακι συμπληρώνει τη σκωτσέζικη αυτή εμφάνιση.

Τα ίσια κοντά μαλλιάκια της κορούλας σας στολίζονται δμορφα με μία καρδ ή ριγέ κορδέλα που δίνει στο παιδικό κεφαλάκι μοντέρνα δψι.

Όμορφο παιδικό χτένισμα με μακρυά μαλλιά και άφελειες. Κορδέλα έμπρι με δεμένη φιόγκο. Τα μακρυά μαλλιά μπορείτε στο σχολείο να της τα δένετε πίσω με χάρι

Πολύ δμορφη παιδική τουλετίτσα από λεπτό ταφταδάκι. Η φούστα είναι κομμένη δμπρέλα και έχει στο ένα μέρος κεντημένο ένα τριαντάφυλλο. Στο μπούστο ένα πλισστρον από νταντελένια δολανάκια και μία φαρδειά ζωντραπέ γαρνίρουν το παιδικό αυτό χαριτωμένο φουστανάκι.

Φούστα σουρωτή με μπουστο, για κοριτσάκι 8—10 ετών. Έχει στρογγυλό ντεκολτέ και κλείνει μπροστά με ένα κορδονάκι που δένει σταυρωτά. Από μέσα δγαίνει μία άσπρη μεταξωτή μπλουζίτσα με φούσκα μανίκι και με στρογγυλό γιακινάκι.

Στολίστε το απλό χτένισμα της κορούλας σας με μία έμπρι με κορδέλα γύρω από το κεφάλι της.

Πολύ χαριτωμένο μοντελάκι για κοριτσάκι 3—5 ετών. Η φούστα κλός με σούρα στέκεται δμορφα πάνω από ένα κολλαρισμένο φουρό. Το κορσάζ έχει ένα ωραίο άμπιεσμέν κεντημένο με πουά άσπρα και στρογγυλό γιακαδάκι. Το ίδιο σχέδιο γίνεται με άσπρο άμπιεσμέν γαρνιρισμένο με ένα λουλουδάκι.

Φούστα κατάλληλη για κοριτσάκι 3—5 ετών. Γίνεται δμορφη από λεπτό δελουδο κοτλέ. Δυο λοξές πιέτες στο κορσάζ σχηματίζουν μία γωνία που φθάνει στη μέση. Από μέσα δγαίνει μπλουζάκι.

Α.— Μοντέρνο ανασάμπλ φόρεμα — ζακετά. Το φορεματάκι είναι μονοκόμματο και στις ραφές της φούστας ανοίγουν πιέτες. Ντεκολτέ στρογγυλό και μανικάκι κοντό. Το ζακετάκι ριχτό και κοντό με κουμπάκια.

Β.— Πολύ κομψό φορεματάκι σε στυλ πρενσές. Ένας μεγάλος άσπρος γιακάς γαρνίρεται με ένα μεγάλο φιόγκο καρδ. Μανίκι τρουά καρδ. Αυτό το σχέδιο γίνεται σε λεπτό ύφασμα ζέρσευ ή λαπέν μονόχρωμο. Κατάλληλο και για μεγαλύτερα κοριτσάκια.

Γ.— Χαρούμενο φορεματάκι για ένα παιδικό πάρτυ ή μία έορτή. Η φούστα είναι πολύ φαρδειά κλός με σούρες. Το κορσάζ λίγο μακρόταλο, έχει μπροστά μία μύτη. Η γαρνιτούρα του είναι ένα λεπτό ζιγκ-ζάνγκ.

Δ.— Άνοιξιατικό φόρεμα που αντιγιέ κουμπωτό από πάνω ως κάτω με ένα δμορφο γαρνιρισμένο από άσπρη νταντελά. Φούστα πολύ φαρδειά και το μανικάκι άρκετα κοντό.

Ε.— Άπλο φουστανάκι από δμορφο καρό ύφασμα για κοριτσάκι 6—8 ετών. Ένα κοψίμο στη μέση σχηματίζει ζωνη κορσελέ και γαρνίρεται με δμορφο κέντημα. Το μανικάκι του φορέματος τρουά — καρδ.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΥΚΟΛΟΦΟΡΕΤΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ

Χαριτωμένο φόρεμα που δίνει την εντύπωση ταγ.έρ. Πίσω είναι μονοκομμάτιο, χωρίς μέση, ενώ μπροστά σχηματίζει τύπο ζακετού-λας που κουμπώνει μ' ένα κουμπι ψηλά και δίνει με μία πρωτότυπη ζωνίτσα.

Ντέ πιές που αποτελείται από μία φούστα με σου-ρες και μία ριχτή μπλού-ζα χωρίς γιανιά και μανί-κια. Δυο μικρά τσεπάκια στο τελείωμα της μπλού-ζας δίνουν μία κομψή νότα στο κομψό αυτό σύνολο.

Φόρεμα στη μοντέρνα γραμμή του σάκκου. Για-κάς ξεχειλωτός, γαρνι-σμένος μ' ένα φαρδύ γα-ζώ και όλες οι άλλες λε-πτομέρειες του φορέματος, οι τσέπες, τα μανίκια και το κούμπωμα. Γαρνίρεται με κουμπιά από φιλντιλ.

Πολύ κομψό φόρεμα με μπατό ντεκολτέ και μανίκι κιμονό. Ένα ζωνάκι συνέχεια από τα πλαϊνά φύλλα κουμπώνει μπροστά και διαγράφει τη μέση.

Ντέ πιές που αποτελείται από μία ίσια φούστα κουμπωτή και μία άνετη καζάκα. Ντεκολτέ μπατό μ' ένα χαριτωμένο κόψιμο μπροστά. Μανίκι ζαпонέ.

Πολύ κομψό κι' εύκολοφόρετο μοντέλο της Σανέλ. Το ταγιέρ είναι απλούστατο και όλη η πρωτοτυπία και η κομψότητά του είναι στο άσορτί ντουμπλάρισμα της ζακέτας που γυρνά και σε πέτο με την ίσια μπλούζα.

Κοκέτικο φόρεμα γι' άπογευματινή ή βραδυή εμφάνιση, ανάλογα με το ύφασμά σας. Είναι σε στενή γραμμή με ελαφρά σούρα στη μέση. Μία φαρδιά ζώνη κορσελέ δίνει στο φόρεμα πολύ σίκ 8ου. Το ντεκολτέ ίσιο μπροστά κατεβαίνει λίγο στην πλάτη σε στρογγυλή φόρμα.

Κατάλληλο πρωινό ντύσιμο για νέα κοπέλλα. Πάνω από μία στενή φούστα, ένα μπλουζόν από ζέρσεϋ που σουρώνει στο κάτω μέρος, δημιουργεί ένα πολύ όμορφο σύνολο. Γιακαδάκι σμόκιν.

Χαριτωμένο ντέ πιές από δυο ύφασματα. Η φούστα μπορεί να γίνει από μονόχρωμο ύφασμα ή από λεπτό καρδ. Το καρτιγκάν από ζέρσεϋ.

Πολύ όμορφο φόρεμα από λαπέν ή ζέρσεϋ σε έντελως μοντέρνα γραμμή. Πίσω είναι ριχτό ενώ μπροστά εφαρμόζει με την πλάτη της ζώνης.

Ντέ πιές με χαριτωμέ-νη μαρινιέρ σε ριχτή γραμμή. Ένα άμπιεσε-μάν κόβει την μονοκόμ-ματη μπλούζα και σχη-ματίζει ένα μικρό κόψι-μο στο ντεκολτέ. Το μανικάκι είναι κοντό.

Άπλο νεανικό φόρεμα σε γραμμή σάκκου που μεταβάλλεται άμέσως σε εφαρμοστό με μία στενή ζώνη στο χρώμα του γαρνιρίσματος του γιακά και μανσέτων.

Ταγιεράκι της εποχής από λεπτό πιέ ντέ πούλ. Μία ωραία ντεκούλτ αρχίζει από το στήθος και καταλήγει σε πλάτη στην τσέπη. Μανίκι τρουά κάρ μ' ένα κουμπι στη ραφή. Γιακάς καθιστός με μικρά πέτα.

Φόρεμα σε στυλ σεμιζιέ. Η ζώνη περνά μέσα από τις πιέτες που σχηματίζονται στο κάτω μέρος του κορσέζ και δίνει στο πλάι. Φούστα με φαρδιές πιέτες.

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑΜΠΩΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΗ ΛΑΜΨΙ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ, ΑΛΛΑ ΣΗ ΜΙΑ ΗΣΥΧΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΖΩΗ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΔΡΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΚΟΡΟΥΛΑ ΤΗΣ. ΚΙ' ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΟΝΟΜΑΣΤΗ ΣΤΑΡ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΘΕΩΝΗΣ, Η ΓΛΥΚΥΤΑΤΗ...

Αντωνέλλα Λουάντι

Χαρακτηριστικές εικόνες οικογενειακής ευτυχίας. Η Αντωνέλλα κάνει ένα σωρό παιχνίδια στην αγαπημένη της κορούλα, τη Στέλλα.

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ Η Ρώμη είναι στις όμορφές της, ιδίως το απόγευμα. Ο ούρανος της έχει μια διαύγεια που θυμίζει τον 'Αττικό και τ' αναρίθμητα πάρκα της μοσχοβολούν ανθισμένα. Τα πάρκα αυτά γεμίζουν από χιλιάδες μητέρες που φέρνουν τα παιδιά τους εκεί για να χαρούν τον ήλιο. Ο απόγευματος κήπος της Βίλλα Μποργκέζε βουίζει από τις φωνές και τα γέλια των παιδιών που είναι ή πιο ζωηρή έκφραση της γιορτής της νεότητας. Διάφορα όνοματα παιδιών ακούγονται που τ' φωνάζουν οι μητέρες, οι νταντάδες, οι δασκάλες για να τα επαναφέρουν στην τάξη ή να τα προφυλάξουν από έναν κίνδυνο. Μαρινέλλα, Πάολα, Στεφανία, Καρλέττο, Ρομπέρτο, Στέλλα. 'Ιδίως Στέλλα, που τ' συνηθίζουν κι' οι 'Ιταλοί παλά, όπως κι' έμεις.

'Αλλά στη Βίλλα Μποργκέζε το όνομα αυτό ακούεται πιο συχνά γιατί η Στέλλα είναι το πιο εύθυμο, το πιο ζωηρό κοριτσάκι, ένα σωστό διαβολάκι. Η μητέρα της αγωνίζεται για να την ήσυχάσει και να την κάνει ν' ακούσει αυτό που της λέει. Η Στέλλα πηγαίνει τακτικά με τη μητέρα της στη Βίλλα Μποργκέζε. Ο πατέρας της τούς πηγαίνει με το αυτοκίνητό του ως τη λεωφόρο με τις μανόλιες και έρχεται και τις παίρνει πάλι όταν δύση ο ήλιος.

Η Στέλλα πρόσφερε πώς πολλός κόσμος γυρίζει και βλέπει τη μητέρα της με περιέργεια και κάποτε την σταματά μ' ένα κορνή ή ένα κομμάτι χαρτί όπου η μαμά της γράφει κάτι:

— Φτωχοί είν' αυτοί; ρώτησε κά-

ποτε, κι' όλος ο κόσμος άρχισε να γελά. Η Στέλλα ντροπιάστηκε εκείνη την ημέρα αλλά κι' η μητέρα της στενοχωρήθηκε. 'Αλλά πώς να εξηγήσει στη μικρή κόρη της πώς αυτοί οι «φτωχοί» της είχαν ζητήσει απλούστατα ένα αυτόγραφο; Πώς να της δώσει να καταλάβει ότι η μαμά της λέγεται 'Αντωνέλλα Λουάντι κι' ότι είναι μια από τις πιο δημοφιλείς στάρ της Ιταλικής θόδνης;

Όσο μεγάλωνε, η μικρή Στέλλα άρχισε να καταλαβαίνει λίγο-λίγο αυτά τα πράγματα. Η 'Αντωνέλλα Λουάντι οργάνωσε τη ζωή της κατά τέτοιο τρόπο, που να μην υποφέρει το παιδί της από το επάγγελμά της. Γι' αυτό έξω από το στούντιο, τις ελεύθερες ώρες της, φέρεται σαν όλες τις μητέρες και εκτελεί τα καθήκοντά της με ζήλο. Την πηγαίνει περίπατο, παίζει μαζί της, επιδίδεται την περιποίηση και την τροφή

της. Κι' αφού κάνει ό,τι θα έκανε κάθε καλή μητέρα για το παιδί της, προσφέρει στον εαυτό της την πολυτέλεια να είναι και κινηματογραφικός αστέρας.

ΑΠΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΑΡ ΣΤΗΝ ΘΕΩΝΗ

Όσο απλή είναι στην ιδιωτική της ζωή, όσο αφωσιωμένη σύζυγος και μητέρα είναι μέσα στο σπίτι της, τόσο αντίθετο είναι καμιά φορά ο ρόλος της στην οθόνη. Αυτό όμως δεν την επηρεάζει καθόλου. Όλες της οι κινήσεις κι' όλες της οι πράξεις χαρακτηρίζονται από μια απλότητα χαρακτηριστική της ελληνικής καταγωγής της. Στην κοσμική και κοινωνική ζωή της έχει μια αξιοπρέπεια δότρελα ξεχωριστή. Δεν άλλαξε ο χαρακτήρας της επειδή απέκτησε πλούτη και δόξα. Προσπάθησε να διατηρήσει την προσωπικότητά της και να μη χάσει την ικανότητα να εκτιμά κάθε αξία. Διατήρησε και απέκτησε περισσότερο μια ρεαλιστική αντίληψη της ζωής και πάνω σ' αυτήν έχει προσαρμοσθεί.

Όλα τα γεγονότα της ζωής της χαρακτηρίζονται από αυτή την απλότητα. Από την ημέρα που γεννήθηκε ως την πρώτη της ταινία, από τον πρώτο της έρωτα ως το γάμο της, από την ημέρα που έγινε μητέρα ως την επαγγελματική επιτυχία της, όλα κύλησαν ήσυχα και απλά.

ΚΡΥΦΟΣ ΓΑΜΟΣ

Ο γάμος της είναι μια χαρακτηριστική απόδειξη της διακριτικότητος μέσα στην οποία κυλά η ζωή της. Στις εξή το πρωί παρουσιάστηκε μαζί με τον Φράνκο 'Ιντερλέγκι

σε μια μικρή εκκλησία έξω από τη Νεάπολη. Παντρεύτηκαν μόνοι τους χωρίς να καλέσουν κανένα και σε λίγες ώρες πήγαν στο στούντιο να συνεχίσουν το γύρισμα της ταινίας στην οποία πρωταγωνιστούσαν κι' έγινε άφορμη ν' αγαπηθούν.

Όσο κι' αν η τελετή του γάμου ήταν σύντομη, η απόφασί τους να παντρευτούν δεν ήταν ξαφνική. Πολύ χρόνια έτρεφαν αυτό το ωραίο όνειρο. 'Αλλά ήθελαν ν' αποφύγουν κάθε θόρυβο γύρω απ' το σπουδαίο γεγονός της ζωής τους, δεν ήθελαν αδιάκριτα βλέμματα γύρω από την ευτυχία τους. Στη ληξιαρχική πράξη του γάμου ο παπάς έγραψε πλάι στο όνομα της νύφης: 'Εγεννήθη στη Βηρυττό της Συρίας, το 1931 από πατέρα 'Ιταλό και μητέρα 'Ελληνίδα.

Όταν αναγγέλθηκε ο γάμος τους συγκίνησε όλους τους θαυμαστές τους. Το κοινό τους συμπαθεί πάρα πολύ κι' έχει συνηθίσει να τους βλέπει πάντα μαζί και στην οθόνη. Γι' αυτό και οι παραγωγοί τους δίνουν συχνά ρόλους στην ίδια ταινία.

*

Τους είδαμε κι' από κοντά σε μια επίσκεψή τους στην 'Ελλάδα πέρυσι. Μόλις είχαν γίνει γονείς της μικρής Στέλλας τότε κι' από όλες τους τις δηλώσεις έβλεπες την αγάπη και την τρυφερότητα που είχαν μεταξύ τους. Θέτος το καλοκαίρι στο Φεστιβάλ της Βενετίας ανακηρύχθηκαν ως το πιο ιδανικό ζευγάρι του φεστιβάλ κι' ο διεθνής τύπος αφιέρωσε τα πιο

συμπαθητικά σχόλια γι' αυτούς. 'Εκείνοι όμως έκαναν το μπάνιο τους στην πλάξ του Λίντο σαν δυο καινούργιοι έρωτευμένοι χωρίς να τους επηρεάζει το γεγονός ότι είχαν γίνει ο στόχος του θαυμασμού των συναδέλφων τους και του κοινού.

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΠΕΡΩΜΕΝΟ

Δεν είναι πολλά χρόνια που ακούστηκε το όνομα της 'Αντωνέλλα Λουάντι στην οθόνη. Μά πόσο ένδοξη καριέρα δεν δημιούργησε σ' αυτό το μικρό χρονικό διάστημα! Πόσα σπουδαία γεγονότα δεν συνέβησαν από τότε! Το πρώτο ήταν φυσικά η γνωριμία της με τον κόσμο των σκηνών. Μια φωτογραφία της ανοίγει το δρόμο. Μια φωτογραφία της που έπεσε τυχαία στα μάτια ενός παραγωγού σε μια εποχή εύνοιας όπου ζητούσαν «νέα ταλέντα» για την οθόνη. Η 'Αντωνέλλα έχει ασφαλώς ένα πρόσωπο ασυνήθιστο και ταυτόχρονα η φυσιογνωμία της άρσει αμέσως σ' όλους τους θεατές. Από τις πρώτες ταινίες της κατέκτησε το κοινό κι' έγινε γρήγορα ένδοξη.

*

Ούτε κι' η ίδια δεν θυμάται σε πόσες ταινίες έχει παίξει ως τώρα. 'Αλλά έμεις εδώ την θυμόμαστε σε πολλές. «Τρεις άπγορευμένες ιστορίες», «Το παλτό», «'Αντρέ Σενιέ», «'Ερωτευμένοι» και τώρα τελευταία στην «Κάστα Ντίβα».

Όλες αυτές οι ταινίες δεν αύξη-

σαν μόνο τη δημοτικότητά της στην 'Ιταλία αλλά σε ένα πιο ευρύτερο διεθνές κοινό. 'Εξακολουθεί να πρωταγωνιστεί σε ταινίες Ιταλικές και γαλλοϊταλικές τότε στη Ρώμη, τότε στο Παρίσι. Της έκαναν πολύ δελεαστικές προτάσεις πολλές φορές κι' οι 'Ισπανοί και τώρα τελευταία οι Γερμανοί. Η 'Αντωνέλλα αναβάλλει από χρόνο σε χρόνο γιατί νομίζει πως δεν ήρθε ακόμη η κατάλληλη στιγμή. Προς το παρόν θέλει να είναι πρώτα μια καλή σύζυγος και μητέρα. Είναι τόσο απασχολημένη στα Ιταλικά και γαλλικά στούντιο και ιδιαίτερα με την κόρη της Στέλλα, που δεν της μένει καιρός. Η μικρή ζητά σαν όλα τα παιδιά να την πηγαίνει η μητέρα της κάθε μέρα περίπατο. Δεν την ενδιαφέρει η κινηματογραφική της καριέρα. Κι' η 'Αντωνέλλα προτιμά ένα χαμόγελο της μικρής παρά τα χειροκροτήματα απ' τους θαυμαστές της.

ΜΙΑ ΣΤΑΡ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ

'Απ' τη μητέρα της διδάχτηκε από μικρή τη νοικοκυρωσύνη κι' έγινε υπόδειγμα νοικοκυράς. 'Έχει φυσικά προσωπικό στο σπίτι της μα όλα γίνονται υπό την επίβλεψη και τις οδηγίες της. Ο Φράνκο 'Ιντερλέγκι θέλει να ζή με τον «Ιταλικό τρόπο ζωής» δηλαδή μια ζωή νοικοκυραίων μικροαστών. 'Αποφεύγουν τη μεγάλη ζωή κι' εμφανίζονται σε δημόσιες συγκεντρώσεις μόνο όταν τους το επιβάλλει επαγγελματική ανάγκη. Συνήθως περνούν μόνοι τους τα βρά-

Τρεῖς εικόνες από φιλμ στα οποία πρωταγωνίστησε η 'Αντωνέλλα

δια στίτι τους ή με τη συντροφιά μερικών φίλων. Ο Φράνκο 'Ιντερλέγκι ξέρει πόσο πολύτιμη είναι η οικογενειακή ευτυχία του και φροντίζει να τη φυλάει σαν πολύτιμο θησαυρό. Και μήπως δεν είναι ένας θησαυρός η χαριτωμένη γυναίκα του;

PENA ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

Καλή στάρ αλλά και έξοχη νοικοκυρά η 'Αντωνέλλα δίνει το παράδειγμα για όλες θεωρών τον κινηματογράφο ως μέσον επιδείξεως

Δράμας χωρίς ήρωα.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ G. SCERBANENCO

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: 'Ο Μαρτίνο Ράσοι, φοιτητής της Ιατρικής, για να γλυτώσει από τη φτώχεια αποφασίζει να παντρευτεί την πλούσια Μίλλα Άσκανί, κοπέλλα μάλλον άσχημη, αλλά με καλό χαρακτήρα και έντονη προσωπικότητα. Τις παραμονές του γάμου του όμως, με τη Μίλλα, μαθαίνει ότι δρίσκει στην Ήλφιντα κάποια Πολωνίδα φυγής, η Φρίντα Μπολέσκι, με την οποία ο Μαρτίνο είχε συνδεθεί άλλοτε μ' ένα φλογερό έρωτα. 'Ο Μαρτίνο τη συναντά, οι δυο νέοι καταλαβαίνουν ότι αγαπιούνται πάντα το ίδιο και παντρεύονται. Τό ζεύγος αντιμετώπιζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα, τα οποία υπερνικά όμως και η κατάσταση τους αρχίζει να βελτιώνεται. Σ' αυτό το διάστημα η Μίλλα προσπαθεί άπεγνωσμένα να ξεχάσει τον Μαρτίνο, χωρίς όμως να το κατορθώνει. Ανάμεσα στους ανθρώπους του κύκλου της συνάγει και κάποιους δικηγόρους Τζάσκοπα Βόρσα. Είναι ένας υποπαιδής τύπος προικισμένος - τζέντλεμαν, που πολιορκεί τη Μίλλα. Σε λίγο καιρό όμως, ο Βόρσα πέφτει θύμα συνωμοτημάτων και άγχος, κάθεται να εγκαταλείψει τον κύκλο τους. Στη Μίλλα κάνει κάποια εντύπωση η συμπεριφορά του. Σοφικά, όμως, μαθαίνει ότι πέθανε η Φρίντα και η Μίλλα παύει στο σπίτι τον Μαρτίνο, που είναι ένα ψυχικό ράκος, και δρίσκει στα πρόθυρα της αυτοκτονίας. 'Η Μίλλα καταβάλει άπεγνωσμένες προσπάθειες για τον συνεξέρ. Τη βοηθεί σ' αυτό η στενή φίλη της Βαλλίνα. Με τον καιρό φαίνεται πως ο Μαρτίνο αρχίζει να θεραπεύεται, και η Μίλλα είναι ευτυχισμένη. 'Η θεραπεία του Μαρτίνο όμως είναι μόνον επιφανειακή. Στην πραγματικότητα είναι πάντα το ίδιο άπελπι-σμένος για το θάνατο της γυναίκας του, και όταν μια μέρα λαβαίνει ένα γράμμα από μια εταιρία έπιστημονικών έρευνών, που του προτείνει μια θέσι βοηθού Ιατρού, σε κάποιο νοσί του Ειρηνικού, ο Μαρτίνο άπαντά ότι δέχεται.

7^{ον} Μίλησε με τον προσωπάρχη; τον ρώτησε η Μίλλα μόλις ο Μαρτίνο ανέθηκε στο αυτοκίνητο.

Βέβαια έπρόκειτο να μιλήσει με τον προσωπάρχη, και να ζητήσει δεκαπέντε μέρες άδεια, για να πάει με τη Μίλλα, τη Βαλλίνα και τον κύριο Άσκανί στην Κιανή Άκτι. Τό είχαν αποφασίσει χθές, πάλιν σ' εκείνο το πράσινο λιβάδι, κι' η Μίλλα ήταν τόσο ευτυχισμένη!

—'Οχι, είπε. Αισθανόταν τύψεις, μα πτό πολύ από τύψεις ένιωθε λύπη. Για τόν ένα λόγο ή τόν άλλο, έκανε πάντα τη Μίλλα να υποφέρει. Πόσο καλύτερα θά ήταν αν δεν την είχε γνωρίσει ποτέ.

—Γιατί Μαρτίνο; Συνέθεε τίποτα; 'Εκείνος ήταν ήσυχος, όπως συνέβαινε πάντα τον τελευταίο καιρό, μα η Μίλλα κατάλαβε πως κάτι τό καινούργιο υπήρχε.

—Ναι, είπε ο Μαρτίνο. Έλαβα ένα γράμμα. Θά τα πούμε στο σπίτι.

—Δεν θά φύγωμε, Μαρτίνο; τόν ρώτησε. Ήταν άνησυχη.

—'Ισως όχι, Μίλλα. Κοντά στη βίλλα Άσκανί της είπε να σταματήσει. Στο σπίτι ήταν ο πατέρας της, η Βαλλίνα και τούς περίμεναν για να καθίσουν στο τραπέζι. Καλύτερα να της τό έλεγε τώρα, που ήταν μόνοι, οι δυο τους.

—Έλαβα αυτό τό γράμμα. Διάβασε. Έκείνη τό διάβασε κι' έπειδή δεν μπορούσε να καταλάβει, της έξηγησε:

—Πριν από δυο χρόνια έκανα μια αίτηση για να με προσλάβουν σ' αυτήν την Έταιρία. Πέρσι μου άπάντησαν πως δεν υπήρχε θέσι, αλλά σήμερα έλαβα αυτό τό γράμμα.

Προσπάθησε ν' άποφύγη τό βλέμμα της, σαν ένας εύπλαστικός ήλιος, και πρόσθεσε:

—'Αποφάσιζα να φύγω.

Η Μίλλα κρατούσε ακόμα τό γράμμα και τό ξαναδιάβαζε. Έκείνη την ημέρα είχε κάνει πολλές δουλειές. Μαζί με τη Βαλλίνα είχε δγάλει τα φορέματα από την ντουλάπα, για να διαλέξει εκείνα που θά έπαιρνε στο ταξίδι. Ήθελε εκείνο τό ταξίδι να μιν είναι μια άπλη διαδρομή με τό αυτοκίνητο, γιατί έτσι ο Μαρτίνο δέ θά διακέ-

δαζε. Ήθελε να σταματήσουν εδώ κι' εκεί σε κανένα μεγάλο ξενοδοχείο, σε μερικές κοσμοπολίτικες πλάς. Με τη Βαλλίνα και τόν μπαμπά της είχαν μιλήσει πολύ γι' αυτό τό ταξίδι.

Ο μπαμπάς της ήξερε αυτά τα μέρη σπιθαμή πρὸς σπιθαμή, γιατί υπήρχαν τό πεδίο δράσεώς του κατά τη νεότητά του, και μετά ακόμη, και έφερε διάφορους τουριστικούς χάρτες, για να τούς μελετήσουν. Είχαν χαρή τόσο πολύ και οι τρείς τους με αυτή την ιδέα του ταξιδιού. Και τώρα έφτανε αυτό τό γράμμα...

Η Μίλλα ένιωσε μια ξαφνική άδυναμία - χειρότερη από λιποθυμία—σά να της έφευγε η ζωή. Γύρισε και κύτταξε τό Μαρτίνο και τότε κατάλαβε πως κάτω από τό ήσυχο, ήρεμο πρόσωπό του, κρυβόταν όλη ή ήσυχη, ήρεμη άπελπισία για την άλλη γυναίκα, γι' αυτήν που είχε χάσει. Τίποτα δεν θά τον γιάτρυνε πραγματικά απ' αυτό τό κακό. 'Ο Μαρτίνο ήταν τώρα δεμένος μ' εκείνη τη νεκρή γυναίκα, περισσότερο παρά αν ήταν ζωντανή. Μια αντίζηλη ζωντανή, θά μπορούσε να την πολεμήσει, ίσως να τή νικήσει. Έναντιόν όμως εκείνου τού φαντάσματος, δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Δεν υπήρχε καμμία έλπιδα.

Παραδέχτηκε την ήττα της, και τότε ένιωσε μια τρομερή άδυναμία.

—'Ημουν τόσο ευτυχισμένη πριν από μια στιγμή, είπε.

*

ΉΕΕΡΕ όμως να έπιβάλλεται στον εαυτό της. Και τό έδειχνε στις χειρότερες στιγμές.

Ο Μαρτίνο θά κάνει ένα ταξίδι πτό ώραίο από κείνο που σχεδίαζαμε, έξηγησε στη Βαλλίνα και στον μπαμπά της. Πάει στην Ταϊτή.

—Τι άστείο είναι αυτό; είπε ή Βαλλίνα.

—Δεν είναι άστείο, είπε η Μίλλα, και έδωσε αυτή όλες τις έξηγήσεις, γιατί καταλάβαινε πως για τό Μαρτίνο θά ήταν βλιθερό και δύσκολο.

—Τότε δεν θά έρθης μαζί μας; ρώτησε ο κύριος Άσκανί, τόν Μαρτίνο.

Έκείνος κούνησε άρνητικά τό κεφάλι του. —'Υστερα κανείς δέ μίλησε γι' αυτό. Έκαναν όλοι πως τό ξεχασαν. Ήταν καλύτερα έτσι. 'Ο Μπούστερ βοήθησε να κληθή κάπως αυτή ή βραδυά. Έπαιζαν ή μιλούσαν μαζί του για να δώσουν διέξοδο στην άμνηχανία τους.

Ο κύριος Άσκανί σηκώθηκε πρώτος να πάει για ύπνο, ή Μίλλα συνόδεψε τη Βαλλίνα στο σπίτι της. Όταν έπέστρεψε, ο Μαρτίνο είχε πάει να κοιμηθεί. Δεν την περίμενε. Κι' ήταν σωστό αυτό. Δεν είχαν τίποτα για να πουν. Ο μόνος που κοιμόταν ήσυχος, μέσα στο καλάθι του, ήταν ο Μπούστερ.

Η Μίλλα τού έριξε μια ματιά, πριν πάει στο δωμάτιό της. Ήταν μονάχα λίγο λυπημένη. Ήταν παράξενο πως ή ιδέα ότι ο Μαρτίνο έφευγε, και όλες οι έλπίδες και τα όνειρά της εξατμιζόντουσαν, δεν την έκανε να νοιώθει άλλο, παρά λίγη θλίψη. Ήταν τόσο ήρεμη, που μπόρεσε να κάνει τη σκέψη, πως δεν έπρεπε ν' άφήσει τό Μαρτίνο να φύγει.

Ο Μαρτίνο, δηλητηριασμένος από τόν πόνο, μπόρεσε ν' άποφασίσει τα πτό άπίθανα πράγματα, μα εκείνη έπρεπε να τόν συγκρατήσει. Στο κάτω κάτω, αυτή ήταν τό μόνο φιλικό πρόσωπο που είχε ο Μαρτίνο, και δεν έπρεπε να τόν αφήσει να κάνει άνοησίες. Να διασχίσει χιλιάδες μίλια, για να πάει να κάνει τό νοσοκόμο στην Ταϊτή, ενώ εκεί είχε σχεδόν έτοιμο τό δίπλωμα τού γιατρού, ήταν καθαρή τρέλλα.

Ύστερα υπήρχε κι' ένας άλλος λόγος. Δεν θά τόν άφινε να φύγει, γιατί τόν αγαπούσε. Όλες οι γυναίκες, σκέφθηκε, κάνουν κάτι για να κατακτήσουν τόν άντρα που αγαπούν. Παλεύουν, προσποιούνται, κάνουν σκηνές. Αυτή δεν είχε κάνει ποτέ τίποτα. Αυτό ήταν κάτι πολύ καθώς πρέπει, αλλά στο μεταξύ, έκανε τό Μαρτίνο. Και δεν ήθελε να τόν χάσει.

Φορούσε κι'όλας τις πυτζάμες της. Πέρασε στο μπάνιο, έβαλε λίγο άρωμα, βούρτσισε τα μαλλιά

της. Τό κιτρινωπό χρώμα τού προσώπου της ήταν πτό έντονο εκείνο τό βράδυ, σημείο πως, αν εκείνη νόμιζε πως δεν υπέφερε, πτό σηκότη της, πάντως, υπέφερε άρκετά. Πουδράρισε αυτό τό άσχημα χρώμα, και τόνισε τό κοκκινάδι τών γαλιών της. Έτσι έμοιαζε σαν ήλιοσημνή. Ένας τύπος κρεολής σκέφθηκε με πικρή ειρωνεία.

Ύστερα τράβηξε για τό δωμάτιο τού Μαρτίνο. Ίσως κοιμόταν κι' όλας. Δεν είχε σημασία, θά τόν ξυπνούσε. Ένώ διέσχισε τό διάδρομο σκέφθηκε: «Δεν θά τόν αφήσω να φύγει». Σταμάτησε μπροστά στην πόρτα τού Μαρτίνο, και χωρίς να χτυπήσει άνοιξε.

Ο Μαρτίνο δεν κοιμόταν. Στεκόταν μπροστά στο κομοδίνο, κι' από μια κροτάλλινη κάρρα έβασε γάλα σ' ένα ποτήρι. Όταν την είδε να μπαίνει σταμάτησε.

—Δεν μπορείς να κοιμηθείς ύστερα από τό νέο που σου είπα άπάν; ρώτησε.

Προσπαθούσε ν' άστειευτεί, μα ή φωνή του ήταν πολύ σοβαρή για ένα άστείο.

—'Οχι, είπε ή Μίλλα.

Ίσως θά ήταν εύκολο να τόν κάνει να λυγίσει, σκέφθηκε.

—Μα ούτε εσύ θά μπόρεσής να κοιμηθείς ύστερα από τό νέο που έχω κι' εγώ να σου πώ.

Την κύτταξε μ' ένα ήρεμο, κουρασμένο χαμόγελο.

—Τί νέο; ρώτησε.

Ήταν φανερό πως κανένα νέο δεν τόν ένδιεφε πιά. «Θά τόν ένδιεφερε μόνο αν τού έλεγε πως ή Φρίντα είχε άναστηθεί και τόν περίμενε έξω στο διάδρομο» σκέφθηκε με πικρά ή Μίλλα.

—Είνα; τό νέο πως δεν πρόκειται να φύγης Μαρτίνο.

Τό είπε ψυχρά, αν κι' έτορμε όλόκληρη, γιατί ήξερε πως εκείνη τη στιγμή άποφασίζονταν ή μοιρα τους. Ύστερα στράφηκε και πήγε και στάθηκε μπροστά στο παράθυρο. Ένα τέταρτο εγγεγραμίου φώτιζε τα δέντρα τού κήπου. Ή άτμόσφαιρα ήταν γλυκειά, ένα ελαφρό αεράκι κούνησε τις κουρτίνες τού παραθύρου.

Άκουσε πίσω της τη φωνή τού Μαρτίνο.

—'Αν βέλγης, Μίλλα, δεν φεύγω.

Έκείνη γύρισε και τόν κύτταξε. Τό πορτάκι τού κομοδινού τόν φώτιζε μ' ένα χρώμα κιτρινωπό.

«Ήταν πολύ εύκολο», σκέφθηκε ή Μίλλα. 'Ο Μαρτίνο είπε πως δεν θά έφευγε αν εκείνη δεν ήθελε να φύγει! Μα κάθε τι που είναι πολύ εύκολο, κρύβει μέσα τόν κάτι κακό, και εκείνη τό είδε άμέσως.

—'Εγώ δεν θέλω να φύγης, Μαρτίνο, μουμύρισε, μα εσύ δεν πρέπει να μιλάς έτσι.

Δεν της άπάντησε. Κάθισε στο κρεβάτι, και ή Μίλλα έμεινε μπροστά στο παράθυρο, με τις πλάτες γυρισμένες στο πάρκο, στο φεγγάρι, στη γλυκειά άνοιξιάνικη άτμόσφαιρα, σ' όλα αυτά που θά μπορούσαν να είναι τόσο ρομαντικά, αν κι' αυτοί ήταν δυο έρωτευμένοι σαν όλους τούς άλλους.

—Δέ σ' άφινω να φύγης, γιατί ο μπαμπάς κι' εγώ σ' έχουμε ανάγκη, τού είπε τότε ήσυχα, παρ όλη την άγωνία της.

Δεν ήταν υπέρβαρα τα λόγια που έτοιμαζονταν να πη, ήταν αντίθετα μια θλιθερή, κι' άνοητη όμολογία μιας γυναίκας που δεν ήταν όμορφη, που δεν την αγαπούσαν, δεν την επιθυμούσαν. Άλλά είχε άποφασίσει να προχωρήσει ως τό τέλος.

Δέ μιλήσαμε ποτέ για ώρισμένα πράγματα, είπε, γιατί πρέπει να προσποιώμαστε ότι δέ θέλουμε να έπιβάλλωμε τη θέλησή μας σ' άλλους με τό ζόρι, μα έρχεται ή στιγμή που πρέπει να μιλήσει κανείς, άλλωστε δεν μπορούμε πιά να συνεννοηθούμε.

Έπιασε τα μαλλιά της με τό ένα της χέρι, χωρίς να υπάρχει κανένας λόγος, κι' ή κίνησή αυτή της έδειξε πόσο ήταν άναστατωμένη, παρ όλο που φαινόταν έτσι ήρεμη, και σχεδόν ξέγνοιαστη.

με τη χαριτωμένη ριγώτη πυτζαμούλα της.

—Ο μπαμπάς είναι γέρος και δεν τά καταφέρει πιά να κρατήσει τη δουλειά του, συνέχισε σ' λίγο. Πριν από λίγους μήνες είχαμε μια πολύ μελαγχολική συζήτηση. Μου είπε πως αν δεν παντρευόμουν θά ήταν άποχρεωμένος να παραδώσει τη δουλειά του σε έναν ένο. Πάντα είχε τη θλίψη πως θά με παντρεύσουν εσύ, και θά αμελάρωδες της διέυθις της δουλειάς, και τό ξέρεις.

Ίσως θά έπρεπε να κοκκινίσει για τα λόγια της, μα τόν αγαπούσε τόσο, και υπέφερε τόσο, που κάθε άλλο συναίσθημα ύποχωρούσε. Είχε άκομη να πη κι' άλλα πράγματα πτό έξευτελιστικά για την γυναίκα της άξιοπρέπεια, και θά τό έλεγε:

—'Αν εγώ δεν παντρευτώ κι' αν ένας άντρας δεν αναλάβει τη δουλειά τού μπαμπά, όλοι οι κόποι της ζωής του, θά πάνε χαμένοι. Άλλά εγώ δέ θά παντρευτώ κανένα, αν δεν παντρευτώ εσένα, και τό ξέρεις κι' αυτό.

Ο Μαρτίνο καθόταν με τό κεφάλι ανάμεσα στα χέρια, και σάπαινε.

Τότε ή φωνή της Μίλλα έγινε συγκινητική.

—Δέ σ' άφινω να φύγης, Μαρτίνο. Δεν έχω πιά ούτε άξιοπρέπεια, ούτε ντροπή, ούτε τίποτα. Θέλω μόνο να μείνεις εδώ. Όταν σκέπτομαι πώς θά φύγης, δεν ξέρω τι θά συμβεί. Τώρα είμαι ήρεμη, γιατί δεν τό πιστεύω πως θά φύγης.

Και με φωνή πτό δυνατή ακόμη, πρόσθεσε:

—Κι' ύστερα είναι πολύ άνόητο να φύγης, να πεις θά φύγης, δεν ξέρω τι θά συμβεί. Τώρα είμαι μείνεις εδώ, πρέπει να τελειώσης τις σπουδές σου, πρέπει ν' αναλάβης τη δουλειά τού μπαμπά, και πρέπει να με παντρευτείς. Γιατί έμεις οι δυο, δεν είμαστε τίποτα χωρίς εσένα.

Όριστε, σκέφθηκε μ' άπελπισία, είχε διαβάσει να γρατσουνίσει τό πρόσωπό της. Ένοιωσε τό μάτι της υγρά από δάκρυα. Είχε κάνει μια ύστερη σκέψη, αντί να διατηρήσει την ψυχραιμία της. Ήταν μια άνοητη γυναίκα κι' όχι μια άληθινή κυρία, όπως πίστευε ότι είναι. Αυτά τα πράγματα θά έπρεπε να τα πη, μα μ' ένα τρόπο διαφορετικό. 'Οχι σά μια υπηρέτρια που την άποπλάνησαν και παρακαλεί να την παντρευτούν. Εκτός τών άλλων ο Μαρτίνο δεν είχε καν σκεφθεί να την άποπλάνησει. Και ποιος έξ άλλων θά είχε την έπιθυμία να άποπλάνησει μια σαν κι' αυτή;

Με τα τελευταία της λόγια ο Μαρτίνο σηκώθηκε, άνέπνευσε βαθεία, ύστερα πήρε από τό κομοδίνο τό κουτί με τα σιγάρια.

Είμαι ο ήμιος σου, Μίλλα, της είπε σιγά, σπριγγοντας νευρικά στο χέρι του τό πακέτο. Την κύτταξε και συνέχισε:

—Και θά είμαι ακόμη έστω κι' αν μείνω, γιατί δεν θά την έχω σ' αυτό.

Πέταξε τό πακέτο στο κομοδίνο, χωρίς να πηρι τσιγάρο κι' έξακολούθησε να την κυττά με τό χαρακτηριστικό συσπασμένο.

Ήταν φυσικό, σκέφθηκε εκείνη. Δέ θά την ξεχούσε ποτέ. 'Ο Μαρτίνο ήξερε ν' αγαπά, όπως ήξερε ν' αγαπά κι' αυτή. Άπόλυτα, άποκλειστικά. Τό ήξερε, μα άκούγοντάς τον να της τό λέει, ήταν άλλο πράγμα. Ήταν σά να πέθαινε.

—Τό ξέρω, τού είπε απλά.

Και έβλεω να φύγω, είπε ο Μαρτίνο, πάντα άκίνητος πλάι στο κρεβάτι, γιατί αν μείνω θα σου κάνω περισσότερο κακό. Θά είναι χειρότερα για εμένα.

Τώρα ή Μίλλα δεν είχε πιά άνάγκη να σκεφθεί για να μιλήσει.

—'Οχι, Μαρτίνο. Τώρα πρέπει να φύγης.

Δεν ένιωθε πιά πόνο, μα τά είχε χαμένα σαν ένα φαχλό ζω που τό χτυπούν από όλες τις μεριές, και δεν ξέρει πιά πως να προφυλαχτεί από τό χτυπήματα. Τόν πλησίασε κι' ήταν σά μεθυμένη. Είχε ακόμη τη δύναμη να σηκώσει τό χέρι της και να τού χαϊδέψει τό πρόσωπο.

—Τό ξέρω, Μαρτίνο, πως φεύγεις για να μιν υποφέρω. Γιατί μ' αγαπάς λίγο, και δέ θέλεις να υποφέρω.

Σοφικά έχασε κάθε άυτοκυριαρχία, κι' έπεσε στην άγκαλιά του. Αυτός την έσφιξε επάνω του. Η Μίλλα δοκίμαζε μίαν άγρια χαρά σ' αυτό τό άγκάλιασμα που θά μπορούσε να τό υποαγόρευε ή άγάπη, αν ή υοία δεν είχε βάλει ανάμεσά τους εκείνη την άλλη γυναίκα. Και κλαίγοντας πάνω στον ώμο του, προσπαθούσε να τόν άπομακρύνει.

Γιατί ήταν πολύ σκληρό να βρίσκει στην άγκαλιά του, έστω κι' αν αυτό ήταν θαυμάσιο.

—'Αφήσε με, Μαρτίνο, κι' εσύ φύγε, δεν θέλω να σε ξαναδώ πιά.

—Μίλλα, Μίλλα, μην κάνης έτσι, γιατί θ' άρχισω να ουρλιάζω αν κάνης έτσι, Μίλλα, της έλεγε με βραχνή φωνή.

—'Αφήσε με, Μαρτίνο, άφήσε με, άγάπη μου. Έχεις δίκιο εσύ, πρέπει να φύγης. Δεν θά μπόρουσα να σε νοιώθω κοντά μου ξέροντας πως σκέπτεσαι τη γυναίκα σου, πως τη θυμάσαι, πως δεν μπορείς να την ξεχάσεις.

Με μια κίνησι άπότομη κατάρθωσε να έλευθερωθεί από τό άγκάλιασμά του, από την άπελπισμένη χαρά που τούς έδινε αυτό τό άγκάλιασμα.

Έλάσε ανάμεσα από τό δάκρυά της.

—Σού έκανα πιά όλων τών ειδών τις σκηνές Μαρτίνο. Τώρα φτάνει. Άς τελειώνουμε.

Σκαύπιε τα μάτια της.

—'Αντίο, μη μου δίνεις σημασία, είπε. Έφυγε τρέχοντας κι' έπειδή εκείνος την ακολουθούσε για να την κρατήσει, ύψωσε τη φωνή της σοβαρή, άλλοιωμένη:

—Φτάνει σ' αλήθεια, Μαρτίνο.

*

ΟΥΤΕ αυτό όμως άπόρρεσε να καταστρέψει τόν περιεργό άπορσδιόριστο δεσμό που τούς ένωνε. Ήταν σαν δυο άδέρφια που μπορούσαν να μιλώνουν, να χτυπιούνται, κι' όμως είναι πάντα μαζί.

Είχε άποφασίσει να φύγει ο Μαρτίνο, μα αυτό δέν έφτανε για να τούς χωρίσει. Ύποφέρανε, μα ήταν ένωμένοι. Η Μίλλα έξακολούθησε να τόν συνοδεύει κάθε πρωί στην Έταιρία, και να τόν ξαναπαίρνη κάθε βράδυ. Έξακολουθούσαν να βλέπουνται με τη Βαλλίνα, που τώρα πιά ήταν, όπως έλεγε ή ίδια για τόν εαυτό της, σαν έπιπλο τού σπιτιού. Πήγαν και μια — δυο φορές στους Καρνάρο, αλλά δεν ξαναπαίριζαν πόκερ.

Μια μέρα ήρθε στη βίλλα κι' ή Ροζέττα Γκρόβι, μαζί με τόν άρραβωνιαστικό της τόν Τζιόρτζιο Ούλμπερ. Τό πόσο ήταν άσχημος αυτός ο Τζιόρ-

τζιο Ούλμπερ, ήταν δύσκολο να τό πη κανείς, μα άγαπούσε πραγματικά ή Ροζέττα, κι' αυτό τόν έκανε σε όλους συμπαθητικό. Έπιτελους, ή Ροζέττα δεν σκεπτόταν πιά τη μητέρα της, δεν θυμόταν πιά πόσο είχε υποφέρει για κείνη τη μητέρα, κι' αυτό ήταν μια άπόδειξι της εύτυχίας της.

Και μια φορά, πήγε να τούς δρή και ο Φίλιππο. Ήταν ο μόνος που είχε πάρει τό πράγμα σ' άσπεία, και γέλασε όταν άκουσε πως ο Μαρτίνο έφευγε για την Ταϊτή.

—Μιά θέσι νοσοκόμου τη βρίσκεις κι' εδώ, χωρίς να πας τόσο μακριά, τού είπε πειραχτικά.

Ύστερα στράφηκε πρὸς τη Μίλλα, και με τη συνθισμένη του ειλικρίνεια ρώτησε:

—Κι' εσύ τόν άφίνεις να φύγει; 'Η Μίλλα έκανε την αδιάφορη.

—'Εσύ, να κυττάξης τη δουλειά σου, τού είπε, και να πάψης να παριστάνης τόν συμβουλάτορα. Ύπόχρουν άνθρωποι που προτιμούν να κάνουν τό νοσοκόμο στην Ταϊτή παρά εδώ. Έστω κι' αν δεν σ' άρέσει εμένα.

—Καλά, καλά, μη θυμώνης, είπε ο Φίλιππο. Ήξερε πως ήταν προτιμότερο να μιν έπεμβαίνη ανάμεσά τους. Είχε άλλωστε άνακατευτή άρκετά σ' αυτή την ύπόθεση, Άς τά κανόνιζαν πιά μοναχοί τους.

Μίλησε για άλλα ζητήματα, και την ώρα που έφευγε, της είπε:

—Μου φαίνεται πως θά παντρευτώ εγώ πρώτα, κι' εσύ θά μείνεις γεροντοκόρη.

—Αυτό είναι τό πτό πιθανόν, τού είπε ήσυχα ή Μίλλα. Μήπως θρήκες την άδελφή ψυχή; Έχεις ύφος έρωτευμένου, και μπήκαμε στο Μάιο...

—Μου φαίνεται πως είμαι τοιμημένος, είπε ο Φίλιππο μυστηριωδώς και, χωρίς να προσθέσει τίποτ' άλλο, έφυγε.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 46

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΣ - ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΜΟΔΑΣ!

Ο κ. Τέρρυ Φόγκαρτ, ένας Αυστραλός κτηνοτρόφος, πρέπει να είναι ο μοναδικός στον κόσμο σχεδιαστής μόδας που παρακολουθεί τό μοντέλο του από τόν καιρό που είναι μαλλί στη ράχη τού άρνιου ως την ώρα που θά φορεθεί από τό μανεκέν. Τόν τελευταίο καιρό ο κ. Φόγκαρτ έκανε και μια έπίδειξι μόδας όπου παρουσίασε τις τελευταίες δημιουργίες του. Στις φωτογραφίες μας, άριστερά, ο κ. Φόγκαρτ βλέπει τις τελευταίες δελονιές σ' ένα μοντέλο του που τό φορεί τό μανεκέν τού Τζαί-κυ Ουίλλιαμς, από τό Σίδνεϋ. Είναι ένα άσπρο-μαύρο ντέ-πιές τουνικ γαρνιρισμένο με μαύρους φιόγκους από σατέν στη μια πλευρά. Δεξιά, ένα φόρεμα κοκτέιλ μπέζ, με ένα τριαντάφυλλο.

Λίγο κουτσομπολιό ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

ΜΟΔΑ έστί, συνήθεια διαδεδομένη επί τινα χρόνον, αλλά παροδική. "Ας ελπίσουμε πως θα βγεί αληθινός ο χριστιανός αυτός που έσκέθη έτσι τον όρισμό της Μόδας, που είναι και ο έπίσημος. "Ας το ελπίσουμε, πως θα είναι παροδική ή εφετεινή ανοιξιάτικη μόδα. Γιατί άλλωστε, θα μετατραπούμε σε κανονικές δαλίτσες — μάλλον ακανόνιστες — όπως δείχνει το σκίτσο.

Το σκίτσο αυτό, το πρώτο, μάς έρχεται από τη Βενετία. "Αν θέλετε να πληροφορηθίτε τί είναι, είναι ένα ανοιξιάτικο πανωφόράκι. Και αν θέλετε να μοιάσετε όσο το δυνατό με μπαουλάκι, δεν είναι δύσκολο. Θα βάλετε τα χέρια σας στα πλάγια, χαμηλά στους γοφούς και θα τραβήξετε με σκέρτσο — τις πισινές πλαινές, άρραφες πιέτες.

Το διπλανό σκίτσο είναι ένα μοντέρνο φορεμά-τάκι, χωρίς μέση, με γιακά ξεχειλωμένο. Και μη νομίζετε ότι πρόκειται να πάει στην κουζίνα και γι' αυτό ρίχτηκε όπως — όπως πάνω στο φόρεμα ένα πανί, όχι. Αυτό είναι ένα μοντέρνο καλοκαιρινό πανωφόράκι, εποχικό πρωτότυπο — διαβάξω — αναμφίβολος είναι πρωτότυπο. Μά διαβάξω ότι είναι και πολύ χαριτωμένο. Αυτό, ένας Θεός το ξέρει. Είναι κι' αυτό το έργο Ιταλικό.

Ως γνωστόν, η 'Ιταλία λογαριάζεται ήδη ως μια χώρα που μπορεί να δημιουργήσει μόδα. "Εχει ραπτικούς οίκους με όνομα διεθνές, σεβαστό σε όλες τις χώρες. Όταν ο 'Εμίλιο Σούμπερτ, ο

βασίλειος της ιταλικής μόδας, ήρθε πέρυσι στη Βιέννη, προκάλεσε πράγματι το θαυμασμό, οι φωτογραφίες του, τα μοντέλα του υπήρχαν σ' όλον τον τύπο, όπως επίσης και το τί είχε και το τί δεν είχε και το τί θα έλεγε και το τί στοχάστηκε και το τί όνειρεύτηκε και το τί ήπια και το τί έφαγε, όλα!

Ο 'Εμίλιο Σούμπερτ, λοιπόν, όπως και όλοι οι άλλοι 'Ιταλοί δημιουργοί της Μόδας, η 'Ελεονώρα Κάρνετ, ο οίκος Καπούτσι, ο οίκος Ταμπιάνι, όλοι, συμφώνησαν στην εφετεινή ανοιξιάτικη γραμμή. Είναι, ή μάλλον θα είναι:

«Τόξον και βέλος».

Επικίνδυνα πράγματα. Όπλα. Όμως, όπλα της Μόδας. Μπορείς να τ' αποφυγείς. Άρα, ακίνδυνα.

Κι' αυτά τα τρία σκίτσα είναι Ιταλικά. Το πρώτο είναι παλτουδάκι καλοκαιρινό. Είδατε που βρίσκονται οι τσέπες; Και που η ζώνη; Πάντως το πράγμα δεν είναι και για μελαγχολία! Το δεύτερο είναι ένα πράγματι χαριτωμένο ταγιεράκι, δε, τι χρειάζεται για ένα καλοφτιαγμένο κορμί. Και το τρίτο σκίτσο, είναι του βασίλειου. Τού Σούμπερτ. 'Η ζακέτα κλείνει στο πλάι με μια έσάρπα που στολίζεται μ' ένα μεγάλο, χτυπητό κόσμημα. Μα νίκια κοντά, γιακάς μοντέρνος. Και μια κόμπ, έντελως πρωτότυπη. 'Η σάρπα δεν είναι πρόσθετη, αυτό δεν θα έλεγε τίποτα. Μεγάλη μαεστρία χρειάζεται για την κατασκευή αυτής της ζακέτας.

Η Ιταλική μόδα επιθυμεί τα φορέματα πολύ κοντά, να φθάνουν στο γόνατο. 'Η αυστριακή, όχι και τόσο. Οι γυναίκες της Αυστρίας είναι συντηρητικές όσον αφορά και τη μόδα επίσης.

Αν πούμε δυο λόγια και για τα ανοιξιάτικα καπέλα, θα πρέπει να είναι αυτά εδώ που μάς έρχονται από το Παρίσι:

Παραμένουν οι κλασικές φόρμες, το μπρετόν, το κανοτιέ, το κλός. Το μοντέρνο είναι το ξής: Καπέλο από το ίδιο ύφασμα του φουστανιού. Το μπόρ του όμως, από νάββα.

Μ' αν θέλετε κάτι έντελως παριζιάνικο, δεν έχετε παρά να κυττάξετε την εικόνα. Όνομάζεται το καπέλο αυτό «Αμπαζούρ». Άλλα καπέλα ονομάζονται: Κλουβί, Σπούνικ, Πεπόνι, Κουτάλα, Τουρέρα.

Όλα αυτά τα όνομα είναι επιδέξια — άς τα πούμε — και μπορούμε, αν επιδέξια κουρντίσουμε τη φαντασία μας, και να τα δούμε μπροστά μας φανταστικούς. Μά το «Κουτάλα»; Σούρ-χεται να πάρης τα θυνά, αν έχης πόδια και όχι και μυαλό.

ΜΗΝ. ΜΑΞ.

Το καπέλο «αμπαζούρ»

Η ΤΟΛΜΗ

Είναι άρετή ή ελάττωμα;

ΔΕΝ χωρεί άμφιβολία ότι η τόλμη είναι μια άρετή. Δυο γνωμικά το επιβεβαιώνουν άλλωστε αυτό. Το πρώτο είναι ότι: «Ο ποιος δεν ρισκινδυνεύει τίποτε δεν έχει να χάσει». Το δεύτερο: «Η τύχη χαμογέλα στους τολμηρούς».

Γεννάται όμως το έρώτημα: 'Αφού η τόλμη είναι άρετή, τί είναι τότε η δειλία; 'Ελάττωμα; 'Εδώ υπάρχει μια σύγχυση αλλά κι' ένα όραση που καθορίζει την έκταση της τόλμης από το ένα μέρος και την έκταση της δειλίας από το άλλο. Βασικό στοιχείο — πέντως για τον καθορισμό της ποιότητας των δυο αυτών αίσθημάτων είναι τα ελατήρια που τα προκαλούν. Μπορεί μια συνεσταλμένη και διστακτική γυναίκα, όταν το απαιτήσει ή περίστασι, να μεταβληθή με μιάς σε τολμηρή. Και αντίθετα, μια έκ φύσεως τολμηρή, να δείξη χαρακτηριστική δειλία. Οι αντίνομίες στα αίσθηματα δεν θα λείψουν ποτέ.

Ας παραδεχτούμε ωστόσο πως είμαστε μια τολμηρή και ρισκινδυνή γυναίκα κι' ότι η τόλμη σας αυτή είναι μια άρετή. Πώς και γιατί όμως είμαστε ή γινόμαστε τολμηρή;

Υπάρχουν γυναίκες που στο φέρισμό τους με το αντίθετο φύλο τις χαρακτηρίζει ένα φυσικό και αδιάσπστο θάρρος. Μόλις γνωριστούν μ' έναν άντρα θα μιλήσουν άφοβα, είτε για να του τα πουν από την καλή είτε για να συνδεθούν καλύτερα μαζί του.

Αυτός ο τύπος της γυναίκας μαρτυρεί μια υπέρμετρη όσο κι' επιδεικτική αυτοπεποίθηση. Πολλές φορές όμως το θάρρος της αυτό το υμνώνει ανεπανόρθωτα, γιατί η αντίδρασή του άνδρα μπορεί να μην είναι ένα χάδι, αλλά ένα χαστούκι.

Ένας δεύτερος τύπος τολμηρής γυναίκας συνοδεύει το θάρρος της με υπερβολική δόση φαντασίας.

Ο τρίτος τύπος της θαρραλέας γυναίκας — πιδό επίφοβος αυτός — δεν υπολογίζει παρά μόνο τον εαυτό της. 'Ανήκει εκ φύσεως στον άρρενωπό τύπο και πιάνει τον ταύρο από τα κέρατα. Το είδος όμως αυτό της γυναίκας τολμηρότητας καθιστά τη γυναίκα τις περισσότερες φορές αντιπαθητική, γιατί την απομακρύνει από το φύλο της.

Η τόλμη πάλι που δείχνουν μερικές γυναίκες με αδύνατο χαρακτήρα αντιστοιχεί με την τόλμη που δείχνουν τα νιάτα και που κατά κανόνα είναι άσυνειδητη. Την τόλμη αυτή που εγνοεί τους κινδύνους θα την ονομάσαμε τρέλλα, άπερίσκεψία.

*** ΘΑ ΕΠΙΦΥΛΑΞΩ** τον θαυμασμό μου γι' αυτή την τολμηρή γυναίκα που βλέπει τους κινδύνους, τους μετρά και παίρνει αδιάστατα τις αποφάσεις της. 'Εδώ όμως την παραδοκεί ένας άλλος κίνδυνος: 'Η σεξουαλική κρίση. Αυτός ο έσωτερικός έχθρός — ο Δούρειος ίππος — των αίσθημάτων.

Με μιάς τότε κάθε γυναίκα, ιδίως στην κρίσιμη σεξουαλική ηλικία της, αντιλαμβάνεται ότι με όσες δυνάμεις κι' αν διαθέτει — διανοητικές και σωματικές — ωστόσο δεν μπορεί ν' αντισταθί στην πλημμύρα των σεξουαλικών κινδύνων. Τη στιγμή που θ' ανακαλύψη πόσους δαίμονες φώλιαζε μέσα της θα κυριευτή από έναν έμφυτο φόβο — το φόβο του φύλου της — που μπορεί σε δεύτερη άνάλυσι να της παρουσιαστή γοητευτικός, δεν θα πάψει όμως ν' αποτελή μια τροχοπέδη στο φυσικό της θάρρος. Στην περίπτωση αυτή η τολμηρή γυναίκα υποπετεύεται τις παγίδες που της στήνει ο εαυτός της, τους έκτιμα όμως ανάλογα με την επικίνδυνη ηλικία της και το αποτέλεσμα είναι να πάθει άκριβώς εκείνο που φοβάται.

Έτσι βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι κίνδυνοι που παραμονεύουν τις γυναίκες — στη νεανική τους ηλικία κυρίως — δεν αντιμετωπίζονται με την τόλμη που αυτή καθ' έαυτή είναι μια παγίδα, αλλά με τη δειλία. 'Εδώ η τόλμη παύει να είναι μια άρετή και τη θέσι της πρέπει να την παίρνει η φρόνησι. Μπορεί η φυγή μπρός σ' αυτόν τον άδυσώπητο έχθρο, που είναι ο σεξουαλικός κίνδυνος, να τραυματίζει τον έγωισμό, διατρεί όμως την άειοπρέπεια.

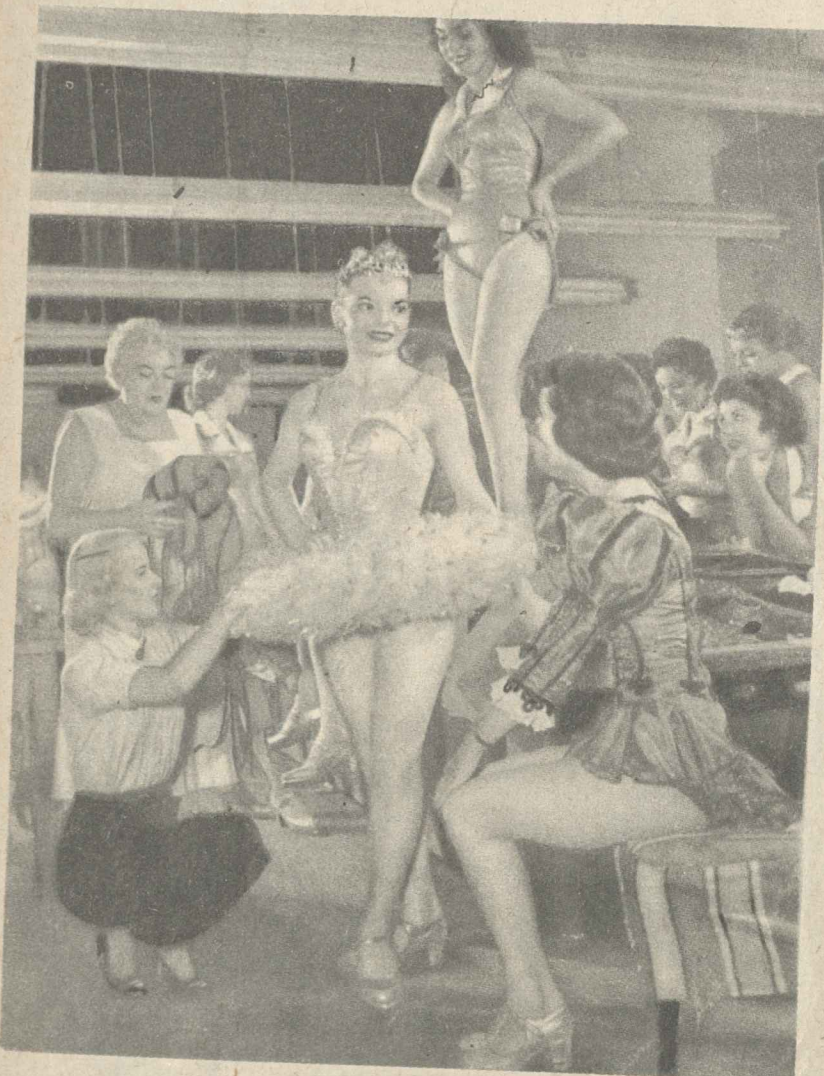
ΖΑΝ ΝΤΥΣ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D. M. C. ΓΚΟΜΠΛΕΝ Οι έξηγήσεις στή σελ. 30

Μιούζικ Χάλ

της Νέας Υόρκης

Στα εργαστήρια κοστούμιων του Μιούζικ Χάλ μια μπαλαρίνα κάνει τελευταία δοκιμή του κοστούμιού της. Γι' αυτή τη δουλειά απασχολούνται συνεχώς και με έντατικότητα εικοσιπέντε περίπου ειδικευμένες ράφτρες.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ίσως κανείς που να μην έχει κάποτε ακούσει για το περίφημο Μιούζικ Χάλ της Νέας Υόρκης. Βέβαια, μιούζικ χάλ είναι πολλά, αλλά εδώ πρόκειται για το «Ραίνιου Σίτυ Μιούζικ Χάλ», το μεγαλύτερο θέατρο ποικιλιών του κόσμου. Έπτα σχεδόν εκατομμύρια άτομα περνούν από τις πύλες του κάθε χρόνο, κυττών με θαυμασμό τους πελώριους αστραφτερούς κρυστάλλινους πολυελαίους του και παρακολουθούν τριώρη θεατρική ή κινηματογραφική παράσταση.

Τα θεάματα που εμφανίζονται από τη σκηνή είναι πολυτελέστατα και μερικές φορές καταπληκτικά. Μπορείτε να δείτε ξαφνικά ένα πελώριο πολεμικό με στραμένους προς την πλατεία τους πυργίσκους του και τη τηλεόραση του να ξεχνούν καπνό στη σκηνή — που έχει 44 μέτρα μήκος και 26 πλάτος. Ή να δείτε ένα υπερωκεάνειο να κόβεται στα δύο και να τηλεσχεδόν στα πόδια των θεατών των πρώτων σειρών. Άλλοτε πάλι με την άνοδο της αλυσίας μπορείτε να θαυμάσετε ένα τσίρκο με 23 καλογυμνασμένα αλόγα, μερικούς ελέφαντες και ένα σύνολο από εβδομήντα χορεύτριες.

Κάτι τέτοια θεάματα, πλουσιωτάτα και θεαματικώτατα έκαναν το Μιούζικ Χάλ μια από τις μεγαλύτερες άτραξιόν για τους ξένους περιηγητές από τον καιρό που άνοιξε τις πύλες του εδώ και ένα τέταρτο αιώνας. Δεν υπάρχουν όμως όλες οι εκπλήξεις στο πρόγραμμα, ούτε κι' όλα τα θαύματα του Μιούζικ Χάλ παρουσιάζονται στους θεατές.

Νά ένα παράδειγμα: Μια μέρα τρεις ελέφαντες άρνήθηκαν — έτσι δηλώνει ο εκπαιδευτής τους — να ανέβουν στη σκηνή αν δεν έπαιρναν πρώτα το

...μπάνιο τους! Στο λαβύρινθο των παρασκηνίων και στα άλλα διαμερίσματα του κτιρίου υπάρχουν 8, τι μορφήτε να φαντασθήτε, κανείς όμως δεν είχε σκεφτεί ποτέ ότι μπορούσε να πάρει ένας ελέφαντας εκεί το μπάνιο του. Ο Τζων Τζάκσον, διευθυντής της σκηνής, είχε μείνει άναυδος, γιατί ελάχιστα λεπτά τον χώριζαν από την παράσταση. Κύτταξε τους ελέφαντες για μια στιγμή κι' άρχισε να δίνει διαταγές. Μια μάνικα που πότιζαν τον κήπο, σήκωσε το διαμέρισμα που ήταν τα ζώα, μερικές δούρτσες του πατώματος φέθηκαν γρήγορα — γρήγορα και όλοι άρχισαν τη δουλειά. Η μάνικα κατάδραχε τα ζώα, οι καθαρίστριες τάτριναν με τις δούρτσες και σε λίγο οι ελέφαντες κατευχαριστήμενοι βγήκαν εγκαίρως στη σκηνή.

Το προσωπικό του θεάτρου πρέπει να είναι ικανό να λύνη τέτοια προβλήματα άμέσως, αλλιώς η καθυστέρηση ή η έλλειψη ενός νούμερου μπορεί να καταστρέψει όλη την παράσταση. Μια φορά ένας από τους τρεις Έλβετους ταχυδακτυλουργούς που έκαναν ένα νούμερο άρρώστησε ξαφνικά. Μια ματιά στο πρόγραμμα έδειξε ότι το νούμερο έπρεπε να εμφανισθεί μόλις σηκώταν η αλυσία για τη δεύτερη πράξη. Αν δεν εμφανίζονταν οι ταχυδακτυλουργοί, η αλυσία έπρεπε να κλείσει και να σταματήσει η παράσταση για δεκά λεπτά. Ο Τζάκσον, που παρακολουθούσε κάθε μέρα τους ταχυδακτυλουργούς επί μια εβδομάδα δεν βρήκε άλλη λύση: Έτρεξε, φόρεσε ένα φαταχτερό κοστούμι και βγήκε στη σκηνή με τους δύο υπόλοιπους Έλβετους. Και τα κατάφερε μια χαρά!

Μερικές «έκτος προγράμματος» εκπλήξεις του Μιούζικ Χάλ οφείλονται στα τέσσερα μεγάλα άσανσέρ της σκηνής που μπορούν να ανεβάσουν τους μουσικούς ή καμιά πεντηνταριά χορεύτριες ή ακόμα μερικούς τόνους σκηνικά από το υπόγειο στη σκηνή ή και ψηλότερα, αν είναι ανάγκη. Και οι δύο παραγωγοί — Λεονίντωφ και Μάρκετ — κάνουν μεγάλη χρήση των άσανσέρ αυτών για να πετύχουν ασυνήθιστα «εφέ», όπως ανύψωση και στροβιλισμό των μελών του μπαλέτου στον αέρα, στο φινάλε του χορού τους, πράγμα που προκαλεί το θαυμασμό των θεατών. Ένα απόγευμα όμως κάπκε η ασφάλεια του άσανσέρ. Αντί δε να σηκωθούν οι χορεύτριες επάνω από τη σκηνή, το άσανσέρ τις κατέβασε στο υπόγειο τη στιγμή ακριβώς που έκαναν τις υποκλίσεις τους — όχι πια μπροστά στο κοινό όμως, αλλά στον καταπληκτικό μηχανικό της σκηνής Ουίλλιαμ Κέλς.

Τα άσανσέρ που μπορούν να κινηθούν με ταχύτητα 2—14 μέτρων το λεπτό, προκαλούν πολλές φορές πανικό στους μουσικούς ή στους ήθοποιους. Μια μέρα ένας ξένος τρομπονίστας, που είχε προσληφθεί έκτακτος, έγινε πράσινος την ώρα που η εξέδρα της ορχήστρας βρέθηκε από το υπόγειο στη σκηνή μπροστά στο κοινό. Κύτταξε για μια στιγμή σαστισμένος γύρω του, ύστερα πήδησε από τα κάγκελα της εξέδρας κι' έτρεξε στα παρασκήνια. Άλλη μια φορά, μια ροκέτ — ρουκέτες αποκαλούνται τα μέλη της περίφημης ομάδας, χορών ακριβείας — περπατούσε πάνω σε μια στενή σανίδα που προεξήχε από τη σκηνή, αλλά από πόδι της γλίστρησε κι' έπεσε πάνω σ' έναν βιολίστα στην εξέδρα της ορχήστρας. Οι τριανταπέντε άλλες ρουκέτες έκαναν κύκλο γύρω της και άρχισαν να κλωτσούν με ρυθμό είκοσι λακτισμάτων το λεπτό, για να την καλύψουν.

Ένα από τα πιο παράξενα φαινόμενα στη θεατρική κίνηση της Νέας Υόρκης είναι ο κόσμος που πλημμυρίζει το Μιούζικ Χάλ κατά τις γιορτές και τις άργιες. Μια μέρα, το 1951 η αστυνομία υπέλογισε ότι 10000 περίπου πρόσωπα, μιάμιση φορά δηλαδή η χωρητικότητα του θεάτρου, περιμεναν απ' έξω για να μπουν μέσα.

Ο Σύνδης Γκόλντμαν, ένας από τους διευθυντές του θεάτρου, έχει έξη βοηθούς και 120 ταξιδέτες και θυρωρούς εξασκημένους στο να εξυπηρετούν μεγάλη πλήρη. Το προσωπικό είναι σε θέσι να κατατινάξεται με τα πιο απώτερο έστιάτοριο ή να εξηγήσει γιατί κάνει κύρο ή ζέστη στο θέατρο. Ο μηχανισμός κλιματισμού (αίρ — κοντίσιον) του θεάτρου εισάγει και εξαίγει αέρα με ρυθμό σαράντα κυβικών ποδών το λεπτό για κάθε τμήμα, από άνοιγμα στα ταβάνια. Ειδικοί μηχανικοί ελέγχουν τη θερμοκρασία και την υγρασία έξη φορές την ημέρα και κάθε βοηθός διευθυντής κουβαλάει στην τσέπη του και από ένα θερμόμετρο για να πείθει τους μουρμούρηδες θεατές ότι έχουν άδικο να παραπονούνται.

Το Μιούζικ Χάλ είναι τόσο μεγάλο κι' έχει τόσες πτέρυγες και σειρές θέσεων ώστε είναι εύκολώτατο να χαθεί κανείς. Οι ταξιδέτες είναι συνθημαμένοι να μαζεύουν δώδεκα — κείθε παιδάκια που κλαίνε γιατί χάθηκαν στο λαβύρινθο αυτών και να τα σεργιανούν στις διάφορες πτέρυγες, μήπως βρεθεί καμμία ανήσυχη μητέρα που τα γυρεύει. Έκείνες όμως που χάνουν σχεδόν πάντοτε τα παιδιά είναι οι γιαιγιάδες, δεθαλώνουν οι άρμόδιοι. Και όχι μόνο αυτό, αλλά πολλές φορές χάνονται και οι ίδιες.

Γάντια, γυαλιά και σκουλαρίκια είναι τα είδη που χάνονται πιο συχνά. Οι καθαρίστριες όμως βρίσκουν έξη ως δέκα πορτοφόλια την εβδομάδα και σε δύο περιπτώσεις βρέθηκαν πιστόλια. Κι' οι δύο κάτοχοί τους όμως είχαν άδεια όπλοφορίας. Πού και πού βρίσκεται κανένα γυναικείο παπούτσι. Το περίεργο όμως είναι ότι το προσωπικό ποτέ δεν είδε γυναίκα να φεύγει από το θέατρο με ένα μόνο παπούτσι. Μια φορά, μια καθαρίστρια βρήκε ένα βιβλίο με τον τίτλο «Πώς να δελτιώσετε τη μνήμη σας». Παρουσιάστηκε όμως και δύο — τρεις περιπτώσεις που ειδοποιήθηκε ο Σταθμός Πρώτων

Τα επίτελαιο των παραγωγών υποβάλλει τις μακέτες σκηνικών και κοστούμιών στον πρόεδρο του θεάτρου Ράσελ Β. Ντάουνινγκ (δεξιά) για να διαλέξει, ότι αυτός νομίζει εξαιρετικό.

Διδασκαλία... λακτισμάτων. Στην αίθουσα πρόδας ο διευθυντής του μπαλέτου «Ρουκέτων» Ράσελ Μάρκετ δείχνει στις χορεύτριες του πώς να... κλωτσούν κατά πολύ χαριτωμένο τρόπο.

Ο ειδικός για τα καπέλα Άντυ Πελλικάνο παράγει μια φτερωτή περούκα σ' ένα από τα μοντέλα του, την ώρα που οι «Ρουκέτες» ετοιμάζονται να εμφανισθούν στην περίφημη σκηνή.

Βοηθών να μεταφέρη στο μαιευτήριο γυναίκες που τις έπιασαν οι πόνοι της γέννας μέσα στο θέατρο.

Το Μιούζικ Χάλ είχε κτισθεί με το σκοπό να αποτελέσει ένα είδος υπερθέατρου. Όλα εκεί μέσα περιγράφονται σε... υπερθετικό βαθμό. Τα 6200 καθίσματα του είναι η μεγαλύτερη χωρητικότητα για κλειστό θέατρο. Η αίθουσα του 18 μέτρα ήταν η μεγαλύτερη του κόσμου. Το «όργανό» του (μουσικό) είχε αλυσίδες ύψους 10 μέτρων και τόσα μηχανικά εξαρτήματα, που μπορούσε να μιμηθεί οτιδήποτε, από τύμπανο μέχρι καμπάνα. Η έναρκτήρια παράσταση του στις 27 Δεκεμβρίου 1932 χαρακτηρίστηκε σαν η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ στο Μπρόντγουαϊ.

Ύστερα από δύο εβδομάδες όμως έλλειμμάτων οι ιδιοκτήτες αναγκάστηκαν να προσθέσουν και κινηματογράφο, εγκαθιστώντας μια τακτική που ακολουθήθηκε από τότε συνεχώς. Οι εργασίες πήραν επάνω τους λιγάκι, αλλά το 1933 το Μιούζικ Χάλ ήταν μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές αποτυχίες στον τομέα των θεατρικών επιχειρήσεων. Σιγά-σιγά όμως τα οικονομικά του δελτιώθηκαν.

Σήμερα το Μιούζικ Χάλ έχει μόνιμο προσωπικό από 600 πρόσωπα και μια σήμη που προσελκύει περιηγητές απ' όλα τα μέρη του κόσμου.

Ένα μεγάλο μουσικό έργο μπορεί να ατοιχίσει εκατοντάδες χιλιάδες δολάρια και να προδράσει αρκετές εβδομάδες πριν ανεβαστεί επίσημα. Έξ' άλλου, πριν από την έναρξη της πρεμιέρας γίνεται διερρη τουλάχιστον πρόβα των κοστούμιων. Γι' αυτή τη δουλειά απασχολείται ένα πλήθος ατόμων, σκηνογράφοι, ένδυματολόγοι, ζωγράφοι κ.λ.π. περιλαμβανομένης και μιας συμφωνικής ορχήστρας από πενήντα όργανα.

Κανονικά δίνονται ταυτόχρονα τρία διαφορετικά θεάματα — ένα που παίζεται τέσσερες φορές την ημέρα για τους θεατές, ένα για πρόβα και ένα άλλο των σχεδίων που είναι ακόμα στο στάδιο του σχεδιασματος.

Το Μιούζικ Χάλ μπορεί να δίνει μεγάλα θεάματα με χαμηλά έξοδα, γιατί έχει μια τεράστια αποθήκη γεμάτη σκηνικά, ρούχα και αναρίθμητα μηχανήματα, που τα χρησιμοποιεί ανάλογα με τις ανάγκες των παραστάσεων. Η σκηνοθεσία στο Μιούζικ Χάλ αποτελεί μεγάλο πρόβλημα. Η σκηνή που είναι σχεδόν σαν ένα ολόκληρο οικοδομικό τετράγωνο. Σε μια τόσο μεγάλη σκηνή το κάθε τι πρέπει να είναι διπλάσιο στο μέγεθος και διπλάσιας φωτεινής λαμπρότητας από την κανονική, αλλιώς το «εφέ» στους θεατές πειν χαμένο. Τα λεπτά χρώματα ή οι διακοσμητικές λεπτομέρειες εξαφανίζονται.

Μια από τις πιο ασυνήθιστες σκηνές που δόθηκαν τελευταία ήταν ένα μπαλέτο στον πυθμένα της θάλασσας. Για να επιτευχθεί η κάτω από τα νερά εντύπωση, ο Λεονίντωφ, πρότεινε να χρησιμοποιηθεί υπεριώδες φώς σε

Στην πλατφόρμα ενός άσανσέρ, 8 μέτρα κάτω από την πελώρια σκηνή, οι χορεύτριες παίρνουν την κατάλληλη στάσι τη στιγμή που πρόκειται ν' ανέβουν στη σκηνή, μπροστά σε 6.000 θεατές.

σκοτεινή σκηνή για να προκαλέσει φθορισμό στο ειδικό χρώμα των κοστούμιων που φορούσαν οι χορεύτριες και τα θαλάσσια όντα. Η ιδέα φάνηκε καλή και δοκιμάστηκε. Όταν το υπεριώδες φώς έπεσε στη σκηνή, τα χρωματιστά κοστούμια φάνηκαν λαμπρότατα, αλλά τα άχρωμάτα κεφάλια, χέρια και πόδια των χορευτριών χάθηκαν στο ήμίφως και η σκηνή παρουσίασε το παράδοξο θέαμα φορεμάτων που έκινούντο κι' έπλεαν μόνα τους. Το πρόβλημα όμως λύθηκε με περούκες, γάντια, κάλτσες και μάσκες που ανέδιδαν εκθαμβωτική λαμπρότητα κάτω από το υπεριώδες φώς.

Μια άλλη κωμική περίπτωση ήταν σε μια πασχαλινή παράσταση. Τα μέλη του μπαλέτου θα εμφανίζονταν στο πρώτο νούμερο ως καλόγριες, και στο άμέσως επόμενο ως... αρνιά! Μια τέτοια αλλαγή θα γινόταν σε λίγα δευτερόλεπτα, γιατί οι χορεύτριες φορούσαν από μέσα από τα ράσα τα κοστούμια των αρνιών. Στην τελευταία πρόβα όμως, λίγο πριν άρχισή η παράσταση, ο Λεονίντωφ έκανε μια φρικαλέα ανακάλυψη: Καθώς οι καλόγριες κατέβαιναν μερικά σκαλιά, που ήταν στη σκηνή, κάτω από τα ράσα τους φαίνονταν οι... όπλες των αρνιών που είχαν βάσει στα πόδια τους. Πανικός στο προσωπικό! Ο καιρός δεν τους έπαιρνε ν' αλλάξουν τη σειρά των σκηνών, ούτε να φτιάσουν καινούργια κοστούμια. Έτρεξαν τότε στο κοντινότερο κατάστημα και αγόρασαν κάμποσα ζευγάρια ειδικές παντόφλες, που μετά την πρώτη σκηνή οι καλόγριες τις πέταξαν και έγιναν αρνιά. Έτσι σώθηκε η κατάσταση.

Το τμήμα των ένδυμασιών του Μιούζικ Χάλ μπορεί ν' ανταποκριθεί σε κάθε επείγουσα ανάγκη. Έδώ και λίγα χρόνια που παρουσιάστηκε μια τέτοια περίπτωση, δόθηκε προθεσμία δύο ημερών στους ειδικούς τεχνίτες για να φτιάξουν 300 πλήρη κοστούμια από το μπαλέτο.

Όταν τα κοστούμια και οι σκηνογραφίες ετοιμάζονται, το μπαλέτο και οι «ρόκετ» κάνουν πρόβες στα διάφορα νούμερα. Οι πρόβες αυτές είναι καθωρισμένες σε δεκαπέντε συνολικά ώρες και γίνονται συνήθως το πρωί. Οι ρόκετ — είναι 46, αλλά μόνο 35 μπορούν να κινηθούν άνετα στη σκηνή — είναι ίσως οι πιο γνωστές χορεύτριες ακριβείας στον κόσμο. Δημιουργήθηκαν το 1925 από τον Μάρκετ ως «Ρουκέτες του Μιούζικ». Αργότερα έγιναν «ροζέτες» στο θέατρο «Ρόου» και για να μην έχουν νομικά μπερδέματα έγιναν «ρουκέτες» απλώς όταν πήγαν στο Μιούζικ Χάλ το 1932.

Οι ρόκετ είναι κοπέλλες από όλες τις Ηνωμένες Πολιτείες, έφέτος όμως υπάρχουν ανάμεσά τους και δύο Άγγλιδες. Η καριέρα μιας ρόκετ τελειώνει συνήθως το γάμο της ύστερα από δύο — τρία χρόνια, αλλά μερικές μένουν και δέκα χρόνια. Σήμερα υπάρχει μια μόνο τέτοια, παντρεμένη μ' ένα μουσικό, που έχει δύο παιδιά. Βασική αρχή της χορευτικής ομάδας είναι να κάνει το ίδιο ακριβώς πράγμα στον ίδιο ακριβώς χρόνο, ώστε να μη διακρίνεται καμμία περισσότερη από τις άλλες. Γι' αυτό και ο χορός τους είναι «χορός ακριβείας». Οι ρόκετς είναι τόσο περίφημες για την αρμονία των χορών τους, ώστε όταν κάποτε η κορυφαία που χορού βγήκε κάπως γρηγορώτερα στη σκηνή και προκάλεσε σύγχυση στις άλλες, οι θεαταί νόμισαν ότι δεν ήταν λάθος αλλά αποτελούσε μέρος του προγράμματος.

Δεκαπέντε χιλιάδες φώτα υπάρχουν μέσα στο Μιούζικ Χάλ και όλα συνδέονται με το ταμπλό. Μολονότι υπάρχουν περισσότεροι από 4000 διακόπτες στο ταμπλό — κονσόλα αυτό, ένας και μόνο άνθρωπος μπορεί να τους χειρισθεί. Το ταμπλό έχει κατασκευασθεί ειδικά για το Μιούζικ Χάλ κι' έτσι ο χειριστής του μπορεί να πετύχει αλλαγές χρωμάτων σε τριάντα έξη σημεία της σκηνής.

Την ώρα που είναι έτοιμος ο «φωτισμός» του θεάματος, περί τα όγδοντα μικρόφωνα είναι έτοιμα στις διάφορες θέσεις, κάτω από τη διέθυνση του προϊσταμένου του τμήματος ήχου Γουάρρεν Τζένκινς. Τριάντα από τα μικρόφωνα αυτά βρίσκονται στην εξέδρα της ορχήστρας. Αν το μέγα των εγχόρδων της ορχήστρας δεν ακουστή λόγω βλάβης των μικροφώνων κατά τη διάρκεια της παραστάσεως, ένας ειδικός επί του ήχου στο πίσω μέρος του θεάτρου μπορεί να ενισχύσει τον ήχο δέκα βιολιών και να κάνει να ακουστούν σαν είκοσι, την ώρα που η μουσική μεταδίδεται στο ακροατήριο μέσα από σαράντα πέντε μεγάφωνα.

Η ΧΑΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Βοηθήστε την πνευματική ανάπτυξη του παιδιού σας, με τα ευρωπαϊκά επιστημονικά παιχνίδια για παιδιά κάθε ηλικίας. Τα βοηθούν να μάθουν τα χρώματα, τα σχήματα, τα μέγεθη, να συνθέτουν ζωγραφιές, να ασκούν τη φαντασία τους, να ψυχαγωγούνται. Πλούσια συλλογή παιχνιδιών στο ειδικό τμήμα μας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ - ΠΑΤΗΣΙΩΝ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

και φυσικά... κομψώνεις Μαρινόπουλου

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Εξήγησις του σχεδίου σελ. 27

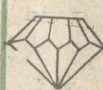
ΦΙΓΟΥΡΕΣ ΓΙΑ ΓΚΟΜΠΛΕΝ

Σε λεπτό νάυλον ύφασμα για γκομπλέν κεντήστε τις χαριτωμένες αυτές φιγούρες.
Θα μεταχειρισθήτε μονό μολυνέ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) μαύρο Νο 310, γκρι Νο 318, πράσινο Νο 700 και 703. Όλο το σχέδιο γίνεται με μισή σταυροβελονιά.

Με το μαύρο και το γκρι μπορείτε να συνδυάσετε οποιοδήποτε άλλο χρώμα όπως π.χ. το ροζ Νο 3326 και 776 και άλλα.

Ακόμη μπορείτε να αντικαταστήσετε τα πράσινα με κίτρινο ή μπλέ. Κορνίζατε το κέντημά σας με μια κορνίζα παλαιού στυλ βάζοντας ένα περιθώριο από κόκκινο βελούδο για να του δώση την εμφάνισις και το χρώμα του παλαιού γαλλικού και εξαιρετικού γκομπλέν.

ΠΟΛΥΤΙΜΟ ΠΕΤΡΑΔΙΑ

Τί πιστεύετε και τί πιστεύει ο κόσμος για τις ιδιότητες τους

ΕΝΑ ΠΟΛΥΤΙΜΟ πετράδι, δειμένο καλλιτεχνικά σε ένα λεπτεπίλεπτο σχήμα από χρυσάφι ήταν, από τα πιο αρχαία χρόνια, απαραίτητο συμπλήρωμα της γυναικείας αμφιέσεως. Σκεφθήκατε, όμως, ποτέ, πως άλλες άγνωστες και μυστηριώδεις ιδιότητες, εκτός από την εστραφερή φωτοβολία και την εναλλαγή των χρωματισμών, περιέκλειον τα διαμάντια, τα ζαφείρια, τα ρουμπίνια, τα άλλα πολύτιμα πετράδια;
Σοφοί έρευνήται της αρχαιότητας, Έλληνες και ξένοι, ο Σώτακος, που έζησε στα μέσα του 3ου π.Χ. αιώνα, ο Καλλίστρατος, ο Μιθριδάτης, βασιλεύς του Πόντου, ακόμη και ο μυθολογικός Όρφεύς, έχουν συγγράψει ένα σωρό διδάλια, τα περίφημα «λιθικά συγγράμματα» όπου περιγράφουν λεπτομερώς τις απόκρυφες και μυστικές ιδιότητες που κρύβουν μέσα τους οι πολύτιμοι λίθοι. Ο άδαμας, επί παραδείγματι, που θεωρείται ο βασιλεύς των πολύτιμων λίθων, χαρίζει θάρρος και ψυχική ηρεμία, όπως αναφέρει σε ένα παλιό λιθικό συγγράμμα του, ο σοφός έρευνήτης των πολύτιμων λίθων Βασ. Δερτιλής, πρόεδρος του Συνδέσμου Αδαμαντοπωλών Αθηνών.

Το διαμάντι αποκαλείται και «λίθος της συνδιαλλαγής» γιατί αποκαθιστά την ειρήνη και την ομόνοια μεταξύ των συζύγων και συντελεί ώστε να καταπαύουν οι συζυγικές έριδες και διαπληκτισμοί.

Πραγματικά ποιά κυρία, που έχει λόγους να είναι δυσχεσμένη με τον άνδρα της δεν θα γίνει... ανόνακι μπροστά σε μια μικρή κοσμηματοθήκη που περιέχει ένα δακτυλίδι με μπριγιάν ή ένα μπρασέλε με διαμαντάκια; Ένα δακτυλίδι με διαμάντι που φοριέται το Σάββατο φέρνει ευτυχία στις επιχειρήσεις του κατόχου του. Μια φλούδα από διαμάντι είναι το καλύτερο «άσημα» για τα νεογέννητα βρέφη, γιατί τους εξασφαλίζει την ειρήνη.

Πολλοί πιστεύουν, εξ άλλου, ότι ο άδαμας αντανακλώντας και διαθλώντας τις ακτίνες του ήλιου σε όλα τα χρώματα της ίριδος, άσκει ένα είδος θεραπευτικής ραδιενεργείας επί των κατόχων του. Άλλοι υποστηρίζουν ότι κραμα νερού και κρασιού που χύνεται επάνω από έναν άδαμαντα θεραπεύει την ύστερία και τα αρθριτικά, ενώ μικρή ποσότητα αδαμαντόσκονης, αναμειγμένη με γάλα και ζάχαρη θεραπεύει τους κακοήθεις πυρετούς και διάφορα μεταδοτικά νοσήματα.

Ο ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ

Ένας από τους ωραιότερους και ευγενεστέρους πολύτιμους λίθους είναι ο σάπφειρος, ο κοινώς καλούμενος ζαφείρι.

Ο σάπφειρος είναι, μετά τον άδαμαντα, ο σκληρότερος από τους πολύτιμους λίθους. Κατά την σκληρομετρική κλίμακα του Μώρ, το διαμάντι έχει σκληρότητα 10 βαθμών και το ζαφείρι 9. Το σκούρο, θαυμάσιο χρώμα του συμβολίζει την πίστι, την αφοσίωση, τη σωφροσύνη και την αβρότητα. Ο σάπφειρος είναι το πολύτιμο πετράδι που ταιριάζει περισσότερο από κάθε άλλο στους έρωτευμένους. Έθεωρείτο από τους αρχαίους, άσμεωμένος στην Αφροδίτη και στον Έρωτα, τον μικρό φτερωτό γιού της.

Επί πλέον ο σάπφειρος είναι ο λίθος των βασιλέων και των μεγάλων αξιωματούχων όλων των εκκλησιών, από τη μακρινή εποχή της ειδωλολατρίας. Όσοι γεννήθηκαν από 21 Φεβρουαρίου μέχρι και της 20 Μαρτίου έδωσαν φρουρόν ένα οποιοδήποτε κόσμημα, στολισμένο με ζαφείρια, θα νοιώθουν τον εαυτό τους να πλημμυρίζει από τα πιο αγνά αισθήματα και θα έχουν καθαρή τη συνείδησή τους από κάθε τύψη ή ένοχη σκέψη.

Ο ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ

Σ' έναν από τους γοητευτικούς μύθους που έπλασε η αχαλίνωτη φαντασία των αρχαίων προγόνων μας όφειλε το όνομά του ο ωραίος αυτός πολύτιμος λίθος. Η Άρτεμις, θεά του κυνηγιού ήταν έρωτευμένη με τον Βάκχο, πόν θεό του οίνου. Άλλα και ο Βάκχος είχε χάρισει την προτίμησή του σε μια πεντάμορφη νύμφη των δρυμών. Έξω φρενών η ζηλότυπη θεά μεταμόρφωσε τότε, τη μικρή νύμφη στον Αμέθυστο λίθο, που για τον λόγο αυτόν ένομάζεται και λίθος του Βάκχου. Ο ίδιος μύθος αναφέρει ότι ο Βάκχος έχασε στον αμέθυστο τη μυστική δύναμη να προστατεύει τους οινόπνοτους από τις συνέπειες του αλκοολισμού και να θεραπεύει τη μέθη.

Για τον ίδιο λόγο οι κρατήρες και τα άλλα οίνοδοχεία των αρχαίων Έλλήνων και Ρωμαίων ήταν κοσμημένοι με αμέθυστους και όσοι έπιναν κρασί από τα δοχεία αυτά ούδέποτε μεθούσαν. Οι αρχαίοι Έβραιοι έλεγαν τον αμέθυστο «άκλαμαχ» που σημαίνει «εύχριστο όνειρο». Στη σανσκριτική γλώσσα, πάλι, ο αμέθυστος εκαλείτο «εκακουνάδα» που σημαίνει «φορέας ευτυχίας». Το χρώμα του αμέθυστου ποικίλλει από το ανοικτό μέχρι το βαθυτάτο μωβ. Υπάρχουν, όμως, και αμέθυστοι χρώματος από έντονο μέχρι πορφυρού, σπανιότεροι δε είναι οι κίτρινοχρόμοι και οι υπόλευκοι. Ο αμέθυστος πρέπει να φοριέται σαν φυλακτή από εκείνους που γεννήθηκαν από 21 Δεκεμβρίου μέχρι 20 Ιανουαρίου. Στην Ιταλία οι νεόπαντρες φορούν ζώνη στολισμένη με αμέθυστους για να κάνουν παιδιά εύθνητα και ρωμαλέα. Αμέθυστος που έχει επάνω του χαραγμένο τον ήλιο ή το φεγγάρι προφυλάσσει τον κάτοχό του από τα μάγια.

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΠΟΥ ΕΜΕΙΝΑΝ ΟΝΟΜΑΣΤΑ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ: 1. Ο Μένας Μονγόλος, 2 και 11. Πιτ ή Ρίτζεντ, 3 και 5. Ο Φωρεντίνος, 4 και 12. Ο Άστρη του Ν. του, 6. Σανού, 7. Ο Άδαμας της Δρέσδης, 8. Ο Κοκινός (παλιό σχήμα), 9. Η Γαλάζια Έλπίδα, 10. Ο Κοκινός (νέο σχήμα).

Ο ΣΜΑΡΑΓΔΟΣ

Δεν υπάρχει σε όλον τον κόσμο πιο πράσινο χρώμα από το χρώμα του σμαράγδου, που καταπολεμάει κάθε ροπή προς την ακολασία και προφυλάσσει τον κάτοχό του από τις μαγγανείες. Ιδιαίτέρως ο σμαράγδος, όπως λέγεται, προστατεύει όσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου μέχρι 20 Ιουνίου και ανήμερα του Αγίου Ιωάννου του Αφανιστού (24 Ιουνίου) πρέπει, όμως, εκείνοι που τον φορούν ως φυλακτή να το κρατούν μυστικό, γιατί αλλιώς χάνει το ωραίο αυτό πετράδι τις απόκρυφες ιδιότητές του. Εάν έχετε στον ύπνο σας ότι σας χάρισαν ένα σμαράγδι αυτό σημαίνει ότι θα προσχθήτε σε ανώτατα αξιώματα. Αναφέρεται ακόμη στα παλιά λιθικά διδάλια ότι ο σμαράγδος διευκολύνει τον τοκετό, διώχνει τα κακά πνεύματα και θεραπεύει τη δυσεντερία και τη νευρική αϋπνία, εξασφαλίζοντας ύπνο άδιστάρακτον από τρομακτικά όνειρα και εφιάλτες.

Η ΑΚΟΥΑΜΑΡΙΝΑ

Η ακουαμαρίνα είναι ένας από τους δηρύλλους, όπως και ο σμαράγδος και ο αλεξανδρίτης λίθος, που διαφέρουν μεταξύ τους μόνο στο χρωματισμό. Ο σμαράγδος, όπως είπαμε, έχει βαθυπράσινο χρώμα. Ο αλεξανδρίτης, πάλι, αποκλίνει προς το μωβ. Αντιθέτως, η ακουαμαρίνα έχει ένα ανοιχτό, γαλαζοπράσινο χρώμα, που μοιάζει με το χρώμα της θάλασσας, όπως άλλωστε σημαίνει το όνομά της. Προειδοποιεί με όνειρα τον κάτοχό της για απειλούμενους κινδύνους. Τον καθιστά εύθυμο και του φέρνει πλούτο. Όπως ο αλεξανδρίτης λίθος έτσι και η ακουαμαρίνα στερεώνει την αγάπη μεταξύ των συζύγων, την κάνει θερμή την αγάπη τους και διώχνει κάθε μέσο για πιθανή απίστια. Γι' αυτό η ακουαμαρίνα θεωρείται ο πολύτιμος λίθος που προστατεύει την αθώωτητα ανάμεσα σε δυο έρωτευμένους υπάρχει, το καλύτερο δώρο που μπορεί να κάνει κανείς στη μνηστή του, την παρρησική του γάμου τους.

ΤΟ ΡΟΥΜΠΙΝΙ

Το ρουμπίνι είναι, όπως και το ζαφείρι, παραλλαγή ευγενούς μορφής του όρακτου κορινθίου. Είναι ο πιο σκληρός πολύτιμος λίθος μετά το διαμάντι. Παλαιότερα έθεωρείτο πολυτιμότερος και από τον άδαμαντα, έπρεσε, όμως, η αξία του όταν άρχισε η κατασκευή τεχνητών ρουμπινιών, που είναι τόσο τέλεια, ώστε και χημικώς ακόμη είναι δύσκολο να αμφισβητηθεί η γνησιότητά τους.

Οι Ένδοι αποκαλούν το ρουμπίνι βασιλέα των πολύτιμων λίθων και βασίλεα του ήλιου. Οι αστρολόγοι το ονομάζουν Πέτρα του Κριού και το τοποθετούν στο ζώδιο του Δεκεμβρίου. Το ρουμπίνι προστατεύει όσους γεννήθηκαν από 21 Ιουνίου μέχρι 20 Ιουλίου από τον κίνδυνο της δηλητηρίασης και τα κακά όνειρα. Στα λιθικά συγγράμματα αναφέρεται ότι φθάνει να απένειμε κανείς λίγη ώρα, όταν πλεγιάσει, ρουμπινία θάρους δύο δραμίων για να περιέλθω άμέσως σε κατάστασι υπνώσεως. Χρειάζεται, όμως, μεγάλη πείρα για να ξεχωρίσει κανείς το ρουμπίνι από το κόκκινο σπινέλι, το ροζ τοπάζι, τον ύακινθο και άλλες παρεμφερείς πέτρες.

ΤΟ ΤΟΠΑΖΙ

Το τοπάζι είναι το μόνο από τα πολύτιμα πετράδια του οποίου δεν έχει επιτευχθεί η τεχνητή κατασκευή. Έχει σκληρότητα 7-8 μονάδων Μώρ, είναι ορθοπυρρικό άλας του άργιλλίου και προστατεύει τους γεννηθέντας από 21 Δεκεμβρίου μέχρι της 21 Οκτωβρίου έναντι της μαγείας, των δηλητηρίων, της νευρικής εξάψεως.

ΤΟ ΤΟΥΡΚΟΥΑΖ

Τέλος, ως το καλύτερο προφυλακτικό έναντι της βασκανίας θεωρείται το τουρκουάζ, ο πολύτιμος λίθος με το σκίερό, ανοιχτό γαλάζιο χρώμα του. Από χημικής και επιστημονικής άποψης, το τουρκουάζ χαρακτηρίζεται ως ένυδρο φωσφορικό άργιλλιο με πρόσμιξη χαλκού και σιδήρου και έχει σκληρότητα 2.80 μονάδων. Είναι δακτυλίδι με πέτρα τουρκουάζ φέρνει στις γυναίκες καλή τύχη και στους άνδρες μεγάλη επιτυχία στις επιχειρήσεις τους. Οι λιθικοί συγγραφείς αναφέρουν ότι ο Άγιος Γεώργιος έφερε πάντα μια πέτρα τουρκουάζ στη λαβή της λόγχης του, που τον καθιστούσε ανίκητο στις μονομαχίες του εναντίον των ειδωλολατρών...

Tide Πλένει υαδαρώτερα από υάδε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθώ στο TIDE για την καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τα άσπρόρρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και θα διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο αφρός του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (ακόνη, βρωμιά κλπ.) και την πασάρει βγαίνοντας.

Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και εύχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως η μπουγάδα με TIDE είναι η καθαρώτερη και η πιο οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

ΜΕ ΩΜΗ ΠΑΤΑΤΑ

"Αν θέλετε να πλύνετε ένα μεταξωτό μαντήλι, γιά να διατηρήσετε τα χρώματά του ζωηρά και φωτεινά, βάλετε στο νερό μια ώμη πατάτα. Το αποτέλεσμα θα είναι εξαιρετικό. Τα χρώματα δεν πρόκειται να χάσουν διόλου με το πλύσιμο και το μαντήλι θα φαίνεται ζωηρόχρωμο και σαν καινούργιο.

ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΑΚΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

"Όσες έχετε μικρά παιδιά, θα ξέρετε ότι αυτά διαρκώς χάνουν τα μαντήλια τους. Γιά να απαλλαγείτε από τη στενοχώρια αυτή, ανοίξτε στην άκρη του μαντηλιού μια κουμπότρυπα. Ύστερα ράβετε στην τσέπη της ποδιάς του παιδιού ένα αρκετά μακρύ σειρήτι, στο οποίο την άλλη άκρη ράβετε ένα κουμπάκι. "Έτσι περνάτε το κουμπί στην κουμπότρυπα του μαντηλιού, χωρίς φόβο να χαθεί. "Όταν λερωθεί, θγαίνει φυσικά εύκολάτα κι' αντικαθίσταται με ένα άλλο, καθαρό.

ΟΙ ΝΤΕΝΕΚΕΔΕΣ ΣΚΟΥΠΙΔΙΩΝ

Πρέπει να είναι πάντα κλειστοί. "Ο αέρας όμως και οι γάτες τους ανοίγουν διαρκώς. Γιά να μη σκορπίζονται τα σκουπίδια σας, πάρτε ένα κομμάτι σύρμα νάυλον, κάντε στην κάθε άκρη μια θηλιά τόσο, ώστε να μπαίνει εύκολα γύρω στα χέρια του ντενεκέ, αφού πρώτα περάση επάνω από το καπάκι, ώστε να το συγκρατεί πάντα κλειστό.

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ.

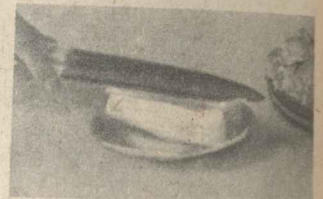
ΟΙ ΠΡΗΜΕΝΟΙ ΑΣΤΡΑΓΑΛΟΙ

Σε τί οφείλονται οι χοντροί αστράγαλοι; Μπορεί να οφείλονται στην κατασκευή των δοτών, που είναι πολύ χονδρά, όποτε δεν γίνεται τίποτα. Μπορεί όμως να πρόκειται για κακή λειτουργία των αδένων, όποτε στη θέση των αστραγάλων συσσωρεύεται λίπος και ύγρα και συνεπώς με μια Ιατρική θεραπεία των αδένων αυτά εξαφανίζονται σιγά - σιγά. "Επιπροσθέτως κάνετε ποδόλουτρα με ζεστό νερό κι' αλάτι. Πολλές φορές εμφανίζονται στους αστραγάλους κυανωπές κηλίδες. "Η εμφάνισί τους έχει πολλά κοινά με τις χιονίστρες κι' οφείλονται κι' αυτές σε άνωμαλία αδένων. "Όταν μάλιστα κάνει κρύο, ή κατ'αστασι χειροτερεύει. Στην περίπτωση αυτή κάνετε ελαφρό μασάζ, ζεστά ποδόλουτρα και παίρνετε διταμίνες Α και Δ. Το πρήξιμο των αστραγάλων μπορεί επίσης να οφείλεται και σ' άλλους λόγους. "Αν το ζουπήσουμε με το δάχτυλό μας κι' αφήση ένα λακκουδάκι, τότε μπορεί να πρόκειται για νεφρίτιδα ή για διαταραχή της κυκλοφορίας του αίματος, όποτε αρμόδιος είναι ο γιατρός ό οποίος θα καθορίση την απαιτούμενη θεραπεία.

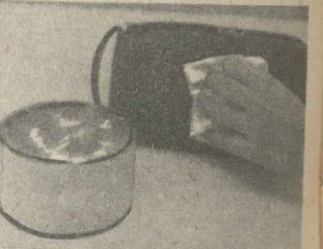
ΑΝ ΕΣΠΑΣΕ ΕΝΑ ΠΟΤΗΡΙ

"Αν σάς έσπασε ένα ποτήρι, μαζέψτε πρώτα τα μεγάλα κομμάτια και κατόπιν σκουπίστε το μέρος που έπεσαν τα γυαλιά με ένα ελαφρό στρώμα απορροφητικό μπαμπάκι που θα συγκεντρώση τα μικρά κομμάτια.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΤΑ

Γιά να μένη μαλακή ή επιφάνεια των κομματιών μιας τούρτας ή πίτας, αλείψτε ένα μεγάλο μαχαίρι της κουζίνας με ένα ελαφρό στρώμα βούτυρο πριν κόψετε την τούρτα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΣΑΝΤΑ ΣΑΣ

Γιά να μη λεκιάξη και γιά να γυαλίξη ή πέτινη τσάντα σας, τρίψτε την ελαφρά με ένα λεπτό στρώμα κερι για τα έπιπλα ή το πάτωμα.

Η ΣΟΥΠΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΜΥΡΗ

"Αν η σούπα σας είναι πολύ αλμυρή, ρίξτε μέσα τα φλούδια από μια πατάτα. "Αφήστε τη να δράση μερικά λεπτά. Μετά βγάλτε τα φλούδια και δοκιμάστε τη σούπα. "Αν είναι ακόμα αλμυρή, κάνετε το ίδιο με τα φλούδια μιας άλλης πατάτας.

ΟΤΑΝ ΣΠΑΖΟΥΝ ΤΑ ΝΥΧΙΑ

"Υπάρχει ένα θαύμασιο μέσο να προφυλάξετε τα νύχια σας, αν τυχόν έχουν την τάση να σπάζουν. Βουτάτε τα κάθε μέρα επί ένα τέταρτο της ώρας σε ζεστό ελαιόλαδο. Δεν θ' άργησετε να δήτε τα άποτελέσματα της θεραπείας αυτής.

Η Άνναμπελα Μήλμπαν και ο λόρδος Βύρων σε δυο πίνακες της εποχής.

ΠΟ ΣΑΣ, οι περισσότερες γνωρίζετε μόνο γιά το Λόρδο Βύωνα, το μεγάλο φιλελεύθερο ποιητή, ότι ο φιλελληνισμός του τον έφερε στην πατρίδα μας, στα χρόνια της Έπαναστάσεως του 21 και ότι η ανάμειξί του αυτή στον άγωνα των Έλλήνων τον τοποθέτησε μέσα στο Πάνθεο των μεγάλων μορφών της ιστορίας μας. "Απόστο, έκτος από την ιδιαίτερη αυτή σχέση του Λόρδου Βύωνα με μας τους Έλληνες, ή πολυτάραχη ζωή του άνήσυχου και βίαιου ποιητή παρουσιάζει κι' ένα μυθιστορηματικό ενδιαφέρον γενικότερο, ιδίως γιά τις άπειρες θαυμαστικές του. Οι έρωτές του, φυσικά, θα είναι γιά τις αναγνώστρίδες μας το πιο αγαπημένο κεφάλαιο της ζωής του. "Από το κεφάλαιο λοιπόν αυτό ξεχωρίζουμε σήμερα τις σελίδες που αναφέρονται στο γάμο του Βύωνα με τη φημισμένη Άνναμπελα Μήλμπαν, τη γυναίκα που προσπάθησε να γαληνέψη την τρικυμισμένη ψυχή του άνδρα της μέσα στην ήρεμία της οικογενειακής ζωής!...

Ο Βύρων ήταν από μικρός ώριμότερος, έξυπνος και τρυφερός, αλλά συγχρόνως έφερε μέσα στο αίμα του και τη βαρεία κληρονομιά των προγόνων του. "Η ακολουσία και ή διαιότης ήταν τα βασικά ελαττώματα της πολλής άριστοκρατικής οικογένειας του πατέρα του. Και ή οικογένεια της μητέρας του δεν ύστερούσε σε άριστοκρατικότητα, αλλά ούτε και άμαρ τίς... "Ο Βύρων, έξ άλλου, ήταν σημειωμένος και με ένα θαρραλέο σωματικό ελάττωμα: "Ήταν κουτσός! Μία άρρώστεια, που οι γιατροί δεν ύπορεσαν να θεραπεύσουν, είχε παραμορφώσει τα πόδια του και τον άναγκαζε να κουτσάινη. Το ελάττωμα αυτό άδρανε σημαντικά πάνω σ' όλη τη ζωή του Βύωνα κι' έπαιξε μεγάλο ρόλο στη διαμόρφωση του χαρακτήρα του. "Από μικρό παιδί, γιά να μην αισθανόταν κατώτερος από τους άλλους έξ αιτίας των ποδιών του, προσπάθησε ν' αντιδράση καλλιεργώντας μέσα του σε ύπερβολή την αλαζονεία και τη διαιότητα, τονισμένες από τις άσπρες της ποιητικής του διανοίας!

"Απόστο, όταν πέθανε ο πατέρας του και κληρονόμησε την περιουσία και τον τίτλο του Λόρδου, δεν δυσκολεύτηκε, ώραϊος καθώς ήταν και πλούσιος, να κάνει την είσοδό του στον κύκλο των άσάντων του Λονδίνου. "Ο Βύρων έγραφε ποιήματα και είχε συγκεντρώσει γύρω του μια παρέα από φίλους που ύφιστάντο τη γοητεία του. Και οι γυναίκες, έξ άλλου, γοητούνταν με την παρουσία του, αλλά αυτός τις περιφρονούσε. Φλερτάριζε έξέσια άρκετές, αλλά δεν αγαπούσε καμμία.

Στα 1805 γνώρισε την έτεροθαλή αδελφή του Αύγουστα και συνδέθηκε άμέσως μαζί της με μεγάλη τρυφερότητα και μ' ένα πνεύμα κατανόησης και άμοιβαίας εμπιστοσύνης. "Η Αύγουστα ήταν εύθυμη, πεταχτή, δεν έδινε καμμία σημασία στη δραματική πλευρά της ζωής του Βύωνα. Τον δεχόταν όπως ήταν, δεν του έφευγε ποτέ αντίρρηση σε τίποτα και τον άγαπούσε πολύ. "Η Αύγουστα ύπηρξε ο μεγάλος έρωτας του ποιητή. "Αντίθετος, ο δεσμός του με την Άνναμπελα Μήλμπαν, που κατέληξε σε γάμο, τον έκανε να ύποφέρει, οδηγώντας τον πολλές φορές και στην παραρφροσύνη.

Ο Βύρων γνώρισε την Άνναμπελα στο σπίτι της λαίδης Μέλμπουρν, μιας ηλικιωμένης εύπνοιας κυρίας. "Εκείνη την έποχή, ο μεγάλος ποιητής δρισκετόταν στο άποκορύφωμα της δόξης του. Γυρίζοντας από την Ελλάδα, όπου είχε μείνει δυο χρόνια, τύπωσε τον πρώτο τόμο του γνωστού ποιητικού του άριστουργήματος, «Τσαίλντ Χάρολντ». "Η άγγλική κοινωνία τον στεφάνωσε με το θαυμασμό και την εύνοια της και οι ώρες κυρίες με τον έρωτά τους. Μια γυναίκα μόνο τον είδε με κάποια δυσπιστία. "Η Άνναμπελα Μήλμπαν. "Ήταν μια κοπέλλα άριστοκρατικής οικογένειας, πλούσια, άσχημη και συνετώστη. "Ήταν μυαλό θετικό και φωτεινό, προικισμένο με εύφωτη κλίση στα μαθηματικά και στην ήθικολογία. "Ήταν με δυο λόγια το αντίθετο από το άνήσυχο πνεύμα του Βύωνα. "Όταν τον γνώρισε, ο Βύρων είχε κουρασθή από τις διάφορες έρωτικές του περιπέτειες κι' επιθυμούσε να δώση ένα δριστικό τέλος σ' αυτές με το γάμο. Σ' ένα γράμμα του στη φίλη του λαίδη Μέλμπουρν, της έγραψε:

"Το πιο σοφό πράγμα που έχω να κάνω είναι να παντρευτώ. "Αλλά δεν έχω καρδιά να δώσω κι' έτσι δεν περιμένω να μου δώση γιά ανάλλαγμα μια γυναίκα τη δική της. Μια άραία σύζυγος, ώστόσο, είναι ένα καταφύγιο γιά την κουρασμένη ματαιοδοξία ενός άσάντου.

Μετά το θάνατο της μητέρας του, ο Βύρων, που τον τρώαζε και ο άρπακτικός έρωτάς του, με την έτεροθαλή αδελφή του Αύγουστα, γύρευε μια γυναίκα που να τον νοιάζει σαν μια καλή φίλη. "Ακριβώς εκείνη την έποχή γνώρισε την Άνναμπελα, την «Πριγκίπισσα παραλληλόγραμμο», όπως την έλεγε ειρωνευόμενος την κλίση της στα μαθηματικά. "Από την πρώτη στιγμή του έκανε εντύπωση αυτή ή κοπέλλα και νόμισε πως ήταν ή γυναίκα που γύρευε γιά σύζυγο: Έξυπνη, καθόλου επιβόλαιη και ικανή να καταλάβη τις διάφορες ψυχικές του άνωμαλίες.

"Έτσι, ο Βύρων χωρίς να χάση καιρό, ζήτησε άμέσως την Άνναμπελα σ' ένα γάμο. "Εκείνη όμως τόλμησε να άπαντήσει μ' ένα άωαιο «όχι» στον άνδρα που εκείνη τη στιγμή ήταν το ίνδαλμα των Άγγλων. "Ηθικολόγος και λογική καθώς ήταν, ίσως να διαισθανόταν τα είδους ζωή θα περνούσε μ' αυτόν τον άνθρωπο και γι' αυτό άντηθηκε. "Η άρνησις όμως της Άνναμπελας αντί να κάνει τον Βύωνα να ύποχωρήση, τον κέντρισε περισσότερο. "Η κοπέλλα αυτή άποτελούσε μοναδική έξαιρεσι μέσα στις άλλες γυναίκες που έτρεχαν πίσω του και που τις είχε βαρεθή. "Άρχισε λοιπόν να της στέλνη φλογερά γράμματα, πλημμυρισμένα από έρωτα κι' εκείνη άπαντούσε με γράμματα γεμάτα λογική.

"Ύστερα από ένα χρόνο άλληλογραφίας —γιατί ή Άνναμπελα δεν έμνη στο Λονδίνο— ο Βύρων τη ζήτησε γιά δεύτερη φορά σε γάμο. Και ή «Πριγκίπισσα παραλληλόγραμμο» νικημένη, έλεπε το «ναί». "Η άλληλογραφία εξακολούθησε μερικούς μήνες ακόμη και ή Άνναμπελα, έρωτευμένη πια τρελλά με τον Βύωνα, τον παρακαλούσε να πάη κοντά της γιά να γνωρίση και τα πεθερικά του. "Ο Βύρων όμως, τώρα που είχε κερδίσει τον έρωτα της Άνναμπελας, άρχισε να σκέφτεται με κάποιο φόβο τον γάμο του και γι' αυτό ανέβαλε διαρκώς τη συνάντησή τους. "Άλλωστε από τότε

ΑΝΝΑΜΠΕΛΑ ΜΗΛΜΠΑΝ

που εκείνη είχε πη το «ναί», είχε χαθή γιά τον Βύωνα όλη ή γοητεία της.

"Η γνωριμία με τα πεθερικά του τον φόβισε. "Ανήσυχος καθώς ήταν, δαιμονική του ίδιουσυγκρασία δεν μπορούσε να παραδεχτή μια μετρημένη, ήσυχη ζωή, αλλά ο ίπποτισμός του ύπερσχυρος και παντρεύτηκε την Άνναμπελα Μήλμπαν. "Ο γάμος έγινε στις 2 Ιανουαρίου 1815 και άμέσως μετά έφυγαν γιά το ταξίδι του γάμου.

"Ασφαλώς δεν ύπάρχει καμμία γυναίκα που να μπορή να φανταστή το μαρτυρικό γαμήλιο ταξίδι της Άνναμπελας Μήλμπαν. "Ο Βύρων, τραπισμένος μέσα στο άμάξι δίπλα της, άπελπισμένος γιά το γάμο του, τραγουδούσε συνεχώς γιά να κρύψη το θυμό του. "Η Άνναμπελα είχε τρομοκρατηθή. Με το μαθηματικό μυαλό της, δεν μπορούσε να καταλάβη την άγανία του. "Ύστερα, γιά να τη φοβίση περισσότερο, ο Βύρων έπαψε να τραγουδά κι' άρχισε να της λέη τρομακτικά πράγματα. Της έλεγε επίσης ότι την παντρεύτηκε από περίσσεια, γιά να της δείξη άργότερα ότι είναι δύσκολο να διορθώση κανείς ένα χαρακτήρα σαν το δικό του κι' ότι κανείς δεν μπορεί να τον νικήση.

— Θα δής, θα δής, της έλεγε. Θα καταλάβης ότι παντρεύτηκες έναν πραγματικό δαίμονα...

Η γυναίκα που προσπάθησε να νικήση τον δαιμονικό χαρακτήρα του ΛΟΡΔΟΥ ΒΥΡΩΝΑ

δείχνει. "Αν άδιαφορήση κανείς γιά τα λόγια του, ή νευρική κρίσις θα του περάση γρήγορα.

"Η Άνναμπελα όμως ήταν έντελώς άμάχητη σ' αυτά, δεν είχε ιδέα από «δαιμονισμένους ποιητές», σαν τον μεγαλοφυή άνδρα της. "Εκείνη ήταν άπόλυτη στον έρωτά της, άπειρη παρθένα, συνηθισμένη να βλέπη τον έρωτα σαν μια άραία αισθηματική νούδελ. "Έτσι, το πρώτο ταξίδι της με τον Βύωνα στάθηκε αληνινό μαρτύριο. "Ο Βύρων ήταν ένας τρομερός σύζυγος αλλά και άκαταμάχητος. "Ωραίος, γενναίος, παρρηλικός, περνούσε συχνά από τη σκληρότητα των λόγων του σε μια παιδική εύθυμία. Είχε στιγμές καταπληκτικής τρυφερότητας, ικανές να κάνουν μια γυναίκα να ξεχάση τον κακό του χαρακτήρα.

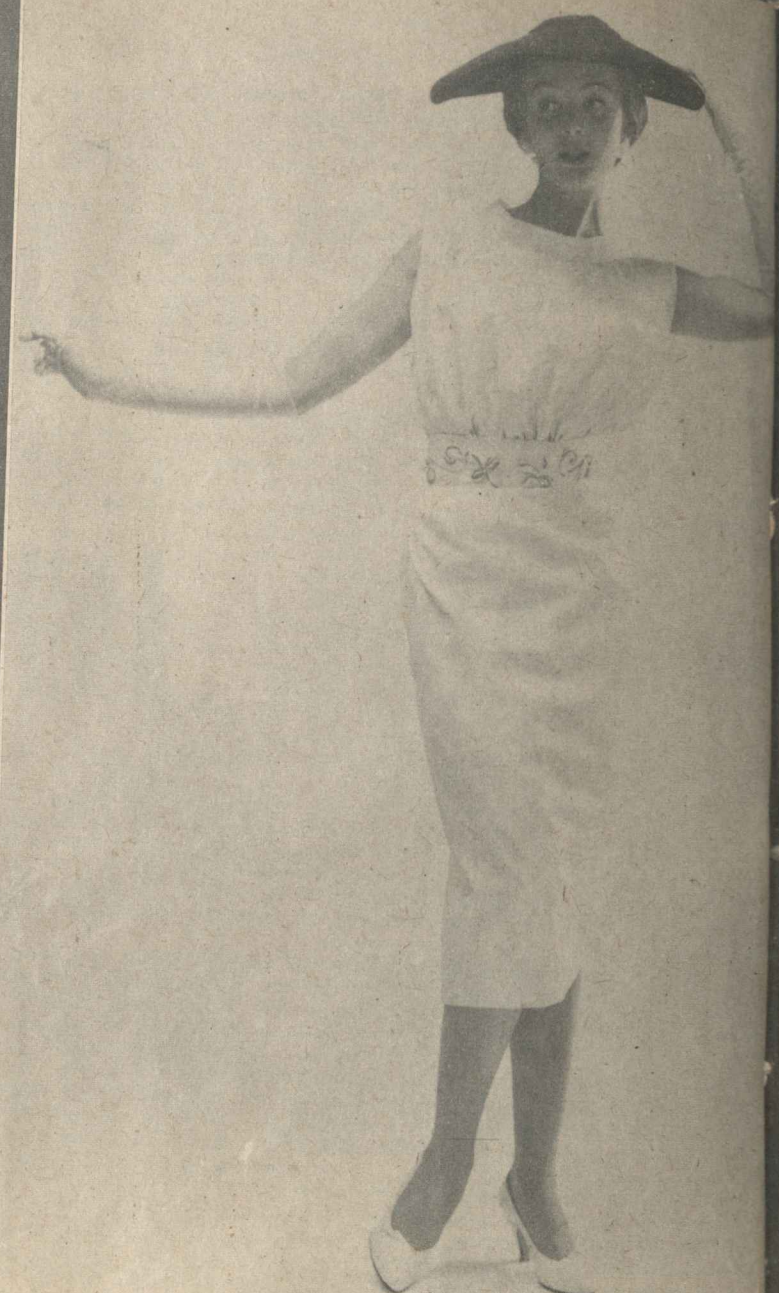
"Η Άνναμπελα μολονότι πέρασε μια σκληρή δοκιμασία κατά τη διάρκεια της σελήνης του μέλιτος, στο τέλος έρωτεύτηκε περισσότερο τον άνδρα της και άπεφάσισε να νικήση τον διαβολικό του χαρακτήρα με τη δύναμη του έρωτά της. "Απόστο, ένα χρόνο ακριβώς μετά το γάμο τους, έγκατέλειψε μαζί με τη μικρή κορούλα τους "Αντα τη συζυγική στέγη, στο Λονδίνο, γιά να μη ξαναγυρίση ποτέ. Είχε νικήση! "Ο Βύρων είχε ξαναρχίσει τις άμαρτωλές σχέσεις του με την έτεροθαλή αδελφή του, που ήταν καλή μαζί του και την αγαπούσε. "Εν τούτοις, ή αναχώρησι της γυναίκας του τον έκανε να πονέση αρκετά και της ζήτησε να γυρίση πάλι κοντά του. "Η Άνναμπελα όμως, ύπακούοντας και στις συμβουλές των δικών της, δεν έγύρισε... Το γεγονός αυτό δημιούργησε ένα φοβερό σκάνδαλο, που το έκανε ακόμα πιο σφοδρό ένα άρθρο του Βύωνα γιά τον Ναπολέοντα, όπου τον άνεκίηρυσε «πρόμαχο της έλευθερίας». Οι έφημερίδες της άγγλικής πρωτεύουσής επέθεσαν δριμύτατα εναντίον του, ή άριστοκρατία του έκλεισε τις πόρτες της και το πλήθος στους δρόμους τον άποδοκίμαζε σε κάθε του εμφάνισι. Δεν βρέθηκε ούτε ένας να ύπερασπίση το νέο ποιητή που λίγους μήνες προητέρα δόκλωνη ή Άγγλία τον είχε στεφανώσει με τη δόξα. "Απογοητευμένος ο Βύρων, έφυγε από την Άγγλία, περιπλανήθηκε σε διάφορες πόλεις της Ιταλίας, άποκτώντας καινούργιες θαυμαστίες, καινούργιες έρωμένες και κατέληξε στην Ελλάδα που εκείνα τα χρόνια αγωνιζόταν γιά την έλευθερία της. Πέθανε όπως έβρισκε στα 1824, στο Μεσολόγγι, σε ηλικία τριανταεπτά ετών, ηλικία που πέθαναν σχεδόν όλα τα μέλη της οικογένειας του.

— "Αν είχε ζήσει ο Βύωνας, θα κατορθώναινε στο τέλος να συνηνοηθούμε και να ζήσουμε εύτυχισμένοι! έλεπε ή Μήλμπαν, όταν έμεινε το θάνατό του. "Ήταν όμως πολύ άργά πιά...

ΜΟΔΑ
1958
από το Παρίσι για σάς

Από την άνοιξιάντικη κολεξιόν της ΝΙ-ΝΑΣ ΡΙΤΣΙ ξεχωρίζει το θαυμάσιο αυτό κοκτέηλ φόρεμα από κοτόν γκοφρέ άσπρο. Είναι στράπλες κι' έχει φαρδειά φούστα με άτσάκιστα πλί. Άξεσουάρ μαύρα.

Η ΜΠΡΙΤΖΙΤ ΚΛΩΝΤ παρουσιάζει το άπλο αυτό αλλά κομψό φόρεμα από θαμδα-κερό σατέν. Φούστα στενή και κορσαζ μπλουζόν που ένώνονται με μία φαρδειά ζώνη κορσελέ γαρνιρισμένη με κέντημα.

Πολύ πρωτότυπη και κολακευτική ή δημιουργία του ΜΑΓΚΕΝ από ζέρσεϋ ριγέ. Μπροστά είναι εφαρμοστό στο σώμα, ενώ ή πλάτη πέφτει ελεύθερα διαγράφοντας τη χαρακτηριστική γραμμή του «σάκκου».

Ο ΛΑΝΒΕΝ ΚΑΣΤΙΓΙΟ σχεδίασε αυτό το όμορφο ντέ-πιές σ' ένα έντυπωσιακό θαμδακερό έμπριμέ. Το μπλουζάκι κοντό και φαρδύ, δηλ. δέ ή πρωτοτυπία είναι στο γιανκά, που σχηματίζει και την πλάτη.

Φωτ. ΝΕΟΥΓΡΑΦΙΚ - Paris, Άποκλειστικότητα ΓΥΝΑΙΚΑΣ για την Ελλάδα.

Το Παρίσι λανσάρει καινούργια άνοιξιάντικα μοντέλα και μικρές χαριτωμένες λεπτομέρειες

Μία μικρή λεπτομέρεια αλλάζει το σύνολο. Ένα μαντήλι από μουσελίνα στο ντεκολτέ του ταγιέρ σας, δημιουργεί έντελώς διαφορετική εμφάνιση.

Ένα φύλλο από το ίδιο ύφασμα του φορέματος πιασμένο στην πλάτη, δίνει στην παλιά σας τουαλέτα μία νέα, αϊθήρεια όψη.

Στολίστε τα μαλλιά σας για μία βραδυή συγκέντρωσι, δάζοντας πάνω στο σινιόν σας ένα μεγάλο τριαντάφυλλο.

Καρφισώστε ένα τριαντάφυλλο στα βολάν του φουρό σας. Κάνει ωραία έντύπωση όταν χορεύετε.

Το όμορφο αυτό καπελάκι από άσπρη όργάντζα και ταφτά λέγεται «Ζιζή».

Άνανεώστε μία περυσινή μπλούζα σας προσθέτοντας ένα μεγάλο φιδόγκο από ταφτά σ' ένα έναρμονισμένο

Η πρωτότυπη αυτή φούστα με το πλαινό κουμπωμα κατέκειται πάνω σ' ένα φουρό με τρία βολάν.

Η ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙ...

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ

— Η γυναίκα μου, εξήγησε ο Σάντρο, χωρίς να στραφή.

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ κύτταξε τόν άσυνήθιστο πελάτη μ' ένα βλέμμα ανάμικτο από έκπληξη και θαυμασμό. Τί γύρευε αυτός ο ηλικιωμένος κύριος, που είχε μόλις αφήσει το αυτοκίνητό του στη γωνιά του δρόμου; — Ένα αμερικάνικο μοντέλο τελευταίου τύπου — μέσα σ' ένα μπάρ, στο οποίο έσυνάζαν άποκλειστικά νεαροί άπέντροι, που έρχονταν να παίξουν μπιλιάρδο; Φορούσε ένα άγιογο γκρι κοστούμι, τα μαλλιά του ήταν έντελώς άσπρα, αλλά πλασιώνων ένα πρόσωπο σχεδόν νεανικό. — Έπρεπε να ήταν καμιά έξηνηταριά χρονών, μά έξηντα χρόνια που τα σήκωνε στους ώμους του με χάρη.

— Ζητώ κάποιον κύριο Σάντρο Μάρτι. Μήπως είναι εδώ; ρώτησε το γκαρσόνι.

— Μάλιστα, άπάντησε πρόθυμα το γκαρσόνι και του έδειξε ένα μελαχροινό νέο, που καθόταν στην άκρη του μπάρ, και παρακολουθούσε το παιχνίδι.

— ΙΣΩΣ ΜΑΝΤΕΨΑΤΕ κιόλας ποιός είμαι; ρώτησε ο ηλικιωμένος κύριος.

— Ο Σάντρο δεν άπάντησε άμέσως.

— Ύστερα είπε:

— Καθίστε, κύριε Καρέρα. Η Λάουρα μου έχει μιλήσει για σας.

— Φαίνεται πώς μ' έχει περιγράψει καλά, είπε ο άλλος χαμογελώντας.

— Τέλεια.

— Ο Καρέρα άνοιξε τη χρυσή τσιγαροθήκη του και την έτεινε προς το συνομιλήτή του.

— Πόσος καιρός είναι που γνωρίζετε την κόρη μου;

— Τέσσερες μήνες.

— Έρωτας; ρώτησε ο Καρέρα άνάδοντας το τσιγάρο του.

— Ρωτήσατε την κόρη σας;

— Ρωτώ εσάς.

— Άνάμεσα άπ' τ' α μισόκλειστα βλέφαρα του ηλικιωμένου κυρίου, οι κόρες τών ματιών φωτίζονταν από μια ψυχρή μεταλλική λάμψη.

— Μην κάνετε λάθη από την αρχή, συμπλήρωσε σχεδόν μ' γλυκύτητα.

— Έγώ κι' η Λάουρα αγαπιόμαστε, είπε ο Σάντρο. Δεν βλέπω που είναι το λάθος.

— Άς ξεχάσουμε μια στιγμή πώς η Λάουρα είναι κόρη μου. Σκεφθήτε μόνο πώς είναι μια κοπέλλα πολύ πλούσια. Δεν της έλειψε ποτέ τίποτα. Όταν έκλεισε τα έξη της χρόνια της χάρισαν ένα άλογο ράτσας, και όταν έκλεισε τα δώδεκα είχε δικό της αυτοκίνητο και δικό της σωφέρ.

— Τα ξέρω όλα αυτά, είπε ο νέος.

— Αυτή είναι η Λάουρα άπό τη μία πλευρά, συνέχισε ο Καρέρα, στον ίδιο ήρεμο τόνο. Άπό την άλλη πλευρά είσατε εσείς, κύριε Μάρτι.

— Σταμάτησε και κύτταξε το νέο.

— Έχετε καμιά δουλειά εσείς, κύριε Μάρτι;

— Για την ώρα όχι, άπάντησε ο Σάντρο, παίζοντας νευρικά με το τσιγάρο του. Έλπίζω όμως...

— Για την ώρα όχι. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και ποιά είναι η δουλειά που ελπίζετε να κάνετε στο μέλλον;

— Είμαι ένας καλός μηχανικός,

κύριε Καρέρα. Πρόκειται να πιάσω δουλειά σ' ένα μεγάλο γκαράζ αυτές τις ήμέρες.

— Δουλειά σ' ένα γκαράζ, επανέλαβε ο κύριος Καρέρα. Έσείς είσατε όνειροπαρμένος νεαρό μου. Η ύσως πολύ νεαρός. Πάρα πολύ πονηρός.

— Ο νέος τόν κύτταξε σφίγγοντας τα δόντια του.

Είπε άργά:

— Η Λάουρα κι' εγώ αγαπιόμαστε. Ξέρω καλά τις δυσκολίες που πρόκειται να άντιμετωπίσουμε.

— Κύριε Μάρτι, είσατε μόνον είκοσι χρονών κι' έχετε όλο το μέλλον μπροστά σας. Έκείνο που δεν ξέρετε όμως, είναι πώς εγώ είμαι σε θέση να σας καταστρέψω, αν έχετε άποφασίσει να κάνετε δυστυχισμένη την κόρη μου. Μπορώ να σας κάνω να καταραστήτε την ώρα που γεννιάσατε, αν με προκαλέσετε να το κάνω.

— Γιατί με άπειλείτε; είπε ο νέος μ' ένα άδέβαιο χαμόγελο. Και ύστερα δεν καταλαβαίνω τί θα μπορούσατε να μου κάνετε.

— Θα μπορούσα να σας καταγγείλω για κάποια αίτια στην άστυνομία. Ύστερα, ύποθέστε, ότι βρίσκετε κάποια δουλειά. Φαντάζεστε ότι θα έκανε καλή εντύπωση στον προϊστάμενό σας να δεχθή την επίσκεψη ενός άστυνομικού που ζητάει πληροφορίες για σας;

— Ο άντρας με τα γκριζά μαλλιά άσπασε για λίγο, στριφογυρίζοντας στο χέρι του το ποτηράκι με το κοινάκ. Δεν είχε ύφος άπειλητικό, φαινόταν μόνο συλλογισμένος.

— Αυτό είναι ένα άπό τα πολλά που θα μπορούσα να σας κάνω, συμπλήρωσε.

— Κυττάζοντάς τον μονάχα ο Φούλβιο, και βλέποντας το ψυχρό βλέμμα του που έστελνε άναυγίες κρούς μετάλλου, έκείνα τα δυνατό περιποιημένα χέρια, που είχαν την ικανότητα να παίζουν με τούς ανθρώπους, όπως με τα πόνια του σκακιού, καταλάβαινε πώς έλεγε την ύληθεία.

— Έσκυψε το κεφάλι του νικημένος, κι' άκουσε άκόμη το συνομιλήτή του που έλεγε:

— Μα όλα αυτά είναι πράγματα που δεν πρόκειται να συμβούν. Έγώ ήθελα μονάχα να σας δείξω τί θα μπορούσα να κάνω σ' όποιονδήποτε που θα άπειλούσε την εύτυχία, της κόρης μου. Ένας πατέρας έχει ύποχρέωση να διαφυλάξη την εύτυχία του παιδιού του, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν πρόκειται για ένα άπειρο κορίτσι δεκαεπτά έτών. Άλλωστε κι' εσείς αγαπάτε τη Λάουρα, δεν είναι έτσι;

— Ο νέος είχε χάσει σιγά σιγά όλη του την άυτοπεποίθηση. Κούνησε καταφατικά το κεφάλι χωρίς να μιλήσει.

— Τότε πρέπει να την αφήσετε, είπε ο Καρέρα. Είναι η μόνη λογική πράξη. Έλπίζω ότι θα καταλαβαίνετε κι' εσείς. Έγώ προσωπικά θα το θεωρούσα σά χαρί. Και ξέρω, κύριε Μάρτι, να έκτιμώ και να ανταμειβώ τις χάρες που μου γίνονται.

— Έβαλε το χέρι στην τσέπη του σκακιού του, έβγαλε το διδύλιόρι των τσέκ, κι' ενώ έγγραφε, έξακολουθούσε να μιλάει:

— Χωρίς δουλειά, όπως είσατε, λίγη βοήθεια δεν θα σας έβλαπτε. Άς πούμε ότι εσείς βοηθάτε έμένα,

κι' εγώ βοηθά εσάς. Μη γράψετε στη Λάουρα ούτε να της τηλεφωνήσετε. Έκοψε το τσέκ, άπό το μπλόκ, και το έδωσε στον νέο. Έκείνος τήπρε με χέρια που έτρεμαν έλαφρά, άισθάνθηκε για μια στιγμή τόν πειρασμό να το κυττάξει, μα κατάλαβε ότι έπρεπε να το άποφύγη. Ίσως έπρόκειτο για ένα ποσό μεγαλύτερο άπό όσο μπορούσε να φανταστή. Το έσχισε στα δύο, ύστερα στα τέσσερα, ώσπου το έκανε άναρίθμητα μικρά κομματάκια, ενώ ένοιωσε το βλέμμα του Καρέρα καρφωμένο επάνω του.

— Μην ένοχλήθε τόσο, τού έπτε. Δεν θα ξαναδώ την κόρη σας. Και δεν είναι άνάγκη να με πληρώσετε γι' αυτό.

— Ένα πράγμα δεν κατάλαβα άκόμη: Άν είσατε πολύ άφελος, κύριε Μάρτι, ή πολύ πονηρός. Ήταν μια άραία χειρονομία, κύριε Μάρτι. Λίγο μελοδραματική, αλλά πράγματι μια άραία χειρονομία. Έμ' ένα άδέβαιο χαμόγελο. Για μια στιγμή δεν ήξερα κι' εγώ τί να σκεφτώ. Κι' αυτό δεν μου συμβαίνει συχνά.

— Άλλά με φωνή που είχε ξαναγίνει σταθερή, ψυχρή, ρώτησε:

— Δεν θα την ξαναδείτε πιά τη Λάουρα;

— Όχι, δεν θα την ξαναδώ πιά.

— ΜΠΟΡΩ ΝΑ περάσω;

— Ο Σάντρο κούνησε καταφατικά το κεφάλι. Ύστερα έκλεισε την πόρτα της εισόδου πίσω άπό τόν άντρα με τ' άσπρα μαλλιά, και τόν άδιέγησε σ' ένα σαλονάκι.

— Καθήστε, κύριε Καρέρα.

— Ο άλλος ύπάκουσε. Τα άσπρα μαλλιά του δεν ήταν πιά άσπρα άπό δυό χρόνια πρίν, ούτε το τετράγωνο πρόσωπό του, είχε χάσει τίποτα άπό την παλνή δυναμική του έκφραση.

— Δυσκολεύτηκε να σας βρώ, είπε. Δεν ήξερα την καινούργια σας διεύθυνση, κύριε Μάρτι.

— Κύτταξε τριγύρω του τα λίγα καθιστάμενα έπιπλα και είπε άκόμη:

— Έχετε ένα χαριτωμένο διαμέρισμα, μικρό, αλλά πολύ χαριτωμένο.

— Ο νέος δεν άπάντησε.

— Φαντάζομαι, συνέχισε ο Καρέρα, πώς θα παραξενευτήκατε άπό την έπίσκεψή μου.

— Σταμάτησε μια στιγμή, για ν' άνάψη ένα τσιγάρο και συμπλήρωσε:

— Θα ήθελα να έρθετε μαζί μου, κύριε Μάρτι.

— Πού;

— Στην κόρη μου. Η Λάουρα θέλει να σας δει. Κι' αν τ' αήμιά μου έχει κάποια τιμή, είμαι έτοιμος να πληρώσω ό,τιδήποτε. Φθάνει να μου πείτε ένα ποσό.

— Μπορείτε να μου ύπογράψετε ένα τσέκ;

— Βεβαίως, διάστηκε ν' άπάντηση ο γέρος. Και μόνο τότε αντίληφθηκε την έλαφρά ειρωνεία της έρωτήσεως.

— Πρίν άπό δυό χρόνια, παρατήρησε ο Σάντρο, θέλησα να με πληρώσετε για να μην ξαναδώ την κόρη σας. Τώρα είσατε πάλι έτοιμος να πληρώσετε, για να έπιτύχετε άκριδώς το αντίθετο. Δεν είναι λίγο παράξενα όλα αυτά;

— Η Λάουρα είναι άρρωστη, έπτε, ζαρώνοντας τα φρύδια του. Αυτό άλλάζει την κατάσταση. Σ' αυτά τα δυό χρόνια δεν κατάρθασα να την κάνω να σας ξεχάσει, κύριε Μάρτι.

— Τώρα είναι άργά πιά, είπε ο Σάντρο.

— Ένας έλαφρός θόρυβος δημάτων, και είδε στην είσοδο του σαλονιού, μια νέα μελαχροινή γυναίκα.

— Η γυναίκα μου, εξήγησε ο Σάντρο χωρίς να στραφή. Ξέρει το μέγεθός της. Δεν ύπάρχουν μυστικά μεταξύ μας, κύριε Καρέρα, μπορείτε να συνεχίσετε.

— Η γυναίκα σας; είπε. Ώστε είσατε παντρεμένος;

— Δεν ήπρε καμιά άπάντηση και συνέχισε:

— Είναι φυσικό. Δεν το είχα προλάβει, αλλά είναι φυσικό. Και καταλαβαίνω πώς άφού έχουν έτσι τα πράγματα, ή παρουσία μου εδώ είναι περιττή. Έλπίζω μόνο που θα θελήσει να με συγχωρήσει ή κυρία, έλπίζω...

— Εκείνη έκανε μια μικρή κίνηση με το χέρι, έσπασε την πόρτα, και έμοιαζε ν' είναι άνθρωπο που σε κάθε βήμα, να φύγει άπό μέσα του ή άνοιξη, ή ζωή. Όταν έφθασε μπροστά στην πόρτα στράφηκε άκόμη:

— Η Λάουρα ίσως να μην περάσει στην άπομνη νύχτα, είπε. Οι γιατροί δεν μου το είπαν καθαρά, κύριε Μάρτι, έπτε, μα με άφησαν να το καταλάβω.

— Τού φάνηκε πώς είδε μια σκιά να περνά άπό το πρόσωπο του Σάντρο.

— Δεν μου είπατε πώς είναι τόσο σοβαρά, ψιθύρισε ο νέος.

— Άν δεν ήταν έτσι, δεν θα δρισκόμουν τώρα εδώ, έπτε βραχνά ο Καρέρα. Τώρα είναι στην κλινική, έδω στην πόλη. Δεν ώφελούσε πιά να την έχω στην έξοχή. Τις τελευταίες μέρες ρατούσε διαρκώς για σας, κύριε Μάρτι. Κι' όμως δεν έχω δικαίωμα να σας ζητήσω τίποτα. Άν σας έβλεπε τη Λάουρα θα πείθαινε λιγώτερο άπελπισμένη. Έχω άπ' έξω το αυτοκίνητο. Άν θέλετε για λίγη ώρα μονάχα να σας πήγαινα ως την κλινική, εσάς και την κυρία. Φθάνει ή κυρία να έμεινε στο χάλ, για να μη μάθει ή Λάουρα ότι είσατε παντρεμένος. Μα ξέρω πώς δεν έχω το δικαίωμα να το ζητήσω, επανέλαβε.

— Για πρώτη φορά άκουσε τη φωνή της νεαρής γυναίκας.

— Θα έρθουμε στην κλινική μαζί σας, κύριε Καρέρα, έπτε. Ξέρω, πώς αυτή είναι ή έπιθυμία του σύζυγού μου.

— ΕΙΧΕ ΦΕΞΕΙ ή αύγή, όταν ή πόρτα του δωματίου της κλινικής άνοιξε πάλι και βγήκαν άπό μέσα οι δυό άντρες. Η γυναίκα του Σάντρο κύτταξε μια στιγμή τα πρόσωπά τους, και κατάλαβε πώς το μοιραίο είχε πιά συμβή.

— Νομίζετε πώς ύπέφερε πολύ τις τελευταίες στιγμές;

— Η φωνή του Καρέρα έμοιαζε με τη φωνή ενός παιδιού, έτσι όπως άντήχησε άδύνατη και φοβισμένη.

— Όχι, πιστεύω πώς όχι, άπάντησε ο Σάντρο.

— Είχαν φθάσει στην έξοδο, και με χέρι που έτρεμε, ο Καρέρα, σήκωσε το γιακά του παλτού του.

— Έκανα το μεγαλύτερο λάθος της ζωής μου. Έσφαλα. Τώρα το ξέρω πώς έσφαλα. Η Λάουρα θα ήταν εύτυχισμένη μαζί σας, κύριε Μάρτι.

— Όχι, έπτε ο Σάντρο. Δεν είναι άπως νομίζετε. Άκούστε. Πρέπει να σας πω πώς ήταν τα πράγματα. Ήθελα να παντρευτώ τη Λάουρα για τα λεπτά της, αλλά δεν την αγαπούσα. Ήθελα τα χρήματά σας, κι' εσείς το καταλάβατε άμέσως, κύριε Καρέρα, πώς ήταν έτσι. Καταλαβαίνετε; Καταλαβαίνετε τί σας λέω;

— Η Λάουρα ήταν πλούσια, συνέχισε ο Σάντρο, κι' εγώ ήμουν φτωχός, χωρίς δουλειά. Είναι σκληρό αυτό που λέω, μα πρέπει να μάθετε την ύληθεία.

— Δεν πειράζει, συνεχίστε... έπτε ο Καρέρα.

— Τώρα είναι άργά πιά, είπε ο Σάντρο.

— Ένας έλαφρός θόρυβος δημάτων, και είδε στην είσοδο του σαλονιού, μια νέα μελαχροινή γυναίκα.

— Η γυναίκα μου, εξήγησε ο Σάντρο χωρίς να στραφή. Ξέρει το μέγεθός της. Δεν ύπάρχουν μυστικά μεταξύ μας, κύριε Καρέρα, μπορείτε να συνεχίσετε.

— Η γυναίκα σας; είπε. Ώστε είσατε παντρεμένος;

— Δεν ήπρε καμιά άπάντηση και συνέχισε:

— Είναι φυσικό. Δεν το είχα προλάβει, αλλά είναι φυσικό. Και καταλαβαίνω πώς άφού έχουν έτσι τα πράγματα, ή παρουσία μου εδώ είναι περιττή. Έλπίζω μόνο που θα θελήσει να με συγχωρήσει ή κυρία, έλπίζω...

— Εκείνη έκανε μια μικρή κίνηση με το χέρι, έσπασε την πόρτα, και έμοιαζε ν' είναι άνθρωπο που σε κάθε βήμα, να φύγει άπό μέσα του ή άνοιξη, ή ζωή. Όταν έφθασε μπροστά στην πόρτα στράφηκε άκόμη:

— Η Λάουρα ίσως να μην περάσει στην άπομνη νύχτα, είπε. Οι γιατροί δεν μου το είπαν καθαρά, κύριε Μάρτι, έπτε, μα με άφησαν να το καταλάβω.

— Τού φάνηκε πώς είδε μια σκιά να περνά άπό το πρόσωπο του Σάντρο.

— Δεν μου είπατε πώς είναι τόσο σοβαρά, ψιθύρισε ο νέος.

— Άν δεν ήταν έτσι, δεν θα δρισκόμουν τώρα εδώ, έπτε βραχνά ο Καρέρα. Τώρα είναι στην κλινική, έδω στην πόλη. Δεν ώφελούσε πιά να την έχω στην έξοχή. Τις τελευταίες μέρες ρατούσε διαρκώς για σας, κύριε Μάρτι. Κι' όμως δεν έχω δικαίωμα να σας ζητήσω τίποτα. Άν σας έβλεπε τη Λάουρα θα πείθαινε λιγώτερο άπελπισμένη. Έχω άπ' έξω το αυτοκίνητο. Άν θέλετε για λίγη ώρα μονάχα να σας πήγαινα ως την κλινική, εσάς και την κυρία. Φθάνει ή κυρία να έμεινε στο χάλ, για να μη μάθει ή Λάουρα ότι είσατε παντρεμένος. Μα ξέρω πώς δεν έχω το δικαίωμα να το ζητήσω, επανέλαβε.

— Για πρώτη φορά άκουσε τη φωνή της νεαρής γυναίκας.

— Θα έρθουμε στην κλινική μαζί σας, κύριε Καρέρα, έπτε. Ξέρω, πώς αυτή είναι ή έπιθυμία του σύζυγού μου.

— ΕΙΧΕ ΦΕΞΕΙ ή αύγή, όταν ή πόρτα του δωματίου της κλινικής άνοιξε πάλι και βγήκαν άπό μέσα οι δυό άντρες. Η γυναίκα του Σάντρο κύτταξε μια στιγμή τα πρόσωπά τους, και κατάλαβε πώς το μοιραίο είχε πιά συμβή.

— Νομίζετε πώς ύπέφερε πολύ τις τελευταίες στιγμές;

— Η φωνή του Καρέρα έμοιαζε με τη φωνή ενός παιδιού, έτσι όπως άντήχησε άδύνατη και φοβισμένη.

— Όχι, πιστεύω πώς όχι, άπάντησε ο Σάντρο.

— Είχαν φθάσει στην έξοδο, και με χέρι που έτρεμε, ο Καρέρα, σήκωσε το γιακά του παλτού του.

— Έκανα το μεγαλύτερο λάθος της ζωής μου. Έσφαλα. Τώρα το ξέρω πώς έσφαλα. Η Λάουρα θα ήταν εύτυχισμένη μαζί σας, κύριε Μάρτι.

— Όχι, έπτε ο Σάντρο. Δεν είναι άπως νομίζετε. Άκούστε. Πρέπει να σας πω πώς ήταν τα πράγματα. Ήθελα να παντρευτώ τη Λάουρα για τα λεπτά της, αλλά δεν την αγαπούσα. Ήθελα τα χρήματά σας, κι' εσείς το καταλάβατε άμέσως, κύριε Καρέρα, πώς ήταν έτσι. Καταλαβαίνετε; Καταλαβαίνετε τί σας λέω;

— Η Λάουρα ήταν πλούσια, συνέχισε ο Σάντρο, κι' εγώ ήμουν φτωχός, χωρίς δουλειά. Είναι σκληρό αυτό που λέω, μα πρέπει να μάθετε την ύληθεία.

— Δεν πειράζει, συνεχίστε... έπτε ο Καρέρα.

— Τώρα είναι άργά πιά, είπε ο Σάντρο.

— Ένας έλαφρός θόρυβος δημάτων, και είδε στην είσοδο του σαλονιού, μια νέα μελαχροινή γυναίκα.

— Η γυναίκα μου, εξήγησε ο Σάντρο χωρίς να στραφή. Ξέρει το μέγεθός της. Δεν ύπάρχουν μυστικά μεταξύ μας, κύριε Καρέρα, μπορείτε να συνεχίσετε.

— Η γυναίκα σας; είπε. Ώστε είσατε παντρεμένος;

— Δεν ήπρε καμιά άπάντηση και συνέχισε:

— Είναι φυσικό. Δεν το είχα προλάβει, αλλά είναι φυσικό. Και καταλαβαίνω πώς άφού έχουν έτσι τα πράγματα, ή παρουσία μου εδώ είναι περιττή. Έλπίζω μόνο που θα θελήσει να με συγχωρήσει ή κυρία, έλπίζω...

— Εκείνη έκανε μια μικρή κίνηση με το χέρι, έσπασε την πόρτα, και έμοιαζε ν' είναι άνθρωπο που σε κάθε βήμα, να φύγει άπό μέσα του ή άνοιξη, ή ζωή. Όταν έφθασε μπροστά στην πόρτα στράφηκε άκόμη:

— Η Λάουρα ίσως να μην περάσει στην άπομνη νύχτα, είπε. Οι γιατροί δεν μου το είπαν καθαρά, κύριε Μάρτι, έπτε, μα με άφησαν να το καταλάβω.

— Τού φάνηκε πώς είδε μια σκιά να περνά άπό το πρόσωπο του Σάντρο.

— Δεν μου είπατε πώς είναι τόσο σοβαρά, ψιθύρισε ο νέος.

— Άν δεν ήταν έτσι, δεν θα δρισκόμουν τώρα εδώ, έπτε βραχνά ο Καρέρα. Τώρα είναι στην κλινική, έδω στην πόλη. Δεν ώφελούσε πιά να την έχω στην έξοχή. Τις τελευταίες μέρες ρατούσε διαρκώς για σας, κύριε Μάρτι. Κι' όμως δεν έχω δικαίωμα να σας ζητήσω τίποτα. Άν σας έβλεπε τη Λάουρα θα πείθαινε λιγώτερο άπελπισμένη. Έχω άπ' έξω το αυτοκίνητο. Άν θέλετε για λίγη ώρα μονάχα να σας πήγαινα ως την κλινική, εσάς και την κυρία. Φθάνει ή κυρία να έμεινε στο χάλ, για να μη μάθει ή Λάουρα ότι είσατε παντρεμένος. Μα ξέρω πώς δεν έχω το δικαίωμα να το ζητήσω, επανέλαβε.

— Για πρώτη φορά άκουσε τη φωνή της νεαρής γυναίκας.

— Θα έρθουμε στην κλινική μαζί σας, κύριε Καρέρα, έπτε. Ξέρω, πώς αυτή είναι ή έπιθυμία του σύζυγού μου.

— ΕΙΧΕ ΦΕΞΕΙ ή αύγή, όταν ή πόρτα του δωματίου της κλινικής άνοιξε πάλι και βγήκαν άπό μέσα οι δυό άντρες. Η γυναίκα του Σάντρο κύτταξε μια στιγμή τα πρόσωπά τους, και κατάλαβε πώς το μοιραίο είχε πιά συμβή.

— Νομίζετε πώς ύπέφερε πολύ τις τελευταίες στιγμές;

— Η φωνή του Καρέρα έμοιαζε με τη φωνή ενός παιδιού, έτσι όπως άντήχησε άδύνατη και φοβισμένη.

— Όχι, πιστεύω πώς όχι, άπάντησε ο Σάντρο.

— Είχαν φθάσει στην έξοδο, και με χέρι που έτρεμε, ο Καρέρα, σήκωσε το γιακά του παλτού του.

— Έκανα το μεγαλύτερο λάθος της ζωής μου. Έσφαλα. Τώρα το ξέρω πώς έσφαλα. Η Λάουρα θα ήταν εύτυχισμένη μαζί σας, κύριε Μάρτι.

— Όχι, έπτε ο Σάντρο. Δεν είναι άπως νομίζετε. Άκούστε. Πρέπει να σας πω πώς ήταν τα πράγματα. Ήθελα να παντρευτώ τη Λάουρα για τα λεπτά της, αλλά δεν την αγαπούσα. Ήθελα τα χρήματά σας, κι' εσείς το καταλάβατε άμέσως, κύριε Καρέρα, πώς ήταν έτσι. Καταλαβαίνετε; Καταλαβαίνετε τί σας λέω;

— Η Λάουρα ήταν πλούσια, συνέχισε ο Σάντρο, κι' εγώ ήμουν φτωχός, χωρίς δουλειά. Είναι σκληρό αυτό που λέω, μα πρέπει να μάθετε την ύληθεία.

— Δεν πειράζει, συνεχίστε... έπτε ο Καρέρα.

— Αυτό ήταν όλο, κι' έσείς καταλάβατε την ύληθεία, και θελήσατε να σώσετε την κόρη σας.

— Και τα χρήματα τότε; Έκείνο το τσέκ που σκίσατε;

— Έπαιξα ένα παιχνίδι. Έξυπνο μα έπικίνδυνο. Τα ήθελα όλα, ή τίποτα.

— Καλύτερα έτσι, έπτε ο Καρέρα χωρίς να τολμά να τόν κυττάξει. Τουλάχιστο εγώ... Εύχαριστώ που μου τα έξομολογήσατε όλα αυτά.

—

Ο ΣΑΝΤΡΟ ένοιωσε το χέρι της γυναίκας του ν' άκούμπά έλαφρά επάνω στο μπράτσο του.

— Πρέπει να πάρουμε ένα ταξί, τού έπτε. Έχεις γίνει κι' έσύ ένα ράκος.

— Ναί, Άννα, πρέπει να βρούμε ένα ταξί.

— Γιατί το έκανες αυτό, Σάντρο; Γιατί τού είπες ψέματα; ρώτησε ψιθυριστά ή νέα γυναίκα.

— Έπρεπε, Άννα. Δεν θα μπορούσε να σηκώσει μόνος του ένα τέτοιο βάρος. Θα τόν σκότωνε. Δεν είναι παρά ένας δυστυχισμένος γέρος που έχασε την κόρη του. Έξ άλλου, αγαπούσαμε και οι δυό τη Λάουρα, ο καθένας με τόν τρόπο του...

— Σταμάτησε και ψιθύρισε:

— Με συγχωρή, Άννα...

— Δεν χρειάζεται να σου συγχωρήσω τίποτα, Σάντρο, τού άπάντησε εκείνη. Δεν άλλάξε τίποτα μεταξύ μας.

— Όχι, επανέλαβε έκείνος θλιμμένα, όταν πλησίασαν ένα ταξί, που ήταν σταματημένο στη γωνιά του δρόμου.

ΚΑΡΛΟ ΣΠΡΕΑ

Είναι όμορφη και ξέρει γιατί...

γιατί έχει εξασφαλίσει την γοητεία της με την

POND'S

ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ

Κάθε γυναίκα που θέλει να χρησιμοποιεί καλλυντικά ανωτέρας ποιότητας χρησιμοποιεί τα προϊόντα POND'S. Πενήντα χρόνια τώρα, οι γυναίκες προτιμούν τα προϊόντα POND'S, γιατί κατασκευάζονται με την μεγαλύτερη προσοχή και φημίζονται παντού για την άγνότητα και την ποιότητά τους.

POND'S

20 ΔΡΧ. ΤΟ ΣΩΛΗΝΑΡΙΟ

POND'S

REBALANCING CREAM

POND'S

REBALANCING CREAM

ΚΡΕΜΑ ΝΥΚΤΟΣ ΚΡΕΜΑ ΗΜΕΡΑΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΠΑΝΟΣ Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ & Ε.

Σ'ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΗΠΟΥΣ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΑΣ

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ παρατήρησι που θέχετε κάνει όλες σας: Κάθε μία πιστεύει ότι γνωρίζει τον εαυτό της πολύ καλά, αλλά όλες είμαστε τρομερά περίεργες να μάθουμε γι' αυτόν περισσότερο. Βέβαια, σε μια τέτοια περιέργεια υπάρχει και μία δόσι ναρκισσισμού, αλλά ταυτόχρονα κι' η άνομολόγητη ανάγκη να μάθουμε τί εντύπωση κάνουμε για να κούψουμε τα ελαττώματά μας και, στην καλύτερη περίπτωση, να τα διορθώσουμε. Ένας τρόπος που χρησιμοποιούν οι ψυχολόγοι για να καθορίσουν το πραγματικό «εγώ» μας και να μάς βοηθήσουν είναι τις πιο πολλές φορές τα «τέστ». Κι' ένα από τα πιο ενδιαφέροντα και τα πιο σύγχρονα είναι αυτό που παραθέτουμε εδώ και που ονομάστηκε χτύπ των κήπων.

Στις εικόνες μας βλέπετε έξι τύπους κήπων, που είναι έπιτνης ζωγραφισμένοι. Κιττάτε τους προσεκτικά έναν προς έναν διαδίδοντας και τις περιγραφές που σας δίνουμε στις λεζάντες και που μπορούν να τραβήξουν το βλέμμα σας σ' ένα σημείο που δεν είχατε προσέξει. Το είδος των φυτών που εικονίζονται δεν πρέπει να σας απασχολήσει: το σύνολο πρέπει να προσέξετε. Πλουτίστε το μάλιστα, «στολίστε» το, με τα στοιχεία που σας υποβάλλει ή φαντασία σας, χωρίς να ξεφύγετε όμως από το πραγματικό σχέδιο. Συγκρίνετέ το με τοπία που σας άρεσαν ή όνειρεύεστε. Και διαλέξτε τέλος εκείνο που θα σας άρεσε να έχετε, και στο όποιο θα σας άρεσε να ζήτε. Η τελική και σωστή έκλογή θα σας δώσει τον κλειδί για την έξακρίβωσι της προσωπικότητάς σας.

Μην ξεχνάτε ότι πρόκειται για μία σοβαρή έξετασι, έπιστημονική, άσφαλή έκατό τοίς έκατό σχεδόν. Για να είναι αποτελεσματική, πρέπει να παρατηρήσετε τα σχέδια με προσοχή, χωρίς να τους κάνετε κριτική. Μην άνακατεύετε το καλλιτεχνικό σας αίσθητήριο για να κρίνετε αυτό καθ' έαυτο το σχέδιο. Έκείνο που πρέπει να σας ενδιαφέρει είναι το «είδος του κήπου» κι' όχι μία λεπτομέρειά του.

Αν κανένας από τους κήπους αυτούς δεν άναποκρίνεται τελείως στο γούστο σας, διαλέξτε εκείνον που σας άρεσει περισσότερο. Αν είσατε διστακτικές άνάμεσα σ' ένα δυό κήπους, κάντε μία προσπάθεια να διαλέξετε έναν από τους δυό. Αν δεν το καταφέρετε, σημαίνει ότι η προσωπικότητά σας ζητά άκόμα τον εαυτό της.

Αφού διαλέξετε, κιττάτε τις έπεξηγήσεις, που δίνουν τα άποτελέσματα των τέστ. Έκει θα δείτε να περιγράφονται και οι πιο μικρές λεπτομέρειες των αντιδράσεών σας, του τρόπου που προχωρείτε στη ζωή. Ξέροντας αυτά μπορείτε να υπολογίσετε τις συνέπειες του κάθε πράγματος.

1 "Αν διαλέξατε αυτόν τον κήπο: Έχετε άνεξάρτητο χαρακτήρα και σας διακρίνει πρωτοτυπία

Η κανονική ζωή σας άποτελείται από καθήκοντα, που έκτελείτε είτε από λογική, είτε από άναγκη. Κανείς δεν θα υποπτεύεται, άκόμα και οι ίδιοι σας, τί διασκεύασι σας προκαλεί ή έξαναγκάσμος αυτός. Πράγματι, δεχόμαστε με πολύ κόπο όποιαδήποτε έσωτερική έλευσι και κάθε μορφή υποχρέωσης. Με λίγα λόγια δεν σας άρεσει να σας «κουμαντάρουν». Κάθε έξωθεν έξαναγκάσμος σας κάνει μέσα σας να έξεγερθε, να νοιώθετε την έπιθυμία να κάνετε του κεφαλή σας. Κάτω από την κοινωνική προσωπικότητά σας, ύπάρχει η πραγματική, γεμάτη φαντασία και δύναμη. Έχετε προσωπικές ιδέες, πρωτότυπες, δυνατά αισθήματα, πάθη κι' άγαπάτε να αφήνετε στη φαντασία σας μεγάλη έλευθερία. Όνειρεύεστε να υποφέρετε να ζήσετε μερικές υπέρκοες στιγμές, να έκταρατε έλευθερα τα βαθιά αισθήματά σας, να έκονοποιήσετε τις έπιθυμίες που πνίγει η λογική σας, οι συνήθειές σας ή οι κοινωνικές πιέσεις. Έχετε περιόδους μουσικής μελαγχολίας, αλλά δεν μιλάτε γι' αυτές, από φόβο ίσως μη γελοιοποιηθείτε. Προτιμάτε τότε τη μοναξιά.

2 "Αν διαλέξατε αυτόν: Είσατε άυλαρχική, δεν άνέχεσθε τους άλλους, είσατε όμως μεθοδική

Είσατε από εκείνες που άγαπούν να τραβούν την προσοχή των άλλων εξ αίτίας της άυλαρχίας της σκέψης σας και της τετραγωνικότητας της λογικής σας. Τίποτα δεν σας ξεφύγει, κατορθώνετε να διακρίνετε και τις πιο μικρές λεπτομέρειες και έχετε την έντυπωση ότι οι λεπτομέρειες αυτές είναι σημαντικές κι' έσείς έχετε το κλειδί της σπουδαιότητας τους. Αυτό σας κάνει πολύ μεθοδική, μπορεί όμως να σας βλάψει στις σχέσεις σας με τους άλλους, πράγμα που σας δυσχεραίνει γιατί έχετε πολύ έκτετατα αυταρχικά κίνητρα. Όμως, η υπερβολική αυταρχικότητα και η άνεκτικότητα σας ένοχλούν τους άλλους σας. Δεν άγαπάτε ούτε τη φαντασία, ούτε την έταξι ή το ψέμα και προσαρθείτε πολύ ή λίγο ένωσιότητα, να έπιβληθείτε σε πράγματα και πρόσωπα. Έξεγερθε ένωσιότητα όποιαδήποτε σας αντίσταται. Οι προσωπικές σας ιδέες δεν είναι πάντοτε άνομιες και σας φαίνεται κομιστική η έξοχότητά ή η υπεραρτία τους στον εαυτό σας. Οι ιδέες σας είναι άπάλυτες και είσατε υπέρκοη.

3 "Αν διαλέξατε αυτόν: Παρουσιάζετε άντιφάσεις, έπιπλέον είσατε καλή και διαχυτική

Είσατε πρόθυμες να παραδεχθείτε ότι ύπαρουν κανόνες και κοινωνικές υποχρεώσεις που πρέπει να υπολογίζετε, αλλά δεν άγαπάτε να σας παρουσιάζουν κάτι τέτοιο σαν καθήκον. Έχετε τις προσωπικές σας ιδέες για το τί πρέπει να κάνετε ή να μην κάνετε, αλλά δεν σας άρεσει να σας λένε οι άλλοι πως πρέπει να συμπεριφέρεστε. Κατορθώνετε να συνδυάζετε έλευθερία, φαντασία, λογική. Μετά τις δυσκολίες στιγμές κατά τις όποιες τα βλέπετε με τον εαυτό σας λόγω των αντιφάσεων σας, βρίσκετε τέλος μία λύση που την κρίνετε πολύ έκανοποιητική. Έχετε μεγάλη δύναμη αισθήματος, έντονη άναγκη να είσατε διανυτική, να γοντεύετε, να έχετε χαρά. Μπορείτε να συνδυάζετε ταυτόχρονα ένα πρακτικό και λογικιστικό πρόσωπο μ' ένα όνειρο-παύλο, που έρ στα σύννεφα. Νιώθετε όρεξη για τη μουσική, για τις άρεσες ή άλλων, ή ζωντανών, ή παλιών. Άποφύγετε πάντοτε, ό,τι όποια έπιπλέον την προσωπικότητά σας και μερικές φορές οι αντιδράσεις είναι έκρηκτικές. Αν σας γελάσουν ή άπογοητεύουν, ταφασαίνετε από το θυμό. Άλλοτε πάλι είσατε γεμάτες από μία γλυκύτητα και ήμερα.

4 "Αν διαλέξατε αυτόν: Είσατε τύπος έγκάρδιος, κοινωνικός, γοητευτικός και αισιόδοξος

Είσατε άπως είσατε κοινωνική με την άπλοτητα της συμπεριφοράς σας, την αισιόδοξία σας, άσκείτε για έκαίρετική γοητεία γύρω σας. Είσατε εύθυμη, χαμογελάτε, έχετε μία γαλήνια όμορφιά, που κερδίζει την έμπιστοσύνη των άλλων και των δικών σας. Δείχνετε με εύκολια τον πλάτο της προσωπικότητάς σας και σας άρεσει να άναπούν τη συντροφία σας. Σας άρεσει να έχετε συναναστροφές να δέχεστε και να κάνετε τους άλλους να έπιπλούνται από όσα έχετε ή έχετε. Δίνετε σ' όλους την έντυπωση ότι τους καταλαβαίνετε κι' έχετε την τέχνη να δείχνετε την εύνοια των άλλων. Είσατε πολύ άεισθητική τη καρδιά σας. Είναι πολλά τα πράγματα, που σας ενδιαφέρουν. Άγαπάτε να άνακαλύψετε τους ανθρώπους, τη ζωή. Δεν μένετε στα περιωρισμένα όρια ένος άποκλειστικού πάθους ή μιας ειδικότητας, αλλά σας άρεσει να έπωλεσθείτε απ' ό,τι καινούργιο γίνεται γύρω σας. Έχετε τάσι να φοβάστε γεγονότα άπροσδόκιστα που μπορεί να άνατρέψουν την άμυνά της ζωής σας. Κλείνετε, σκεπάζετε, προάμνη τα μάτια σ' αυτές τις άνησιες.

5 "Αν διαλέξατε αυτόν: Έχετε μία υπερβολικά έντονη και πολύ άνησιχη έσωτερική ζωή

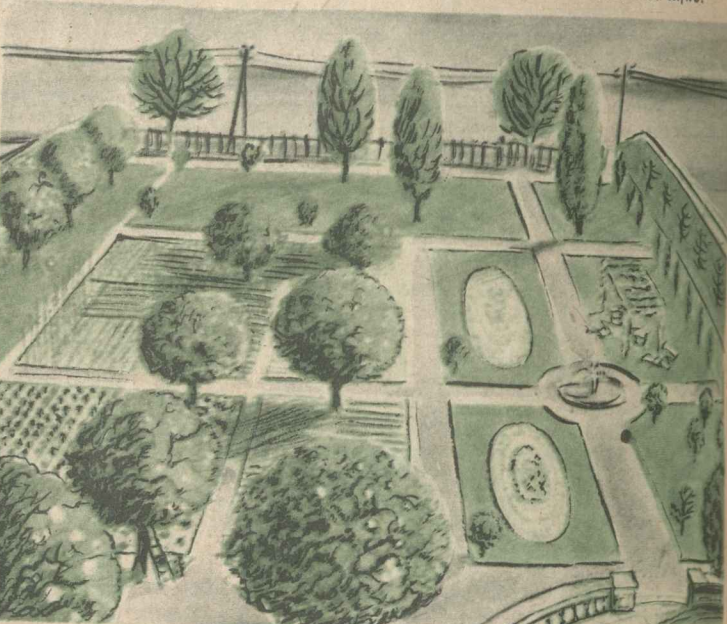
Κανείς δεν θα υποπτεύονταν τον πλάτο της έντονης έσωτερικής ζωής σας, τη σφοδρότητα των αισθημάτων σας και την πληθώρα της φαντασίας σας. Δεν έβρουν από σας παύση μοναξιά, το πρόσωπο που τους δείχνετε, αυτό που σας έπιβάλλει το καθήκον ή η πείρα, που σας έπιβάλλει τη μοναξιά σας, νωνική ζωή και να κλείνετε στη μοναξιά σας, να έρευνάτε μία άλλη ζωή, χωρίς νόμους και χωρίς καθήκοντα, χωρίς την υποχρέωση να παίξετε ένα ρόλο. Έπιθυμείτε τρυφερά και τα καινούργια και το διεγερτικό που θα σας έπιτρέψει να έκταρατε τις μουσικές σας έπιθυμίες και να πραγματοποιήσετε τα όνειρά σας. Πολλές φορές σας κυριεύει άνησιχη, δεν έχετε τη δύναμη της αυτοκυριαρχίας. Νιώθετε τον εαυτό σας σε κίνδυνο, φοβάστε τις «ιδέες» σας τις ιδέες. Περνάτε τότε στιγμές κρίσεως γιατί έξερετε γιατί άγωνίζεστε.

6 "Αν διαλέξατε αυτόν: Είσατε τύπος μελαγχολικός και μυστικός, τύπος άπομονωτικός

Έχετε τη συνήθεια να διατηρείτε εύκολα την έπαφή, έσω και έπιφανεσία, με τους γύρω σας, με την πραγματικότητα, με το παρόν. Εκείνοι που δίνουν σημασία στην κοινωνική συμπεριφορά σας, δεν καταλαβαίνουν πολύ πάλι την προσωπικότητά σας. Αυτό σημαίνει ότι την κοινωνία της κοινωνικής ζωής. Δεν έπτε παρά μέσα στις άναμνήσεις σας. Δεν μπορείτε ή δεν θέλετε να παρηγορηθείτε για ό,τι ένάσαστε. Ό,τι συμβαίνει γύρω σας στο παρόν δεν φαίνεται να άρρηκτα ένωσι τη ζωή κι' έχετε μια κρυφή τάση προς τη μέση γη. Κανείς και τίποτα δεν φαίνεται να μπορεί να σας παρηγορήσει στις στιγμές της καταιφασίας σας. Σας γελάει πολύ βάρος για να μην το δείτε και να δείτε σταθερότητα χαρακτήρος. Δεν σας άρεσει να καταλαβούν οι άλλοι τί συμβαίνει μέσα σας και φοβάστε έπίσης μήπως σας δείδουν συμπάθεια, γιατί, κατά τη γνώμη σας, έχετε τη δύναμη να σας καταλάβουν. Άγαπάτε τη μοναξιά και όμως υποφέρετε απ' αυτήν, αλλά έχετε την έμμοχη ιδέα, ότι κανείς δεν μπορεί να κάνει τίποτα για σας.

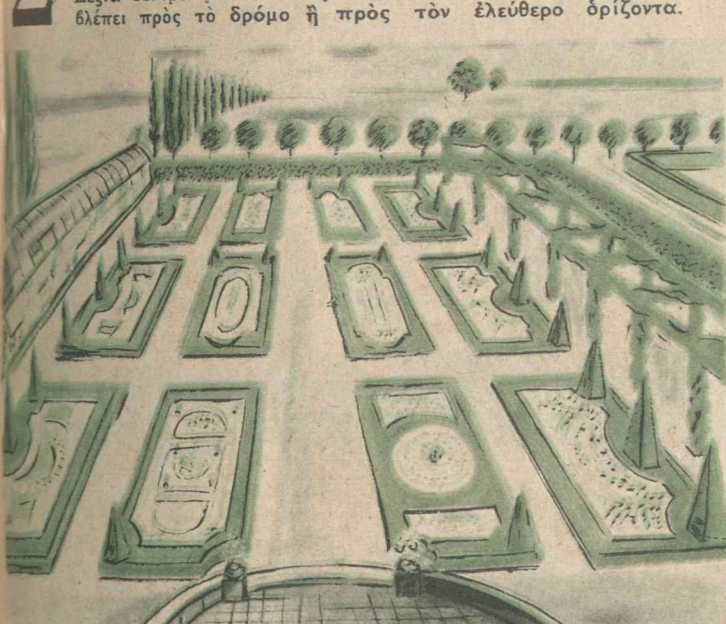
1 Κήπος - πάρκο κατά τον άγγλικό τρόπο. Συσταδες από δέντρα και θάμνους, με λουλούδια ζωηρού χρώματος σε άτακτους σωρούς. Χρώματα και σκιές διαδέχονται το ένα το άλλο. Στο βάθος δεξιά, ένα παλιό, μισοκρυμμένο κίσκι. Τα δρομάκια είναι όρατα, αλλά παραμελημένα. Ένας πυκνός φράκτες περιβάλλει πέρα για πέρα αυτόν τον κήπο.

4 Γρασιδί δεξιά κι' άριστερά. Λουλούδια στις πρασιές του κέντρου, δέντρα στα πλαγινά γρασιδία. Τα δρομάκια, καθαρά και χαλικοστρωμένα, κάνουν άπαλές καμπύλες. Στο κέντρο ένα συντριβάνι, που στο νερό του πλέουν νούφαρα. Ό φράκτες από θάμνους που περιβάλλει τον κήπο δεν είναι καλοκομμένες κι' ούτε συμμετρικές και πυκνές.

2 Μικτός συνδυασμός λαχανοκήπου και κήπου. Άριστερά ό λαχανοκήπος, με όπωροφόρα δέντρα και λαχανικά σε κανονικά τετράγωνα. Δεξιά καλοπεριποιημένες συστάδες από άνη. Κοντά σε ένα συντριβάνι βρίσκεται μία κρεβατίνα. Δεξιά δέντρα με άναδεντράδες. Μία καγκελωτή πρόσομι βλέπει προς το δρόμο ή προς τον έλευθερο όρίζοντα.

5 Κήπος μικτός. Στο κέντρο μία γεωμετρική ζώνη με χαλικοστρωμένα δρομάκια. Στο βάθος μία ζώνη πιο άγρια, συστάδες από χόρτα και θάμνους και δρομάκια γεμάτα γρασιδί. Δεξιά στο βάθος μία κρεβατίνα πνιγμένη στους κισσούς. Ένας φράκτες από άγριους θάμνους άπεριποίητους κι' άναρριχώμενα φυτά περιβάλλει όλόκληρο τον κήπο.

3 Γεωμετρικά χαλικοστρωτά δρομάκια, που όρίζονται από καλά διατεταγμένες πρασιές. Παντού δέντρα καλλιτεχνικά κλαδεμένα και φράκτες κομμένοι τετράγωνοι. Άριστερά μία διαφανής σέρα, με άνη στις γλάστρες. Δεξιά μία κρεβατίνα όπου άναρριχάται μία κληματαριά. Ένας φράκτες κομμένος με ακρίβεια περιβάλλει όλο τον κήπο.

6 Άριστερά, ένας ψηλός συμπαγής τοίχος, σκεπασμένος με κισσούς και μία θύσι. Κοντά στον τοίχο ύπαρχει ένα άγαλμα. Στο βάθος τα ίχνη μιας όικοδομής. Τα δρομάκια είναι χορταριασμένα. Στο πρώτο πλάνο ένα γηραιό δέντρο. Στο βάθος δεξιά, ένα μικρό γεφυράκι περνώντας έπάνω από ένα μικρό αλάκι οδηγεί στα καγκελα του φράκτες.

ΓΙΑ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ

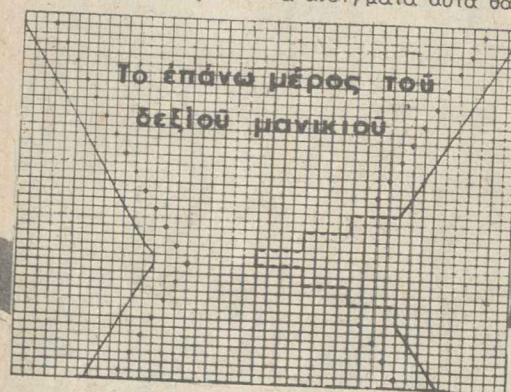
ΣΑΣ παρουσιάζουμε δύο ωραιότατα και πολύ μοντέρνα μοντέλα που το καθένα έχει μια χάρη ξεχωριστή. Το γυναικείο πουλόβερ είναι τελείως ασυνήθιστο και χαριτωμένο. Είναι πλεγμένο με δύο απαλά χρώματα, κατά προτίμηση κίτρινο και άσπρο. Το ανδρικό πουλόβερ είναι πλεγμένο με την κλασική γραμμή αλλά ωρισμένες λεπτομέρειες και το φαντεζί πλέξιμο του δίνουν άερα μοντέρνο.

Ι ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 200 γραμ. μαλλί Πενγκουέν «Αμφών Ντό» 3 κλώνοι ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα χρυσαφί, 100 γραμ. μαλλί της ίδιας ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Βελόνες Νο 2 και 2½.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη.
ΔΕΙΓΜΑ: Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 33π επί 50 δελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις λεπτές δελόνες σας 141π με το κίτρινο μαλλί και πλέξετε 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Βάλετε κατόπιν τις δελόνες Νο 2½ και συνεχίστε με ζέρσευ. Και στις 2 άκρες προσθέστε στην πρώτη δελόνα του ζέρσευ από 1π μετά όμως από τους άκρινους 3π. Τα ανοίγματα αυτά θα έ-

Το επάνω μέρος του δεξιού μανικιού

παναλάβετε άλλες 16 φορές κάθε 8η δελόνα. Στην 27η δελόνα του ζέρσευ πλέξετε τον μεσαίο πόντο άσπρον. Κάθε 2η δελόνα θα πλέκετε και στα δύο πλάγια αυτού του άσπρου πόντου από 1π επί πλέον άσπρον (10 φορές). Να έχετε από ένα κουδράκι κίτρινο από τη μία μεριά και την άλλη των άσπρων πόντων και να προσέχετε να σταυρώνετε τις κλωστές όταν θ' αλλάζετε χρώμα για να μη δημιουργήσετε τρύπα. Θα έχετε λοιπόν 21π άσπρα.

Πλέξετε κατόπιν 22 δελόνες κίτρινο σε όλους τους πόντους και κατόπιν πλέξετε τους μεσαίους 41π με άσπρο μαλλί και τους υπόλοιπους με κίτρινο. Και στις 2 άκρες αυτών των άσπρων πόντων προσθέστε κάθε 2η δελόνα από 1 άσπρο καινούργιο πόντο (10 φορές). Έτσι θα έχετε στη μέση 61 άσπρους πόντους. Πλέξετε κατόπιν 22 δελόνες κίτρινο σε όλους τους πόντους.

Στην επόμενη δελόνα πλέξετε τους μεσαίους 81π με άσπρο μαλλί και τους πλαγιικούς με κίτρινο. Κάθε 2η δελόνα θα προσθέτετε και στα 2 πλάγια των άσπρων πόντων από έναν καινούργιο άσπρο πόντο (10 φορές), αλλά στην 19η δελόνα αυτής της ρίγας, σχηματίστε τις μασχάλες, κλείνοντας και στις 2 άκρες του πλεκτού κάθε 2η δελόνα από 1π μετά όμως από τους άκρινους 3π. Τα κλεισίματα αυτά θα κάνετε κατά τον εξής τρόπο: Δεξιά θα κάνετε 1 απλό κλείσιμο, δηλ. θα πάρετε 1π απλεκτόν, θα πλέξετε τον επόμενο πόντο καλή και θα περάσετε τον απλεκτό πάνω από τον καλό. Αριστερά θα πλέξετε 2π μαζί. Τα κλεισίματα αυτά θα επαναλάβετε κάθε 2η δελόνα (47 φορές). Όταν θα έχετε 101π άσπρους πλέξετε πάνω από όλους τους πόντους 22 δελόνες κίτρινο 22 δελόνες άσπρο, 22 δελόνες κίτρινο και συνεχίστε με άσπρο.

Αφού θα κλείσετε όλους πόντους είπαμε, προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα από 1π μετά τους άκρινους πόντους (10 φορές) και κατόπιν κλείστε όλους τους πόντους.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές δελόνες 130π και πλέξετε

με το κίτρινο μαλλί 3 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες δελόνες πλέκοντας ζέρσευ και προσθέτοντας και εδώ όλους πόντους και όπως προσθέσατε στο εμπρός. Όταν θα έχετε πλέξει 28 εκατ. πάνω από το λάστιχο κλείστε όπως και στο εμπρός μετά τους άκρινους 3π από 1π (37 φορές) και κατόπιν συνεχίστε με το άσπρο μαλλί κλείνοντας όπως και πριν πάλι από 1π (12 φορές). Κατόπιν προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα μετά τους άκρινους 3π από 1π (10 φορές) και τέλος κλείστε όλους τους πόντους.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στις χονδρές δελόνες 72π με το άσπρο μαλλί και πλέξετε ζέρσευ, εναλλάσσοντας 22 δελόνες άσπρες και 22 δελόνες κίτρινες. Μετά την πρώτη άσπρη ρίγα προσθέστε και στις 2 άκρες του μανικιού κάθε 6η δελόνα από 1π (20 φορές). Στην 19η δελόνα της 4ης άσπρης ρίγας κλείστε και στις 2 άκρες μετά τους άκρινους 3π από 1π (44 φορές) όπως κλείσατε και στο εμπρός. Τελειώστε με άσπρο κατά τον εξής τρόπο: Κάθε 2η δελόνα θα αφήνετε δεξιά από 4π να περιμένουν (3 φορές), ενώ αριστερά θα επαναλάβατε 3 νέα κλεισίματα. Κατόπιν θα αρχίσετε να παίρνετε πάλι

λι ανά 4 τους πόντους που αφήσατε ενώ θα προσθέτετε αριστερά κάθε 2η δελόνα μετά τους άκρινους 3π από 1π (3 φορές). Τέλος προσθέστε και στις 2 άκρες κάθε 2η δελόνα μετά τους άκρινους 3π από 1π (10 φορές) και κλείστε τους πόντους. Με αυτόν τον τρόπο θα σχηματισθεί ένα είδος τσέρας που δεν θα φαίνεται. Το σχέδιο που παραθέτουμε θα σας βοηθήσει.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσατε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις πλαγιές ραφές καθώς και τις ραφές των μανικιών. Ένωστε τα μανίκια στο εμπρός και την πλάτη, διπλώστε την άσπρη ρίδα του ντεκολτέ στη μέση και ράψτε το σφύγμα αυτό στο μέσα μέρος. Γυρίστε επίσης για στρίψωμα την κάτω άσπρη ρίγα στα μανίκια και στο κάτω μέρος της ζακέτας τα λάστιχα που έπρος και του πίσω.

II ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 450 γραμ. μαλλί Πενγκουέν δελόνα σε χρώμα κόκκινο. Βελόνες Νο 2½ και 3½. 5 δελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2½.
ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2π=2π καλή, 2π ανάποδη. Ζέρσευ στοργυλό=πλέξετε με τις 5 δελόνες δλο καλή. Λάστιχο πλέκωτ= * 2π ανάποδη, 8π καλή, 2π ανάποδη, 5π καλή. Συνεχίστε από *. Οι πλεξίδες σχηματίζονται στη ρίγα με τους 8 καλούς πόντους κατά τον εξής τρόπο: Στην 7η δελόνα και κατόπιν κάθε 22η δελόνα, θα πάρετε απλεκτούς τους πρώτους 4π σε μια βοηθητική δελόνα και θα τους αφήσετε στο πίσω μέρος του πλεκτού. Κατόπιν θα πλέξετε

τους επόμενους 4π καλή και τέλος τους 4π της βοηθητικής δελόνας θα τους πλέξετε πάλι καλή. **ΔΕΙΓΜΑ:** Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. πλέξετε 37π επί 40 δελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις δελόνες Νο 2½, 160π και πλέξετε 6 εκατ. λάστιχο 2+2π. Βάλετε κατόπιν τις δελόνες Νο 3½ και συνεχίστε με το πλεξιδοτό λάστιχο αφού προσθέσατε στην πρώτη δελόνα 5π πλέκοντας σε κανονικές αποστάσεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Στις πλαγιές ραφές δεν θα κάνετε αμμοια μεταβολή και όταν το πλεκτό σας θα έχει πόντο και θα πλέξετε κατόπιν κάθε κομμάτι χωριστά και αντίκρουστα.

Προς τη μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε από 1π * 1 φορά κάθε 4η δελόνα και 1 φορά κάθε 2η δελόνα * (14 φορές). Ταυτοχρόνως, δηλ. σε γενικό μακρος 35 εκατ., σχηματίστε και τις μασχάλες, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα από 6π, 4π, 3π, 2π και 1π.

Όταν η μασχάλη θα έχει ύψος 15 εκατ. προσθέστε προς τη μεριά της μασχάλης κάθε 8η δελόνα από 1π (3 φορές). Όταν τέλος η μασχάλη θα έχει ύψος 23 εκατ. σχηματίστε τον ώμο, κλείνοντας προς αυτή τη μεριά κάθε 2η δελόνα * 1 φορά από 3π, 1 φορά από 4* (5 φορές) και 6π.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις λεπτές δελόνες 156π και πλέξετε 6 εκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίστε με τις χονδρότερες δελόνες πλέκοντας το πλεξιδοτό λάστιχο και κλείνοντας στην πρώτη δελόνα 5π σε κα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 53

Τα χειροποίητα πλεκτά είναι ωραία, πρακτικά και οικονομικά

ΠΟΥΛΟΒΕΡΑΚΙΑ ΓΙΑ ΜΩΡΟ 8 ΜΗΝΩΝ

Ι ΡΙΓΕ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 40 γραμμάρια μαλλί Η.Ε.Σ «Μπέμπυ 75» ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Λίγο κίτρινο, γκρι και μπλε μαλλί. Βελόνες Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Τα λάστιχα της μέσης, των μανικιών και του λαιμού θα πλέξετε 1+1π, δηλ. 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Οριζόντιες ρίγες=1η-6η δελόνα (με το άσπρο μαλλί) ζέρσευ. 7η δελόνα (με το γκρι μαλλί): καλή. 8η δελόνα (με το γκρι): ανάποδη. 9η δελόνα (με το γκρι): καλή. 10η δελόνα (με το γκρι): καλή. 11η δελόνα (με το άσπρο μαλλί): 1π καλή, 1π απλεκτός που θα τον πάρετε ανάποδη, αφήνοντας την κλωστή σας πίσω από τον απλεκτό πόντο. 12η δελόνα (με το άσπρο μαλλί): πάρετε πάλι απλεκτόν ανάποδη τον απλεκτό πόντο της προηγούμενης δελόνας, αλλά αφήστε την κλωστή μπροστά από αυτόν τον απλεκτό πόντο. Κατόπιν πλέξετε 1π καλή, 13η και 15η δελόνα (με το άσπρο μαλλί): καλή, 14η και 16η δελόνα (με το άσπρο μαλλί): ανάποδη, 17η δελόνα: αρχίστε από την 7η δελόνα αλλά αντί για γκρι μαλλί θα μεταχειριστήτε τώρα το κίτρινο. Θα εναλλάσσετε τα χρώματα κατά την εξής σειρά: * γκρι, κίτρινο, μπλε, κίτρινο και πάλι από *.

ΔΕΙΓΜΑ: Για να έχετε φάρδος 4 εκατ. πλέξετε με τις δελόνες Νο 2½, 14π με την ριγέ πλέξι.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις δελόνες σας 76π και πλέξετε με το άσπρο μαλλί 3½ εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε με την ριγέ πλέξι αφού προσθέσατε στην 1η δελόνα 7π, πλέκοντας σε κανονικές αποστά-

σεις τον ίδιο πόντο 2 φορές. Όταν θα έχετε πλέξει 14 εκατ. εν όλω προσθέστε και στις 2 άκρες και κάθε 4η δελόνα κατόπιν από 1π (3 φορές).

Προσθέστε κατόπιν και στις 2 άκρες ακόμη 3π για τα μανικάκια. Συνεχίστε ίσια και όταν θα έχετε γενικό μακρος 19 εκατ. δηλ. μετά την 9η χρωματιστή ρίγα, αρχίστε το άμπισμαν του λαιμού όταν θα πλέκετε την ανάποδη μεριά του πλεκτού. Πλέξετε πρώτα τους μεσαίους 25π λάστιχο και στα δύο πλάγια αυτών των πόντων από 2π επί πλέον. Όταν θα έχετε γενικό μακρος 26 εκατ. θα κλείσετε και στις 2 άκρες για τους ώμους από 23π. Στους μεσαίους 49π θα πλέξετε 1 δελόνα τρου-τρου δηλ. θα κάνετε 1 ζετέ και 1 απλό κλείσιμο (=θα πάρετε 1π απλεκτό, θα πλέξετε τον επόμενο πόντο καλή και θα περάσετε τον απλεκτό πάνω από τον καλό).

Στην επόμενη δελόνα θα πλέξετε 1π καλή, 1π ανάποδη, πλέκοντας τα ζετέ καλή. Στην άλλη δελόνα κλείστε όλους τους πόντους όπως τους βρίσκετε.

ΠΛΑΤΗ

Την πλάτη θα πλέξετε όπως και το εμπρός, αλλά χωρίς το άμπισμαν. Τις ρίγες θα εξακολουθήσετε έως επάνω. Όταν θα έχετε γενικό μακρος 25 εκατ. κλείστε και στις 2 άκρες από 23π και πάνω από τους μεσαίους 49π πλέξετε όπως και στο εμπρός το τρου-τρου.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσατε τα κομμάτια από την ανάποδη με νωπό πανί. Ράψτε τις ραφές των ώμων. Σηκώστε γύρω στα μανικάκια από 56π και πλέξετε λάστιχο 1+1π. Μετά την 3η δελόνα πλέξετε μισές δελόνες κατά τον εξής τρόπο, για να λάβει το μα-

νικάκι το σχήμα του: Αφήστε σε κάθε άκρη από 4π χωρίς να τους πλέξετε. Κατόπιν αφήστε 8π χωρίς να τους πλέξετε και τέλος 12π χωρίς να τους πλέξετε. Στις επόμενες 3 δελόνες πλέξετε όλους τους πόντους και κατόπιν εξακολουθήστε αντίστροφα, δηλ. αφήστε απλεκτούς πρώτα 12π, ύστερα 8π και τέλος 4π σε κάθε άκρη. Πλέξετε ακόμη 3 δελόνες σε όλους τους πόντους και τέλος κλείστε χωρίς να τους σφίγγετε. Ράψτε τις πλαγιές ραφές. Γυρίστε το λάστιχο των μανικιών προς τα μέσα και ράψτε την άκρη του με κρυφές δελονιές. Στρίψτε 2 κορδόνια από το μαλλί και περάστε τα στα τρου-τρου. Δέστε τις άκρες τους φιόγκο.

II ΚΟΥΜΠΩΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 60 γραμ. μαλλί Η.Ε.Σ «Μπέμπυ 75» ή άλλης καλής ποιότητας σε χρώμα άσπρο. Λίγο άγκορα μαλλί σιελ και κίτρινο. Βελόνες Νο 2½. 5 δελόνες χωρίς κεφάλι Νο 2. 8 κουμπάκια άσπρα φιλετάνια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π=1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ=1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Μεσαία λωρίδα του εμπρός: Θα υπολογίσετε 7π και θα πλέξετε την 1η και 7η δελόνα: 3π καλή, 1π ανάποδη, 3π καλή. 2η και 6η δελόνα: 2π ανάποδη, 1π καλή, 1π ανάποδη, 1π καλή, 2π ανάποδη. 3η και 5η δελόνα: εναλλάξ 1π καλή, 1π ανάποδη και στους 7 πόντους. 8η και 10η δελόνα: ανάποδη. 9η δελόνα: καλή. 11η δελόνα: αρχίστε πάλι από την 1η δελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: Εάν θα πλέξετε 14π με ζέρσευ, θα έχετε 4 εκατ. φάρδος.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στις δελόνες σας 90π και πλέξετε 4

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 53

ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Μερικά νηστήσιμα γλυκά

ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΦΡΟΥΤΟΥ ΝΗΣΤΗΣΙΜΑ

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
- 3 κουταλ. τσαγιού κοφτά μπέικιν πάουντερ
- 1/2 κουταλάκι τσαγιού κανέλα
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού καρόφι
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού καρόδια χονδροκομμένα
- 5 έως 6 κουταλιές σούπας χυμός πορτοκαλιού

Εκτέλεσις:

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το μετράτε με κανονικό φλυτζάνι τσαγιού. Το ξανακοσκινίζετε με τη μπέικιν - πάουντερ και με την κανέλα. Προσθέτετε το καρόφι και τρίβετε το μίγμα με τα δάχτυλά. Κατόπιν ρίχνετε τη ζάχαρη, τα καρόδια και τα κόνιτια. Ανακατεύετε καλά το μίγμα και ρίχνετε 5 έως 6 κουταλιές χυμό πορτοκαλιού ή όσο χρειάζεται για να γίνει η ζύμη μάλλον σφικτή. Στρώνετε μέσα σ' ένα ταψί λαδόχαρτο και το αλείφετε ελαφρά με λίγο λάδι. Παίρνετε με κουτάλι κομματάκια ζύμης και τα ρίχνετε στο ταψί εις τρόπον ώστε το ένα να απέχει αρκετά από το άλλο. Ψήνετε τα μπισκότα σε μέτριο φούρνο (370ο Φαρενάιτ) επί 20 περίπου λεπτά.

ΚΕΪΚ ΦΡΟΥΤΟΥ ΛΑΔΕΡΟ

Υλικά:

- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη

ΑΧΛΑΔΙΑ ΓΛΥΚΟ

Με ένα κουτί αχλάδια κομπόστα μπορείτε να φτιάξετε σε 40 περίπου λεπτά, ένα νόστιμο γλυκό. Το σερβίρετε με ψωμάκια φρέσκα ή με μπισκότα και με βούτυρο ή με βιτάμ.

Υλικά:

- 1 κουτί αχλάδια κομπόστα
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού μέλι
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό
- 2 κουταλάκια κοφτά ξύσμα λεμονιού
- 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό πιπερόριζα κοπανισμένη

Εκτέλεσις:

Βάζετε σε κατσαρόλα τα αχλάδια, το μέλι, τη ζάχαρη, το νερό, το ξύσμα λεμονιού και την πιπερόριζα. Αφήνετε να βράσουν επί 30 περίπου λεπτά, ή ως ότου το σιρόπι «δέση». Ανακατεύετε το γλυκό συχνά κατά το διάστημα που θα βράζει.

1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νερό

- 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού λάδι
- 1 φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα ξανθή
- 2 κουταλάκια τσαγιού κοφτά κανέλα
- 1/2 κουταλάκι τσαγιού κοφτό γαρύφαλο
- Ελάχιστο αλάτι

- 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό σόδα
- 2 κουταλάκια τσαγιού νερό
- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι κοσκινισμένο
- 1 κουταλάκι τσαγιού κοφτό μπέικιν πάουντερ
- 1 φλυτζάνι τσαγιού καρόδια, χουρμάδες και κόνιτια φιλοκομμένα

Εκτέλεσις:

Βράζετε επί 3 λεπτά τη ζάχαρη, το νερό, το λάδι, τη σταφίδα, την κανέλα και τα γαρύφαλα. Αφήνετε το μίγμα να κρυώσει. Διαλύετε το αλάτι και τη σόδα σε δυο κουταλάκια τσαγιού νερό και τα προσθέτετε στο μίγμα. Προσθέτετε επίσης το αλεύρι άφου το κοσκινίσετε με την μπέικιν - πάουντερ. Χτυπάτε το χυλό έως ότου γίνει λείος και προσθέτετε τα καρόδια, τους χουρμάδες και τα κόνιτια.

Αλείφετε με λάδι και πασπαλίζετε με αλεύρι μια φόρμα ή ένα ταψάκι και αδειάζετε μέσα το χυλό. Ψήνετε το κέικ σε σιγανό φούρνο (325ο Φαρενάιτ) επί μία περίπου ώρα. Πριν κρυώσει το γλάσαρετε, αν θέλετε με άσπρο γλάσο.

Το γλάσο: Κοσκινίζετε ένα φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη άχνη και προσθέτετε λίγη βανίλια και 2 κουταλιές περίπου τσοτό νερό, ώστε να γίνει σαν άραιη κρέμα. Το ρίχνετε στην επιφάνεια του κέικ.

ΠΟΥΤΙΓΚΕΣ ΑΠΟ ΝΙΣΣΕΤΕ

Υλικά:

- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού σταφίδα ξανθή
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού αμύγδαλα ή καρόδια
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού κόνιτια φιλοκομμένα
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού νισσέτε
- 3 1/2 φλυτζάνια τσαγιού νερό
- 1 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη

Εκτέλεσις:

Πλένετε καλά τη σταφίδα και τη βάζετε μέσα σε ένα τρυπητό. Το σκεπάζετε και το τοποθετείτε επάνω από νερό που βράζει. Αφήνετε τις σταφίδες μερικά λεπτά έως ότου φουσκώσουν. Α-σπρίζετε τα αμύγδαλα και τα κόβετε σε λεπτά κομματάκια. Η χρησιμοποίησις καρόδια τα οποία κόβετε σε μικρά κομματάκια.

Διαλύετε τον νισσέτε με ένα φλυτζάνι τσαγιού νερό. Βράζετε το υπόλοιπο νερό και ρίχνετε το νισσέτε λίγο - λίγο, ενώ ανακατεύετε συνεχώς. Βράζετε το μίγμα σε σιγανή φωτιά έως ότου πήξη. Προσθέτετε τη σταφίδα, τα αμύγδαλα ή καρόδια και τα κόνιτια. Ξεπλένετε με νερό μερικά γυάλινα μπάλ και τα στραγγίζετε. Σερβίρετε μέσα το μίγμα και τ' αφήνετε στο ψυγείο έως ότου κρυώσει και στερεοποιηθεί.

Σερβίρετε τις πουτίγκες σκέτες ή τις περιχύνετε με λίγο σιρόπι καραμελέ.

ΦΟΝΤΑΝ ΦΡΟΥΤΟΥ (Νηστήσιμα)

Υλικά:

- 1 φλυτζάνι τσαγιού χουρμάδες
- 75 δράμια σούκα
- 1 φλυτζάνι τσαγιού καρόδια ινδική τριμμένη
- 1 κουταλάκι τσαγιού χυμός λεμονιού
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένα καρόδια

Εκτέλεσις:

Αφαιρείτε από τους χουρμάδες τα κουκούτσια και τους περνάτε από μηχανή μαζί με τα σούκα. Προσθέτετε την καρόδια και το χυμό λεμονιού. Παίρνετε κομματάκια από το μίγμα και το πλάθετε σε μικρές μπαλίτσες, τις οποίες τυλίγετε σε φιλοκομμένα καρόδια.

Χουρμάδες γεμιστοί: Ετοιμάζετε

το ανωτέρω μίγμα με τους χουρμάδες, τα οποία τήν καρύδα και το χυμό λεμονιού. Παίρνετε χουρμάδες μεγάλους και γερούς και αφαιρείτε τα κουκούτσια. Τους γεμίζετε με το μίγμα και τυλίγετε τους τυλίγετε σε ζάχαρη άχνη.

ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ ΠΙΚΑΝΤ

Υλικά:

- 2 κοτόπουλα κατεψυγμένα
- Αλεύρι. Αλάτι. Πιπέρι
- Βούτυρο ή φυτίνη
- Λίγο σέλινο φιλοκομμένο
- 1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
- 1 σκελίδα σκόρδο
- 2 φλυτζάνια τσαγιού χυμός τομάτας
- 1 κουταλιά σούπας «γούστερ-σώς»
- 1 κουταλιά σούπας ξύδι
- 1 κουταλιά τσαγιού κοφτό μουστάρδα
- 1 κουταλιά σούπας κοφτή ζάχαρη

Εκτέλεσις:

Αφήνετε τα κοτόπουλα να ξεπαγώσουν τελείως και τα καθαρίζετε για ν' αφαιρεθεί το χυλό. Τα πλένετε και τα κόβετε σε μερίδες.

Κοσκινίζετε λίγο αλεύρι με αλάτι και με πιπέρι και αλευρώνετε τα κοτόπουλα. Τα κοκκινίζετε με βούτυρο στο τηγάνι και τα βάζετε σε κατσαρόλα ή μέσα σε ένα γιουβέτι. Ρίχνετε μέσα στο τηγάνι το σέλινο, το κρεμμύδι, το σκόρδο, το χυμό τομάτας, τη «γούστερ-σώς», το ξύδι, τη μουστάρδα και τη ζάχαρη. Όταν η σάλτσα παχυνθεί ρίχνετε επάνω στα κοτόπουλα, τα σκεπάζετε και τα βάζετε να ψηθούν σε μέτριο φούρνο επί 1 περίπου ώρα.

ΠΕΪΝΙΡΑΙ

(Τη συνταγή εξέτησε η αναγνώστρια Τ.Α.)

Υλικά:

- 1/2 όκα αλεύρι δυνατό.
- 4 δράμια μαγιά μύρας
- Λίγο αλάτι
- Νερό χλιαρό
- 150 δράμια περίπου κασέρι
- Γάλα
- Βούτυρο φρέσκο

Εκτέλεσις:

Κοσκινίζετε το αλεύρι και το βάζετε σε μια λεκάνη. Ανοίγετε στο κέντρο ένα λακκάκι και ρίχνετε μέσα λίγο αλάτι και τη μαγιά, άφου τη διαλύσετε σε λίγο νερό χλιαρό. Παίρνετε μέσα στη μαγιά από τα πλάγια το αλεύρι και ζυμώνετε καλά τη ζύμη έως ότου γίνει λεία και ελαστική. (Πρέπει να γίνει λίγο μαλακότερη από τη ζύμη του ψωμιού). Τη σκεπάζετε και αφήνετε να μείνη σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθή σε όγκο περίπου 1 1/2 ώρα. Κατόπιν την ξαναζυμώνετε και την πλάθετε σε μικρά ψωμάκια στο μέγεθος ενός ροδάκινου. Τα σκεπάζετε και αφήνετε να μείνουν σε χλιαρό μέρος έως ότου διπλασιασθούν σε όγκο - περίπου 25 έως 30 λεπτά.

Τρίβετε το κασέρι στον τρίφτη του κρεμμυδιού (πρέπει να είναι φρέσκο και όχι πολύ άμυρο). Προσθέτετε λίγο γάλα για να είναι και πολύτοποιηθή. Παίρνετε ένα - ένα τα ψωμάκια και τα πλατύνετε με τα δάχτυλα διπλώνοντας σ' αυτά το σχήμα μικρής λαγάνας. Βάζετε στο κέντρο μια ή δυο κουταλιές από το μίγμα του τυριού, σηκώνετε τις δυο μακρύτερες πλευρές προς τα επάνω και τις ενώνετε στις δυο άκρες εις τρόπον ώστε να κλεισθή μέσα το τυρί και να πάρη ή κάθε τυρόπητα το σχήμα βαρκούλας.

Βάζετε τα «πεινιρί» άμεσως σε δυνατό πιά. Όταν τα βγάλετε από το φούρνο βάζετε επάνω στο καθένα από ένα κομματάκι φρέσου και αφήνετε να ψηθούν επί 5 έως 6 λεπτά. Χτυπάτε τα κροκάδια των αυγών και ρίχνετε λίγο - λίγο το γάλα. Βά-

ΦΑΓΗΤΑ ΚΑΙ ΓΛΥΚΑ ΠΟΥ ΣΥΝΗΘΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Ένα ιταλικό μενού

Τον «Αντίπαστο». Αποτελείται από διάφορα όρεκτικά τα οποία τοποθετούνται σε μία μεγάλη πιατέλα ή σε όρντεβιέρα: Μικρές άγκινάδες, βραστές με λαδολέμονο. Άντζουγιες, Σολωμός καπνιστός. Έ-λκας, Μπρίκ, αψά βρασμένα και πατάτες παρμεζάν.

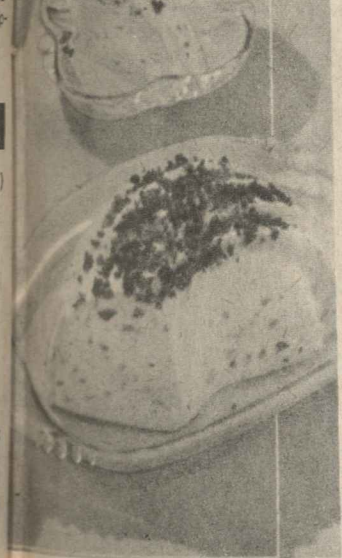
2ον «Πίτσα» (νόστιμη πητή από κρέμας, τυρί, αντζουγιες και σαλάμι).

3ον Σαλάτα από διάφορα λαχανικά.

4ον Σπαγγέτο με κιμά

5ον «Σπουμονί» (παγωτό με κόνιτια και αμύγδαλα)

6ον Καφέ

Το «σπουμονί» είναι παγωτό κρέμα με μερικά κόνιτια (φρουί - γκλασέ) και αμύγδαλα ή φυστίκια Αιγίνης φιλοκομμένα.

«ΣΠΟΥΜΟΝΙ»

(Παγωτό με φρούτα)

Υλικά:

- 1 1/2 φλυτζάνι τσαγιού γάλα
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ζάχαρη
- Ελάχιστο αλάτι
- 3 κροκάδια αυγών
- Λίγη βανίλια
- 140 δράμια κρέμα γάλακτος
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένα κόνιτια
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού φιλοκομμένα φυστίκια Αιγίνης ή αμύγδαλα καβουρδισμένα

Εκτέλεσις:

Βάζετε το γάλα σε σιγανή φωτιά και, πριν πάρη βράσι, προσθέτετε τη ζάχαρη και το αλάτι.

Χτυπάτε τα κροκάδια των αυγών και ρίχνετε λίγο - λίγο το γάλα. Βά-

ζετε την κρέμα αυτή σε σιγανή φω- τια ή σε μπαιν - μαρι και την ανακα- τεύετε συνεχώς έως πηξη ελαφρά, χω- ρις να την αφήνετε να παρή ορασί. Την κρυώνετε και προσθέτετε τη σα- λμίνα.

Χτυπάτε την κρέμα γάλακτος ως ότου γίνει αφράτη. Η να να το επιτυ- χετε αυτό η κρέμα πρέπει να είναι παγωμένη. Την προσθέτετε στην κρέ- μα των αυγών ενώ ανακατεύετε ε- λαφρά.

«ΠΙΤΖΑ»

(Πητή με τυρί, αντζουγιες, σαλάμι)

Υλικά:

- 2 φλυτζάνια τσαγιού αλεύρι
- 3 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) μπέικιν - πάουντερ
- 1 κουταλ. τσαγ. (κοφτό) αλάτι
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή βιτάμ
- 6 κουταλιές σούπας γάλα
- 1 κουταλιά σούπας λαδί
- 1 μικρό κουτί τοματούλες απο- φλοιωμένες
- Πιπέρι και ρίγανη
- 3 κουταλιές σούπας (κοφτές) παρμεζάνα τριμμένη
- Αντζουγιες και σαλάμι
- 35 δράμια γραβιέρα

Εκτέλεσις:

Κοσκινίζετε το αλεύρι με την μπέ- ικιν - πάουντερ και με το αλάτι. Γρί- δετε μέσα με την άκρη των δακτύλων το βούτυρο ή το βιτάμ και ραντίζετε το μίγμα με το γάλα. Μαζεύετε τη ζύμη σε μία μπάλα και τη ζυμώνετε ελαφρά επάνω σε αλευρωμένη επιφά- νεια. Την ανοίγετε σε φύλλο πάχους 1/2 περίπου εκατοστού και τη στρώ- νετε μέσα σ' ένα ρηχό άδουτυρωτο ταψάκι. Αλείφετε την επιφάνεια του φύλλου με το λάδι.

Βράζετε τις τοματούλες μερικά λεπτά και τις ανακατεύετε ελαφρά ώστε να μην πολτοποιηθούν τελείως. Αφήνετε τη σάλτσα να κρυώσει και την αδειάζετε μέσα στο ταψάκι και επάνω στο φύλλο. Πασπαλίζετε επά- νω λίγο πιπέρι, ρίγανη και το τυρί και σκεπάζετε σε όλη την επιφάνει- τη γραβιέρα, κομμένη σε φετάκια και, αν θέλετε, μερικά φιλέτσια αν- τζουγιες και κομματάκια από σα- λάμι.

Νόστιμη και πικάντικη. Τη σερβίρετε ζεστή ύστερα από το «αντίπαστο» (όρεκτικά) και πριν από τα μακαρόνια και με συνοδεία σαλάτας ώμης.

ΣΠΑΓΓΕΤΟ ΜΕ ΣΑΛΤΣΑ

Υλικά:

- 150 δράμια κιμάς
- 1 κρεμμύδι φιλοκομμένο
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού βούτυρο ή φυτίνη
- 2 κουταλάκια τσαγιού (κοφτά) αλάτι
- Λίγο πιπέρι
- 1/2 φλυτζάνι τσαγ. κρασί κόκκινο
- 2 φλυτζάνια τσαγιού χυμός το- μάτας
- 1/2 όκα σπαγγέτο
- Βούτυρο. Τυρί

Εκτέλεσις:

Σωτάρετε με το βούτυρο τον κι- μά και το κρεμμύδι. Προσθέτετε το αλάτι, λίγο πιπέρι, το κρασί και το χυμό τομάτας. Αφήνετε τον κιμά με τη σάλτσα να σιγοβράσουν επί μία περίπου ώρα.

Βράζετε το σπαγγέτο, το στραγ- γίζετε, το ζεματίζετε με λίγο βούτυ- ρο και το σκεπάζετε με τον κιμά. Σερβίρετε μαζί τυρί τριμμένο.

Στην κατσαρόλα ατμού:

Βάζετε μέσα στην κατσαρόλα το βούτυρο και, όταν ζεσταθή, ρίχνετε τον κιμά και το κρεμμύδι. Τα σωτά- ρετε και προσθέτετε τα υπόλοιπα ύ- λικά. Σκεπάζετε την κατσαρόλα και μόλις φανή ή στήλη ατμού, τοποθε- τείτε τη βαλβίδα. Αφήνετε τον κιμά με τη σάλτσα να ψηθή επί 15 λεπτά από τη στιγμή που θ' αρχίση το σφύ- ριγμα της βαλβίδας. Αποσύρετε την κατσαρόλα από τη φωτιά και την α- νοίγετε όταν σταματήση το σφύρι- γμα. Εάν η σάλτσα είναι άραιη τη βράζετε μερικά λεπτά με ανοιχτή την κατσαρόλα.

ΓΙΟΥΒΑΡΛΑΚΙΑ ΣΟΥΠΑ

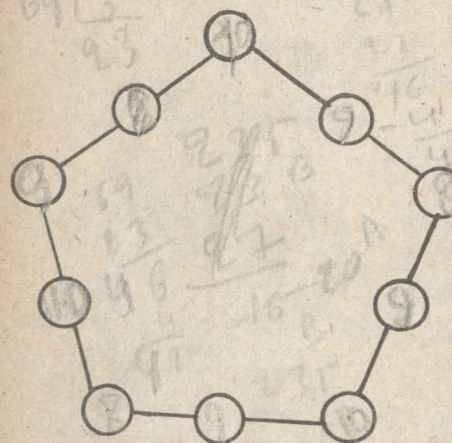
Υλικά:

- 150 δράμια κιμάς
- 1/2 φλυτζάνι τσαγιού ψίχα ψωμιού

Το αφήνετε μερικά λεπτά σε δυνατό φούρνο να ροδίση και το σερβίρετε

1) Κι' αὐτὸ καπέλο εἶναι — Τὸ βρῆ-
καν καὶ τὸ χρησιμοποίησαν — πρῶτοι οἱ
Κινεζοί.
2) Ἐλαφρὸ μεταφορικὸ πλοῖο τῶν
ἀρχαίων — Σινώνυμο τοῦ προστᾶλ.
3) Χρονικὸν ἐπίρημα — Γράμμα—
Μοιάζει.—
4) Ποταμὸς τῆς Γαλλίας, παραπό-
ταμος τοῦ Σκουῆνα — Χρηματοκίβη-
τιο — Μουσικὴ νότα.
5) Πολὺ — Ἡ ἀδελφὴ τῆς μητέρας
σας.

Νὰ τοποθετηθοῦν μέσα στοὺς κύκλους τοῦ πενταγώνου αὐτοῦ οἱ ἀριθμοὶ 1—10 (ἓνας σὲ κάθε κύκλο) ὥστε κάθε πλευρά τοῦ πενταγώνου νὰ ἔχη τὸ ἴδιο ἄθροισμα καὶ μάλιστα τὸ μεγαλύτερο πού μπορεῖ νὰ γῇ.

Φεύγοντας από τὸ ξενοδοχείο, ἕνας περηνγητὴς ἄφησε ἕνα ποσὸ 69 δραχμῶν γιὰ νὰ δοθῇ σὰν πουργιτωῦρά στὰ γκαρδόνια. Τὰ γκαρδόνια ἦταν τρία καὶ μοιράστηκαν τὸ ποσό: ὁ πρῶτος πήρε 4 δραχμὲς περισσότερες ἀπὸ τὸν δεύτερο, ὁ τρίτος πήρε ἀκριβῶς τὰ μισὰ ἀπὸ ὅσα πήραν μαζί οἱ δυὸ ἄλλοι. Πόσα πήρε ὁ καθένας τους;

Σε ποιά ἔργο συνεργάσθηκαν οἱ συγγραφεῖς καὶ οἱ συνθεταὶ αὐτοὶ; Γιὰ τὸν Προσπερ Μεριμέ καὶ τὸν Μπιζιέ ξερόνουμε πὼς τὸ ἔργο εἶναι ὁ Κάρμεν. Βέβαια, δὲν ἔτυχε πάντα ὁ συγγραφεὺς νὰ γράψῃ καὶ τὸ «λιμπριέτο», τὰ λόγια δηλαδὴ τοῦ μουσικοῦ ἔργου, ὅμως δὲν παύει νὰ εἶναι ὁ πνευματικὸς τοῦ πατέρας.

1) Γκαίτε	Γκουνώ
2) Νταντέ	Μητρίε
3) Ίμπσον	Γκρήκη
4) Σαίξπηρ	Ροσσίνι
5) Μπωσαρό	Μπαταρό
6) Βικτ. Σαρδού	Πουτατί
7) Σαίξπηρ	Μέντελσον
8) Φλουττερ	Ρενέ
9) Μιούζε	Πουτατί
10) 'Αββάς Ποέβ	Μασσενέ
11) Μπωσαρό	Ροσσίνι
12) Άντολ Φράνκ	Μασσενέ
13) Γκαίτε	Μπερλιόζ
14) Α. Δουβιάς	Βέρντι

- 6) Ζήσους.
- 7) Με «ψιλόν» είναι ζώο—Βρίσκον-
ται πίσω μας.
- 8) Γράμμα — 'Οχι έξοδα — 'Αρι-
θμός.
- 9) Πρόθεσις — 'Ισπανικό ήφαιστει-
ο—Αριθμητικό.
- 10) Το μικρό όνομα της—τιμημένης
μέ το Νομπελ Συνδέσσης μυστηριο-
γραφού Ανδρέα Λεωφ — Είναι ο καρπός
της Λευκωσίας.
- 11) Βαβυλωνιακή θεότης — 'Εξωτι-
κή πρωτεύουσα.

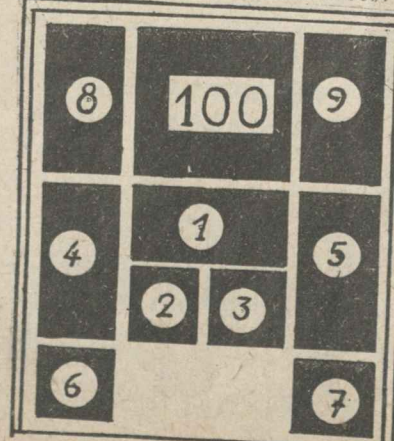
ΚΑΘΕΩΣ:

- 1) Γνωστή όπερα του Πουτσίνι —
Ποτό.
- 2) 'Ελληνική πόλις — Μία από τις
4 άσχατες ελληνικές φυλές.
- 3) Έξο νομισμα ή ελληνικό πολιτι-
κόμα — Ρήμα άγνωστο για τους
κατοίκους — Στρατιωτικό παρα-
γέλω.
- 4) Γράμμα — Σημειωματάριο—Μό-
ριο της δημοτικής.
- 5) Κόρη του Μουσουλίνι και γυναίκα
του Τσιάνο — 'Επίζηλη ευρωπαϊκή πε-
ριοχή.
- 6) Είναι συνήθος ο ελάνης.
- 7) Με διαλυτικά γίνεται πρόεδρος
της γερμανικής δημοκρατίας — Την
επίσημωσαν οι πολιτικοί.
- 8) Σύμβολο γημικού στοιχείου—'Αρ-
αία—Έξο ανόριστο όνομα.
- 9) 'Εχει κι' αυτή περτέβια — Το-
πικό έπίρρημα—'Αρχαίο νόμισμα.
- 10) Είναι διαφανές — Εύτρωδεκτο
τό ξυμμάτω.
- 11) Άλλο όνομα της 'Αττικής —
Ήταν η Κλεοάτρα.

Ὅσοι οἱ πολλοὶ παῖδων σὺ παι-
νιδι αὐτό, τόσο πῶς ὁσὸ ἀποτέλει
να θναίνει. Πρέπει μέσα σ' ἕνα
βάλετε ὅσους πῶς πολλούς κρούεις ὅτι
ρεῖτε σὲ μία ἀνυσίδα λέξεων. Δωτὴ
μία λέξη μοῦναι καὶ χαρτί καὶ μετὰ
ὁ κανὼν πῶς λέξι. Ἀς πούμε «Χόρτο»,
ὁ κανὼν πῶς ὁ χόρτος να κάνει μικρὰ
φράσεις με δύο ἢ τρεῖς λέξεις, π.χ.
«Χόρτο πράσινο», «πράσινο ἀντί»,
«αντίληψις τῆς τσέπης», «τέσπερ τσι-
πια», «τρούπη δεκάρας» κ.λ.π. Ἡ τε-
μενὴ γὰρ λέξι τῆς μίας φράσεως χρησι-
μεῖ γιὰ τὴν ἑξῆς τῆς οὐτένης. Ὅποιος
εἶναι γράφει τὴν λέξη ἀπὸ τὴν πρῶτη
δραδεῖο. Ἐνα διπλό κομμάτι κέϊκ. Ἐνα
κορὸ με τὴ ντάμα τῆς ἀρεσκείας του
καὶ ὅτι ἄλλο βλεπότε.

“Ένας εργολάβος είχε προσλάβει δύο κάλτσες, τόν ένα για 10 μέρες και τόν άλλον για 12.” Όταν τους σχόλασε έδωσε και στους δύο τόν ίδιο ποσόν χρημάτων. Ξέροντας τώρα ότι ο πρώτος απηρωνόταν ένα δεκαρικο περισσότερο από τόν άλλον την ημέρα μπορείτε να ρητή τί ημερομίσθιο έπαιρναν;

Καίτοι δὲ αὐτονομία, στὶς ἀναλο-
γίες πρὸς αὐτὸ ἐνδεῖο, τὸ ἀνέκδο.
4 μικρὰ τετραγώνια ἴδια.
5 ορθογώνια, πού τὸ καθένα εἶναι ἴ-
σο μετὰ τὸ μικρὰ τετραγώνον.
6 μετὰ τὸ τετραγώνον τὸς με δύο ὁ-
μογώνια (τὸ 4 μικρὰ τετραγώνον).
7 Γράφει ἐπάνω τοὺς ἀριθμούς, ὅπως
εἶναι στὴν εἰκόνα καὶ βάλετε τὰ μετὶ τὴν
αὐτῆς τάξι.
Κάθενα κομμάτι δὲν σκηνώνεται ἀπὸ
τὴν θέσιν του, μονάχα τραβιέται σφύρα.
Ὁ πᾶν ἀνὴρ, ἀφιστέρη τὴν θέσιν, οὔπου
παύει ἀεὶ ἐπὶ τὴν ἀρχικὴν θέσιν
τοῦ βλέπεται, ὑποφύει τὴν ἀντιφύει μὲ-
τὰ τὰ κομμάτια 2, 3, 6, 7, καὶ τὰ τῶρα
προσπαθεῖτε νὰ τραβιέτε κατὰ τὴν
ἐλευθερώσετε τὸ κομμάτι «100».

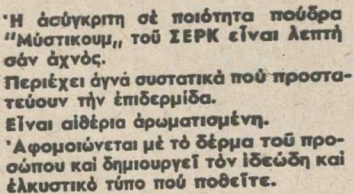
τηλέφωνο για την Έσθερίνα,
είπε πώς θα έλειπαν τουλάχιστον

Η Έσθελίνα κοιμόταν
 δίπλα στο κρεβάτι. Η Μ
 γι της ρυθμική αναπνοή
 σπαστάς να διασκεδάσ
 της, μετρώντας τις φω
 ρες που σχηματίζονταν σ
 από τα λαμπιόνια του
 ανώνοντας στο μυαλό
 γραμμα της έπομένης. Τ
 τινο ήταν εκεί καρφωμέ
 της. Κι' αυτός ο

Δέγεται καθ' ἐκάστην 9—12,
5—7 ὥς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
X. Τρικούπη 113, τηλ. 613-610

λους της. 'Εκείνη όμως έσπευσε να
την καθησυχάσει:
— Όλος ο καλός κόσμος
Πάβιας, θα πάη εφέντος στην 'Ισκι-
Είναι περισσότερο της μόδας.
'Ο Εγγέλιο Σκαντώ αποφάσισε
στο τέλος να αναβήλη την άναχη-
ρση τους, αλλά έδηλωσε ότι μόνι-
θα έμφανιζόταν στον δριζόντα κί-
ον.

Πούρα
Mysticum
Scherk

*Αποκλ. Αντιπρόσωποι ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ, *Αθήναι: Νίκης 9 Τηλ. 25.739

Ὁ ἐρχομὸς τῆς Μίλλα καὶ τῆς
Εσθερίνα τοὺς γαλήνεψε ἄρκετά.
Σὲ λίγο γαλήνεψε κι' ὁ οὐρανός,
καὶ τότε τὸ Κάπρι ἔγινε θαυμάσιον.
Ἐκαναν καθημερινὰ θαλάσσιες ἐκ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

ελουΐδου-Αρναζιώ

ΕΡΜΟΥ 51
ΤΗΛ. 25576

Γενική αισθητική προσώπου, δερματολογόρδου, σώματος
Έξάλειψις ρυτίδων, πανίδων, ουλών-Άκμη, τριχοπτώσις.

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ

Νεώτεροι μέθοδοι. Εύρωπης-Άμερικής
ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΥΠΟΥ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ

ΝΙΠΗΤΗ ΕΠΙΣΚΕΥΙΣ

ΔΩΡΕΑΝ

ΣΤΙΣ ἔθνικες γιορτές καὶ τὰ τοπικὰ πανηγύρια στὴν ἐπαρχίαν, ποῖα δὲν σταμάτησε μὲ θαυμασμὸ καὶ περηφάνειαν νὰ καμαρώσῃ τίς κοπέλλες ποὺ φοροῦν τίς τοπικὲς φορεσιές, ποὺ τίς φυλάει ἀπὸ γιγαστὶ σὲ γιγαστὶ σὲ αὐτοῦ καὶ τὰ κειμήλια τῆς οἰκογένειας; Ποῖα δὲν σταμάτησαν νὰ ξεκουραστοῦν πάνω στὰ περίφημα αὐτὰ ἔργα τῆς λαϊκῆς μας τέχνης ποὺ μοιάζουν μὲ τὴ γλυκεῖα πολυχρωμία καὶ τὴν ἀρματωσιά τους σὰν λουλουδιμένη "Ανοιξὶ ἢ σὰν τὰ μυθικὰ στολίδια μιᾶς ὀνειρεμένης πανάρχαιης βασιλοπούλας; Οἱ ποικιλίες τῶν υποδειγματικῶν τῆς γυναικείας φορεσιᾶς μὲ τὰ λεπτομερεσιᾶ καὶ τὰ γνωρίσματα, τίς ἰδιωματικὰς ὀνομασίες, τὰ διάφορα τμήματα τῆς φορεσιάς, τὰ διαλεχτὰ καὶ πολυποικίλλα στολίδια, ἐξομπλῖα καὶ κεντήματα, οἱ χαρακτηριστικοὶ σὲ κάθε τόπο κεφαλόδεσμοι, τὰ ἀσημένια καὶ χρυσὰ κοσμήματα καὶ ἐξαρτήματα τῆς φορεσιάς, φανερώουν τὴν ἱστορικὴ πορεία τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς σὲ μιὰ ἀπὸ τὰ ζωντανώτερα φανερώματά της.

Οἱ ἑλληνικὲς ἐνδυμασίαι διακρίνονται σὲ πεδινὰς ἢ γεωργικὰς, σὲ ὀρεινὰς ἢ ποιμενικὰς καὶ σὲ ἀστικές ἢ νησιώτικες. Ἡ ποικιλία καὶ ὁ πλοῦτος τῆς γυναικείας φορεσιάς κερδίζει καὶ ἀπὸ τὴ διάκρισι ποὺ ὑπάρχει σὲ κάθε τόπο, ὡς καὶ σὲ τὰ μικρὰ χωριά, μεταξὺ χειμερινῆς καὶ καλοκαιρινῆς, καθημερινῆς, γιορτινῆς καὶ νυφιάτικης. Γενικὰ στὴν καθημερινὴ γυναικεία ἐνδυμασία δρίσκουμε καὶ τὰ γνησιώτερα δείγματα τῆς λαϊκῆς τέχνης ποὺ οἱ ρίζες τους ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ χρόνια, περνῶν στὰ θυζαντινὰ καὶ ἐπειτα σὲ τὰ χρόνια τῆς σκλαβίας. Οἱ γιορτινὲς καὶ οἱ νυφιάτικες φορεσιές εἶναι —ἐκτὸς ἀπὸ ἐξαίρεσεις— σχεδὸν ὅμοιες καὶ ξεχωρίζουν μόνον ἡ νυφιάτικὴ ἀπὸ τὸ μεγαλύτερο φόρτο διακόσμου, ἀπ' τὸν πλουσιώτερο κεφαλόδεσμο καὶ ἀπὸ τὰ περισσότερα ἐξαρτήματα καὶ χρυσαφικά.

Μιὰ ἄλλη διαφοροποίησι καὶ μ' ἄλλα λόγια πλουτισμὸς τῆς γυναικείας φορεσιάς προέρχεται ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν κατάταξι, σὲ πρώτη, δεύτερη καὶ τρίτη τάξι, ποὺ συναντοῦμε στὰ χρόνια τῆς θυζαντινῆς αυτοκρατορίας καὶ ἀργότερα, σὲ πολλὰς ἑλληνικὰς περιφέρειες, στὰ ἀστικά κέντρα καὶ σὲ πολλὰ νησιά. Ἡ ἐνδυμασία κατὰ τάξι, ἰδιαίτερα στὰ θυζαντινὰ χρόνια, θεσπιζόταν ἀπ' τὴν ἑκκλησίαν καὶ τὸν ἴδιο τὸν Πατριάρχην ποὺ ὠρίεζε ἀκόμα καὶ τίς ἐνδυμασιολογικὰς κατηγορίες τῆς προίκας ἀνάλογα μὲ τὴν κοινωνικὴν τάξι τῆς οἰκογένειας στὴν ὁποία ἀνῆκε ἡ νύφη. Τὰ διακριτικὰ αὐτὰ γνωρίσματα τὰ προῦσε μὲ σχολαστικότητα ἡ πρώτη τάξι καὶ ζητοῦσε τὴν ἐπιβολὴ κυρώσεων σὲ κάθε ἄτομο ἄλλης τάξεως, κατωτέρης, ποὺ τολμοῦσε νὰ φορέσῃ ροῦχα ποὺ δικαιοματικὰ ἀνήκαν στὴν πρώτη τάξι.

Στὴ διαφοροποίησι τῆς ἑλληνικῆς φορεσιάς ἔπαιξαν σπουδαῖο ρόλο καὶ ἄλλες αἰτίαι, ὅπως οἱ ἀντιλήψεις περὶ ἠθικῆς καὶ καλαισθησίας καὶ ὁ τόπος, οἱ ἰδιωτικὲς ἀπασχολήσεις τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ κλίμα, τὸ ὄρεινὸ ἢ πεδινὸ τοῦ ἐδάφους, οἱ ἐπαφὲς καὶ συναλλαγὰς τοῦ πληθυσμοῦ μὲ ἄλλες περιοχάς, ἡ θάλασσα κλπ.

Ἡ ἐπανάστασι τοῦ 1821 δὲν ἐπέδρασε ἐνερgetικὰ πάνω στὴ φορεσίαν γιὰ τὴν τέχνη καὶ ἡ διότιχνα ἔπαθον μεγάλες καταστροφές. Γενικὰ ὁμως, κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἐπαναστάσεως ἐξακολουθεῖ νὰ φοριέται ἡ ἔθνικὴ ἐνδυμασία καὶ μετὰ τὴν Ἐπανάστασις ὁ Ὄθων καὶ ἡ Ἀμαλία προσπάθησαν νὰ τὴν καθιερώσουν δίνοντας οἱ ἴδιοι τὸ παράδειγμα.

Γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τῆς ἑλληνικῆς γυναικείας ἐνδυμασίας ἔγιναν πολλὰς προσπάθειαι. Ἡ ἀξιολογώτερη ἀπ' αὐτὰς εἶναι τοῦ Λυκαίου τῶν Ἑλληνίδων ποὺ ἀπὸ τὸ 1911 μὲ τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐτόνωσε σημαντικὰ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν ἑλληνικὴν φορεσίαν. Ἡ βασιλισσα Ὀλγα δώρισε σὸ Λύκειο Ἑλληνίδων μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ κοῦκλες, ποὺ κατασκευάστηκαν κατ'ὸν ἰδιωτικὸν παραγγελίας τῆς βασιλίσσης στὶς διάφορες ἑλληνικὰς καὶ ὑποδοῦλες ἐπαρχίας. Οἱ ἐνδυμασίαι σ' αὐτὰς τίς κοῦκλες εἶναι κατασκευασμέναι μὲ τὴν μεγαλύτερη ἐπιμέλειαν καὶ τίς παραμικρότερες λεπτομέρειες ὥστε νὰ ἀποτελοῦν σήμερα ἀληθινὰ ἕνα ἀνεκτίμητο ἔθνικὸν κειμήλιον.

Ἡ ΜΟΔΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΙΝ

ΑΣΦΑΛΩΣ οἱ ἀναγνώστριάς μας θὰ βροῦν πολὺ ἐνδιαφέρουσα τὴν παρακάτω περιγραφή τῆς Μόδας τοῦ 1868. Τὴν πήραμε ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «Μύρια Ὄσα» ποὺ ἐξέδιδε πρὶν ἀπὸ ἕνα αἰὼνα σὸ Παρίσι ὁ I. Ἰσίδωρος — Σκυλίσσης! Εἶναι κατατοπιστικώτατὴ γιὰ τὸ τί φορούσαν οἱ γυναῖκες ἐκείνη τὴν ἐποχὴ. Ὅταν ἐγκαίνιασε τὴν στήλὴν τῆς μόδας σὸ περιοδικὸν τοῦ Σκυλίσσης ἐγράφε στὴν ἀρχαῖουσα γλῶσσα τοῦ καιροῦ: «Μὴ κρίμα, μὴδὲ εἰς κατάκριμα, ἀν, χαρίζομενοι εἰς τὰς παρ' ἡμῖν γυναῖκας, ἐκδίδωμεν κατὰ δύο μῆνας καὶ εἰκόνας ὑποδεικνύουσας διὰ σχημάτων καὶ χρωμάτων τὸν ἐν Παρισίοις ἐπικρατοῦντα συρμὸν τοῦ γυναικείου ἱματισμοῦ, ἐκλέγοντες τὰ ὑποδείγματα ταῦτα ἐκ τῶν μάλιστα παραδεχόμενων ἐπειδὴ τὶ κακὸν τῶντι δύνανται νὰ προσενῶσιν αἱ εἰκόνες αὐταί, ἀφοῦ καὶ ἀνεὺς τούτων ὁ τοῦ συρμοῦ οἱστρος, μεταδίδεται εἰς τὴν Ἀνατολήν; Τούτων δὲ τῶν φόρεων κατὰ τὰ τελευταῖα ὑποδείγματα—τὸ ὅποιον εἶναι οἰκονομικώτερον—ἢ, ἔχουσαι ἤδη ἰδεῖν, δὲν θὰ πτωῶνται βλῆπουσαι αἰφνιδίως ἐστολισμέναι κατὰ νέον ρυθμὸν τὰς προμηθευόμενας ἐκ Παρισίων τὰς αὐτῶν ἐνδυμασίας.

ΤΑ ΕΝ ΧΡΗΣΕΙ ὑφάσματα εἰς τὰς συναναστροφὰς εἶναι τὸ ἀτλάσιον, τὸ τούλλιον, τὸ δελουδὸν καὶ τὰ τριχάπτα. Αἱ ἐκ τριχάπτων μάτρων ἐξωμίδες (τουνικ) ἢ οἱ γύροι (φραμπαδόες) φοροῦνται ἐπὶ ἐσθήτων ἐξ ἀτλάσιου κιτρίνου, κυανοῦ, ροδοχρόου ἢ πρασίνου. Αἱ τούλλιοι λευκοὶ ἢ ἰοχρόοι ἢ κιτρίνου ἐσθῆτες συναρμύζονται μὲ ἐξωμίδας καλοκαθῶνας, ἀνασυρομένας δι' ἀνθῶν ἢ κοκκινωπῶν φύλλων.

Αἱ κόμαι ἀναδένονται κατὰ μυρίαν εἰδὴν φαντασιώδεις τρόπους, καταφορτωμέναι ἐξ ἀνθῶν ἢ πτερῶν ἢ καὶ ἀδαμάντων. Εὐτυχῶς, ἀκόμη δὲν ἐπεκράτησεν ἡ παιπαῖλα (πούδρα) ἐπὶ τῆς κόμης. Φοβοῦμαι ὁμως μήποτε ἐπικρατήσῃ, διότι ἐκεῖ τείνουν τὰ πνεύματα καὶ ἀν' αὐτοῦ γίνῃ, ἀπὸ τοῦδε ἀφορίζω τὴν Ἑλληνίδα, ἥτις θὰ ἐμμεῖτο τὴν τοιαύτην φραγκικὴν μαρίαν.

Τὰ καλυμμάτια (καπετῖνα) δὲν εἶναι πλέον τοιαῦτα, ἀν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ λέγονται, ἀλλὰ κατήντησαν ἀπλῆς κεκρυφαλίδες (κουσφύρ). Ἡδη ἐδὼ τὰ λέγονται τὰ, ἀντὶ σαπῶ. Συνθεστέρα δὲ εἶναι σήμερον τὰ σχηματίζοντα ἀνὰ τοῦ μετώπου ὡς τὶ διάδημα ἐκ δελουδοῦ στολιφώδους (σουφρωτοῦ) ἢ ἐκ πτερῶν.

Ἐν ὑφάσματι ποὺ συρμὸν εἶναι τὸ λεγόμενον ἀτλάσιον ὁ δὲ συρμὸς (πομπλιν σατινέ), ἀλθῶς ὥραον καὶ στερεώτατον, ἀξίας φράγκων 5 ἕως 6,50 τὸ μέτρον καὶ ἔχει πλάτος πολὺ ὥστε μ' ἐφάνῃ καὶ πλουσίον ἄμα καὶ οἰκονομικόν, διότι μὲ 8 καὶ ἡμισυ μέτρα γίνεται μιὰ ἐσθῆς.

Εἰς τὰς ἑσθῆτερας συναναστροφὰς φοροῦνται ἐσθῆτες ἀτράχηλοι (ντεκολέτες) ἀνασυρμέναι καὶ καλοκαθῶναι (ἀ πανιέρ) εἰς τὰ ὅπσια. Ἡ δὲ κόμη ἀναδένεται ὡς καὶ πρὶν, ἀφθονος εἰς κόμβους καὶ δοστρύχους, προστίθεται δὲ συνῆθως ἀνω τοῦ μετώπου τὸ ἐδὼ λεγόμενον γένειον (μπάρμπ). Εἶναι τοῦτο μακρόν τι ράκος τριγωνικὸν ἐκ μέλανος τριχάπτου, τοῦ ὁποῦ ἢ μὲν μέση γυνὴν προέχει ἐπὶ τοῦ μετώπου, αἱ δύο δὲ ἄκραι σταυροῦνται ἐπὶ τοῦ στήθους. Ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως δὲ τίθεται κοσμητικὴ τις ἐκ πανιάς ἢ ἐν ἀνθῶ.

Οἱ πέπλοι οἱ βαρύντες τῆς Ἰνδικῆς, τὰ κοινὰ λεγόμενα σάλας, φαίνονται ἀνακτώντες τὴν βασιλείαν των, καὶ δικαίως. Τίποτε μεγαλοπρεπέστερον εἰς τοὺς ὅμους μιᾶς κυρίας. Αἱ τηβεννίδες (μαντίλια) ἐνώνουν ἐνὸς καλοῦ πέπλου ἰνδικοῦ εἶναι πράγμα τῶντι πεινχρῶν.

Αἱ ποδήρεις ἐσθῆτες συνήθιζοντο ὅσον δὲν φαντάζεσθαι μακρόταται. Τὰ μεταξυτὰ αἰολόχροα (κουλέρ σαζάντ), εἶναι σήμερον τοῦ συρμοῦ ὡς καὶ αἱ ὠχρόξανθοι ἢ σιτόχροοι κόμαι. Τὰ δ' ἐπικρατοῦνται εἰς τὰς ἐσθῆτας χρώματα εἶναι τὸ τοῦ ἀραβοῦ, τὸ φαῖον ἀνοικτόστατον ὁμως, τὸ ὠχρὸν κυανοῦ, τὸ ἀνοικτὸν ἰώδες, τὸ λεπτόστατον πρασίνον, τὸ ἐωθινὸν καὶ λοιπά.

ΤΟ ΘΕΡΟΣ αἱ ἐσθῆτες γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον ἐκ ταφετᾶ, ἐκ φουλαρίου ἢ ἐξ ἀλπακά, συντίθεται δὲ συνῆθως ἐξ ἐνὸς μεσοφορίου (τομπὸν) σειραδωτοῦ (ριγέ) ἢ μονοχρόου, ἀνεὺς τοῦ ὁποῦ φορεῖται ἐξωμὴς ἀτράχηλος (οὐβέρ) ἀλλου χρώματος, ἀνασυρομένη ὅπως καὶ ἐκ τῶν δύο πλαγίων καὶ οὕτω σχηματίζουσα φουσκώδεις χάριεντις μοῦς (ἴνα μὴ εἴπω ποῦ). Ὁ ὅλος (κορσάζ) εἶναι ἀνεὺς χειρῶν καὶ ἡ ἀνεβαίνει μέχρι τοῦ λαιμοῦ ἢ ἀνοίγεται περὶ τὸν τριχλὸν τετραγωνικῶς. Τὰ πυκνάματα (ἰδού λέξ) ἀναγκαῖα ἀντὶ τῆς γκαρντιούρ) γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑφάσματος—ἀπλούστερον δὲ τοῦτο καὶ εὐγενέστερον—καὶ εἶναι στολιδῶδη (μπουγιό) ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πτυχῶδη (πλισέ). Ἡ γκαρντιούρ σχηματίζεται ἐκ τριῶν ἢ πέντε δεσμών κελυφωδῶν (κρός κόκ φεζάν ποῦφ).

Τὰ κρέπια τῆς Κίνας θριαμβοῦν καὶ ἐξ αὐτῶν κατασκευάζονται καλοκαθῶναι καὶ ἀκαὶ ὡς καὶ τριγωνικοὶ ἑσῶν (μαντίλ) κεντημένοι, δεικνύοντες ἔμπροσθεν. Ἐκ τοῦ ὑφάσματος τοῦτο γίνονται καὶ δολοκλήροι ἐνδυμασίαι διὰ κόρας ἢ νεὰς γυναῖκας. Κεντῶμενον δὲ καθίσταται πλουσιώτερον.

Ἡ νίκη παραμένει εἰς τὰς μακρὰς ἐσθῆτας. Αἱ ἐσθῆτες εἶναι ποδήρεις ἐντὸς τῶν οἰκῶν, ποδήρεις ἐντὸς τῶν δὴματων, ποδήρεις ἐπὶ τῶν ἐπισκέψεων, ποδήρεις ἐπὶ γευμάτων, ἐπὶ δὲ καὶ εἰς τοὺς χοροὺς, ὅπου συνάγονται ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἡ μὴ περιπλέκωσι τοὺς πόδας τῶν χορευουσῶν. Ἡ ἀνακράτης τῶν μακρῶν ἐσθῆτων γίνεται διὰ πολλῶν τρόπων, ἀλλ' εἰς τὸν ἀπλούστερον καὶ εὐχερεστέρον εἶναι ὁ ἐπόμενος.

Ράψε τρία κομδία εἰς τὴν ζώνην τῆς ἐσθῆτος. Τὸ μὲν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς, ὅπως, τὰ δὲ ἄλλα δύο ἐκατέρωθεν εἰς τὰς πλευράς εἰς ἀπόστασιν 10 ἐκατοστομέτρων ἀπὸ τοῦ ὅπσθεν κομδίου. Ράψε ἑπτεία καὶ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τρεῖς κομδιδόχας, ὅσον ἀν θέλῃς ὑψηλὰ ἢ χαμηλὰ, κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ φορέματος. Αἱ κομδιδόχοι αὐταὶ περὶ

«ΠΕΡΝΑ ΤΟ ΜΗΝΑ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ»

Ξερετε ἀπὸ ποῦ δῆλκε ὁ ὀρισμός: «Περνᾷ τὸ μῆνα τοῦ μελιτος»; Στὴν ὑπαιθρὸν τῆς Γερμανίας ὑπάρχει μιὰ ἀρχαιότατη συνῆθεια: Οἱ νεόνυφοι δὲν πρέπει ἐπὶ ἕνα μῆνα νὰ πίνουν κανένα ἄλλο ποτὸ, ἐξ ἀπὸ ἕνα ποτὸ τὸ λένε ὑδρομέλι καὶ ποῦ γιὰ βάσι του ἔχει, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ λέξι, τὸ μέλι. Ἀδιάφορο λοιπὸν ἀν ἀπὸ τὴν τρίτῃ μέρα τοῦ γάμου οἱ νεόνυφοι ἀρχίσουν τὰ μαλλιοτραβήγματα. Φτάνει νὰ πίνουν τὸ ὑδρομέλι, γιὰ νὰ λένε ὅτι περνοῦν τὸ μῆνα τοῦ μελιτος.

Σιγὰ σιγὰ ὁ ὀρισμὸς αὐτὸς διαδόθηκε καὶ στὶς ἄλλες χώρας καὶ ἔτσι καθιερώθηκε γιὰ τοὺς νεόνυφους νὰ λένε πᾶς: «Περνᾷ τὸ μῆνα τοῦ μελιτος», χωρὶς φυσικὰ νὰ πίνουν καὶ ὑδρομέλι.

καὶ εἰς τὰ κομδία ἀνακρατοῦσι τὴν ἐσθῆτα μετὰ χαρῆος καὶ κατὰ τὸν ἐπικρατέστερον συρμὸν, ὅπως ἀπᾶν τὰ ἀδρὰ καὶ πεφουσκωμένα ὅπως.

ΧΡΕΙΑ νὰ σοὶ προσθέσω ὅτι τὰ διάτρητα (γκυόυρ) μελάντα τε καὶ λευκά, χαίρουσιν ἐννοῖαν μεγάλην τίθεμεν ὡς ποδόγυροι, ὡς ἐφεστρίδες (σάλα) πρὸ πάντων δὲ ὡς φαίνολαι (καζάκαι) προτιμώμεναι καὶ παρὰ τὰ βαλεντινία (βαλαντιν) ἄντια ἀφ' ἑτέρου τώρα γίνονται πλατύτερα παρὰ τὸ συνῆθες καὶ πολλὰκις ἐπιρράπτονται εἰς τὰς ἐσθῆτας ὡς ποδόγυροι.

Πολλὰ ἐπαναφορία προσκολλῶνται περὶ τὴν ὁμοίαν (ἀλυστὴ ἀ λὰ τάιγ) καὶ περισφίγγονται ἐκ ζώνης μελαίνης, μεταξίνης πλατείας μὲ κόμην μέγαν ὅπως καὶ κροσσοὺς πλουσίους. Τὸ μέγαν ἐπικρατεῖ. Ἐπαναφορία τινα ἢ καὶ ἐσθῆτα οἰκαίαι, καταβαίνουσιν ἔμπροσθεν λοξῶς, ὡς διαταρומένη ἀπὸ τῶν δεξιῶν εἰς τ' ἀριστερὰ καὶ κομδίον. Ἰδιοτροπία ἀχαρὶς ἥτις ὀλιγίστους εἰσὶν μιμητὰς.

Βαρύαι τινα τῶν ὑφασμάτων πράσινα ἔχουσι ἄνθη τῶν ὀσμήν. Αἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουσιν, ὅτι εἰς τὴν Ὀλλανδίαν κατ' αὐτὰς κυρία τις, ἐξεργασμένη τοῦ βασιλικοῦ χοροῦ, ἔπεσεν ἀσθενής, παραπῶσα δεινὰ συμπτώματα δηλητηριασμοῦ. Ὁ ἰατρὸς ἠγόρει εἰς τὴν ἀποδόσιν τὸ νόσημα, ὅτε προσληθῆς καὶ παρὰ τὴν ραπτῖαν τῆς κυρίας ἐκείνης εἶδε καὶ εἰς αὐτὴν τὰ αὐτὰ συμπτώματα. Ἐξέσας, λοιπὸν καὶ ἀναλύσας τεμάχιόν τι τῆς ἐσθῆτος εὗρεν εἰς αὐτὴν μεγάλην ἀρσενικοῦ ποσότητα. Ἀλλὰ τὰς ἔσας.

ΚΑΙ ΟΛΙΓΑ διὰ τὰ παιδία. Ἡ συνθεστέρα αὐτῶν στολὴ σύγκειται ἐκ μιᾶς ἀγγλικῆς βέστας ἐκ χλανίδος (σάκα) μελαίνης, ὁμοίας ἀναξυρίδος (παυλαίου) καὶ ἐσκαρδίου λευκοῦ. Ἀλλὰ τὸν τρυφερότερον καὶ μέχρι δεκαετῶν περίπτου παρὰ τὸν οἱ γονεῖς εὐαρεστοῦνται νὰ βλέπωσιν αὐτὰ, ἐνδεδυμένα ὡς εἶναι καὶ συνῆλξαι αὐτὸς υἱὸς τοῦ Αυτοκράτορος (τῆς Γαλλίας) φορῶν ἀναξυρίδα ἐξ ἐπιχνοῦ μέλανος, προχωροῦσαν ἕως ὑπὸ τὸ γόμ, βέσταν στοργγύλην εἰς τὰ ἔμπροσ, περικυκλῶσα κοκκίνα, ἐσκαρδίον ἐξ ἐπιχνοῦ μέλανος καὶ κάλυμμα σκατικόν.

Καὶ ἐπανερχομαι εἰς τὰς γυναικείας ἐσθῆτας. Τὸ ἔσας ἢ ἐπάνοδος προαναγγέλλει τροποποιήσεις εἰς τὰς περὶ τῶν γυναικῶν ἐνδυμασίας. Σήμερον θὰ σοὶ ἀναφέρω τὰς χαριεστέρας αὐτῶν. Πολλὰ φοροῦσι μακρὰς ἐσθῆτας ἐκ πούλτου μεταξίνου, ἀνοικτοῦ χρώματος, γύρω κεκοσμημένας διὰ τριῶν λέγων (γκαλὸν) ἄλλου τινος χρώματος, συγγενοῦς τοῦ τῆς ἐσθῆτος. Ἐπ' αὐτῶν δευτέρᾳ ἐσθῆς ἀνοικτὴ εἰς τὰ ἔμπροσ καὶ αὐτὴ δὲ κεκοσμημένη διὰ δύο ὁμοίων λέγων, τὸ κατώτερον τῶν ὁμοίων ἔχει κροσσοὺς. Τὰ αὐτὰ ταῦτα δύο λέγον μετὰ τῶν κροσῶν, τεθειμένα καὶ μίαν σπασμένην ἀνω τῶν τριῶν τῆς πρώτης ἐσθῆτος, σχηματίζουσιν ὡς τρίτην τρινα ἐσθῆτα ἢ μάλλον ποδῖον.

Ἡ τηβεννὶς (παλτὸ ἢ μαντελὲτ) εἶναι ἐκ μελανοῦ πούλτου μεταξίνου. Τὰ κοσμήματα εἶναι ἐξ ἀποκρινοῦ (ἀτλάσιου), ἐνέληματα κυλινδρικὰ (ροῦλὸ) ἐπεραμμένα περὶ τὰς ἄκρας εἰς σχῆμα ὀδόντων, μετὰ κροσσὸν μακρῶν.

Τὸ καλυμμάτιον εἶναι ἐκ τῶν καλουμένων διαδημάτων (σαπὸ ντιαντέμ), οἱ κροσσοὶ τοῦ εἶναι ἐκ περδίων λευκῶν.

Εἰς μετὰ τὴν χρῆσιν εἶναι τὰ μονόχροα μετὰ ἕνα ὑφάσμα, μάλιστα δὲ τὰ λεγόμενα φουλάρια τῆς Ἰάβας, τὰ ὁποῖα εἶναι στερεὸν ὑφάσμα, ὑπομένον τριῶν πολλὴν καὶ μὴ παραλυόμενον. Εἰς αὐτὸ δίδωσιν τίς τὰ χρήματα δὲν τὰ χάνει. Συμπαθέστερα τῶν χρωμάτων σήμερον εἶναι τὸ

τοῦ ἀραβοῦ, τὸ τῆς κορινθιακῆς σταφίδος, τὸ μετερίχιον πράσινον, τὸ καστανόχρυσον, ἀγαπάται δὲ καὶ τὸ χροῖμα κόκκινον βαθύ, μεγάλως θέλγον τὴν ὄρασιν.

Λέγεται ὅτι τῆς μετὰξῆς ἡ τιμὴ τοῦ λοιποῦ ὑφάτου μὴ ἔχοντος ἀπελπισμοῦ τῶν ὅσων ἔχουσι μετρίους τοὺς πόρους, ἐπειδὴ αἱ κυβερνήσεις τὴν μεταχειρίζονται πρὸς κατασκήν τῶν φυσεκίων τοῦ Σασπότου. Ἐσχάτως δέμα μετὰξῆς ἀκλόστου δὲν εὐρίσκειτο οὔτε ἐν εἰς τὴν ἀγοράν, ἐπειδὴ ὅλα

ἡγοράσθησαν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διὰ τὰς στρατιωτικὰς αὐτῆς χρῆας.

Φαντάζεσθαι πόσα φυσέκια πρέπει νὰ κατασκευασθῶσιν ὅπως καταναλωθῇ εἰς αὐτὰ ὅλη ἡ σχεδὸν ὅλη τῆς ἀγορᾶς ἡ μετὰξ; Ἄν τούλαχιστον ἐχρησίμευεν εἰς τὰ φυσέκια αὐτὰ ἡ μετὰξ τῶν παλαιῶν ἐσθῆτων! Βέβαιον ὅτι θὰ εἴχομεν τὸ ἡμισυ ἢ τὸ τρίτον τῆς τιμῆς των, εὐσυνειδήτως θὰ τὰς κατελύομεν ταχύτερον πρὸς ἀπόκτησιν νέων. Ἄλλ' οὐδὲν τοιοῦτο...

ΜΥΡΙΑ ὌΣΑ

Σεπτέμβριον 1868

Μάρτζορ * Μάρνι Χέττάρ

ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

— Είπε ο Νόελ. Κύτταξε τὸ ἀριστερὸ μέρος τοῦ φεγγαριοῦ, Μάρτζορ... Δὲν σοῦ φαίνεται λίγο κόκκινο;

Τὰ σύννεφα εἶχαν φύγει ἀπὸ τὸν οὐρανὸν.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ εὐκαιρία μιᾶς ζωῆς, δὲν εἶν' ἔτσι; εἶπε ἡ Μάρτζορ. — Ἀς κυττάσουμε τὴν ἔκλειψι. Σὲ πόση ὥρα θὰ εἶναι ὀλική;

— Δὲν ξέρω... Σ' ἓνα τέταρτο, μισὴ ὥρα ἴσως...

— Λοιπὸν, γιατί δὲν κάθεται νὰ ξαναγράψῃς τὸ ντοῦέτο ποὺ εἶπες ὅτι θέλει διόρθωση, στὴ δοκιμὴ; Ἐγὼ θὰ περιμένω ὥσπου νὰ γίνη ἡ ἔκλειψις ὀλική. Ἄν βαρεθῶ, θὰ γυρίσω σπίτι...

Ὁ Νόελ ξανάσκυψε στὸ πιάνο. Γιά δέκα λεπτά ἐπάει ἀποσπασμάτα τῆς μελωδίας, διορθώνοντας τὸ ρυθμὸ. Ἡ Μάρτζορ εἶχε καθήσει στὸ χέρι μιᾶς πολυθρόνας καὶ κυτούσε τὴν ἔκλειψι. Πού καὶ ποῦ κυτούσε τὸν Νόελ. Μερικὲς φορές, τὰ μάτια τους συναντιόντουσαν. Τελικὰ τῆς ἔφερε ἓνα τοιγάρω, τῆς τὸ ἔδωκε, κι' ἀγκάλιασε τὴ μέση της μὲ τὸ ἓνα χέρι. Σὲ λίγο εἶπε μὲ ταραγμένη φωνή:

— Πολὺ ἀργεῖ, αὐτὴ ἡ ἔκλειψις... — Ναι, κατὶ τῆς λείπει γιὰ νὰ εἶναι διασκεδαστικὸ θέαμα, ἔκανε ἡ Μάρτζορ, μὲ τρεμουλιαστὴ ἐπίσης φωνή.

Ὁ Νόελ τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιάς του. Ἦταν τρομερὰ ἀνακουφιστικὸ νὰ φιλᾷ τὸν Νόελ... Ἀποσπαστικὰ ἀπὸ τὴν ἀγκαλιά του ψιθυρίζοντας:

— Πέρασε πολλὴ ὥρα, δὲν πέρασε;

Ξαναφιλήθηκαν πάλι, μὲ περισσώτερο πάθος.

Ἐπειτα, χωρὶς λέξι, ὁ Νόελ πήγε στὸ κλῆ, καὶ ξαναγύρισε μὲ τὸ παλτό της.

— Δὲν ἀμφιβάλλω πὼς εἶμαι ἡλίθιος, μὰ θὰ σὲ διώξω! Καληνύχτα. Θὰ σὲ δῶ σύντομα.

Ἡ Μάρτζορ χαμογέλασε κι' ἄρχισε νὰ βάζῃ τὸ ἓνα τῆς χερὶ στὸ μανίκι. Μὰ τὸ παλτὸ ἔπεσε στὸ πάτωμα, κι' ὁ Νόελ τὴν τράβηξε ἀπ' αὐτὸ, φιλώντας τὴν σὰν τρελλὸς στὸ στόμα, στὰ μάτια, στ' αὐτιά, στὸ μέτωπο. Ἐπειτα εἶπε:

— Δὲν θέλεις πραγματικὰ νὰ δουλέψω;

Ἡ Μάρτζορ εἶπε κατὶ, χωρὶς νὰ ξέρῃ καὶ ἡ ἴδια τί.

— Μάρτζορ, χρυσὴ μου ἀγάπη, ἔκανε ὁ Νόελ, Μεγάλωσε πιά, ἔ; Μεγάλωσε ἐπὶ τέλους. Δὲν με γάλασες;

Κυττάχθηκαν μέσα στὰ μάτια ἀρκετὴ ὥρα. Ἡ Μάρτζορ ἀπάντησε χωρὶς οὔτε κὰν νὰ κουνήσῃ καταφατικὰ τὸ κεφάλι: Ἀπλῶς κατέβασε ντροπιασμένη τὰ μάτια. Ἐκανε αὐτὴ τὴν κίνησι χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ. Τότε ἐκείνος τὴν ὡδήγησε ἀπὸ τὸ χέρι στὴν κρεβατοκάμαρα κι' ἐκείνη τὸν ἀκολούθησε.

Ἡ Μάρτζορ ἤφερε πὼς δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἔρθῃ στὸ δωμάτιο τοῦ ξενοδοχείου. Ἀλλὰ ἡ μόνη πραγματικότης τῆς ἦταν τὴν ὥρα ὅπου τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ...

— Ἀποφάσισε ἔκλειψι σελήνης,

νὰ προσκολληθῇ. Ὅλες οἱ ἄλλες θεοδότητες εἶχαν σβύσει καθὼς μεγάλωνε. Τὴν εἶχαν πείσει πὼς δὲν ὑπῆρχαν, ἢ εἶχε διαβάσει διβλία ποὺ τὴς εἶχαν διαλύσει. Δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο ποὺ νὰ μπορῇ νὰ πιστέψῃ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ γεγονὸς πὼς ἀγαπούσε τὸν Νόελ καὶ ἤθελε νὰ τὸν παντρευθῇ.

Στὴν πόρτα, ὡπισθοχώρησε πάλι.

— Μ' ἀγαπᾷς πραγματικὰ; εἶπε.

— Ναι.

— Νομίζεις πὼς θὰ παντρευτοῦμε ποτέ;

— Δὲν ξέρω, Μάρτζορ. Ἄν πρόκειται νὰ γίνη θὰ γίνη.

— Νόελ, μ' ἀγαπάς περισσότερο ἀπ' ὅτι νομίζεις, εἶπε ἡ Μάρτζορ, μὲ τρομαγμένη φωνή. Θὰ με παντρευθῇ. Θὰ εἶσαι ἓνας σύζυγος ὅπως χιλιάδες ἄλλοι, καὶ θάμαστε οἱ εὐτυχέστεροι ἄνθρωποι τοῦ κόσμου!

— Νομίζεις;

— Τὸ ξέρω.

Τὸν ἀκολούθησε στὸ διπλάνο δωμάτιο. Ἄν αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος τρόπος νὰ τὸν κἀν νὰ τὴν παντρευθῇ, θάπρεπε νὰ περάσῃ μὲ κάποιον τρόπο τὴ σκοτεινὴ σήραγγα, καὶ θὰ ἔψαχνε νὰ δρῇ φῶς ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά...

XXIII Η ΕΠΙΣΗΜΗ ΠΡΟΤΑΣΙ

Ἦταν ἓνα ψυχρὸ γκρίζο ἀπόγευμα ὅταν ἡ Μάρτζορ ἔφτασε στὸ Παρίσι. Ἡ πόλι φαίνονταν ἀσχημὴ καὶ γεμάτη ἀγάμματα ποὺ ἔσταζαν. Ὅταν οἱ γονεῖς της, πρὶν ἀπὸ κάμποσους μῆνες, εἶχαν μάθει πὼς ὁ Νόελ τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει καὶ εἶχε φύγει γιὰ τὴ Γαλλία, ὁ πατέρας της κατάλαβε τὴν ἀπογοήτευσί της, καὶ τῆς πρότεινε νὰ κἀν κι' αὐτὴ ἀργότερα ἓνα ταξιδάκι στὸ Παρίσι, ἐγὼ ν' ἀλλάξῃ λιγάκι ἀέρα.

Πρὶν φύγῃ ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη, ὁ Νόελ τῆς εἶχε ἀφήσει ἓνα γράμμα. Σ' αὐτὸ τὸ γράμμα, τῆς ἔλεγε πὼς τὴν ἀγαποῦσε ἀλλὰ δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ παντρευθῇ, γιὰτὶ ὅλες οἱ γυναῖκες εἶναι γοητευτικὲς γύρω στὰ δεκαεφτά τους χρόνια, ἀλλὰ ἔπειτα γίνονται ἀνίστερες, συμβατικές, γεροντοκόρες, κατὰλληλες μόνο γιὰ μητέρες καὶ γιαιτιάδες... Τῆς ἔλεγε ἐπίσης πὼς ἔπρεπε ν' ἀφήσῃ τὴς προσπάθειές της γιὰ τὸ θέατρο, γιὰτὶ δὲν εἶχε καθόλου ταλέντο.

Ὅταν ἡ Μάρτζορ πῆγε στὸ δωμάτιό της, στὸ ξενοδοχεῖο Μότσορτ, προσπάθησε νὰ τηλεφωνήσῃ στὸν Νόελ μὰ δὲν κατάρθωσε νὰ τὸν δρῇ. Φόρεσε ἓνα μαῦρο ταγιέρ, μιὰ ροζ μπλούζα, ἄσπρα γάντια κι' ἓνα μαῦρο φάβινο καπέλο μ' ἓνα ροζ τριαντάφυλλο. Εὐχαριστημένη ἀπὸ τὸν ἑαυτὴ τῆς στὸν καθρέφτη, ξεκίνησε γιὰ νὰ δρῇ τὸν Νόελ.

Βρῆκε τὴν ὁδὸ ντὲ Σαιν Πιέρ, ἓνα στενωπόκακο σὲ κάποιον φτωχονοικία, κι' ἄρχισε νὰ κυττάξῃ ἀπὸ πόρτα σὲ πόρτα, ψάχνοντας γιὰ τὸν ἀριθμὸ, ὅταν ξαφνικὰ εἶδε τὸν Νόελ.

Χωρὶς καπέλο, μὲ τὸ παλτὸ του παλτὸ, κρατώντας ἓνα χοντρὸ μαῦρο χαρτοφύλακα σὲ κάθε μπράτσο του, προχωροῦσε στὸ πεζοδρόμιο

σφυρίζοντας. Ἐνα μάτο σέλιον τὰ πόδια ἐνὸς κοτόπουλου δὲν μ' ἔνα σπάγγο ἐβγαίνουν ἀπὸ τὸ χαρτοφύλακα, κι' ἡ μύτη μιᾶς καλῆς ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὅταν βρῆκε λίγα δῆματα ἀπὸ τὴν Μάρτζορ, σταμάτησε καὶ τὴν κύτταξε μὲ πιστία.

— Κύριε ἐλέησον — εἰς ἐμὲ πραγματικά;

— Ὁρμησε καταπάνω της.

— Θεέ μου, καὶ νᾶμα τὰ χερὶ γεμάτα! Ἐ, λοιπὸν, θὰ μ' ἀγαπᾷς καὶ θὰ με φιλήσῃς ἐσὺ! Ἐ, θὰ ἀγκάλιασέ με σφιχτά!

Ἐσκυψε, κι' ἡ Μάρτζορ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε στὸ μάγουλο μὲ πάθος.

— Ὁραῖα, γιὰ τὸ δρόμο αὐτὸ ἀρκεῖ. Ξέρεις κατὶ παράξενον; Ἐ, συλλογίζομαι τὴ στιγμή ἀκριβῶς ποῦ σὲ εἶδα. Εἶσαι διὸ φορές πρὸς ὁμορφὴ ἀπ' ὅτι ἦσαν τότε. Τὴν διάβολο κάνεις μπροστὰ στὸ στήθος μου; Κάτι ὑπόπτο ὑπάρχει σ' αὐτὸ. Εἶναι ἀραγε πραγματικότης, ἢ μὴ πῶς κανένα φευγαλέο δράμα;

Ἡ Μάρτζορ γέλασε:

— Εἶμαι πραγματικὰ ἐξῆς ἀπὸ τὸ σπῆτι σου; Μὲ τὸν τρόπο ποὺ δὲν ζουν τοὺς ἀριθμοὺς τὸ Παρίσι, ἐννοητικὰ πὼς κατορθώνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ δρῶντες τοὺς ἀριθμούς;

— Πῶς διάβολο δρῶντες ποὺ μένω; Τὸ ἔκρυψα ὅσο μποροῦσα περισσότερο... Πάντως, εἶναι τρομερὰ ὁσότερο...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 64

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

ΠΛΑΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ ΣΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 41

νοικὲς ἀποστάσεις. Ὅταν θὰ ἀρχίσετε τὸ πλεονέκτημα πρέπει νὰ ὑπολογίσετε ὥστε νὰ ἔχῃ στὴν μέση τῆς πλάτης ἡ ρίγα με τὸς. 5

Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 27 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ λαστιχο, δῆλ. σὲ γενικὸ μᾶκρος 35 ἑκατ. σχηματίζετε τὴν μασχάλη κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα * 1 φορά 3η, καὶ 1 φορά 4η * (6 φορές). Ὅταν θὰ ὑπολείπονται τὰ 5 τελευταῖα κλεισίματα σχηματίζετε ταυτοχρόνως καὶ τὸ πᾶσιμο τοῦ λαιμοῦ, κλείνοντας σὲ 1 φορά τοὺς μεσαίους 13η. Πλέξετε τώρα τὸ κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρουστὰ κλείνοντας πρὸς τὴ μεριά τοῦ νεκροῦ κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 6η (2 φορές), 5η καὶ 4η.

ΔΕΙΞΕ ΜΑΝΙΚΙ

Βάζετε στὴς λεπτὲς δελόνες 78η καὶ πλέξετε 7 κατ. λαστιχο 2+2η. Συνεχίζετε με τὴς χοντρές δελόνες πλέκοντας τὸ πλεξιδωτὸ λαστιχο 2ην πρώτη δελὸνα αὐτῆς τῆς πλέξης θὰ κλείσετε 5η πλέκοντας σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις 2η κατ. Στὸ μέσον τοῦ μανικιοῦ θὰ ὑπολογίσετε νὰ περῇ μιὰ ρίγα μὲ 5η καλούς.

Καὶ στὴς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέτετε κατὰ 6η δελὸνα ἀπὸ 1η (23 φορές).

Σὲ γενικὸ μᾶκρος 49 ἑκατ. σχηματίζετε τὸ στρουγγιλευμὰ κλείνοντας κατὰ 2η δελὸνα δεξιὰ μὲν ἀπὸ 5η, 3η, 2η καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ 3η, 2η, 1η. Κατόπιν κλείνετε κατὰ 2η ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 1η (6 φορές), 2η (8 φορές), 3η (4 φορές), 4η, 5η, 6η καὶ τοὺς ὑπολοίπους σὲ 1 φορά.

Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρουστὰ.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια προσεκτικὰ ἀπὸ τὴν ἀντιποῖν με νωπὸ πανί. Ράψτε τὴς πλαγινὲς ραφὲς καθὼς καὶ τὴς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν ματιῶν. Ἐνώστε τὰ μανίκια. Σηκώστε γύρω στὸ νεκροτὸ 273η καὶ μοιράστε τοὺς σὲ 4 δελόνες. Μὲ τὴν 5η δελὸνα πλέξετε στρουγγυλὰ ζέροεῦ. Σὲ κατὰ 2η δελὸνα θὰ κάνετε ἀπὸ 1 κλεισίμο πρὶν καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν πόντο ποὺ σηκώσατε ἀκριβῶς στὴ μύτη τοῦ πουλόδερ (19 φορές). Αὐτὰ τὰ κλεισίματα θὰ κάνετε κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπο: Πρὶν ἀπὸ τὸν μεσαῖο πόντο θὰ κάνετε 1 ἀπλὸ κλεισίμο, δηλαδή θὰ πάρτε 1η ἀπλεκτον, θὰ πλέξετε τὸν ἐ-

Θριαμβεύει γιατί ἔχει ζυμὴ καὶ δροσερὴ ἐπιδερμίδα καὶ γοητεῖται ἐπὶ ὅλους τοὺς ἄνδρες. Τιποτὸ μὲ ἐνέχοιο τὸ πετυχεῖτε καὶ σίε!! Μεταχειρίζεσθε πρῶτὶ καὶ θροδὺ γιὰ τὸ λαιμὸ, τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ, ποὺ εἰδικοί ἐπιστήμονες παρασκεύασαν ἀπὸ ὠριμένα λουλούδια. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ σὰς ἐνδουσιάζῃ. Τὸ δερμα σὰς θὰ γίνη πάλι δροσερὸ καὶ θελοῦνδνιο σὰν πέταλο τριανταφυλλένιο.

Ὅχι μὰ μαρμαρένο δερμα, μαῦρα στίγματα, μιμητικὸ κλπ. μικροστέλειες μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ. Ἡ ἐπιδερμὶς σὰς θὰ φαίνεται μὲ δροσερὴ καὶ πό γοητευτικὴ μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Περιποιηθῆτε τὰ χέρια σας με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ

Θὰ διατηρηθῶν πάντοτε ἀπαλὰ καὶ δελουδενια ἐὰν τοὺς κάνετε ἐλαφρὸ μασάζ με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆτε.

Θιαμβεύει γιατί ἔχει ζυμὴ καὶ δροσερὴ ἐπιδερμίδα καὶ γοητεῖται ἐπὶ ὅλους τοὺς ἄνδρες. Τιποτὸ μὲ ἐνέχοιο τὸ πετυχεῖτε καὶ σίε!! Μεταχειρίζεσθε πρῶτὶ καὶ θροδὺ γιὰ τὸ λαιμὸ, τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ, ποὺ εἰδικοί ἐπιστήμονες παρασκεύασαν ἀπὸ ὠριμένα λουλούδια. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ σὰς ἐνδουσιάζῃ. Τὸ δερμα σὰς θὰ γίνη πάλι δροσερὸ καὶ θελοῦνδνιο σὰν πέταλο τριανταφυλλένιο.

Ὅχι μὰ μαρμαρένο δερμα, μαῦρα στίγματα, μιμητικὸ κλπ. μικροστέλειες μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ. Ἡ ἐπιδερμὶς σὰς θὰ φαίνεται μὲ δροσερὴ καὶ πό γοητευτικὴ μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Περιποιηθῆτε τὰ χέρια σας με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ

Θὰ διατηρηθῶν πάντοτε ἀπαλὰ καὶ δελουδενια ἐὰν τοὺς κάνετε ἐλαφρὸ μασάζ με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆτε.

Θιαμβεύει γιατί ἔχει ζυμὴ καὶ δροσερὴ ἐπιδερμίδα καὶ γοητεῖται ἐπὶ ὅλους τοὺς ἄνδρες. Τιποτὸ μὲ ἐνέχοιο τὸ πετυχεῖτε καὶ σίε!! Μεταχειρίζεσθε πρῶτὶ καὶ θροδὺ γιὰ τὸ λαιμὸ, τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ, ποὺ εἰδικοί ἐπιστήμονες παρασκεύασαν ἀπὸ ὠριμένα λουλούδια. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ σὰς ἐνδουσιάζῃ. Τὸ δερμα σὰς θὰ γίνη πάλι δροσερὸ καὶ θελοῦνδνιο σὰν πέταλο τριανταφυλλένιο.

Ὅχι μὰ μαρμαρένο δερμα, μαῦρα στίγματα, μιμητικὸ κλπ. μικροστέλειες μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ. Ἡ ἐπιδερμὶς σὰς θὰ φαίνεται μὲ δροσερὴ καὶ πό γοητευτικὴ μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Περιποιηθῆτε τὰ χέρια σας με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ

Θὰ διατηρηθῶν πάντοτε ἀπαλὰ καὶ δελουδενια ἐὰν τοὺς κάνετε ἐλαφρὸ μασάζ με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆτε.

Θιαμβεύει γιατί ἔχει ζυμὴ καὶ δροσερὴ ἐπιδερμίδα καὶ γοητεῖται ἐπὶ ὅλους τοὺς ἄνδρες. Τιποτὸ μὲ ἐνέχοιο τὸ πετυχεῖτε καὶ σίε!! Μεταχειρίζεσθε πρῶτὶ καὶ θροδὺ γιὰ τὸ λαιμὸ, τὸ πρόσωπο καὶ τὰ χέρια ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ, ποὺ εἰδικοί ἐπιστήμονες παρασκεύασαν ἀπὸ ὠριμένα λουλούδια. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ σὰς ἐνδουσιάζῃ. Τὸ δερμα σὰς θὰ γίνη πάλι δροσερὸ καὶ θελοῦνδνιο σὰν πέταλο τριανταφυλλένιο.

Ὅχι μὰ μαρμαρένο δερμα, μαῦρα στίγματα, μιμητικὸ κλπ. μικροστέλειες μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ. Ἡ ἐπιδερμὶς σὰς θὰ φαίνεται μὲ δροσερὴ καὶ πό γοητευτικὴ μετὴν ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ.

Περιποιηθῆτε τὰ χέρια σας με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ

Θὰ διατηρηθῶν πάντοτε ἀπαλὰ καὶ δελουδενια ἐὰν τοὺς κάνετε ἐλαφρὸ μασάζ με ΣΙΡ ΑΣΕΠΤΙΝ τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆτε.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ παίρνουμε γράμματα ἀπὸ ἀναγνώστες μας μὲ τὴς ἐξῆς κλασικὲς ἐρωτήσεις: «Τὸ πέσιμο τῶν μαλλιῶν εἶναι ἀθεράπευτο; Πρέπει ν' ἀνησυχούμε ὅταν ἀπὸ τῶν μαλλιῶν περῇ ὁμορφὴ ἀπ' ὅτι ἦσαν τότε. Τὴν διάβολο κάνεις μπροστὰ στὸ στήθος μου; Κάτι ὑπόπτο ὑπάρχει σ' αὐτὸ. Εἶναι ἀραγε πραγματικότης, ἢ μὴ πῶς κανένα φευγαλέο δράμα;

Ἡ Μάρτζορ γέλασε:

— Εἶμαι πραγματικὰ ἐξῆς ἀπὸ τὸ σπῆτι σου; Μὲ τὸν τρόπο ποὺ δὲν ζουν τοὺς ἀριθμοὺς τὸ Παρίσι, ἐννοητικὰ πὼς κατορθώνουν οἱ ἄνθρωποι καὶ δρῶντες τοὺς ἀριθμούς;

— Πῶς διάβολο δρῶντες ποὺ μένω; Τὸ ἔκρυψα ὅσο μποροῦσα περισσότερο... Πάντως, εἶναι τρομερὰ ὁσότερο...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 64

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

ΠΛΑΣΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟΝ ΣΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 41

νοικὲς ἀποστάσεις. Ὅταν θὰ ἀρχίσετε τὸ πλεονέκτημα πρέπει νὰ ὑπολογίσετε ὥστε νὰ ἔχῃ στὴν μέση τῆς πλάτης ἡ ρίγα με τὸς. 5

Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 27 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ λαστιχο, δῆλ. σὲ γενικὸ μᾶκρος 35 ἑκατ. σχηματίζετε τὴν μασχάλη κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

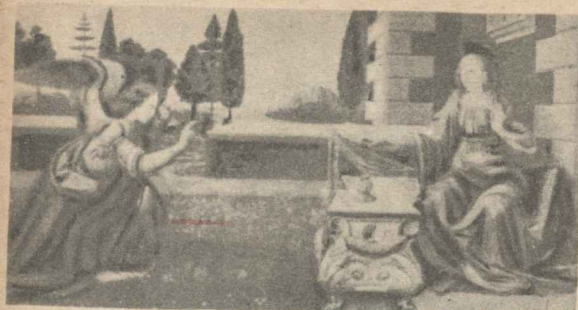
Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος 23 ἑκατ. σχηματίζετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 2η δελὸνα ἀπὸ 3η, 2η (2 φορές), καὶ 1η (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχῃ ὕψος 15 ἑκ. προσθέτετε καὶ στὴς 2 ἄκρες κατὰ 8η δελὸνα ἀπὸ 1η (3 φορές).

Τέλος ὅταν ἡ μασχάλη ἔχῃ ὕψος

Λ. ντά Βίντσι: «Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ»

AVE MARIA

ΠΟΛΥ συχνά η τέχνη εμπνέεται από τη θρησκεία. Είναι, άλλωστε, γνωστό ότι τα πρώτα (πρωτόγονα) έργα τέχνης ήταν θρησκευτικά. Από τα πρώτα δειλά κι' αδέβαια δμήματα του στην τέχνη, ο άνθρωπος αισθάνθηκε την ανάγκη να υμνήση με τα καλλιτεχνικά του δημιουργήματα τις θεϊκές συντηματοποιήθηκαν θεωρητικά, τα θρησκευτικά έργα τέχνης πλήθυναν και πήραν μία θαυμαστή εξέλιξη. Με την εμφάνισή και την επικράτησή του Χριστιανισμού, πάρα πολλά καινούργια θέματα προσφέρθηκαν στους καλλιτέχνες.

Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου είναι ένα από τα θέματα αυτά. Έχει εμπνεύσει μέχρι σήμερα κι' εμπνέει πολλούς καλλιτέχνες, που έχουν δημιουργήσει αξιόλογα έργα. Και τα περισσότερα και σημαντικότερα απ' αυτά τα έργα φέρουν την ονομασία «Αβε Μαρία». Οι δύο αυτές λέξεις είναι η αρχή της προσφωνήσεως του Αρχαγγέλου Γαβριήλ προς την Παναγία, κατά τον Ευαγγελισμό (στη λατινική γλώσσα, φυσικά). Είναι ακόμα οι δύο πρώτες λέξεις από την προσευχή των Καθολικών στην Παναγία: («Χαίρε Μαρία, κεχαρισμένη...», κατά τον Ευαγγελιστή Λουκά). «Αβε Μαρία» ονομάζονται ακόμη από τους καθολικούς όλες οι προσευχές που απευθύνονται προς την Θεοτόκο.

Πολλοί διάσημοι μουσουργοί έχουν γράψει έργα με τίτλο τις δύο αυτές λέξεις, που θαυμάζονται για την υπέροχη εμπνευσή τους. Περιφημες είναι οι συνθέσεις του Σούμπερτ, του Γκούντ, του Χερουμπίνι, του Βέρντι κ.ά. με τίτλο «Αβε Μαρία».

Ο Ευαγγελισμός έχει εμπνεύσει επίσης πολλούς διάσημους ζωγράφους. Από τα πρώτα χριστιανικά χρόνια το θέμα αυτό ήταν πολύ προσφιλές σε όλους τους καλλιτέχνες.

Στη Ρώμη σώζεται μέχρι σήμερα μία παρτίδα του «Αβε Μαρία», που οι κριτικοί και οι μελετητές της τέχνης λένε πως είναι έργο του Β' μ.Χ. αιώνα. Η παρτίδα αυτή τη βρίσκεται ανάμεσα στις τοιχογραφίες του κοιμητηρίου της Πριγκίλλας.

Κατά το Μεσαίωνα πολλοί ζωγράφοι συνηθίσαν κι' εμπνεύστηκαν ωραίους πίνακες από τον Χαιρετισμό του Αρχαγγέλου. Περιφημη είναι η σύνθεσι του Φράντς Χαίντλ «Αβε Μαρία», καθώς και οι πίνακες του Λόντι, του Τζιότο, του Περουζίνου κ.ά.

Η εποχή της Αναγέννησής και τα χρόνια που ακολούθησαν μάς κληροδότησαν έξοχα έργα διασημών ζωγράφων και γλυπτών. Ο Λεονάρντο ντά Βίντσι, ο Μιχαήλ Άγγελος, ο Τισιανός, ο Ραφαήλ, ο Βερνέζε απέδωσαν άριστουργηματικά τη σκηνή του Ευαγγελισμού. Ο πίνακας του ντά Βίντσι, καθώς και η σύνθεσι του Σάντρο Μποτιτσέλλι «Αβε Μαρία» αποτελούν σήμερα πολύτιμα άποκτήματα της ομοσπονδίας των καλλιτεχνών, στη Φλωρεντία.

Από τους νεότερους ζωγράφους, που τους ενέπνευσε ο Χαιρετισμός προς τη Θεοτόκο, θα πρέπει να αναφέρουμε τον Μουρίλλο και τον Ροσέτι. Και, κλείνοντας το μικρό αυτό σημείωμα, δε θα παραλείψουμε να πούμε ότι το θέμα του Ευαγγελισμού έχει εμπνεύσει και Έλληνες καλλιτέχνες που έχουν δημιουργήσει έργα ισάξια με τα καλλιτεχνήματα των ξένων μουσουργών, ζωγράφων και γλυπτών.

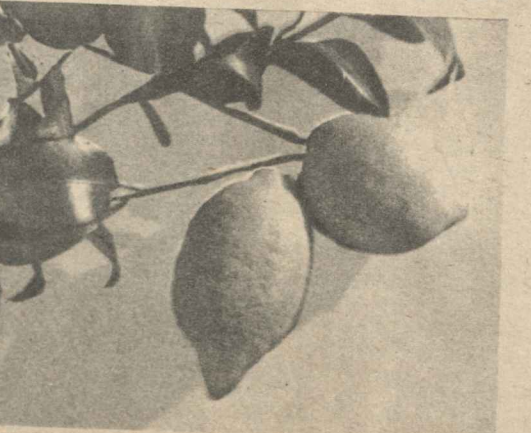
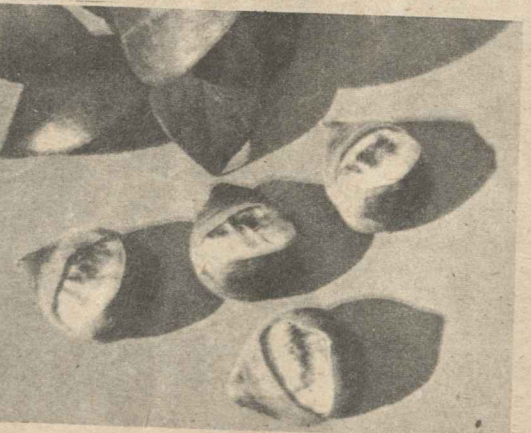
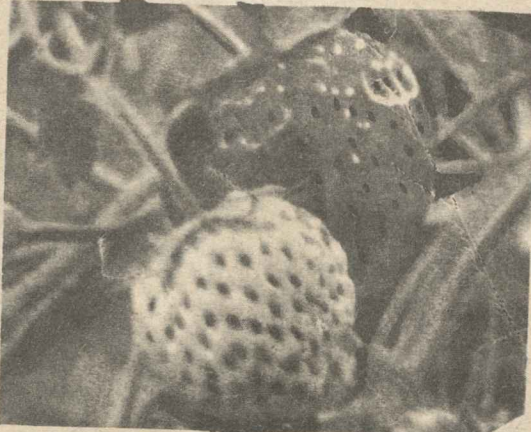
ΤΑΣΟΣ Ν. ΠΕΤΡΗΣ

Η Φύσις φροντίζει την όμορφή σας

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΦΥΣΙΚΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΑ ΒΡΗΤΕ ΣΕ ΚΡΕΜΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΛΟΣΙΟΝ

Για το πρόσωπο

Μία νέα θεωρία τράβηξε τελευταία την προσοχή όλων, εκείνων που ασχολούνται με τη γυναικεία όμορφη, υγιεινολόγων, δερματολόγων, αισθητικών και κατασκευαστών καλλυντικών: η διατροφή με ειδικά που συντελούν στην όμορφη. Πράγματι, διαπιστώθηκε ότι τα πράσινα χορρικά που περιέχουν βιταμίνη Α κάνουν ωραία επιδερμίδα. Τα εσπεριδοειδή, πλούσια σε βιταμίνη C, βοηθούν στην ανταλλαγή των κυττάρων και διατηρούν τους μύς ελαστικούς. Τα μανιτάρια, λόγω της βιταμίνης D, που περιέχουν, κάνουν τα δόντια γερά και υγιή. Μ' ένα λόγο, μερικές τροφές μπορούν να διατηρήσουν νεανική την όμορφη. Αλλά μία τέτοια αλλαγή στις συνήθειες της διατροφής μας απαιτεί χρονικό διάστημα αρκετά μεγάλο και τα αποτελέσματα θα φανούν αργά, γι' αυτό προτιμήθηκε ένας πολύ συντομότερος δρόμος, που συνίσταται στη διατροφή της επιδερμίδας εξωτερικά. Οι αρετές π.χ.,

του αγγουριού είναι γνωστές από αιώνες: μερικές φρεσκιές φρέσκου αγγουριού, τοποθετημένες όπως πρέπει στο πρόσωπο και συγκεκριμένα στα σημεία που γίνονται εύκολότερα οι ρυτίδες, αποτελούν ένα πολύτιμοτατο θρεπτικό στοιχείο για το δέρμα. Ένα όμορφο μασάζ στο πρόσωπο με χυμό αγγουριού κάνει το δέρμα απαλό και λείο. Κι' οι φρούλες επίσης είναι θαυμάσια τροφή. Λιώνετε δυο—τρεις φρούλες, κάνοντας λίγο σφιχτή μάζα και την βάζετε στο πρόσωπο. Την κάνετε ύστερα να εισδύση στο δέρμα χτυπώντας την με τα δάχτυλά σας ελαφρά—ελαφρά.

Για τα μαλλιά

Τα μαλλιά διατηρούν τη λάμψη τους και μένουν γερά αν φροντίζουμε να είναι πάντοτε καθαρά. Είναι λάθος αυτό που πιστεύουν πολλοί, ότι το φυσικό λίπος του τριχωτού δέρματος βοηθά στην αύξηση και τη διατήρηση των μαλλιών. Το αντίθετο συμβαίνει. Δεν αρκεί όμως να λούζουμε συχνά τα μαλλιά, πρέπει και να τονίζουμε το χρώμα τους. Τα άνηθ π.χ. του χαμομηλιού για το χρώμα των μαλλιών είναι γνωστά από παλιά. Το χαμομήλι είναι κατάλληλο κυρίως για τα μαλλιά που έχουν το χρώμα της στάχτης και για τα πολύ ανοιχτά που έχουν αποχρωματιστεί από τον ήλιο. Αν αντίθετα θέλουμε μαλλιά με αποχρώσεις του χαλκού θα χρησιμοποιήσουμε άνηθ από καστανόφλουδες: είναι μια δόξα, βαφή και φθηνότητα, που δίνει στα μαλλιά λάμψη χρυσού και στα καστανά μπρούντζινα.

Για τα χέρια

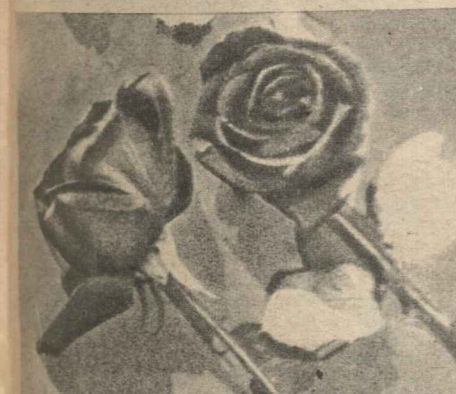
Για τα χέρια ωφελιμώτατη είναι η συνεχής και χωρίς τσιγκουνιά χρησιμοποίησι του λεμονιού. Είναι κατάλληλο κυρίως για τις γυναίκες που ασχολούνται με την κουζίνα, καθαρίζουν χόρτα και κάνουν τις δουλειές του σπιτιού. Το λεμόνι έχει λευκαντικές ιδιότητες και είναι ένα απορροφητικό πρώτης τάξεως. Τρίβετε τις άκρες των δαχτύλων με μισό λεμόνι, φροντίζοντας ώστε ο χυμός να μπη στο δέρμα που περιβάλλει τα νύχια. Εκτός απ' αυτό, το λεμόνι είναι ένα ισχυρό στυπτικό για τις επιδερμίδες με διεσταλμένους πόρους, γι' αυτό πρέπει να το χρησιμοποιήτε με προσοχή, επειδή προκαλεί εύκολα κοκκινίλες, σκασίματα και ξηρότητα του δέρματος. Με το λεμόνι μπορείτε να κάνετε ένα δραστικό καθαριστικό: ανακατέψτε στις παλάμες ένα κουτάκι χυμό λεμονιού με ένα σβδακά ούδετερο σαπουνί και περάστε το πρόσωπο μ' αυτό. Καταπραύνετε ύστερα τον έρεθισμό με μία κρέμα.

Για τα πόδια

Ένα κομψό και αφελές βάδισμα αποτελεί τα πηνήτα τοις εκατό της ομορφιάς. Για να πεπατάτε ωραία όμως πρέπει να έχετε πόδια υγιή, ελαστικά, εύκινητα, όχι παραμορφωμένα ή ερεθισμένα από τη μακροχρόνια χρήση ακατάλληλων παπουτσιών. Αν τα πόδια έχουν κάποιο ελάττωμα (κάλους π.χ.) χρησιμοποιήστε τον χυμό. Μία φούχτα φύλλα τριμμένα και βουτηγμένα στο ξύδι, τα βάζετε επάνω στους κάλους ή άλλα σκληρά εξογκώματα. Θα έχετε εκπληκτικά αποτελέσματα. Είναι ανάγκη όμως να βάζετε από αυτό επί μία εβδομάδα ολόκληρη, τουλάχιστο μία ώρα κάθε μέρα. Αφινετε τα φύλλα του κισσού να μουσκεύουν μερικές ημέρες στο ξύδι και ύστερα τα βάζετε στα πόδια σας. Πρέπει να μείνετε ξεπλωμένη, κρατώντας τα πόδια σ' ένα μολύβι λίγο πιο ψηλά από το άλλο σώμα σας.

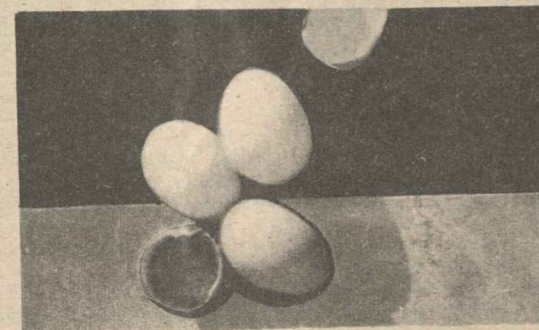
Τα καλλυντικά

Οι συνταγές καλλυντικών είναι αναρίθμητες, υπάρχουν καλλυντικά που έχουν για βάση τις ορμόνες, άλλα τα αιθέρια έλαια ή τη γύρη ώρισμένων λουλουδιών, άλλα τις βιταμίνες Κ και Ε και άλλα, τέλος, μερικά που έχουν βάση το πλάσμα αίματος. Τα καλλυντικά, εν τούτοις, με βάση τα φυσικών τροφών προτιμούνται πάντοτε. Σε μερικές κρέμες και λοςιόν για το πρόσωπο βρίσκονται τα πορτοκάλη, που θεωρείται — και διαφέρει — σαν ένα πολύ καλό στυπτικό και καταπραυντικό για το δέρμα προϊόν. Η ειδική σύνταξη των καλλυντικών αυτών κάνει εύκολη τη διατήρησή τους και τη γρήγορη απορρόφησή τους στην επιδερμίδα. Εκτός απ' αυτό, εδώ και από καιρό γίνεται πολλός λόγος για τον εβασίκο πολτό, σαν την καλύτερη θρεπτική ουσία για το δέρμα. Τα παρασκευάσματα όμως που περιέχουν την πολυτιμή αυτή ουσία είναι ακόμα περιορισμένα. Πιο προσιτά, από άποψη τιμής, είναι οι κρέμες που έχουν για βάση το μέλι. Το μέλι το φυσικό μέλι (δπως το πουλούν σε βαζάκια ή κουτιά) μπορεί να αλειφθεί στο πρόσωπο σαν θρεπτική «μάσκα», αλλά η τοποθέτησή του είναι πάντα δύσκολη γιατί δεν μπορεί να αλειφθεί στην κατάλληλη ποσότητα και με ομοιόμορφο τρόπο, λόγω της πυκνότητάς του. Καλύτερα είναι να χρησιμοποιούνται ειδικά γαλακτώματα, που είναι εύκολα να βρη κανείς στα ειδικά γι' αυτό το σκοπό καταστήματα καλλυντικών.

Τα τριαντάφυλλα

Τα τριαντάφυλλα παίζουν σπουδαιότατο ρόλο στην ομορφιά της γυναίκας. Με τα πέταλά του λουλουδιού αυτό κατασκευάζεται το γνωστό σε όλες τις τριαντάφυλλο. Είναι μία αρχαία λοσιόν, που χρησιμοποιείται από αιώνες ως καλλυντικό, ελαφρά στυπτικό, θεωρείται πρό πάντων καταπραυντικό και δροσιστικό του δέρματος. Η καθημερινή χρήση του κάνει την επιδερμίδα απαλή στην αφή, φωτεινή, εξαφανίζει τις κοκκινίλες. Εκτός απ' αυτά όμως είναι καλό καταπραυντικό για τα κουρασμένα μάτια. Με δυο κομματάκια δαμάκι, βουτηγμένα σε τριαντάφυλλο που τοποθετείτε πάνω στα μάτια για ένα τέταρτο της ώρας εξαφανίζονται οι δίπλες και τα φουσκώματα των βλεφάρων. Ένα καλό μέσο για να αποφεύγετε τους διεσταλμένους πόρους είναι να ξεπλύνετε την επιδερμίδα, πρωί και βράδυ, με μία λοσιόν από τριαντάφυλλο. Πρόκειται για ένα στυπτικό διάλυμα που επενεργεί άργα, αλλά σίγουρα, δεν προκαλεί έρεθισμό, είναι εξαιρετικό αποσυμφορητικό και ταυτοχρόνως αποτελεσματικό και αρωματικό καταπραυντικό.

ΜΑΣΚΑ ΑΠΟ ΑΣΠΡΑΔΙ ΑΥΓΟΥ

Από τα αυγά μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και τον κρόκο και το ασπράδι. Ο κρόκος αλειμένος στο πρόσωπο, είναι μία καλή θρεπτική ουσία. Το ασπράδι ισάλη είναι μία θαυμάσια μάσκα για το κουρασμένο και χαλαρό πρόσωπο. Δεν πρέπει όμως να κάνουμε μεγάλη κατάχρησι στις μάσκες. Καταφεύγουμε σ' αυτές μόνο σ' εξαιρετικές περιπτώσεις, γιατί εύκολα χάνουν την αποτελεσματικότητά τους αν η επιδερμίδα συνηθιστεί στη χρήση τους. Όταν όμως είναι ανάγκη δεν πρέπει να διστάσουμε να υιοθετήσουμε το ταχύτατο αυτό μέσο. Αν θέλουμε ένα δροσερό πρόσωπο από τη μία ώρα στην άλλη, αλείφουμε χρησιμοποιώντας ένα πλατύ πινέλο το πρόσωπο με ασπράδι αυγού χτυπημένο. Το αφήνουμε να ξεραθεί και ύστερα ξεπλύνουμε με χλιαρό νερό, στο οποίο έχουμε ρίξει — αν προτιμάμε — λίγη σόδα.

ΓΙΑ Ν' ΑΔΥΝΑΤΙΣΕΤΕ

Στη θάλασσα βρίσκεται το μυστικό για ν' αδυνατίσετε. Αυτό βέβαια δεν προκαλεί έκπληξη. Γιατί είναι γνωστές οι ιδιότητες του Ιωδίου. Πράγματι, οι τελευταίες μέθοδοι αδυνατίσματος βασίζονται στις ιδιότητες των θαλασσινών φυκιών.

ΤΑ ΣΙΤΗΡΑ

Οι γνωστές από τα αρχαία χρόνια αρετές του σιταριού μελετήθηκαν τελευταία σοβαρά από τους κατασκευαστές καλλυντικών. Σήμερα, ανάμεσα στα πιο δραστικά θρεπτικά στοιχεία του δέρματος είναι και τα παρασκευάσματα με βάση το σιτηρά. Όλο και περισσότερο γίνεται λόγος για το άμυλο (που περιέχει το σιτάρι) σαν κύριο συστατικό των παρασκευασμάτων για την αδυνατίσμη του δέρματος. Και πράγματι είναι ένα από τα πιο αναζωογονητικά και τονωτικά στοιχεία του δέρματος όταν δοκιμάζεται συστηματικά.

ΚΑΤΙ
ΠΟΥ
ΙΣΩΣ
ΔΕΝ
ΞΕΡΕΤΕ

Ο ΚΑΠΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΙΣΤΑΙ

Χίλια δυο έχουν γραφεί για τον καπνό και την ιστορία του. Και τώρα ακόμα δεν περνά μέρα που να μη γράψω ο τύπος κάτι σχετικά με τον καπνό είτε από πλευράς παραγωγής μιά που η Ελλάδα είναι καπνοπαραγωγός χώρα, είτε από πλευράς ρεκλάμης, για τα νέα τσιγάρα με φίλτρο. Το κάπνισμα εν πάση περιπτώσει έχει κυριεύσει το μεγαλύτερο ποσοστό της ανθρωπότητας κι' ένα τσιγάρο είναι ο καλύτερος σύντροφος στη λύπη και στη χαρά του καπνιστή. Ακόμη ένα τσιγάρο δεν πάει πολλές φορές άσχημα στα δάχτυλα και τα χείλη μιάς μοντέρνας κυρίας—όταν φυσικά δεν γίνεται αυτό παντού και πάντοτε και κατά τρόπο άσχημο και προκλητικό. Λίγα λόγια λοιπόν για τον καπνό και τους καπνιστές είναι πάντοτε επίκαιρα.

Τον καπνό, όπως είναι γνωστό, τον πρωτογνώρισαν οι Εύρωπαίοι με την κατάκτηση της Αμερικής και από εκεί οι Ισπανοί «ενοικιστάτορες» και θαλασσινοί τον μεταφέρουν στην Ισπανία, από όπου εξαπλώθηκε και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Οι Ισπανοί βρήκαν ολόκληρες φυτείες καπνού στα περίχωρα της πόλεως Τομπάγκο στον κόλπο του Μεξικού κι' από την άνομοσσία τούτης της πολιτείας άνομάστηκε και ο καπνός «ταμπάκος».

Τον καπνό τον έμπασε στη Γαλλία πρώτος ο πρεσβευτής της Πορτογαλίας στο Παρίσι Νικότ, γι' αυτό και το δραστικό δηλητήριο που περιέχεται στον καπνό άνομάστηκε «νικοτίνη».

Στην αρχή ο καπνός χρησιμοποιήθηκε για να κατασκευάζονται μ' αυτόν διάφορα χάπια, σιρόπια και άλλα γιατρικά που τα δίνανε σ' όσους υποφέρονε από υδραρτηρία και άλλες αρρώστιες.

Ο Λουδοβίκος ΙΔ' αντιπαθούσε τόσο τον καπνό που απαγόρευσε το κάπνισμα μέσα στα ανάκτορα των Βερσαλλιών. Γι' αυτό ήταν τρομερή η κατάπληξη του όταν μία μέρα ανακάλυψε, μέσα σ' ένα κίοςκι του βασιλικού κήπου, τις πριγκίπισσες να καπνίζουν, με πίπες που τις είχαν δανειστή από τους γρεναδιέρους της φρουράς των ανακτόρων.

Αν και τα πρώτα χρόνια που εμφανίστηκε ο καπνός στην Ευρώπη βρήκε άμελικτους διάκτες, βασιλιάδες, ιερωμένους, γραμματισμένους και άλλους, αν και φοβερές ποινές επιβλήθηκαν στους παραβάτες, μόλις ταύτα κατώρθε να τα ξεπεράσει όλα τα εμπόδια και να επικρατήσει, κυρίως όμως από τότε που οι Κυβερνήσεις κατάλαβαν πως από τον καπνό το Δημόσιο θα προσποριζόταν σημαντικά έσοδα σε φόρους.

ΤΑ ΘΕΩΡΟΥΜΕ ΒΛΑΒΕΡΑ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΕΝΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ

Υπάρχουν πολλά μικρά ζώακια που επικρατεί η αντίληψη πως είναι βλαβερά γενικά στον άνθρωπο ενώ είναι πολύ χρήσιμα:

Η άραχνη, για παράδειγμα, που καταστέφει τις μυγες.

Η χρυσόμυγα, που κυνηγάει τις κάμπιες. Τα μη φαρμακευτά φίδια, που δεν βλάπτουν κανένα παρά μόνο τους ποτικούς.

Ο κούκος, που καταστρέφει τις κάμπιες. Οι μελισσοφάγοι, από τους οποίους κάθε ζευγάρι πιάσει κατά μέσον όσον 120.000 σκουλήκια για να βρύνει τα μικρά του.

Οι βάτραχοι που τρώνε τα σαλιγκάρια και τα μυρμήγκια.

Οι νυχτερίδες που δεν πειράζουν άλλον από τις νυχτοβίδες χρυσάλλιδες.

Οι κοκοιβάγιες, που κάθε μία τους ξελογιθρεύει τουλάχιστον 600 ποντικούς το χρόνο αναπληρώνοντας έτσι τρεις γάτες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΧΑΙΜΕΝΟ ΠΑΡΕΛΑΘΟΝ

ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΝΤΑΝΙΕΛ ΓΚΡΑΪΗ

— Πώς ν' απαλλαγής κα-
νείς απ' αυτά τα ζώδια, σε-
νιόρ, πώς, σάς ρωτά; Βρί-
σκουν το Ντι-Ντι-Τι πολύ
του γούστου τους!... Μου κάνει έν-
τυπωσι που μου μιλάτε για τόν
Ντουάρτε Ντίας. 'Απ' το πλοίο που
τόν ξαναφέρνει στη Μοζαμβίκη, μου-
στείλε ένα τηλεγράφημα. Μου ζητάει
να του κρατήσω ένα δωμάτιο. 'Ερ-
χεται με τη γυναίκα του. Ζητάει α-
πόλυτη καθαριότητα. Οί «μπόυ» θα
καθαρίσουν τους τοίχους και τα πα-
τώματα, θα βάλουν καθαρές κουνου-
πιέρες... Μά τι να κάνη κανείς για
να εξαφανισή τις φτερωτές κατσαρί-
δες; Θα δίητε όλόκληρη σμήνη σ' α-
υτό το ξενοδοχείο. Τις συνήθιζε κα-
νείς! 'Η νέα θά πρέπει να είναι λε-
πτή! —Θάνα κανένα απ' αυτά τα
πλάσματα, που θάκαναν καλύτερα
νάμειναν στην Εύρωπη.

— Έγινε σωτήρ. Και πάλι ο Μερρί
αναρωτήθηκε ποιος ήταν ο καλύτε-
ρος τρόπος να προστατέψη την Γκα-
έλ. Άραγε έπρεπε να περιμένη και
να μην αποκαλύψη την παρουσία του
ή αντιθέτως έπρεπε ν' αντιταχθί
στον Ντουάρτε Ντίας για να τόν έμ-
ποδίση να θέση τα σχέδιά του σ'
έφαρμονγ;

— Από τότε που πέθανε ο Γάλ-
λος, δεν βρέθηκε το αδαμαντωρυχείο
που είχε ανακαλύψει;
— Όχι... Πολλοί έψαξαν. Πέθανε
παίρνοντας μαζί του το μυστικό του.
— Ένας ξένος δεν μπορεί να είναι ι-
διοκτήτης ορυχείου στη Μοζαμβίκη.
Οι νόμοι το απαγορεύουν. Τι έλπιζε;
Δεν ξέρω.

— Ένώ αερίζονταν με μεγαλοπρέπεια,
ο ξενοδόχος κάνιπε και το μικρό
πούρο του, που βρωμούσε. Φαινόταν
ευτυχισμένος που μπορούσε να φλα-
ρη και να έμπιστεύεται σ' αυτό τόν
αγνωστο ταξιδιώτη τα κυριότερα
χρονικά του Τέτε.

— Όταν κανείς δεν πίστεψε πώς
ή πόλι είχε κάνει λάθος και πώς το
ορυχείο ήταν άνοητο;

— Τα χέρια του σενιόρ Ροντριγκέζ
έκαναν μία κίνηση, σά νάπαρνε γιού
μάρτυρά του τόν ούσανό.

— Πώς ήταν δυνατό να μην υπο-
ψιαστούν την ανακάλυψη τού Γάλ-
λου; Δεν ήταν μηχανικός, γεωλόγος
και σοδαρώτατος μάλιστα; Δεν εί-
δαμε την αλλαγή του τρόπου ζωής
και της συμπεριφοράς του; Πιστεύω
με, σενιόρ, ο σιωπηλός αυτός αν-
θρωπος, δεν ήταν χωρίς νεύρα. Το
κλίμα τού Τέτε έχει φθείρει νεύρα πο-
λύ πιο γερά απ' τα δικά του. Δεν έ-
πινε. Από κεινη όμως τη στιγμή, αρ-
χιζε να πίνη λιγάκι. Δεν κάνιπε.

— Άρχισε να καπνίζει. Μιά μέρα, δεν
άντεξε πιά; — Άφησε καθαρά να έν-
νοηθί πώς είχε πολλή τύχη και πώς
είχε κάνει τη μεγάλη ανακάλυψη της
ζωής του. Όλοκληρη ή πόλι τού Τέ-
τε τόν άκουσε. Βρισκόμαστε ολόγω-
ρα του, στο ίδιο τούτο δωμάτιο δ-
πως τώρα, στεκόμαστε, σείς κι' εγώ.

— Αυτός ο Πορτογάλος της Βρα-
ζιλίας, ο Ντουάρτε Ντίας, ήταν πε-
λάτης σας;

— Ναί. Τα ξαναθυμάμαι τώρα δ-

λα, σενιόρ. Λίγων καιρό άργότερα,
αυτός νοίκιασε στο ζευγάρι τών Γάλ-
λων τη δειννιάκατο, με την όποια
πνίγηκαν...

— 'Η νύχτα δεν έφερε καθόλου δρο-
σιά. 'Η θερμοκρασία τού Σάλω-
μπουρι, που ήταν πάντα άνεκτή, γι-
νόταν εύχρηστη όταν έδυε ο ήλιος.
'Εδω, σ' αυτή τη λεκάνη, που βρι-
σκόταν στην άκρη του μεγάλου πο-
ταμού, ή νύχτα, γεμάτη κουνουπι-
κή, θάπρεπε νάναί έξ ίσου κουραστική
με την ήμερα. Ούτε ή ώρα ούτε ή έ-
ποχη έφερναν κάποια ανακούφιση στο
μαρτύριο της ζέστης, της υγρασίας,
τών έντόμων και τών πυρετών.

— Ο Μερρί συλλογίστηκε πώς το
σχέδιο της δράσεώς του θα τού έμα-
γόρευε μία έπίμονη απόφασι: Νά έμ-
ποδίση την Γκιωμαρ να μείνη πολύν
καιρό στο Τέτε.

— Ο Γάλλος ήταν πολύν άπερι-
σκεπτος. Δεν ήταν επικίνδυνο για τη
ζωή του να μιλάει τόσο άνοιχτά για
μία τέτοια σημαντική ανακάλυψη;

— Ο Ροντριγκέζ άφησε να τού πέση
το υπόλειμμα τού πούρου που ήταν
κολλημένο στα χείλη του, και τού πα-
τησε δυνατά στο χωμάτινο πάτωμα.

— Οί κάτοικοι τού Τέτε δεν είναι
μία σπείρα έγκληματιών, σενιόρ!
'Εγώ έχω έμπιστοσύνη σε όλους και
σε όλες. Ποτέ οί συμπολίτες μου δεν
σκέφτηκαν ν' αποκτήσουν κάποιο κέρ-
δος με τη μέθοδο της δολοφονίας!

— Ο Μερρί έσπευσε ν' απολογηθί;
— Μακριά από μένα τέτοια σκέ-
ψη, σενιόρ Ροντριγκέζ! 'Αλλά δεν εί-
πατε κι' ο ίδιος πώς ξέρατε πολύν λί-
γα πράγματα γι' αυτό τόν Πορτο-
γάλλο της Βραζιλίας που λεγόταν
Ντουάρτε Ντίας;

— 'Ελάχιστα πράγματα, αλήθεια,
κι' ο άνθρωπος δεν μού ήταν συμπα-
θητικός. Είναι όμως αίτια αυτή για
να τόν συκοφαντήσω; Στο κάτω-κά-
τω, έφυγε απ' το Τέτε πριν απ' τούς
νεαρούς Γάλλους, και δεν ξαναγύρι-
σε πιά ποτέ: Πήγε να συναντήση τη
γυναίκα του στο Κελιμάν. Νομίζω
πώς έφυγαν για την 'Αμερική. Τι
κέρδος θα είχε από ένα τόσο τερα-
τώδες έγκλημα;

— Γιατί ξαναγυρίζει εδώ, έπειτα
από δυόμιση έτών άπουσία;
— Πραγματικά, ξαναγυρίζει, εί-
πε ο ξενοδόχος.

— Βυθισμένος σε σκέψεις, δεν έπαυε
ν' αερίζεται παρά για ν' ανάψη ένα
καινούργιο πούρο, αφού έφτυσε πρώ-
τα το προηγούμενο.

— Και γυρίζει πάλι με τη γυναί-
κα του... Πάντως, δεν θα κάνη τις
ίδιες άνοησιες με το Γάλλο γεωλόγο.
Θυμηθήτε τα λόγια μου: Αυτός ο αν-
θρωπος έχει πολύν γερότερα κότσια!

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Δεν άμφιβάλω, είπε ο Μερρί.
'Ηταν κουρασμένος. Θάθελε να
ήταν μόνος.

— Ο Γάλλος ήταν πολύν άπερι-
σκεπτος. Δεν ήταν επικίνδυνο για τη
ζωή του να μιλάει τόσο άνοιχτά για
μία τέτοια σημαντική ανακάλυψη;

— Ο Ροντριγκέζ άφησε να τού πέση
το υπόλειμμα τού πούρου που ήταν
κολλημένο στα χείλη του, και τού πα-
τησε δυνατά στο χωμάτινο πάτωμα.

— Οί κάτοικοι τού Τέτε δεν είναι
μία σπείρα έγκληματιών, σενιόρ!
'Εγώ έχω έμπιστοσύνη σε όλους και
σε όλες. Ποτέ οί συμπολίτες μου δεν
σκέφτηκαν ν' αποκτήσουν κάποιο κέρ-
δος με τη μέθοδο της δολοφονίας!

— Ο Μερρί έσπευσε ν' απολογηθί;
— Μακριά από μένα τέτοια σκέ-
ψη, σενιόρ Ροντριγκέζ! 'Αλλά δεν εί-
πατε κι' ο ίδιος πώς ξέρατε πολύν λί-
γα πράγματα γι' αυτό τόν Πορτο-
γάλλο της Βραζιλίας που λεγόταν
Ντουάρτε Ντίας;

— 'Ελάχιστα πράγματα, αλήθεια,
κι' ο άνθρωπος δεν μού ήταν συμπα-
θητικός. Είναι όμως αίτια αυτή για
να τόν συκοφαντήσω; Στο κάτω-κά-
τω, έφυγε απ' το Τέτε πριν απ' τούς
νεαρούς Γάλλους, και δεν ξαναγύρι-
σε πιά ποτέ: Πήγε να συναντήση τη
γυναίκα του στο Κελιμάν. Νομίζω
πώς έφυγαν για την 'Αμερική. Τι
κέρδος θα είχε από ένα τόσο τερα-
τώδες έγκλημα;

— Γιατί ξαναγυρίζει εδώ, έπειτα
από δυόμιση έτών άπουσία;
— Πραγματικά, ξαναγυρίζει, εί-
πε ο ξενοδόχος.

— Βυθισμένος σε σκέψεις, δεν έπαυε
ν' αερίζεται παρά για ν' ανάψη ένα
καινούργιο πούρο, αφού έφτυσε πρώ-
τα το προηγούμενο.

— Και γυρίζει πάλι με τη γυναί-
κα του... Πάντως, δεν θα κάνη τις
ίδιες άνοησιες με το Γάλλο γεωλόγο.
Θυμηθήτε τα λόγια μου: Αυτός ο αν-
θρωπος έχει πολύν γερότερα κότσια!

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Δεν άμφιβάλω, είπε ο Μερρί.
'Ηταν κουρασμένος. Θάθελε να
ήταν μόνος.

— Ο Γάλλος ήταν πολύν άπερι-
σκεπτος. Δεν ήταν επικίνδυνο για τη
ζωή του να μιλάει τόσο άνοιχτά για
μία τέτοια σημαντική ανακάλυψη;

— Ο Ροντριγκέζ άφησε να τού πέση
το υπόλειμμα τού πούρου που ήταν
κολλημένο στα χείλη του, και τού πα-
τησε δυνατά στο χωμάτινο πάτωμα.

— Οί κάτοικοι τού Τέτε δεν είναι
μία σπείρα έγκληματιών, σενιόρ!
'Εγώ έχω έμπιστοσύνη σε όλους και
σε όλες. Ποτέ οί συμπολίτες μου δεν
σκέφτηκαν ν' αποκτήσουν κάποιο κέρ-
δος με τη μέθοδο της δολοφονίας!

— Ο Μερρί έσπευσε ν' απολογηθί;
— Μακριά από μένα τέτοια σκέ-
ψη, σενιόρ Ροντριγκέζ! 'Αλλά δεν εί-
πατε κι' ο ίδιος πώς ξέρατε πολύν λί-
γα πράγματα γι' αυτό τόν Πορτο-
γάλλο της Βραζιλίας που λεγόταν
Ντουάρτε Ντίας;

— 'Ελάχιστα πράγματα, αλήθεια,
κι' ο άνθρωπος δεν μού ήταν συμπα-
θητικός. Είναι όμως αίτια αυτή για
να τόν συκοφαντήσω; Στο κάτω-κά-
τω, έφυγε απ' το Τέτε πριν απ' τούς
νεαρούς Γάλλους, και δεν ξαναγύρι-
σε πιά ποτέ: Πήγε να συναντήση τη
γυναίκα του στο Κελιμάν. Νομίζω
πώς έφυγαν για την 'Αμερική. Τι
κέρδος θα είχε από ένα τόσο τερα-
τώδες έγκλημα;

— Γιατί ξαναγυρίζει εδώ, έπειτα
από δυόμιση έτών άπουσία;
— Πραγματικά, ξαναγυρίζει, εί-
πε ο ξενοδόχος.

— Βυθισμένος σε σκέψεις, δεν έπαυε
ν' αερίζεται παρά για ν' ανάψη ένα
καινούργιο πούρο, αφού έφτυσε πρώ-
τα το προηγούμενο.

— Και γυρίζει πάλι με τη γυναί-
κα του... Πάντως, δεν θα κάνη τις
ίδιες άνοησιες με το Γάλλο γεωλόγο.
Θυμηθήτε τα λόγια μου: Αυτός ο αν-
θρωπος έχει πολύν γερότερα κότσια!

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Δεν άμφιβάλω, είπε ο Μερρί.
'Ηταν κουρασμένος. Θάθελε να
ήταν μόνος.

— Ο Γάλλος ήταν πολύν άπερι-
σκεπτος. Δεν ήταν επικίνδυνο για τη
ζωή του να μιλάει τόσο άνοιχτά για
μία τέτοια σημαντική ανακάλυψη;

— Ο Ροντριγκέζ άφησε να τού πέση
το υπόλειμμα τού πούρου που ήταν
κολλημένο στα χείλη του, και τού πα-
τησε δυνατά στο χωμάτινο πάτωμα.

— Οί κάτοικοι τού Τέτε δεν είναι
μία σπείρα έγκληματιών, σενιόρ!
'Εγώ έχω έμπιστοσύνη σε όλους και
σε όλες. Ποτέ οί συμπολίτες μου δεν
σκέφτηκαν ν' αποκτήσουν κάποιο κέρ-
δος με τη μέθοδο της δολοφονίας!

— Ο Μερρί έσπευσε ν' απολογηθί;
— Μακριά από μένα τέτοια σκέ-
ψη, σενιόρ Ροντριγκέζ! 'Αλλά δεν εί-
πατε κι' ο ίδιος πώς ξέρατε πολύν λί-
γα πράγματα γι' αυτό τόν Πορτο-
γάλλο της Βραζιλίας που λεγόταν
Ντουάρτε Ντίας;

— 'Ελάχιστα πράγματα, αλήθεια,
κι' ο άνθρωπος δεν μού ήταν συμπα-
θητικός. Είναι όμως αίτια αυτή για
να τόν συκοφαντήσω; Στο κάτω-κά-
τω, έφυγε απ' το Τέτε πριν απ' τούς
νεαρούς Γάλλους, και δεν ξαναγύρι-
σε πιά ποτέ: Πήγε να συναντήση τη
γυναίκα του στο Κελιμάν. Νομίζω
πώς έφυγαν για την 'Αμερική. Τι
κέρδος θα είχε από ένα τόσο τερα-
τώδες έγκλημα;

— Γιατί ξαναγυρίζει εδώ, έπειτα
από δυόμιση έτών άπουσία;
— Πραγματικά, ξαναγυρίζει, εί-
πε ο ξενοδόχος.

— Βυθισμένος σε σκέψεις, δεν έπαυε
ν' αερίζεται παρά για ν' ανάψη ένα
καινούργιο πούρο, αφού έφτυσε πρώ-
τα το προηγούμενο.

— Και γυρίζει πάλι με τη γυναί-
κα του... Πάντως, δεν θα κάνη τις
ίδιες άνοησιες με το Γάλλο γεωλόγο.
Θυμηθήτε τα λόγια μου: Αυτός ο αν-
θρωπος έχει πολύν γερότερα κότσια!

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Δεν άμφιβάλω, είπε ο Μερρί.
'Ηταν κουρασμένος. Θάθελε να
ήταν μόνος.

— Ο Γάλλος ήταν πολύν άπερι-
σκεπτος. Δεν ήταν επικίνδυνο για τη
ζωή του να μιλάει τόσο άνοιχτά για
μία τέτοια σημαντική ανακάλυψη;

— Ο Ροντριγκέζ άφησε να τού πέση
το υπόλειμμα τού πούρου που ήταν
κολλημένο στα χείλη του, και τού πα-
τησε δυνατά στο χωμάτινο πάτωμα.

— Οί κάτοικοι τού Τέτε δεν είναι
μία σπείρα έγκληματιών, σενιόρ!
'Εγώ έχω έμπιστοσύνη σε όλους και
σε όλες. Ποτέ οί συμπολίτες μου δεν
σκέφτηκαν ν' αποκτήσουν κάποιο κέρ-
δος με τη μέθοδο της δολοφονίας!

— Ο Μερρί έσπευσε ν' απολογηθί;
— Μακριά από μένα τέτοια σκέ-
ψη, σενιόρ Ροντριγκέζ! 'Αλλά δεν εί-
πατε κι' ο ίδιος πώς ξέρατε πολύν λί-
γα πράγματα γι' αυτό τόν Πορτο-
γάλλο της Βραζιλίας που λεγόταν
Ντουάρτε Ντίας;

— 'Ελάχιστα πράγματα, αλήθεια,
κι' ο άνθρωπος δεν μού ήταν συμπα-
θητικός. Είναι όμως αίτια αυτή για
να τόν συκοφαντήσω; Στο κάτω-κά-
τω, έφυγε απ' το Τέτε πριν απ' τούς
νεαρούς Γάλλους, και δεν ξαναγύρι-
σε πιά ποτέ: Πήγε να συναντήση τη
γυναίκα του στο Κελιμάν. Νομίζω
πώς έφυγαν για την 'Αμερική. Τι
κέρδος θα είχε από ένα τόσο τερα-
τώδες έγκλημα;

— Γιατί ξαναγυρίζει εδώ, έπειτα
από δυόμιση έτών άπουσία;
— Πραγματικά, ξαναγυρίζει, εί-
πε ο ξενοδόχος.

— Βυθισμένος σε σκέψεις, δεν έπαυε
ν' αερίζεται παρά για ν' ανάψη ένα
καινούργιο πούρο, αφού έφτυσε πρώ-
τα το προηγούμενο.

— Και γυρίζει πάλι με τη γυναί-
κα του... Πάντως, δεν θα κάνη τις
ίδιες άνοησιες με το Γάλλο γεωλόγο.
Θυμηθήτε τα λόγια μου: Αυτός ο αν-
θρωπος έχει πολύν γερότερα κότσια!

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-
τη τη χώρα...

— Με ικανοποιούμεν έκφρασι, ρούφη-
ξε το πούρο του. Με μισόκλειστα μά-
τια, παρακολουθούσε τα σχέδια που-
φτιαχνε στον αέρα ο άηδιαστικός κα-
πνός.

— Τι έρχεται να κάνη στο Τέτε;
Θάδινα πολλά για να τού μάθω!

— Ο Μερρί συγκράτησε τα λόγια
που τού ήρθαν στο χείλη. 'Ο Αντώ-
νιο Ροντριγκέζ ξαναθυμήθηκε την πα-
ρουσία του. Με μία έλαφριά κίνηση

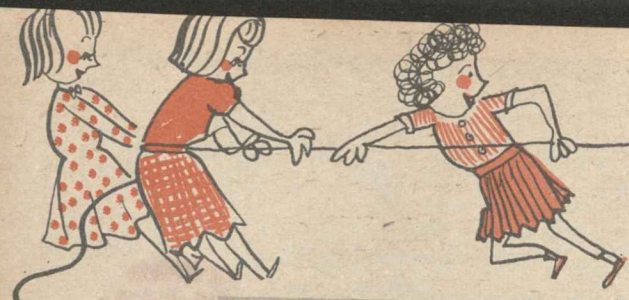
του δαχτύλου, στριφογύρισε μία κα-
ρέκλα και την πρόσφερε στον πελάτη
του:

— Κοντεύει μία ώρα τώρα που εί-
σατε δρθιος. Τι θα σκεφτήτε για
τη φιλοξενία της Μοζαμβίκης;

— Έχω καλές έντυψεις... Εί-
σατε ή πρώτη έπαφί μου με τούς κα-
τοίκους αυτής της άποικίας. Στο Τέ-
τε, έτοιμάζονται ν' ανακαλύψω τη Μο-
ζαμβίκη.

— Είλικρινά θλιμμένος, ο χοντρός αν-
θρωπος άναστήναξε.

— Άν είχατε άρχισει
όπως όλος ο κόσμος, από τη Μπέι-
ρα ή το Λορέντο Μαρκές, θάχατε
έντελως διαφορετική γνώμη για τού-<

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΜΑΤΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΑΣΠΡΟΥΛΙΤΣΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό ήταν ένα λαγουδάκι, που το έλεγαν Κοκκινοματάκι και μια λαγουδίτσα που την έλεγαν Ασπρουλίτσα. Είχαν μεγαλώσει μαζί κοντά σε μια γάργαρη πηγή στο δάσος, και από το πρωί ως το βράδυ ήταν μαζί. Ένώ όμως ήταν φίλοι η Ασπρουλίτσα κορόιδευε τον Κοκκινοματάκη. Τον έλεγε φοβισιάρη. Να πούμε όμως την αλήθεια, ο Κοκκινοματάκης δεν ήταν πολύ φοβισιάρης. Απλώς είχε συναισθήσει το κινδύνου.

Όταν είχαν γεννηθί τα δυο λαγουδάκια, οι γονείς τους είχαν δώσει λόγο να τα παντρεύουν, όταν θα μεγάλωναν. Γρήγορα όμως τα σχέδια αυτά εγκαταλείφθηκαν. Η Ασπρουλίτσα έδηλωσε ότι δεν θα παντρευόταν παρά μονάχα ένα λαγό, που δεν θα φοβόταν τους κυνηγούς, τα σκυλιά και τις ντουφεκιές.

Ο Κοκκινοματάκης ήταν απελπισμένος. Άγαπούσε πολύ την Ασπρουλίτσα και προτίμησε τις κοροϊδίες της από του να την χάσει.

Εκείνο το πρωί ο Κοκκινοματάκης, βγήκε από την τρύπα του και μυρίστηκε τον αέρα. Ήταν μια όμορφη ανοιξιάτικη ημέρα. Καινούργιο χορτάρι είχε βγί, τα δέντρα είχαν μπουμπουκιάσει και τα άγριο-λουλούδα είχαν κάνει δειλά - δειλά την εμφάνισή τους.

Ο Κοκκινοματάκης, καθώς τραβούσε για το σπιτάκι της Ασπρουλίτσας, σκεπτόταν τί θα έλεγε στην καλή του.

«Πόσο όμορφη είσαι σήμερα το πρωί. Θέλεις να κάνης μαζί μου ένα μεγάλο περίπατο; Ανακάλυψα ένα χωράφι με καρτότα...»

Ο Κοκκινοματάκης ίσως με το ποδαράκι του τις τριχές του. Η Ασπρουλίτσα του χαμογέλουσε.

Καλημέρα, Ασπρουλίτσα, της είπε. Πόσο είσαι...

Καλημέρα, Κοκκινοματάκη. Μου είπαν ότι κοντά στη μεγάλη βα-

λανιδιά περνάει ένα μονοπάτι, που στο πλάγιό του έχει θατόμουρα... Λέω να πάω κατά εκεί... Φυσικά δε στο προτείνω να με συνοδέψης. Ο-λος ο κόσμος ξέρει — και πρό παν-τός εσύ — ότι η μεγάλη θαλανιδιά είναι το σημείο συγκέντρωσης των κυνηγών...

Και πριν αποσώσει την κουβέντα της απομακρύνθηκε με μικρά πηδήματα.

«Ασπρουλίτσα... Ασπρουλίτσα. Ο Κοκκινοματάκης ήξερε πόσο επικίνδυνη ήταν η περιοχή της μεγάλης θαλανιδιάς μα δεν τη φοβόταν.

«Ασπρουλίτσα, φώναξε. Περι-μένε με. Θα έρθω μαζί σου...»

Κι' έτρεξε βόρεια της.

Ήταν ένα τέταρτο που είχαν φύγει, όταν ο Κοκκινοματάκης, που είχε δυνατή όσφρηξη, ένοιωσε στον αέρα μυρωδιά από σκυλιά και κυνηγούς.

«Ασπρουλίτσα... Ασπρουλίτσα... Στάματησε... Γύρνα πίσω... Γύρνα πίσω...»

Μα η Ασπρουλίτσα δεν σκεπτόταν παρά τα θατόμουρα.

«Ασπρουλίτσα... Ασπρουλίτσα... Ο Κοκκινοματάκης νοιώθει να του κόβεται η ανάσα από τις φωνές. Θέλει να τρέξει πιο γρήγορα για να εμποδίσει την Ασπρουλίτσα να προχωρήσει.

Μα είναι πολύ άργα... Μια ντουφεκιά... Ένα γαύγισμα... Ο Κοκκινοματάκης στέκεται πετρωμένος από το φόβο του. Η καρδιά του πάει να σπάσει. Σκότωσε ο κυνηγός την Ασπρουλίτσα;

Ο Κοκκινοματάκης δλέπει, μακριά τη φίλη του να περνάει. Έχει αίματα στο κεφάλι και τρέχει σαν τρελλή. Την κυνηγάει ένα μεγάλο σκυλί.

Ασφαλώς θα την προλάβει. Πρέπει κάτι να κάνω ο Κοκκινοματάκης για να τη σώσει.

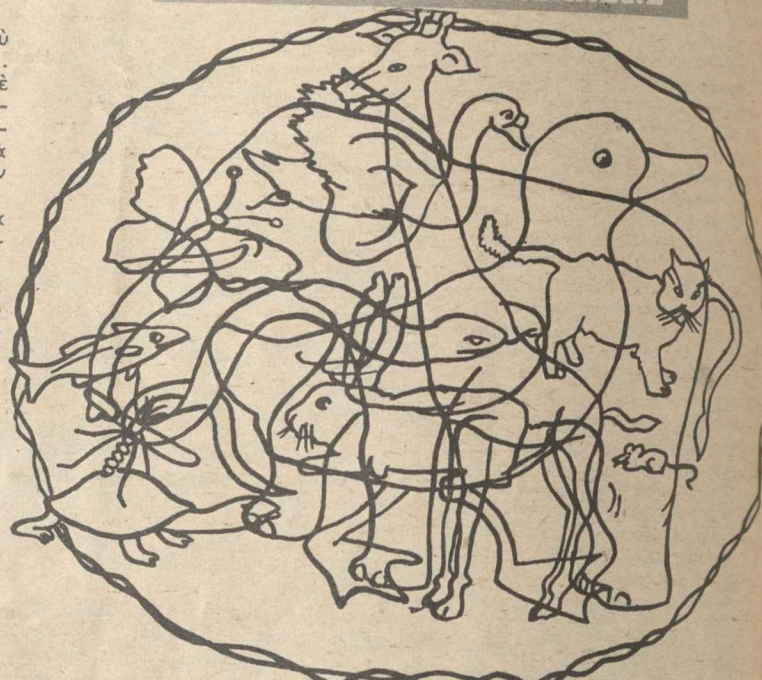
Βγαίνει από την κρυψώνα του και ρίχνεται προς τη διεύθυνση της Ασπρουλίτσας. Θέλει να αποσπάσει την προσοχή του σκυλιού σ' αυτόν.

Ξέρει όμως ο Κοκκινοματάκης ότι έτσι κινδυνεύει να τον σκοτώσει ο κυνηγός που έρχεται βόρεια από το σκυλί. Δυο δάκρυα κυλούν στα μάτια του.

«Όλα αυτά για την Ασπρουλίτσα, που με κοροϊδεύει, σκέπτεται. Καταφέρνει ωστόσο, να τραβήξει την προσοχή του σκυλιού που αρχίζει τώρα να κυνηγά τον Κοκκινοματάκη.

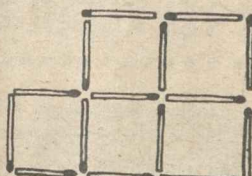
Ακούγεται μια δεύτερη ντουφεκιά. Τα σκάγια πέ-

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΖΩΑ

Δώδεκα ζωα βρίσκονται σ' αυτή την εικόνα. Ο καλλιτέχνης που τα έφτιαξε τα ζωγράφισε όλα μαζί για να σας παιδέψη να τα βρείτε. Δεν είναι όμως και τόσο δύσκολο να το πετύχετε, αρκεί να προσπαθήσετε λιγάκι.

ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Να δέκα πέντε σπάρτα. Είναι δαλμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε να σχηματίζουν πέντε τετράγωνα. Βγάζοντας τρία σπάρτα πρέπει να μείνουν τρία ίσομεγέθη τετράγωνα. Ποιά σπάρτα όμως :

τυχαν τον Κοκκινοματάκη. Τα αίματα γεμίζουν ο πρόσωπό του. Θα πεθάνει, έτσι, λίγα μέτρα μακριά απ' τη φωλιά του ;

Ο Κοκκινοματάκης κάνει μια τελευταία προσπάθεια. Βάζει όλα του τα δυνατά, τρέχει πιο γρήγορα και, να... χάνεται στην τρύπα του.

Εκεί πιά λιποθυμάει.

Όταν συνέρχεται είναι κοντά του η Ασπρουλίτσα που του καθαρίζει τα αίματα από το πρόσωπο. Αυτή η ίδια δεν έχει παρά μια τρυπιά στο αυτί. Ενώ τον περιποιείται του λέει :

Ο Κοκκινοματάκης κάνει το πιο γενναίο λαγουδάκι που έχω δι. Μου έσωσες τη ζωή. Θα σ' ευγνωμονώ για πάντα.

Όταν ο Κοκκινοματάκης έγινε καλά παντρεύτηκε την Ασπρουλίτσα και στο δάσος έγινε μεγάλο γλέντι και περράσαν εκείνοι καλά κι' εμείς καλύτερα.

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

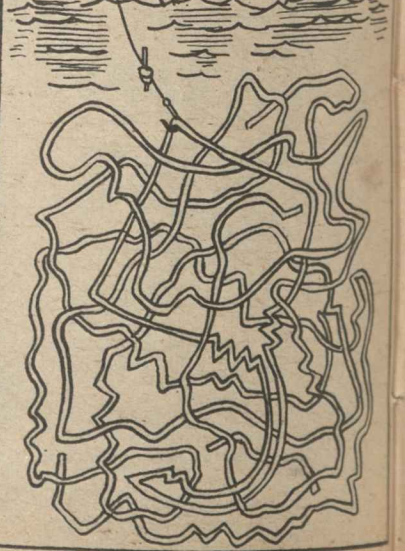
ΛΙΝΙΓΜΑ

Να βρήτε το ακόλουθο αίνιγμα : «Πάνω σε κόκκινα μαδέρια κάθοντ' άσπρα περιστέρια».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΨΑΡΕΜΑ

«Τσιμπάει!», φωνάζει ο ψαράς τραβώντας το άγκιστρο έξω από το νερό. Τι έπιασε όμως; Αν θέλετε να το μάθετε μαυρίστε το «σύρμα» που έχει σκαλωστεί στο άγκιστρο του και θα το δите αύριο.

154 χρόνια πριν από τους τεχνητούς δορυφόρους

ΑΠΟ ΤΑ πανάρχαια χρόνια μια ακατανίκητη δύναμη τραβούσε τον άνθρωπο προς κάθε τι το άγνωστο και το δύσκολο. Με τη φαντασία του ελεύθερη, επέβαινε στις ανοιχτές και μεγάλες βελούσσες, κατέβαινε στα άδυτα των ωκεανών και γνώριζε μυθικά όντα, πετούσε στους αιθέρες συντροφιά με τους άστρους. Ο,τι ήταν αδύνατο να το πραγματοποιήσει με τα πρωτόγονα μέσα που διέθετε και με τις πρωτόστιες γνώσεις του, δεν δίσταζε να το πραγματοποιήσει με τη φαντασία του και να το περάσει στο δαδίλο του μύθου και του θρύλου.

Οι παραδόσεις των αρχαίων ανατολικών λαών που διασώθηκαν ως τις μέρες μας και η παλιά ελληνική μυθολογία, αναφέρονται σε άμελητα, τέτοια φανταστικά κατορθώματα, που μερικά από αυτά, ίσως να έχουν και μια δόση αλήθειας, δηλαδή να είναι η απήχηση ωρισμένων αποπειρών και προσπαθειών των αρχαίων προγόνων μας να κατακτήσουν το γύρω τους κόσμο και να υπαγάσουν στη δική τους θέληση τις φυσικές δυνάμεις.

Και επειδή ο άνθρωπος θέλει να περάσει από το πύλο της νύκτας, να ζήσει τους θεούς του, που τους τοποθέτησε στις απάτητες κορφές των ηρώων βουνών, όπως στον Όλυμπο, ή στις άκρες τ' ουρανού, γι' αυτό ελπιεί και μια ακατανίκητη ελπίδα να περάσει, να ανεβεί στα μεσούρανα, να διασχίσει τους αιθέρες. Θεοί, ήρωες, ακόμα και κοινοί θνητοί του αρχαίου ελληνικού κόσμου κάνουν τέτοιες πτήσεις. Ο Έρμης και η Ίρις πετούν στον ουρανό, ο Απόλλωνας με το άρμα του διέσχισε απ' τη μια ως την άλλη άκρη του ουρανού και ο Ίκαρος με το Δαίδαλο μπορούν να περουνούν οι πρώτοι μυθικοί αεροπόροι, που πέταξαν όχι με τη βοήθεια υπερφυσικών δυνάμεων, αλλά με ανθρώπινα μέσα, με φτερά που έφτιαξαν οι ίδιοι.

Από τότε πέρασαν πολλά χρόνια, η ανθρώπινη προσπάθεια να περάσει από τον ουρανό και το πέταγμα του ανθρώπου προς τους αιθέρες έμεινε μόνο στα παραμύθια των λαών. Ως που το 1783, στις 5 'Ιουνίου οι δυο αδελφοί Στέφανος και 'Ιωσήφ Μογγολφιέροι, στο Άνοναί της Γαλλίας, κατόρθωσαν να ανυψώσουν το πρώτο αερόστατο, αφού άναψαν ξύλα κάτω από αυτό και άραιωσαν τον αέρα της «αερόστατικής σφαίρας».

Τον Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου έπαναλάβαμε το πείραμα μπροστά στο βασιλιά Λουδοβίκο ΙΣΤ'.

Η Α-Μπλανσάρ από τις Βερσαλλίες μια «μογγολφιέρα» — έτσι ονομάστηκε το αερόστατο — και μέσα στη δάρκα που είχαν κρεμάσει κάτωθε της, έβαλαν τους πρώτους ενάεριους έπιβάτες: ένα άρνι, μια πάπια και έναν κόκορα. Αυτό το ταξίδι κράτησε 8 λεπτά και η «μογγολφιέρα» προσγειώθηκε όμαλά στο Βοκρεσσόν. Δυο μήνες αργότερα δρέθηκαν και οι πρώτοι τολμηροί αερονάυτες που πέταξαν με το αερόστατο: ο Πιλάτρ ντε Ροζιέ και ο μαρκήσιος ντ' Αρλάντ ο Σαρλ που χρησιμοποίησαν, άγκυρα, πυξίδα, βαρόμετρο, σαβούρα και ασφαλιστική δικλείδα πιέσεως του αέρος. Στις 7 'Ιανουαρίου 1785 ο Μπλανσάρ με βοήθη τον Άγνλο δόκτορα Τζέφρις κέρδισαν τη δόξα των πρώτων ανθρώπων που πέταξαν πάνω από θάλασσα. Αναχωρήσαν με αερόστατο από το Ντόβερ της Αγγλίας κι' έπειτα από δυο ώρες πτήση πάνω από το στενό της Μάγχης, προσγειώθηκαν στο δάσος του Γκινέ, κοντά στην πόλη Καλαί

της Γαλλίας. Έπειτα άρχισαν οι βελτιώσεις, αργότερα ο άνθρωπος πέταξε με το αερόπλανο και σήμερα δοκιμάζει να φτάσει στη Σελήνη με τους «σπούντικ» και τα διαστημόπλοια.

ΟΤΑΝ ΑΥΤΑ τα καταπληκτικά για την εποχή εκείνη πράγματα γίνονταν στη Γαλλία, η Ελλάδα δεν ήταν ελεύθερη. Και όμως ποιός θα το φανταζόταν ποτέ πως ο 'Αλφ Πασσάς, ένδιαφέρθηκε γι' αυτή την κίνηση, άσχολήθηκε με την αεροπλοΐα και έτσι κατά κάποιον τρόπο είναι ο πρόδρομος της αεροπορίας όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και για όλoκληρη την Ανατολή;

Είναι γνωστό πως ο τύραννος των 'Ιωαννίνων δεν είχε μόνο δάρβαρα και αίμοδόρα ένστικτα αλλά και μεγάλες φιλοδοξίες. Ήθελε να καθίσει στο σουλτανικό θρόνο και φρόντιζε με κάθε τρόπο να υποβοηθήσει κάθε πνευματική, καλλιτεχνική, τεχνική

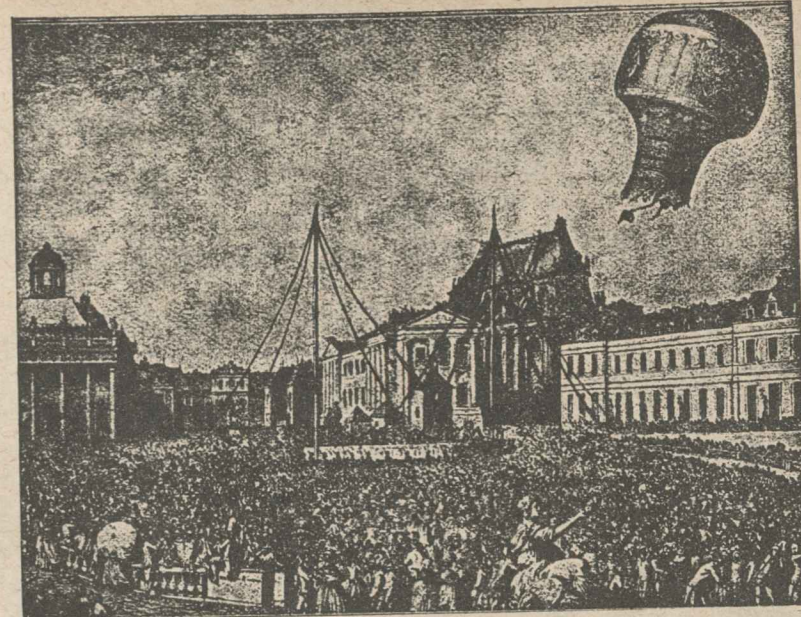
και έπιστημονική κίνηση στην επικράτειά του και ιδιαίτερα στα Γιάννινα, όπως τα έλεγαν τότε. Είχε πράκτορες σ' όλoκληρη τη δωματική αυτοκρατορία και στις πρωτεύουσες των ευρωπαϊκών χωρών, που τον πληροφορούσαν για ό,τι γινόταν. Και φυσικά οι πράκτορές του στο Παρίσι, γρήγορα τον καταστήσανε ένημερο για τα πειράματα και τις προόδους που γίνονταν στην αεροπλοΐα. Ξύπνιο μυαλό ο 'Αλφ, δεν θέλησε να μείνει πίσω σ' αυτή τη νέα ανακάλυψη, που σίγουρα διέδραμε και την στρατιωτική της χρησιμότητα. Έτσι γύρω στα 1803 έγινε και η πρώτη δοκιμή έξω από τα Γιάννινα για την ανύψωση αερόστατου. Αυτό το μοναδικό χρονικό της προεπαναστατικής μας ιστορίας θα έμενε άγνωστο, αν δεν μας το έδινε κατά τρόπο χιονοστιβάς σ' ένα μακροσκελές ποίημά του, ο Γιαννιώτης λόγιος εκείνης της εποχής Γιάννης Βηλαράς, που θεωρείται και ο πρώτος δημοτικιστής.

Ο Βηλαράς, φαίνεται πως παρακολουθούσε καλά τις προόδους της αεροπλοΐας, γιατί αναφέρει τον Μπλανσάρ που τον «έξελληνίζει» σε Βλανσιάρον και τον Μογγολφιέρο, που τον λέει Γουλφονιέρον. Γράφει, λοιπόν, ο Βηλαράς άναμεσα στ' άλλα:

Που είσθε κόσμος, συναθροισθήτε! Δράμετ' εύθως και μὴν άργήτε... Έλάτε όλοι, κανείς μὴ μείνη Τ' ό,τι θα γένη, ποτέ δὲν γίνει. Τού περιφήμου πολλά Βλανσιάρου Εύτυχισμένον Γάλλον 'Ικάρου Μέλλει να ιδήτε και Γουλφονιέρου Ζηλωτήν μέναν...

Ποιός ήταν αυτός ο μέγας ζήλωτης των Γάλλων αεροπλάνων στόν όποιον ο 'Αλφ Πασσάς ανέθεσε να κάνει το πείραμα για την ανύψωση αερόστατου; Κάποιος κουτασθλάχος Παχώμης από το Συρράκο.

Συνεργάτες είχε το Γιώργη Γκιούρτση, τον Νικολαγιάνκο, το Γιώργη 'Αρτη, τον Κοντογιάννη, τον κύρη Δημήτρη και τον Δίμο Κωλέττη. Ή αρεσ πτήση πάνω από το στενό της Μάγχης, προσγειώθηκε στο δάσος του Γκινέ, κοντά στην πόλη Καλαί

Η ανύψωση του αεροστάτου των Μογγολφιέρων το 1783 στο Παρίσι

ΜΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΤΟΥ ΑΛΗ ΠΑΣΣΑ ΤΟ 1803 ΝΑ ΑΝΥΨΩΣΗ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

το, ο Βηλαράς όμως την άποτυχία αυτή την αποδίδει στο ότι ο Παχώμης δεν πήρε καλούς επιδέξιους και φωτισμένους συνεργάτες να τον βοηθήσουν, αλλά περιόριστηκε στους «δλσχαρούς».

Τώρα πως έχει όλο αυτό το χρονικό; Ξεκίνησαν, μάς λέγει ο Βηλαράς, για τον τόπο που θα γινόταν η ανύψωση της «σφαίρας». Μπροστά πήγαινε ο Παχώμης, γρήγορα - γρήγορα και κρατούσε στους ώμους του τη «σφαίρα». Απ' τ' άριστερά τον βοηθούσε ο Γιώργης Γκιούρτσης και από τα δεξιά ο κύρ Δημήτρης, που όλο άνασθίκανε κι' έφτιαχνε το φορτίο του Παχώμη. Λίγο πιο κάτω ακολουθούσαν, ο Νικολαγιάνκος που κρατούσε το μπαστούνι και το κοντογιάννη που Παχώμη, ο Γιώργης 'Αρτης κρατώντας στο δεξί του χέρι ένα καλάθι γεμάτο με διάφορα υλικά, ο Κοντογιάννης, έχοντας στο κεφάλι του ένα μαγκάλι με κάρβουνα και δέκα ακόμα δλσχοι που κουβέναν και δέκα ακόμα δλσχοι, τσαπιά, φυτάρια, σκεπάρνια, άσκια με πίσσα και με κατράμι και δυο ζαλίγκια — φορτώματα — φιλό καλάμι.

Πιο πίσω ακολουθούσε η μαρίδα, ένα τσουρμίο από πιπάρικια που πιδούσαν, τριγυρίζαν, σφύριζαν και φώναζαν: «Αίντε να ιδούμε, αίντεστ' άκόμη, την σηματοδύραν του κύρ Παχώμη».

Όταν έφτασαν στον καθορισμένο τόπο ξεφορτώσαν τον Παχώμη, κράτησαν μερικοί το αερόστατο, τοποθέτησαν το μαγκάλι με τα κάρβουνα από κάτω και άρχισε ο Παχώμης να φυσάει σαν κολος γύφτος για να γεμίσει η «σφαίρα» με θερμόν αέρα. Ο Γιώργης 'Αρτης κρατώντας με τη δεξιά του χέρι το αερόστατο φουσκώσε πριν την ώρα του, φωνάζανε να το δέσουν καλά με σχοινιά για να είναι ασφαλίσμένο. Μπήσανε τότε στη γη παλούκια και δέσανε το αερόστατο με σχοινιά. Το ξαπλώσανε σαν έτσαν τήρι κι' άρχισαν να προσπαθούν να το φουσκώσουν με τη σειρά ο Παχώμης, ο Γκιούρτσης, ο Κωλέττης και οι δέκα άλλοι δλσχοι. Χαμένος κόπος όμως. Το αερόστατο δὲν φού-

σκωνε. Ο Γκιούρτσης θύμωσε και φώναξε στόν Παχώμη: «Μά το Θεό, με τέτοιο φύσημα και κόπο τόσο, χίλιους γαϊδάρους να σὸν φουσκώσω».

Ο Παχώμης, σαν άλλος 'Ηφαιστος, συνεχίζει ο Βηλαράς — ιδρώνει, άγκομαχάει, κοκκινίζει, πηγαίνει από δά κι' από κεί, σιδαυλίζει τη φωτιά κι' έπειτα από μισή ώρα κατορθώνει να φουσκώσει τη «σφαίρα». Τότε ζήτησε από τον Κοντογιάννη ένα μεγάλο τηγάνι, έβαλε μέσα κατράμι, πίσσα, νυσαντιρί, θειάφι, ροκανιδια και ρακί, τους δίνει φωτιά και τα τοποθετεί κάτω από το αερόστατο. Μια φλόγα άμέσως ξεπήδησε, το αερόστατο σείστηκε και κυλίστηκε με κρότο στη γη. Τρέξαν οι δλσχοι και το σήκωσαν κι' έκαναν μια γραμμή απ' το μέρος που φυσούσε ο αέρας για να τον εμποδίσουν να τομπάρη το αερόστατο. Φωνάζει ο Παχώμης να κόψουν τους σπάγγους, αλλά από τη μεγάλη του δισάνη ξεχνάει ο ίδιος ένα μέρος του αερόστατου, άπροφύλακτα απ' τον αέρα, το αερόστατο αναποδογυρίζει και παίρνει φωτιά.

Έτσι τελείωσε άδοξα η πρώτη και μοναδική ίσως, άποπειρα του 'Αλφ Πασσά να ανύψωση αερόστατο, που παρ' όλα αυτά δὲν παύει να είναι μια προσπάθεια μοναδική για τη χώρα μας και όλη την Ανατολή.

ΑΝΤ. ΜΑΡΜΑΡΙΝΟΣ

Η ΠΡΑΛΙΝΑ

Η πραλίνα, που γίνεται από άμυγδαλα καθορτισμένα και ζαχαρη και είναι τόσο νόστιμη, είναι έφευρεσι του μάγειρα του Γάλλου στρατηγού Πραλέν, που έζησε το 17ο αιώνα. Μια μέρα ο στρατηγός προσέφερε στις γυναίκες της Γαλλικής Άυλης, μερικά από τα νοστιμώτατα αυτά γλυκά. Οι κυρίες, που τους άρεσε πολύ το καινούργιο γλύκισμα, τον ρώτησαν πως το λένε.

— Αφίνω σε σας την ευχαρίστησι να το δοκιμάσετε, τους έειπε.

Τότε, έειπε μια απ' αυτές, δε το δοκίμασε πραλίνα.

ΜΙΛΟΥΝΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα 20 Μαρτ.-2' Απρ. σύμφωνα με τον άστερισμό σας

ΚΡΙΟΣ
(21 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Προέξτε να σας χαρακτηρίσει πάντα μια καλή θέληση και μ' αυτό το πρίσμα να βλέπετε τα διάφορα συμβάντα που κατά ένα τρόπο ζητούν να δρουν το δρόμο τους και τη δική τους λύση. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Απριλίου): Προσπαθήστε διαρκώς να δημιουργήσετε γινετα περισσότερο εργατική. Μην αφήνετε τα πράγματα να έρθουν μόνοι τους αλλά βοηθήστε και σεις, με τις δικές σας δυνάμεις για να επιτύχετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Απριλίου): Χρησιμοποιήστε την επιρροή σας σε ένα ώριμο πρόσωπο μόνο για να επιτύχετε καλύτερα αποτελέσματα. Μη διασπάζετε να βλέπετε σκάνδαλα, γιατί αυτό μπορεί να βλάψει και σας.

ΤΑΥΡΟΣ
(21 Απριλίου - 20 Μαΐου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 Απριλίου): Μην αφήνετε να θύγουν τα πρόσωπα για τα οποία πρέπει να έχετε αγάπη και σεβασμό. Προσπαθήστε να επιβληθείτε χωρίς βέβαια να φθάσετε και στα άκρα για να το κατορθώσετε. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Δεν πρέπει να είσαστε διστακτικοί στις αποφάσεις σας και να ψιλοκοσινίζετε όλα τα πράγματα. Εάν δεν είσαστε αποφασιστική μπορεί να σας φύγουν ευκαιρίες χωρίς να το καταλάβετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Μάθετε να μην ενεργείτε επιπόλεια γιατί είναι πιθανό να συσσωρεύετε μόνιμη σας εμπόδια. Εξετάστε τις λεπτομέρειες της καταστάσεως και με ψυχρή λογική αποφασίστε τι θα κάνετε.

ΔΙΔΥΜΟΙ
(21 Μαΐου - 22 Ιουνίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): Δεν πρέπει ν' αφήνετε τα πράγματα για την τελευταία στιγμή γιατί μπορεί ο χρόνος που θα χρειασθεί να μην είναι αρκετός και τότε θα είναι πολύ άργυ για να γίνει μια ριζική αλλαγή. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου): Πρέπει να εκτίμηση ότι ευχάριστο έχετε και να είσαστε ευγνώμων σ' αυτούς που σας βοηθούν. Μη διστάσετε να δείτε την ευχάριστη σας στην ιδέα πως ίσως σας φωνήσουν. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου): Μάθετε να υπολογίζετε και τους άλλους και πάντοτε να φροντίζετε οι ενέργειές σας να μην έρχονται σε μεγάλη αντίφαση με τις ενέργειες άλλου προσώπου και μάλιστα φιλικού σας.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ
(23 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιουνίου): Στο στενό σας περιβάλλον θα εμφανισθεί μια ευκαιρία από την οποία θα επωφεληθείτε, εσείς και θα πραγματοποιήσετε μια επιτυχία με μικρές αναλογίες προσπάθειας. Συνεχίστε την. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουλίου): Προέξτε να ζητήσετε και να δώσετε εξηγήσεις, γιατί υπάρχει μια παρεξήγηση χωρίς να φταί σημαντικά κανένας και από τα δύο μέρη. Φροντίστε πριν να μεγαλώσει η ψυχρότητα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουλίου): Μάθετε να μη κλαιγόσαστε, να δημιουργήτε ευχάριστη ατμόσφαιρα γιατί αντίθετα γίνεται κουραστική στο περιβάλλον σας και δίνετε διαρκώς άφορη να σας σχολιάζουν οι άλλοι.

ΛΕΩΝ
(23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Ιουλίου): Να είσαστε πιο διαχυτική και πιο απλή. Φροντίστε να δημιουργήσετε φιλικές για να μπορείτε να ζήσετε και σεις πιο ευχάριστα. Το να ζή κανείς κλεισμένος στον εαυτό του κουράζει. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Πρέπει να βρείτε τον τρόπο να κάνετε μια αρχή και μετά δεν θα είναι δύσκολο να πάρετε σεις τα ήνια στα χέρια σας και να κατευθύνετε την κατάσταση όπως σας συμφέρει καλύτερα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Φροντίστε να δημιουργήσετε σοβαρότητα εντύπωση γιατί ένα επιπόλαιο φερσιμό σας κινδυνεύει να μετατρέψει την κατάσταση εις βάρος σας και θα μετανοήσετε γι' αυτή τη στάση σας.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ
(23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Προσπαθήστε να αποφυγετε μια σκληρή ζηλοτυπία και ιδίως επ' ουδενί λόγω δεν πρέπει να την προκαλέσετε σεις ή ίδια γιατί κινδυνεύετε σεις πρώτα να δεχθείτε τα κακά επακόλουθα. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Σεπτεμβρίου): Μην αναλαμβάνετε υποχρεώσεις από τις δυνάμεις σας. Όταν αποφασίζετε κάτι πρέπει να μη σκέπτεστε μόνο τη στιγμή εκείνη αλλά το χρόνο που θα πρέπει να εξοφλήσετε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Σεπτεμβρίου): Προσέξτε να επιφειληθείτε όσο γίνεται τώρα που η τύχη σας χαμογελά. Φροντίστε να πάρετε τα μέτρα σας ώστε ο.τι κερδίσετε να μη εξανεμισθεί αλλά να καρποφορήσει γρήγορα.

ΖΥΓΟΣ
(23 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Σεπτεμβρίου): Μην παίρνετε επιπολίες αποφάσεις αλλά μετρήστε πολύ τα πράγματα. Ίσως τώρα άμεσως δεν σας φαίνονται πολύ ρόδινα, αλλά η προοπτική είναι καλή και θα δελτιωθούν. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Οκτωβρίου): Όταν αποκτήσετε κάτι γρήγορα, τα άλλα είναι πολύ ευκολότερα. Οι υποθέσεις σας θα πάνε σαν μια αλυσίδα που ο κάθε της κρίκος είναι καλύτερος από τον άλλον. Να έχετε υπομονή. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Οκτωβρίου): Η αγάπη σας θα δροή ανταπόδοσι και πολύ γρήγορα θα δημιουργηθούν συνθήκες καταλληλές για να μπορείτε να εκδηλώσει και να έρθει σ' ένα αποτέλεσμα ευχάριστο για σας.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ
(23 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Οκτωβρίου): Προσπαθήστε να προβάλετε την καλή μεριά του εαυτού σας και μάθετε ότι υπάρχουν μάτια που σας παρακολουθούν για να πληροφορηθούν όλες τις πλευρές της ζωής σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Νοεμβρίου): Ο εγωισμός σας και η ψυχρή στάση σας κλονίζουν να αποενώσουν κάποιο αγαπητό σας πρόσωπο. Ζυγίστε την κατάσταση και αλλάξτε συμπεριφορά πριν καταλάβετε ότι είναι πια άδυνα. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Νοεμβρίου): Μην αφήνετε να σας πάρουν τον αέρα γιατί τελικά θα χάσετε και την προσωπικότητά σας. Όσο είναι σωστό το να μην επιμένετε, άλλο τόσο είναι και το να αγωνιζόσαστε με επιμονή.

ΤΟΞΟΤΗΣ
(23 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Νοεμβρίου): Θα δεχθείτε την επίσκεψη ενός προσώπου που από όποιο θά σας μεταφέρει ευχάριστες ειδήσεις που θα είναι σχετικές με το άτομό σας ή και με τις εργασίες του συντρόφου σας. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Δεκεμβρίου): Είναι προτιμότερο αυτό το δεκαπενήμερο να περάσετε χωρίς έκπληξη, χωρίς να είστε ενοχλημένοι, γαλήνης γιατί από ένα τίποτα μπορεί να δημιουργηθούν μεγάλες παρεξηγήσεις. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Δεκεμβρίου): Μην αναγκάσετε και μη χαλάτε το χαρακτήρα σας. Αφήστε να περνούν τα διάφορα γεγονότα φροντίζοντας να μη σας εγγίσουν και να μη σας προκαλέσουν καμμία βλάβη.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ
(21 Δεκεμβρίου - 20 Ιανουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Δεκεμβρίου): Προτιμήστε να δημιουργήσετε διαφορετικές εντυπώσεις έστω και αν αυτές δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Θα προκαλέσετε ευχαρίστηση ξεπερνώντας τις δυσκολίες. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιανουαρίου): Μη δίνετε αυτή τη μεγάλη επιμονή. Πρέπει να μάθετε να προσαρμόζεστε και τη γνώμη των άλλων και να σέβεστε τις αντιλήψεις τους. Τότε μόνο θα αποκτήσετε ένα αγαπητό φιλικό κύκλο. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Ιανουαρίου): Μάθετε να δυσπιστήτε σε πρόσωπα που δεν έχουν και πολύ καλή φήμη. Μην παίρνετε τα λόγια τους τοίς μετρητοίς γιατί μπορεί να δημιουργήσετε κατάσταση που να σας βλάψει πολύ.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ
(21 Ιανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Ιανουαρίου): Ο κύκλος των εργασιών σας επεκτείνεται. Θα πάρετε μια τιμητική διάκριση αλλά και σεις πρέπει να εντείνετε τις προσπάθειές σας για να αποκτήσετε ακόμη μεγαλύτερο κύρος. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Φεβρουαρίου): Μην απομακρύνετε από τα πρόσωπα που σας αγαπούν και που σας δείχνουν εκτίμηση. Οι καινούργιες γνωριμιές μπορεί να είναι ευχάριστες αλλά οι παλιές έχουν την αξία τους. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Φεβρουαρίου): Θα έχετε μια πολύ ευχάριστη τροπή των πραγμάτων και θα δρεθείτε πρό γαρούμενων γεγονότων. Πρέπει και σεις να συντελέσετε ώστε τα γεγονότα να είναι νόμιμα και σταθερά.

ΙΧΘΕΙΣ
(20 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου): Μη σπρώχνετε να πάρετε αποφάσεις. Μόνο αν πρόκειται για κάτι εξαιρετικό από όλες τις πλευρές, μπορείτε ν' αλλάξετε την πορεία σας και ν' ακολουθήσετε διαφορετικό δρόμο. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου): Χωρίς να θέλετε γίνετε αφορμή να στενοχωρηθούν αγαπητά σας πρόσωπα. Μη παραμελήτε τις υποχρεώσεις σας και να είσαστε σταθεροί στις πράξεις σας. Μη παρασυρθείτε από φίλες. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου): Μη ληψή καλή θέληση και υπομονή, μπορεί πολλά ευχάριστα να προσβέσετε στις συνθήκες της ζωής σας και να την κάνετε πιο χαρούμενη και εύτυχη. ΣΙΒΥΛΛΑ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

Ορίζοντες:

1) ΜΠΕΡΕ - ΧΑΡΤΙ 2) ΠΑΡ - ΟΡΙΣΤΩ. 3) ΟΤΕ - ΤΑΥ - ΣΑ 4) ΕΡ - ΚΑΣΣΑ - ΜΙ - ΣΑ 5) ΘΕΙΑ. 6) ΕΡΓΕΝΗΣ 7) ΚΙΩΝ - ΝΩΤΑ. 8) ΡΟ - ΕΣΟΔΑ - ΕΝ - ΑΝ - ΑΣΩ - ΜΙΑ. 10) ΣΕΛΑΜ - ΕΥΝΟΣ. 11) ΙΣΤΑΡ - ΑΒΑΝΑ. ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΜΠΟΕΜ - ΚΡΑΣΙ. 2) ΠΑΤ - ΙΩΝΕΣ. 3) ΕΡΕ - ΛΕΟ - ΣΑ 4) ΡΟ - ΚΑΡΝΕ - ΜΑ 5) ΕΝΤΑ - ΣΑΡΡ. 6) ΑΣΤΕΓΟΣ 7) ΧΟΥΣ - ΔΟΞΑ. 8) ΑΡ - ΑΘΗΝΑ - ΥΕ - ΡΙΣ - ΕΣΩ. 9) ΑΡ - ΜΝΑ. 10) ΤΖΑΝ - ΤΕ - ΙΟΝ. 11) ΙΩΝΙΑ - ΑΝΑΣΤΑ.

ΟΙ ΚΤΙΣΤΕΣ

60 δραχ. ο ένας και 50 ο άλλος. Δεύτερος κερδίζει τα 10/12 του πρώτου. Η διαφορά 12/12 - 10/12, δηλαδή 2/12, αντιστοιχεί προς ένα δεκάριο, το κέρδος του πρώτου συνεπώς είναι ίσο προς 12,2 δεκάρια = 122 δεκάκια, δηλαδή 60 δραχ. Συνολικά ημερομίσθιο του άλλου θα είναι 60 + 5 δεκάκια, δηλαδή 50 δραχμές.

ΤΟ ΜΑΓΙΚΟ ΠΕΝΤΑΓΩΝΟ

Πρέπει να τοποθετήσετε στις γωνίες τους μεγαλύτερους αριθμούς 10, 9, 7, 6 που έχουν άθροισμα 80. Οι άλλοι 1, 2, 3, 4, 5 που έχουν άθροισμα 15, πρέπει να έχουν σε κάθε πλευρά 95 - 5 = 19.

ΣΤΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ

25, 21 και 23 δραχμές. Άρα το μερίδιο του τρίτου είναι το μισό του συνολικού ποσού των δύο άλλων και το πρώτο είναι 4 δραχμές παραπάνω από το δεύτερο. Το μερίδιο του τρίτου είναι ίσο με το δεύτερο συν 6 δραχμές. Αφαιρώντας 4+2, δηλαδή 6 από το συνολικό ποσό έχουμε τρεις φορές το δεύτερο μερίδιο 69-6=63 και 63 : 3 = 21. Ο πρώτος πήρε 21+4 = 25, και ο τρίτος 21+2=23.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΤΑ ΜΑΣ ΠΗΤΕ

1) Φάουστ. 2) Η Άρλετίνη. 3) Πέρ Γκύντ. 4) Οθέλλος. 5) Οι γίγαντες του Φίγκαρο. 6) Η Τόσκα. 7) Ο νεαρός της Σελίνα. 8) Σαλαμπό. 9) Μπαλκόνι. 10) Μαβόν. 11) Ο κούρεας της Σελίνας. 12) Θάλας. 13) Η καταδίκη του Φάουστ. 14) Η Τραβιάτα.

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΠΙΓΡΑΦΗ

Σταλαγμιτιά, σταλαγμιτιά, γεμίζει η σκάφη η μπαταρία. Αρχίζοντας από κάτω δεξιά, διαβάστε στοργηλά.

ΠΥΡΑΜΙΔΑ

Α ΠΑΝ ΝΤΑΝΣ ΔΙΚΑΙΟΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΧΑΡΑΞΙΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΜΙΣΜΑ

ΣΚΑΛΑ

ΜΥΣ ΜΟΡΣ ΜΙΤΟΣ ΜΑΡΝΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΑΟΥΛΗΣ ΜΙΣΙΣΙΠΗΣ

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Πάρος - Πάρος.

ΦΤΕΡΩΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

1) Σαγγήν. 2) ΑΣΤΡΟ. 3) Καζέρι. 4) Έλα Σμα. 5) Κερζί. 6) Καπρόζ.

ΤΑ ΛΑΘΗ

1) Ένα κακοτείδες αυτό που θα φυτρώσει στο Βόρειο Πόλο. 2) Οι φωνικές. 3) Ένα φανόσι του δόξου. 4) Ένα γραμματικόβότιο στο σπίτι των θεών. 5) Η πετονιά του Έσκιμου είναι κομμένη.

ΛΕΞΙΓΡΑΦΟΣ

Από - στολός.

ΟΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

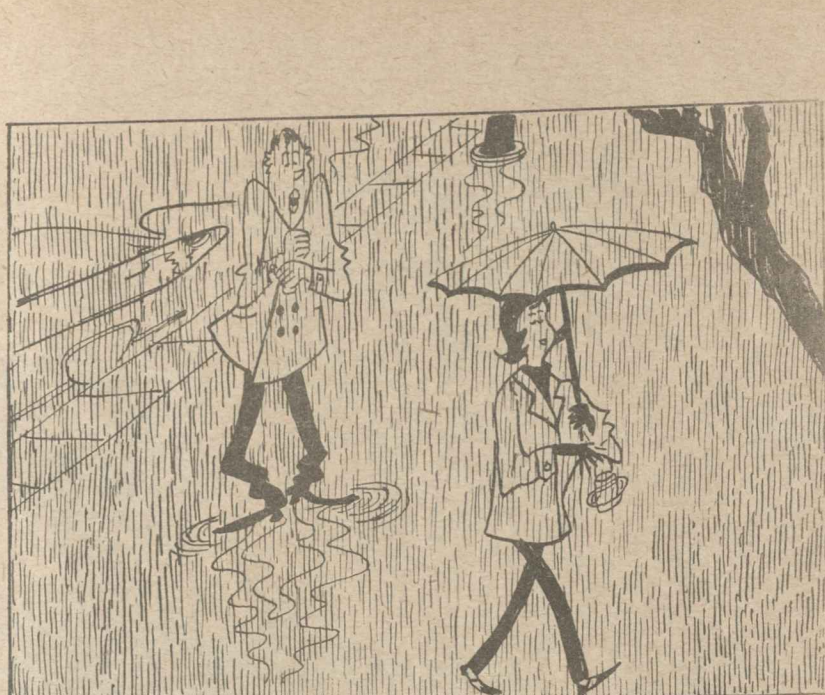
— Δεν θα χωρίσουμε ποτέ!...

— Εγώ το κάνω γιατί είναι πιο μαγικό από μένα. Έσείς μπαμπά γιγί!...

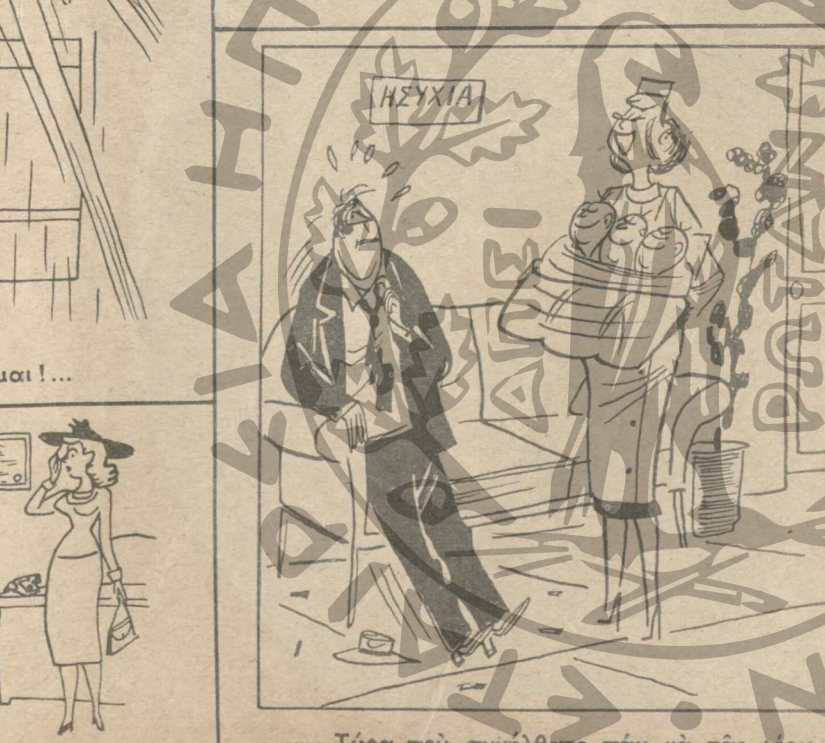
— Βοήθεια, πνίγομαι!...

— Δεν περίμενες να περάσει η βροχή, να μου πής ότι χωρίζουμε;

— Θέλει να έρθει κι' ο μπαμπάς μαζί!...

— Τώρα που συνήλαθε πάω να σας φέρω και τ' άλλα δύο!...

ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟ:

Βασίλισσα ή κάθε νοικοκυρά

ΑΝΕΣΙΣ ★ ΠΡΟΚΟΠΗ ★ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

